د اروا پوهنې
لنډ تاریخ

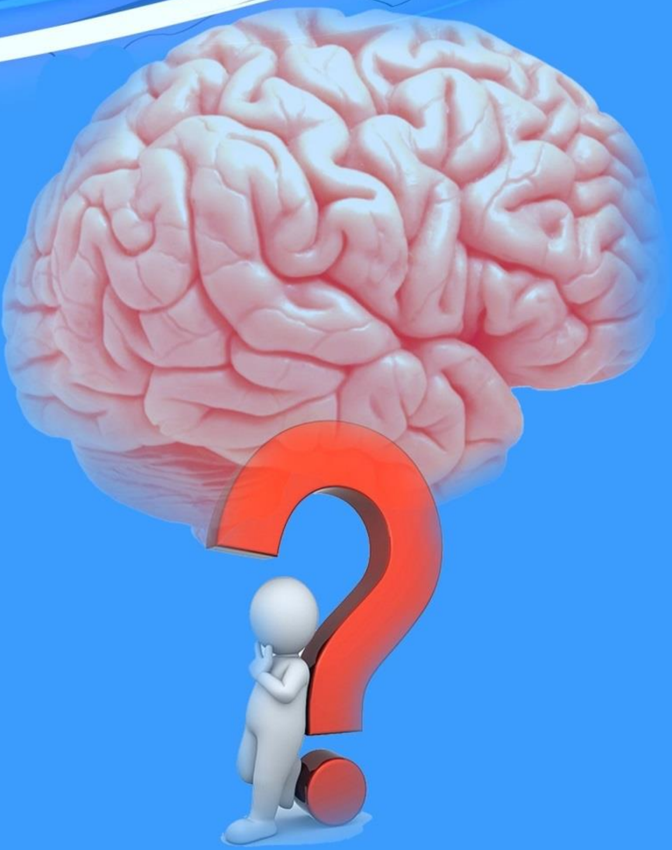

www.sikaraam.com

مؤلف: مصطفی صفا

دارواپوهنې

لنډ تاریخ

مؤلف مصطفی صفا

۱۳۹۳هـل

www.sikaraam.com

د اروپاپوهنې لنډ تاریخ

مؤلف: مصطفی صفا

انتشارات جهان اسلام
۰۷۰۷۰۷۰۱۱۴
پته: کوټه سنګي، کابل– افغانستان
1jahan.islam@gail.com

د کتاب نوم:	**د اوراپوهنې لنډ تاریخ**
مؤلف:	مصطفی صفا
د چاپ وار:	لومړی
د چاپ کال:	۱۳۹۳هـ ل منی
د چاپ شمېر	۱۰۰۰ زر ټوکونه
د پښتې سکښت	د انتشارات جهان اسلام اداره
کمپوز:	په خپله مؤلف
خپرندوی:	**انتشارات جهان اسلام**
قیمت:	۱۰۰ افغانۍ

ددغه کتاب د چاپ او خپراوي ټول حقوق له «انتشارات جهان اسلام» خپرندویې ټولنې او ښاغلي مؤلف سره خوندي دي

www.sikaraam.com

لیک لړ

سرلیک .... مخګڼه

1. د اروا پوهنې لنډه پېژندنه............................. ۵
2. په فلسفه کې د اروا پوهنې څرکونه ۷
3. په فیزلوژۍ کې د اروا پوهنې څرکونه ۱۶
4. په رسمي ډول د اروا پوهنې منځته راتګ...................... ۲۰
5. د اروا پوهنې دوه مکتبونه د مبارزې په حال کې ۲۲
6. د اروا شننې مکتب اروا پوهنې ته څه ورکړل؟ ۳۶
7. سلوک پالنه د اروا پوهنې په تاریخ کې یو بل ګام.................. ۴۹
8. ګشتالت پالنه د اروا پوهنې په خدمت کې ۵۹
9. انسان پالنه د اروا پوهنې د لړۍ بله کړۍ ۷۳
10. شناخت پالنه او د اروا پوهنې نورې لاسته راوړنې ۸۲
11. ویلهلم وونټ... ۹۰
12. ویلیام جیمز.. ۹۸
13. پاولوف ۱۰۷
14. زیګموند فروید... ۱۱۵
15. جان واټسن ۱۲۹
16. بي. اف. سکینر ۱۳۷
17. آلفرډ آدلر ۱۴۵
18. آبراهام مازلو.. ۱۵۳
19. کارل یونګ.. ۱۶۲
20. کارل راجِرز ۱۷۲
21. ماخذونه.. ۱۸۱

www.sikaraam.com

د اروا پوهنې لنډه پېژندنه

د اروا پوهنې یا Psychology کلمه په مستقیمه توګه له یوې یوناني اصطلاح Ψυχολογία څخه اخیستل شوې ده؛ دغه اصطلاح له دوو کلمو ψυχή او λόγος څخه چې انګلیسي بڼه یې «Psyche او Logos» ده، جوړه شوې ده؛ چې د «د روح د مطالعې» یا په انګلیسي کې «Study of Soul» معنا ورکوي. خو د پام وړ ټکی دا دی، چې د Psyche کلمه «په یوناني کې: ψυχή» په غوڅ ډول د «روح» چې په انګلیسي کې ورته «Soul» وایي معنا ښیندي، خو دا چې د اوسنۍ اروا پوهنې د مطالعې ساحه «روح» نه، بلکې «ذهن» یا په انګلیسي «Mind» دی، نو په دې اساس د غلطې مشهورېدنې پر اساس په انګلیسي کې د یوناني د Psyche کلمه تقریباً د «Mind» معادل نیول کېږي.) له ویکیپېډیا wikipedia څخه

هېره دې نه وي، چې دغه لغوي تېروتنه وروسته له انګلیسي څخه په عربي، پارسي او پښتو ژبو کې هم راتکرار شوې او مشهوره شوې ده. په دې بنسټ اروا پوهنه، د روح څېړنه نده، د ذهن او کړو وړ څېړنه ده. الله (ج) هم په خپل عظم الشانه کلام کې فرمایلي، چې د روح پر بشپړ ماهیت له الله (ج) څخه پرته بل څوک نه پوهېږي.

اروا پوهنه د انسان د سلوک، رفتار، چال چلند او ذهني عملیو علمي او تحلیلي مطالعه ده. اروا پوهنه د ځان پېژندنې، بل پېژندنې او له ټولنې او چاپېریال سره د جوړجاړي یوه داسې مهمه کیلي ده. چې له موږ سره د خپلو فعالیتونو په سمون، د ناخوښو او ناسمو غبرګونونو په بدلون او د یوه سالم او متوازن شخصیت په وده کې مرسته کوي.

دا چې د انسان د چال چلند، کړو وړو، په چاپېریال کې د هغو د عمل او عکس العمل او نورو ذهني مسایلو په باب له پخوا څخه ځینې بحثونه په

یوشمېر علومو لکه په فلسفه، لرغوني طب او فیزیولوژۍ کې موجود وو، خو ځنګه چې د انسانانو د تاریخي هلوځلو او تجربو په رڼا کې زیاترو علومو اختصاصي بڼه پیدا کړه، همداسې د کړوړو او نورو رواني مفاهیمو لکه «د ادراک، تمرکز، احساس، انګېزې، عاطفې، شخصیت، بېلابېلو هیجاناتو، ذهني انځورونو، فردي اړیکو او د نورو باطني او نه حس کېدونکو پدیدو» مطالعې هم د انسانانو په منځ کې د یوې ځانګړې پوهې په توګه ځان راڅرګند کړ او د اروا پوهنې په نوم یې شهرت پیدا کړ.

ددغې نوې پوهنې په رامنځته کولو او هغو ته په پراختیا ورکولو کې ډېرو پوهانو هلې ځلې کړې دي، چې ترټولو لومړی یې یې الماني فیزیولوژېست «**ویلهلم وونټ**» دی، چې په ۱۸۷۹م کال کې یې د «**لایپزیک**» په پوهنتون کې د اروا پوهنې لومړنی ازموینتون «لابراتور» رامنځته کړ او په دې سره یې ددغه علم لومړني بنسټونه په پښو ودرول. ترده وروسته د نړۍ په ګوټ ګوټ کې د اروا پوهنې لپاره نورو پوهانو زیار وایست او په دغه برخه کې یې زیات شمېر اثار او افکار رامنځته کړل، چې په راتلونکو پاڼو کې به په لنډه تفصیل ورباندې وغږېږو، هیله ده چې د اروا پوهنې د تاریخي بهیر په څو شېبو مو ورګډ کړی شي.

www.sikaraam.com

په فلسفه کې
د اروا پوهنې څرکونه

د فلسفې لفظ د یوناني د Philien له لغت څخه چې د یوه شي د خوښولو او ګرانولو معنا ورکوي او د Sophia چې د عقل او پوهې معنا ورکوي، اخیستل شوی دی. د دواړو لفظونو له ترکیب څخه د علم خوښوونکی یا پوهندوست مفهوم څرګندېږي. «فلسفه، محمد نادر ایوبي، ۷مخ»

فلسفې ته د علومو د مور خطاب هم شوی دی. په لرغونو زمانو کې به چې کوم سړی په ټولو مروجو علومو لاس بری ؤ، هغه ته به فیلسوف ویل کېده. هغه مهال د طبیعیاتو، ریاضیاتو، اخلاقیاتو او نورو سیاسي او اجتماعي مسئلو په هکله فکرونه، نظرونه او لیکنې فلسفه بلل کېدل. موږ چې نن سبا د ارسطو، سقراط، افلاطون، فیثاغورث، اپیکور، کنفوسیوس، امپدوکلس، ډیوژن، سنټ پل او نورو نومونه اخلو، دا د همغه وختونو د فلسفې رهبران دي، چې تر میلاد مخکې یې د ژوند او نړۍ په باب ژور فکرونه کړي او په خپلو څرګندونو سره یې د بېلابېلو انساني علومو بنسټونه ایښي دي.

موږ که د اوسنۍ اروا پوهنې په زیاتره مسایلو لکه تفکر، ادراک، انګېزې، حافظې، هیجانونو او نورو باندې د انسانانو له خوا په لومړنیو ورکړل شویو نظرونو پسې څېړنه کوو، نو تر هرڅه د مخه مو د پورته یادو شویو فیلسوفانو نومونه او کارونه مخې ته راځي. ښایي همدا لامل وي، چې اوسني څېړونکي د اروا پوهنې تېر مهال یا ګذشته ډېره اوږده او لرغونې او تاریخي سابقه یې لنډه او معاصره ګڼي.

www.sikaraam.com

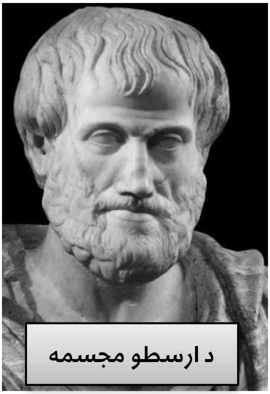
د ارسطو مجسمه

موږ د مثال په ډول د لرغونې فلسفې په لمن کې د یونان د نابغه فیلسوف ***ارسطو*** «۳۸۴-۳۲۲ق م» هغو نظریاتو ته تم کېږو، چې د ځینو اروا پوهنیزو موضوعاتو رنګ پکې له ورایه ښکاري. «ارسطو د بشر معلومات له دوو لارو څخه ګڼي. لومړی: هغه معلومات چې د انسان د حسي تجربو له مخې حاصلېږي. دوهم: هغه معلومات چې د انسان د قیاس او حکم د واسطې په سبب میسرېږي. کوم معلومات چې د حواسو له لوري پیدا کېږي جزیات دي، اما هغه معلومات چې پر کُلیاتو شامل وي، د واسطې په سبب ادراک کېږي. په طبیعي شکل سره د انسانانو معلومات د حواسو له لوري شروع کېږي او په تدریج سره پر کُلیاتو معلومات پیدا کوي...»

روحیات، ۱۰۴مخ

ارسطو په یوه کتاب چې د روح په اړه یې لیکلی دی، دغه ډول زیاتې څرګندونې پکې لیدل کېږي. د ارسطو ترڅنګ د هغه وخت ځینو نورو فیلسوفانو هم د انسان پر ذهني او رواني چارو باندې یو لړ بحثونه کړي دي، خو څرنګه چې د فلسفې دغه لومړنی بهیر تر میلاد پښه را اړوي او تر پنځلسمې میلادي پېړۍ پورې د یونان د فلسفې سبک او اغېزې له ځانه سره راوړي، نو تر دغه وخته پورې هرڅه د علومو د یوه مخلوط په بڼه مخ پر وړاندې راځي.

(ددغو پېړیو یوه ځانګړنه دا ده، چې په هغو کې کلیسا په علمي مرکزونو واکمنه وه، په دغه دوران کې فلسفه هغو علومو ته ویل کېده، چې د کلیسا له خوا تدریسېدل او په هغو کې منطق، الهیات، اخلاق، سیاست، د ژبې قواعد، د معاني او بیان بحثونه او ځینې داسې طبیعیات او کلیات شامل وو، چې کلیسا ته د منلو وړ وو.) فلسفه څه ده؟ عبدالرحیم درانی، ۱۳مخ

www.sikaraam.com

خو څرنګه چې له پنځلسمې میلادي پیړۍ را په دې خوا په فلسفه کې بدلونونه راغلل او زيات شمېر فیلسوفان لکه توماس من، تامس هابز، رنه دکارت، جان لاک، بارخ سپینوزا، جارج برکلې، ټوماس مور، فرانسیس بیکن، امانویل کانټ او نور رامیدان ته شول او د خپلو زمانو په نویو موضوعاتو یې بحثونه وکړل. له همدې امله اوسنۍ اروا پوهنه هم د لرغونې زمانې د فلسفې په پرتله د پنځلسمې میلادي پیړۍ نه را په دې خوا فلسفې څخه زیات اغېز موندلی دی.

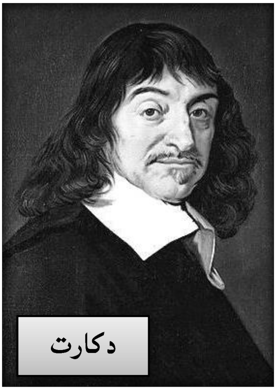
دکارت

ددغو فیلسوفانو په ډله کې لومړنی سړی ***دکارت*** «۱۵۹۶م-۱۶۵۰م» دی، چې د اروا پوهنې په برخلیک باندې یې اغېز پرېښودی، که څه هم له دکارت څخه کابو ۲۰۰ کاله وروسته هم اروا پوهنه له فلسفې را جلا شوې نه وه، مګر د نوموړي یو شمېر نظریات د راوروسته اروا پوهانو لپاره د خوځښت او ارزښت وړ وو.

د دکارت له خوا د ذهن او بدن د مسئلې راسپړل، هغه څه وو، چې له شکه پرته د اروا پوهنې د تحول په تاریخ کې د الهام وړ واقع شول. تر دکارت وړاندې پیړۍ پیړۍ پردغه موضوع باندې چې ایا ذهن او بدن یا رواني نړۍ او مادي نړۍ یو له بله جدا شیان دي؟ بحث او خبرې اترې کېدې، چې پایله یې د دوه اړخه نظریې ټاکل وو، یعنې د هغوی په باور ذهن او بدن متفاوت طبیعت لري او سره بېل او جلا دي. خو دغې څرګندونې هم یو لړ پوښتنې راپیدا کړې وې، چې ایا دغه دواړه پر یو او بل باندې کوم تاثیر اچوي او که له یو او بل څخه مستقلې چارې ترسره کوي؟

دکارت دغه موضوع تائید کړه، چې ذهن او بدن دوه مختلف عناصر دي، مګر د یوه نظر په وړاندې کولو سره یې ددغو دواړو عناصرو ترمنځ داړیکو په

اړه له دوديزو نظرياتو څخه سرغړونه وکړه. ده وويل: «سمه ده، چې ذهن پربدن تاثير اچوي، مګر د بدن تاثير پر ذهن باندې تردې لوی دی، چې تر اوسه يې تصور کېده. د ذهن او بدن ترمنځ اړيکې يوطرفه يا يو اړخيزې نه دي، بلکې يو دوه اړخيزه تعامل دی.» تاريخ روانشناسي نوين، ۵۴مخ

د **دکارت** په باور «ذهن غير مادي دی، يعنې له کومې فزيکي مادې څخه نه دی تشکيل شوی. همداراز په تفکر او هوښيارۍ باندې قادر دی، چې موږ ته په بهرنۍ نړۍ پورې اړونده پوهه ترلاسه کوي. ذهن د مادې هيڅ ډول ځانګړتيا نه لري، د ذهن تر ټولو مهمه ځانګړتيا د تفکر کولو وړتيا ده، چې همدغه خصوصيت هغه له مادي جهانه جلا کوي. څرنګه چې ذهن د فکر، درک او ارادې درلودونکی دی، نو بايد په داسې ډول پر بدن اغېز پرې باسي، چې په بدل کې له هغو څخه هم اغېز راخپل کړي. د مثال په ډول کله چې په ذهن کې دا تصميم راپورته کېږي، چې له يوه ځای څخه بل ځای ته ولاړ شي، نو دغه تصميم د غړو او بدني اعصابو په وسيله د اجرا مرحلې ته داخلېږي. همداراز کله چې بدن د نور يا تودوخې په وسيله تحريک شي، ذهن ددغو حسي او تحريکي مسئلو پېژندنه او تحليلونه کوي او مناسب ځواب ورته ټاکي.» هماغه اثر، ۵۷مخ

دکارت په خپلو ليکنو کې د افکارو او تصوراتو، يوه بېله طريقه مطرح کړه، چې وروسته يې د نوې اروا پوهنې په بهير ژور تاثيرات پرېښودل، ده وويل: «ذهن دوه ډوله تصورات منځته راوړي: اشتقاقي تصورات او فطري تصورات.

اشتقاقي تصورات هغه دي، چې په مستقيم ډول د يوه بهرني محرک لکه د يوه غږ له اورېدلو يا د کومې ونې د منظرې په ليدلو سره په ذهن کې رامنځته کېږي.» **دکارت** د شيانو د درک کولو او پېژندلو په پروسه کې د انسان فکري عمليې ته د لومړيتوب ارزښت ورکوي. دی وايي: «پوهېږم چې له خپل فکر پرته بل شی نه شم پېژندلی. که موضوع له مادې څخه شروع کړو او

www.sikaraam.com

د یو شمېر مرحلو څخه بشر ته ورسېږو، ښايي د نړۍ والي له اړیکو د منطقو تر اغېز لاندې هم فکر مادي وبولو، اما موږ يوازې د فکر له لارې ماده پېژنو او یوازې فکر دی، چې په مستقیم ډول پېژندل کېږي.» فلسفه، ۴۶۱مخ

د کارت **فطري تصورات** هغه تصورات بولي، چې د حواسو او بهرنۍ نړۍ د اشیاو له مخامخ کېدنې څخه نه رامنځته کېږي، بلکې یوازې له ذهن او شعور څخه سرچینه اخلي، د مثال په ډول د خدای(ج) تصور د ***دکارت*** په اند د همدغو فطري او ذاتي تصوراتو له ډلې څخه دی. نوموړی په دې اړه زیاتوي: «زما په ذهن کې د یوه کامل وجود تصور شته، څرنګه چې زه ناقص یم، نو د هغه تصور یا فکر سرچینه زه نه یم، نو هرومرو کامل وجود شته، چې د همدې فکر سرچینه ده او هغه کامل وجود د خدای(ج) دی.» هماغه اثر، ۴۵۹مخ

د ***دکارت*** د فطري تصوراتو نظریې، وروسته په اروا پوهنه کې د ګشتالت پر مکتب اغېز وکړ او هلته یې د فطري لیدنې نظریه چې وايي: «زموږ ادراکي ځواک ذاتي او فطري دی، نه اکتسابي» راوپنځوله.

❖ ❖ ❖

تر ***دکارت*** وروسته کوم فیلسوف چې کارونه یې د نوې اروا پوهنې لپاره د اهمیت وړ وو، (***جان لاک***) «۱۶۳۲م-۱۷۰۴م» دی. په دې ډګر کې د نوموړي د سپینې لوحې نظریه خورا زیات شهرت لري. ***لاک*** وایي:

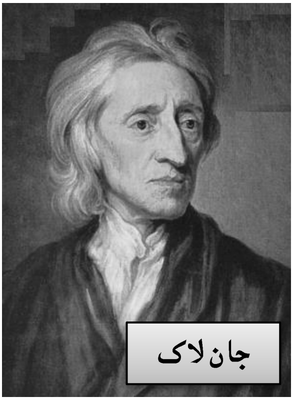
جان لاک

«ذهن د زوکړې په وخت کې لکه کاغذ داسې سپین وي او د هر ډول خصوصیت او تصور څخه خالي وي... دا چې څه ډول بشري ذهن د معنا څښتن ګرځي، یوازې تجربه دغه کار ترسره کوي، دا ځکه چې زموږ ټولې پوهنې پر تجربو ولاړې دي، ټولې معانۍ د احساس یا تفکر په واسطه حاصلېږي. احساسونه په خپله جسماني دي، د هغو ذهني

نتیجه ادراک دی، چې د ذهن لومړی قوه ده.» روحیات، ۲۲۱مخ

د ***جان لاک*** په نظر: «د انسان عقل ارثي نه دی او د زیږیدو پر وخت د ښو او بدو په اړه فطري معلومات، د دوزخ او جنت په اړه خبرتیا نه لرو، بلکې دا ټول معلومات وروسته، د هغو تجربو له امله چې ذهن یې د حواسو له لارې زده کوي ترلاسه کوو... د حسي تجربو ترلاسه کول، د لیدلو، اوریدلو، بویولو، لمس کولو، د هغه کتاب متن دی، چې د ذهن پر تخته له زیږون څخه ترمړینې پورې لیکل کیږي. دا پوهیدل د خاطراتو په څیر په ذهن کې راټولیږي، وروسته په فکر بدلون مومي او د عقل په نوم زیاتیږي. په دې توګه عقل یوازې د مادي نړۍ غبرګون دی، چې د حواسو له سوریو څخه پرذهن خپریږي. ذهن له مادې پرته د بل څه درک نه شي کولی، ځکه دا یوازې ماده ده، چې حس اغېزمنوي. سربېره پردې خلک نړۍ په بېلابېلو بڼو ویني، دا ځکه چې زموږ حواس که څه هم یوه بڼه لري، خو په بېلابېلو بڼو کې له نړۍ سره مطابقت لري.» په فلسفه کې تلپاتې پېښې، ۱٦۳مخ

جان لاک د عقل، درک، تصور او خاصیت په باب وایي: «کوم شی چې عقل ته داخلیږي، تصور یا معنا او مفهوم دی، مګر کومه قوه چې په شیانو کې موجوده ده او زموږ په ذهن کې تصور پیدا کوي، خاصیت دی. مثلاً سپینوالی د بشر په ذهن کې مفهوم، معنا او تصور دی، مګر په واوره کې **خاصیت دی.»** روحیات، ۲۳۲مخ

د جان لاک زیاترو افکارو د نوې اروا پوهنې په تاریخ کې خپل تاثیرات درلودلي دي. په ځانګړي ډول دده یو اثر چې «د انسان د فهم او پوهې په اړه» نومیږي او ده یې په لیکلو ۲۰ کلونه کار کړی ؤ، زیات ستایل شوی دی.

❖ ❖ ❖

د فیلسوفانو په ډله کې بل هغه فیلسوف چې نوې اروا پوهنې ته ګټور واقع شوی، **امانویل کانټ** «۱۷۲۴م-۱۸۰۴م» ګڼل شوی دی.

www.sikaraam.com

کانټ خپل افکار د جان لاک په مخالفت کې وړاندې کوي. نوموړی د ذهن، حواسو او درک په اړه وايي: «موږ خپل معلومات د حواسو له لارې یوځل او

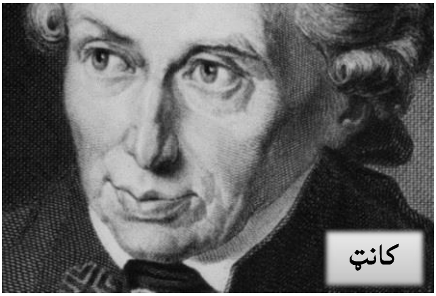

په بشپړه توګه نه شو ترلاسه کولی. ذهن د یو لړ فکري اغېزو نوم نه دی... د لاک دا عقیده چې له حسي تجربو پرته د پوهې ترلاسه کول ګرانه خبره ده، اشتباه کوي. ذهن یوازې د لید او تجربو مجموعه نه ده، بلکې د هغو هادي او نظم ورکوونکی هم دی... ذهن موږ ته هغه توانایي رابښي، ترڅو پاشلو لیدنو او بې موخو تجربو ته د منظمو معلوماتو بڼه ورکړو او شخصي او خبري درک او پوهاوی په ټولیزه او عمومي پوهه بدل کړو...» په فلسفه کې تلپاتې پېښې، ۲۱۶مخ

کانټ بل ځای وايي: «محسوسات په خپله سره یوځای کېږي، ترتیبېږي او په ادراکو بدلېږي... خو ټول محسوسات په مدرکاتو نه بدلېږي، بلکې هغه محسوسات چې زموږ له غرض سره جوړښت کوي په مدرکاتو اوړي. مثلاً ساعت هره ګړۍ ټک ټاک کوي، مګر موږ تل هغه نه اورو، بلکې هغه یې اورو، چې زموږ له تقاضا یا غرض سره سمون لري. یا هغه مور چې د خپل کوچیني زانګو ته خوب وړې وي، د شاوخوا له آوازونو څخه ناخبره وي، اما که کوچینی یې کوم حرکت وکړي فوراً ویښېږي.» روحیات، ۲۴۸مخ

کانټ د انسان په پوهنیزه پروسه کې د حواسو په پرتله ادراکو ته زیات ارزښت ورکوي. دی وايي:(یو ناپوه انسان نړۍ ته داسې ګوري لکه شکسپیر«د انګلستان نابغه لیکوال او متفکر» چې ورته کتل او د دوی ترمنځ توپیر دا دی، چې شکسپیر کولی شول، چې خپلو لیدنو ته سر او سامان ور وبښي او هغه په معنا لرونکې او ښایسته بڼه انځور کړي. ځکه نو

www.sikaraam.com

موږ بايد د فهم او درک پرځواک زور راوړو او حواسو ته لږ اهميت ورکړو. حواس موږ ته ظاهري نړۍ راښيي، خو د درک ځواک مو هغه حقيقت ته بيايي، چې د ظواهرو په ماورا کې پټ دی.)

په فلسفه کې تلپاتې پيښې، ۲۱۷ مخ

موږ که چېرې د کانټ د پېړۍ د ځينو نورو فيلسوفانو لکه **جارج برکلې**، **ډېوېډهيوم**، **ډېوېډهارتلي**، **جيمزميل** او نورو افکار مطالعه کړو، نو ګڼ اروا پوهنيز توکي پکې موندلی شو، چې دغه توکي په خپل وار سره په دې دلالت کوي، چې اروا پوهنه او اروا پوهنيز موضوعات له ډېرې پخوا نه د فلسفې په پاڼو کې په غير مستقله بڼه موجود وو.

❖ ❖ ❖

د نولسمې ميلادي پېړۍ په فيلسوفانو کې چې نظرياتو يې په اروا پوهنه په ځانګړي ډول په امريکا کې د اروا پوهنې د عمل د مکتب د پلويانو پر عقايدو او افکارو تاثير درلود، يو هم انګليسی فيلسوف **هربرټ سپنسر** «۱۸۲۰م-۱۹۰۳م» ؤ. **سپنسر** چې د «لومړنی مبادی»، «د مدنيت د اصولو علم» او «د اخلاقو اصول» په نومونو کتابونه يې ډېر مشهور دی؛ په ۱۸۸۲م کال يې چې ۶۲ کلن ؤ، امريکا ته سفر وکړ. دا هغه وخت و، چې دده فلسفي نظام دده تر دغه سفر ۲۰ کاله مخکې د امريکا پوهنتونونو ته مخه کړې وه. دی چې کله امريکا ته ورسېد، د يوه ملي قهرمان په توګه ورنه استقبال وشو. په نيويارک کې وتلي ميليارډر او د امريکا د فولادو د صنعت څښتن «**اندروکارنګي**» په ډېرو ښو مراسمو کې د **سپنسر** هرکلی او درناوی وکړ. په دې توګه **سپنسر** د امريکا په علمي او

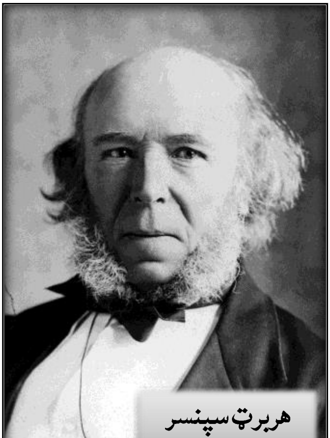
هربرټ سپنسر

فرهنګي مرکزونو کې لوی شهرت ترلاسه کړ او په دې ډول یې په امریکا کې د فلسفې او اروا پوهنې په روان وضعیت اغېز وکړ.

سپنسر هم د مخکې یادو شویو فیلسوفانو غوندې په یوشمېر اروا پوهنیزو مسایلو لکه پر ذهن، **حافظه**، **عقل**، درک او نورو باندې خبرې اترې لري. دده په اند: «ذهن او تفکر یو د بل د چارو د رابطې او نسبت څخه عبارت دی.» **سپنسر** په خپلو څرګندونو کې هوش، غریزې، **عقل**، ذهن او تصور ته یوله بل سره اړیکه ورکوي او د هغوی د ځانګړو ماهیتونو په هکله خپل نظریات وړاندې کوي. نوموړی لیکي:

«هوش د مشخصو منفصلو قواو او درجو درلودونکی نه دی، بلکې هغه وخت یې ډېره ښه مرحله وي، چې د ناڅرګندو مرحلو ترکیب منځته راوړي. د غریزې او **عقل** ترمنځ خلا موجوده نه ده، مګر اختلاف یې په درجو کې دی. یعنې د غریزې رابطې ساده او پخوانۍ وي، مګر په **عقل** کې موجود روابط، نوي، پېچلي او تړل شوي وي. عقلي عمل یوازې د غریزې ځواب دی، چې د نورو غریزو د ځوابونو په مبارزه کې ژوندی پاتې شوی او پرمختګ یې کړی دی. مشوره او تصمیم نیول د مخالفو محرکاتو مبارزه ده. **عقل**، غریزه، ذهن او ژوند په خپل اصل کې یو دی. اراده یوه بېله شوې اصطلاح ده، چې موږ یې د خپلو فعالو قواو حاصل ته ورکوو... نوع او نژاد فطري چارې دي او ویناوې ذهني عادتونه دي، چې د تفسیر او اړولو په جریان کې په تدریج سره حاصل شوې دي او اوس د **عقل** د میراث جز بلل کېږي.» روحیات، ۲۹۴مخ

د فلسفې په پراخه لمن کې ډېر داسې ټکي شته، چې د اروا پوهنې تصویر پکې ښکاري او د غه علم ته یې په رسمیت ورکولو کې د یوې مهمې سرچینې رول ادا کړی دی، چې موږ یې د موضوع د لنډیز په خاطر په په پورتنیو یادو شویو نمونو بسنه کوو.

www.sikaraam.com

په فیزیولوژۍ کې
د اروا پوهنې څرکونه

فیزیولوژي Physiology چې ورته د وظایف الاعضا علم یا د غړو دنده پوهنه هم ویل کېږي. د علومو هغه څانګه ده، چې د ژوندیو موجوداتو د بېلابېلو غړیو، اعضاو او بدني سیستمونو د کار او حیاتي وظایفو ژوره مطالعه کوي.

فیزیولوژي د یوه مستقل علم په توګه د ۱۸۳۰م کال په شاوخوا کې رامنځته شوې ده. دغه علم ترټولو لومړی د یوه الماني فیزیولوژیست **یوهانس مولر** «۱۸۰۱م–۱۸۵۸م» په ازمویښتي څېړنو کې راڅرګند شو.

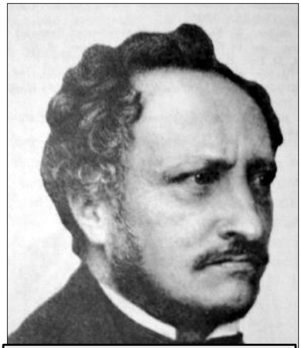

یوهانس مولر

مولر د برلین په پوهنتون کې د بدن پېژندنې او فیزیولوژۍ استاد ؤ. ده به د اونۍ په هرو اوو ورځو کې یوه علمي مقاله لیکله او ۳۸ کاله یې همدغه ډول خپل کارونه پرمخ بوتلل، خو په پایله کې یې د ژورخفګان او افسردګۍ له امله ځانوژنه وکړه. دده ترټولو مهم کتاب «د انسان د فیزیولوژۍ لارښود» نومېږي، چې همغه وخت له الماني ژبې څخه په انګلیسي ژبه وژباړل شو او د فیزیولوژۍ د علم بنسټونه ورباندې پاخه شول. مولر په خپل دغه کتاب او نورو اثارو کې د انسان د بدن د غړو او هغو د فعالیتونو د علمي تشریح او توضیح په لړ کې د اعصابو او

www.sikaraam.com

ذهني چلندونو پرموضوع هم څېړنې کړې دي، چې ترټولو لومړی د **ویلهلم ووُنټ** لپاره د الهام وړ وو.

د فیزیولوژۍ په نړۍ کې تر **مولر** راوروسته **پییرفلورنس** «۱۷۹۴م-۱۸۶۷م» هغه فرانسوی څېړونکی ؤ، چې کارونه یې د اروا پوهنې لپاره ارزښتمن ثابت شول. فلورنس د کوترو او نورو حیواناتو پر ماغزو او عصبي رشتو باندې ازمویښې ترسره کړې او د مختلفو ذهني مرحلو، حسي پروسو، د زړه، تنفس او نورو غړو د فعالیتونو حیاتي بهیر یې د ماغزو تر کنټرول لاندې وبلل.

په ۱۸۴۰م کال د پوهانو یوې ډلې چې زیاتره پکې د **یوهانس مولر** پخواني شاګردان وو، د برلین فزیکي انجمن جوړ کړ. دغې ډلې هڅه کوله چې فیزیولوژۍ ته له فزیک سره تړاو ورکړي. دوی وویل چې د یوه ژوندي موجود، فعال داخلي ځواکونه، هماغه معمولي فزیکي او کیمیاوي ځواکونه دي. په دې توګه مادي، ماشیني او تجربي ازمویښتونو او اندازه ګیریو د فیزیولوژۍ د اصلي محور ځای ونیو. دغو فیزیولوژیستانو زیار وایست، چې د حواسو چلند او جوړښت د تجربې او اندازې له مخې تعریف کړي او په دې ډول د ذهني تجربو له لارې د ذهن او ذهني عملیو څېړنه او سپړنه وکړي.

ددغو پوهانو«چې زیاتره د المان د پوهنتونونو استادان وو» هلوځلو د نوې اروا پوهنې په رامنځته کېدو کې ځانګړی رول درلود. په دې کې د ذهن او نورو شعوري مسئلو په باب د څلورو وتلیو الماني فیزیولوژیستانو لکه ***هرمان هلمهولتز***، ***ارنسټ وبر***، ***ګوستاوفخنر*** او ***ویلهلم ووُنټ*** څېړنې او ازمویښې د نوې اروا پوهنې په رامنځه کولو کې خورا مهمې دي.

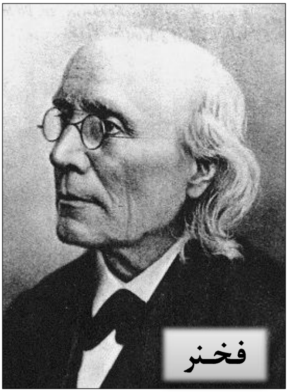

ګوستاو فِخنر «۱۸۰۱م-۱۸۸۷م» چې دویلهلم وونټ استاد ؤ، دده نظریات د وونټ او اروا پوهنې لپاره تر ټولو مهم وو. تاریخ لیکونکو د فِخنر په باب لیکلي: فِخنر ۷ کاله فیزیولوژیست، ۱۵کاله فزیک پوه، ۱۴ کاله د رواني فزیک متخصص، ۱۱ کاله ازمویښتي ښکلا پېژوندونکی او د ژوند نور کلونه فیلسوف او ناروغ پاتې شوی دی.

فِخنر د فزیک، ریاضي او فیزیولوژۍ په څانګو کې د لایپزیک له پوهنتون څخه د لوړو زده کړو سندونه درلودل او وروسته په همدغه پوهنتون کې د یادو څانګو استاد وټاکل شو. ده تر ۲۸ کلنۍ پورې ۱۲ ټوکه د کیمیا او فزیک د څانګو کتابونه له فرانسوي ژبې څخه الماني ژبې ته راوژباړل. تردې وروسته یې نور کتابونه د خپلو څېړنو او ازموینو پر اساس ولیکل.

د فِخنر په لیکنو او څېړنو کې تر ټولو مهم شی د رواني فزیک Psychophysicst په اړه نوې خبرې او برسېرونې وې. فِخنر د ذهن او بدن ترمنځ په شته اړیکو ډېر ښه بحثونه کړي دي. دده په اند د ذهن او بدن ترمنځ د پیوستون قانون کولی شو، د ذهني احساس او مادي محرک ترمنځ د اړیکو له تحلیل څخه کشف کړو. دی وایي:«د احساس اندازه یا ذهني کیفیت د محرک یا فزیکي او مادي کیفیت په اندازې پورې تړلی دی او د احساس دبدلون د اندازه کولو لپاره باید د تحریک بدلون اندازه شي. په دې اساس دا امکان شته چې موږ ذهني او مادي نړۍ ته د کمیت له مخې یوله بل سره تړاو ورکړو.» تاریخ روانشناسي نوین، ۹۳ او ۹۴ مخونه

فخنر په ۱۸۶۰م کال د رواني فزیک په اړه خپل تحقیقات په یوه کتاب کې چې «د رواني فزیک عناصر» نومېږي، راټول او خپاره کړل. د څېړونکو

www.sikaraam.com

په باور، دا د فخنر د رواني فزیک تحقیقات وو، چې د ویلهلم وونټ په ذهن کې یې د ازمویښتي اروا پوهنې تصور ور کړ.

په رسمي ډول د اروا پوهنې منځته راتګ

چا چې د اروا پوهنې په باب ډېر لږ څه هم لوستي، ښايي له دغې خبرې سره مخامخ شوي وي، چې اروا پوهنه د لومړي ځل لپاره د يوه مستقل علم په توګه يوه الماني عالم«**ويلهلم وونټ**» په ۱۸۷۹م کال د علوم نړۍ ته وړاندې کړه او اوسمهال نوموړی عالم يا ويلهلم وونټ د اروا پوهنې پلار بلل کېږي.

دلته پوښتنه دا ده، چې ولې اروا پوهنې په رسمي ډول د نورو هېوادونو پرځای په المان کې ظهور وکړ؟ او بيا څنګه «**ګوستاوفخنر**» د اروا پوهنې پلار ونه ګڼل شو؟

په اتلسمه میلادي پېړۍ کې په زیاتره اروپايي هېوادونو کې د علومو، نويو کشفياتو، اختراعاتو او فنونو لپاره چټکې هلې ځلې روانې وې، چې ددغو هېوادونو له ډلې څخه المان، انګلستان او فرانسه تر ټولو مخکې وو. خو دا چې څنګه د فيزيولوژۍ او اروا پوهنې په څانګو کې المان تر ټولو وړاندې شو. سبب يې څېړونکو دا ښودلی چې په انګلستان او فرانسه کې علم تر زياتې اندازې په کيميا او فزيک پورې محدود ؤ. خو المانيانو علوم په پراخه بڼه تعبيرول او تفسيرول. په المان کې د کيمياوي او فزيکي علومو ترڅنګ، تاريخ، ژبپوهنې، لرغونپوهنې، ښکلاپوهنې، منطق او ادبياتو ته هم ځانګړې پاملرنه موجوده وه.

همداراز هغه وخت په المان کې زيات مجهز پوهنتونونه وو. هغه له ښو امکاناتو څخه برخمن وو، استادانو ته به يې زيات معاشونه ورکول کېدل او چا به چې کوم نوی علمي فکر، کشف او اثر رامنځته کړ، هغه به زيات نازول کېده. په بله معنا په المان کې به چې کوم عالم تحقيقي کار کاوه، هغه ته کار پيدا کېده، معاش ورته ورکول کېده، خو په انګلستان او فرانسه کې خبره داسې نه وه. په همدې اساس د اروا پوهنې په منځته راتګ کې زياتره

www.sikaraam.com

کسانو چې نوم یې ایستلی دی، د المان د پوهنتونونو استادان او یا له دغو پوهنتونونو څخه وتلي شاګردان دي.

او دا چې څنګه «ګوستاوفخنر» د نوې اروا پوهنې پلار ونه ګڼل شو. څېړونکو په دې اړه ویلي، له شکه پرته که د فخنر کارونه نه وای، نو اروا پوهنې نه شوای کولی په هغه وخت کې ځان راښکاره کړی وای. اروا پوهنه د فخنر د نامتو اثر «رواني فزیک» له خپرېدا کابو ۱۵ کاله وروسته په رسمي توګه رامنځته شوه، چې د فخنر بنسټیزو نظریاتو پکې رول درلود. خو دا چې فخنر د اروا پوهنې بنسټګر ونه بلل شو، سبب یې دا دی، چې فخنر هېڅکله په شعوري ډول نه دي غوښتي چې یو نوی علم رامنځته کړي، خو «**ویلهلم وونټ**» هغه پوهاند دی، چې دارواپوهنې د رامنځته کولو لپاره یې په شعوري او عملي توګه اقدام کړی دی. ده ان په ۱۸۷۴م کال د خپل یوه اثر «د فیزیولوژیکي اروا پوهنې اصول» په سریزه کې ولیکل: «خپل هغه کار چې زه یې ټولو ته وړاندې کوم، د یوه نوي علم د رامنځته کولو هڅه ده.» د وونټ موخه له دغې خبرې دا ده، چې ده غوښتل «اروا پوهنه» دیوه مستقل عمل په توګه دود کړي.

په همدې هوډ د وونټ د ژوند ټولې علمي هڅې په اروا پوهنه باندې راوڅرخېدې او دده لیکنې، ازموینې او شاګردان ددې لامل شول، چې اروا پوهنه په یوه نړیواله علمي موضوع بدله شوه او ډېر ژر ددغې نوې پوهنې په هکله په ګڼو هېوادونو کې هلې ځلې وشوې، بېلابېل اروا پوهنیز مکتبونه لکه، (جوړښت پالنه)، (عمل پالنه)، (ارواشننه)، (سلوک پالنه)، (ګشتالت پالنه)، (انسان پالنه) او (شناخت پالنه) رامنځته شول او ددغو مکتبونو پلویانو په خپل وار سره اروا پوهنې ته زیات څه وبښل، چې په راتلونکو پاڼو کې به په جلاجلا توګه بحث وړاندې وکړو.

د اروا پوهنې دوه مکتبونه
د مبارزې په حال کې

«جوړښت پالنه او عمل پالنه»

هغه مهال چې له پوهانو او څېړونکو سره د اروا پوهنې او اروا پوهنیزو موضوعاتو په هکله بېلابېل فکرونه پیدا شول، نو له څه مهال تېرېدو وروسته ددغو فکري ډولونو او روشونو په رڼا کې د اروا پوهنې بېلابېل مکتبونه منځته راغلل او له همدغه پیل څخه ددغو مکتبونو ترمنځ مبارزه پیل شوه، چې تر ټولو لومړی د عمل پالنې یا « **د عمل د مکتب**» او د جوړښت پالنې یا «**د جوړښت د مکتب**» ترمنځ ځینو اختلافاتو زور واخیست. دغه توپیر په حقیقت کې د یادو مکتبونو د پلویانو د فکري تنوع څخه راولاړ شو، چې په پایله کې دواړو لوریو د خپلو مفکورو په بډاینه او پیاوړتیا کې نه ستړې کېدونکې هلې ځلې وکړې.

د جوړښت پالنې (structuralism) د مکتب بنسټ په ۱۸۷۹م کال د ***ویلهلم وونټ*** له خوا «چې په اروا پوهنه کې یې تر پنځوس زرو زیات مخونه لیکنې کړې» ایښودل شوی دی. وونټ هغه عالم ؤ، چې د اروا پوهنې لومړنی منظم او سیستماتیک روش یې دود کړ او همدا لامل دی، چې ده ته د نوي دوران لومړنی اروا پوهاند هم ویل کېږي.

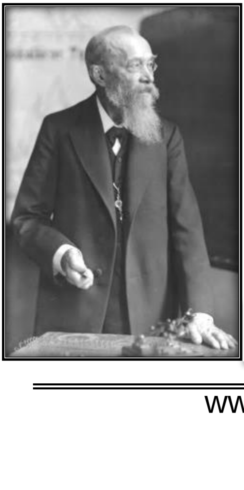

ویلهلم وونټ

جوړښت پالنه چې «محتوایي اروا پوهنه» هم ورته ویل شوې، یو داسې اروا پوهنیز سیستم دی، چې خپل ټول تمرکز یې د شعوري اعمالو پر مطالعه او څېړنه راغونډ دی، په بله معنا جوړښت

پالنه په بنسټیزه توګه له شعورپوهنې څخه بحث کوي.

(د وونټ په نظر د شعور لومړني عناصر، رواني پدیدې دي، چې له لویه سره پر دوو برخو«احساسونو او هیجانونو» باندې وېشل کېږي. عیني بڼې او جنبې، احساسونه منځته راوړي او ذهني بڼې او جنبې بیا هیجانونه تشکیلوي. په دې اساس ارواپوهنه باید د همدغو شیانو د جوړښت او د هغو د فعالیت توضیح او تشریح وي. یعنې ارواپوهنه باید څرګنده کړي، چې شعور یا ځان خبري consciousness څنګه او له کومو عناصرو څخه جوړه شوې ده؟ او څه کارونه ترسره کولی شي؟ ددغه سیستم له مخې د ارواپوهنې د مطالعې موضوع د هغو عقلي عناصرو او عواملو mental-elements څېړنه ده، چې شعور ورڅخه منځته راغلی دی. په همدې سبب یې ددغه سیستم نوم ***جوړښت پالنه*** «ساخت ګرایي» ټاکلی دی. په خپله وونټ «لکه څنګه چې پورته هم ورته اشاره وشوه» دغه درې اساسي عناصر «احساس، هیجان او ادراک» یې د شعور جوړونکي اجزا بللي دي)

روان شناسی عمومی انسان، ۱۰۱۶او۱۰۱۷مخونه

(وونټ غوښتل، شعور یا ځان خبري د هغو پر اصلي او بنسټیزو ترکیبي او جوړوونکو اجزاو باندې ووېشي. دقیقاً هماغسې لکه د طبیعي علومو پوهانو چې نړۍ د مادي جوړښت له مخې څېړله او تحلیل کوله.)

مکتبهای روانشناسي و نقد ان، جلد«۱»، ۱۱۰مخ

په همدې توګه د جوړښت پالنې یا ساختماني مکتب پرعمومي طرحه باندې د ویلهلم وونټ د افکارو سیوری پروت دی. خو څرنګه چې د ویلهلم وونټ ځینو شاګردانو نورې هڅې هم وکړې، نو دغه مکتب یې د المان له پولو واړاوه. د وونټ یوه ترټولو لایق شاګرد **اډوارډ ټیچنر** «۱۸۶۷م-۱۹۲۷م» چې وروسته ددغه مکتب د رهبر نوم هم ورکړل شوی دی.

په ۱۸۹۲م کال امریکا ته ولاړ، هلته یې څو لسیزې د «کرنل» په پوهنتون کې استادي وکړه او په ټوله امریکا کې د جوړښت پالنې د مکتب د رهبر په توګه راڅرګند شو. په دې معنا که په اروپا کې د جوړښت پالنې د مکتب منځته راوړونکی ***ویلهلم وونټ*** ؤ، په امریکا کې یې ***ټیچنر*** ؤ. ټیچنر چې له اصله انګلیسي ژبی ؤ، د وونټ زیات کتابونه یې له الماني څخه انګلیسي ژبې ته ژباړلي وو او خپل ځان ته به یې د وونټ کلک پیرو، وفادار او مفسر وایه.

څرنګه چې ټیچنر د لوړو زده کړو سند هم د وونټ ترلارښوونې لاندې د «لاپیزیک» له پوهنتون څخه ترلاسه کړی ؤ، نو کله چې امریکا ته ولاړ، له ځانه سره یې د وونټ مینه او خبرې هم یووړې. ده له ۱۸۹۳م کال څخه تر۱۹۰۰م کال پورې په کرنل پوهنتون کې د اروا پوهنې یو ازمویښتون تاسیس کړ او تر ۶۰ یې زیاتې مقالې ولیکلې. ده په دغه پوهنتون کې د خپلې استادۍ په ۳۵ کلنه موده کې د اروا پوهنې د ۵۰ تنو نوماندو ډاکترانو لارښوونه وکړه، چې د هغوی ټولو تیزسونه دده د افکارو تراغېز لاندې وو. همداراز ټیچنر په دغه اوږده موده کې یو لړ کتابونه لکه: «د اروا پوهنې اصلي ټکي، د اروا پوهنې مقدمات، ازمویښتي اروا پوهنه او په ازمویښتون کې د کارکولو لارښود» خپاره کړل.

دغه او نورې هڅې ددې لامل شوې، چې په امریکا کې د جوړښت پالنې د مکتب یا Structuralism موضوع په خورا شور او زور سره مشهوره شوه. څرنګه چې (ددغه مکتب پیروانو په ټولیز ډول اروا پوهنه د شعور علم بلله او ویل به یې چې شعور له احساس، تخیل، عواطفو او تفکر څخه جوړ شوی دی. خو ټیچنر شعور او ذهن سره ورته ګڼل. ده له وونټ څخه په څه توپیر په لومړي سر کې د شعور لپاره درې حالتونه وړاندې کړل. بهرني احساسات، ذهني تصویرونه او عاطفي حالتونه. ده وویل: بهرني احساسات د ادراکو بنسټیز توکي دي، چې د غږونو، منظرو، بویونو او نورو موجودو فزیکي تجربو پر

www.sikaraam.com

وړاندې چې زموږ په ذهن کې شته منځته راځي. ذهني تصویرونه د انسان د فکري جریان عناصر دي او په هغو مرحلو کې ځان راښیي، چې کله تجربو ته انعکاس ورکوي. په داسې حال کې چې یادې تجربې مستقیم حضور ونلري. لکه د یوې تېرې پېښې په یاد راوړل او یا هغه په ذهن کې مجسم کول. عاطفي حالتونه د هیجاناتو اصلي عناصر دي او په بېلابېلو تجربو لکه، مینه، نفرت، غم او خوشالۍ کې ځان راڅرګندوي.)

تاریخ روانشناسي نوین،۱۴۸مخ

ټیچنر احساسونه د ادراکو اصلي توکي او ذهني تصویرونه د تصوراتو اصلي توکي ګڼل او شعور یې په یوه ټاکلي وخت کې د بېلابېلو تجربو د مجموعې په صورت کې او ذهن یې د هغو ټولو تجربو د مجموعې په توګه چې د عمر په اوږدو کې رامنځته کېږي تعریف کاوه. ده څرګنده کړې: ذهن او شعور سره ورته او مشابه دي، خو لږ غوندې توپیر یې په دې کې دی، چې شعور په یوه حاضره شېبه کې واقع کېدونکې چارې ذهني مرحلو ته را شاملوي او ذهن بیا دغه ټولې مرحلې او چارې په خپله لمن کې رانغاړي.

ټیچنر د وونټ په شان د حسي او ادراکي عملیو په پایله کې منځته راغلې تجرې د اروا پوهنې موضوع وګڼله. دی وایي:(دا هغه تجربې نه دي، چې د فزیک په وسیله ترمطالعې لاندې نیول کېږي، بلکې په بشپړ ډول ورسره توپیر لري. غږ او رڼا ممکن د فزیکپوهانو یا د اروا پوهنې د متخصصینو په واسطه مطالعه شي. فزیکپوه د فزیکي عملیو او فعالیتونو له نظره ورته ګوري او اروا پوه له دې مخې هغې ته ګوري، چې دیوه انساني مشاهده کوونکي په واسطه څرنګه تجربه کېږي.)

مکتبهای روانشناسی و نقد ان، جلد«۱»، ۱۱۲مخ

د ټیچنر په باور د بدن او روان اړیکې موازي او همغږې دي او ترمنځ یې د علت او معلول کوم ارتباط نشته.دده په اند :«د بشر ټوله پوهه له انساني تجربو څخه سرچینه اخلي او له دې پرته د پوهې د منځته راتګ لپاره بله

www.sikaraam.com

هېڅه کومه داسې منبع نشته. خو خبره په دې کې ده، چې دغه تجربې کېدلی شي، د افرادو د مختلفو لیدلوریو له خوا ولیدل شي او بیا ومنل شي.» ټیچنر د انسان ذهنیت او د هرې تجربې راخپلول، دده د مشاهدې ثمره بولي او حتی وایي چې «په ټولو علومو کې د څېړنې عمومي طریقه مشاهده ده او همدا ډول د اروا پوهنې طریقه او روش هم مشاهده ده.»

تر ټیچنر وروسته نورو جوړښت پلوو اروا پوهانو هم د تجربې په باب خبرې کړې دي. دوی ویلي؛ څرنګه چې په نړۍ کې هر شی د بدلون په حال کې دي او ثبات او تلپاتې والی هېڅ ځای او په هېڅ شي کې نشته، همداسې د انسان تجربې هم د بدلون په حال کې دي. په دې بنسټ زموږ ذهن هم له دغو ټولو تجربو سره د ارتباط په حال کې دی او په یو ډول خوځنده حالت کې قرار لري. همدا لامل دی، کله چې ذهني فعالیتونه په جریان کې وي، شعور او ځان خبري هم شته وي او کله چې ذهني فعالیتونه ودرېږي، نو ځان ناخبري منځته راځي.

د وونټ، ټیچنر او ساختماني مکتب د پلویانو پر مفکورو ګڼ شمېر نیوکې هم شوې، د مثال په ډول، یو شمېر اروا پوهان پر دوی نیوکه کوي، چې دوی تر ډېره حده په شعور او شعوري عملیو باندې تمرکز کوي او د نورو رواني پدیدو په څېړلو او د هغو ترمنځ په شته اړیکو بحث نه کوي، نو له دې امله ده، چې دوی اروا پوهنه د محدودیت خوا ته کشوي.

خو تر دغه نیوکو ورها خوا د دوی یو لوی خدمت اروا پوهنې ته دا ښودل شوی، چې دوی په خورا دقت سره د شعور تجربې تعریف کړای شوې او حواس، احساسات او ادراک یې په داسې ډول تشریح او توضیح کړل، چې اروا پوهنه یې ورباندې له عامه عقایدو او متافزیک څخه راجلا او هغه یې علمي مرحلې ته داخله کړه.

او بله غټه لاسته راوړنه د دوی له خوا د «باطن څېړلو» موضوع ښودل شوې ده. څېړونکي له جوړښت پلویانو سره د باطن څېړلو د موضوع په تائید کې

www.sikaraam.com

وايي: اروا پوهنه نه شي کولی، له خپلې اصلي دندې څخه «چې د يولړ باطني او ذهني مسايلو لکه احساس، ادراک، عواطف، هيجان او نورو علمي پېژندنه او څېړنه ده» سترګې پټې کړي. دغه ډول مسايل هغه څه دي، چې اروا پوهان يې د باطن څېړلو د روش په مرسته د باندې راوباسي او د يوه وګړي په ځان کې يې مشاهده کوي. کله چې يو شخص خپل کوم منفي يا مثبت احساس څرګندوي، د هغه په ظاهري څېره يې هم اغېز راځي. يا په بله معنا، د يوه شخص باطني حالات او کيفيات د هغوی له ظاهري يا عملي حالاتو سره ځانګړی پيوند لري او په يو نه يو ډول د شخص سلوک او چال چلند ته بڼه ورکوي. د ساري په ډول: (که چېرې مونږ خوشاله شو، د خوش وختۍ احساس راته پيداکېږي، څېره مو غوړېږي او موسکا مو پرشنډو خپرېږي. خو کله چې غمجن شو، ځينې وخت دومره مړاوي شو، چې له سترګو مو اوښکې روانېږي... په دې ډول ويلی شو، چې د رواني حالاتو او عملي چال چلند ترمنځ يو نه انکارېدونکی پيوند او تړاو موجود دی.)

مکتبهای روانشناسي و نقد ان، ۱۹۲مخ

❖ ❖ ❖

د **جوړښت پالنې** يا (Structuralism) د مکتب پر وړاندې چې کوم چا لومړی د نيوکو دريځ ونيو، هغه د **عمل پالنې** (Functionalism) د مکتب پلويان وو. دوی له لويه سره د جوړښت پلويانو پر وړاندې د شعور موضوع ته په بېل نظر وکتل او ويې ويل: «اروا پوهنه د دې پرځای چې د شعور جوړښت وڅېړي، بايد د هغو چلندونه او هدفونه وڅېړي!»

د اروا پوهنې د تاريخ ليکونکو په نظر: (له جوړښت پالنې څخه عمل پالنې ته د اروا پوهنې تحول، په هغه وخت کې د يوه انقلابي بهير پرځای يو تکاملي بهير ؤ. عمل پلويانو په بشپړه توګه د وونټ او ټيچنر د کار پر بنسټ خپل کار پيل نه کړ، بلکې د هغو د کارونو په سمون او بدلون يې لاس پورې کړ، په يو شمېر ځايونو کې يې څه پرې ورزيات کړل او په يو شمېر ځايونو

www.sikaraam.com

کې يې ځينې بدلونونه پکې راوستل، په دې ډول ورو ورو يوې نوې اروا پوهنې ظهور وکړ.) مکتبهای ادبي و نقدآن، جلد«۲»، ۵ مخ

د عمل پالنې د مکتب دنده د رواني عمليو څرنګوالى، د هغو د کارېدنې د ډولونو او شرايطو مطالعه ده. دوى په دې اند ؤ، چې ذهني اعمال د بيولوژيکي اعمالو په څېر ثابت او پايداره دي او تقريباً ټولې ذهني چارې کېدلى شي د عمل ډګر ته راووځي. عمل پالنه د شعور او ذهن هغه ځانګړتياوې په پام کې نيسي، چې کاري اړخونه ولري، يا هغه ځانګړتياوې، چې د محيط او ارګانېزم د غوښتنو ترمنځ واسطه کېږي. په دې بنسټ، عمل پالنه رواني فعاليتونه په مستقل ډول نه، بلکې د فزيکي او بيولوژيکي شرايطو سره د ارتباط په لړ کې مطالعه کوي. دغه اروا پوهان رواني او جسماني اړخونو ته په خپلو څرګندونو کې په يوه فرضي ارتباط قايل شوي دي. څرنګه چې د ذهن او جسم ترمنځ کوم ملموس يا د لمس وړ توپير نه څرګندېږي، نو عمل پلويان دغو دواړو اړخونو ته د يوه داسې څه په سترګه ګوري، چې له يوه واحد نظم څخه پيروي کوي. دوى احساس، ادراک، حافظې، تخيل، هيجان، ارادې او داسې نورو مسايلو ته د «ذهني فعاليتونو» اصطلاح غوره کړې ده. خو څرنګه چې ذهن په هره لحظه کې مختلف کارونه ترسره کوي، نو دغه کارونه له تجربې، چلند او عمل سره اړيکه لري او هريو د ذهني فعاليت په ملګرتيا کې صورت نيسي.

مثلاً، ادراک د شيانو د پېژندلو يوه ذهني مرحله ده او موږ تل د هغو پربنسټ عمل کوو، خو همدغه ادراک د انسان په ذهن کې يوازې د يوې حاضرې شېبې رنګ نه لري، بلکې له هغو تېرو تجربو څخه هم رنګ اخلي، چې په ذهن کې موجودې دي. کله چې موږ يو شى درک کوو، نو د همغه شي کټ مټ يا هغو ته ورته معنا زموږ په ذهن کې د مخکنيو تجربو له مخې پرته وي. که چېرې يو شخص په ناڅاپي ډول خپلې ټولې مخکنۍ تجربې له لاسه ورکړي، تقريباً به له يوه داسې ماشوم سره برابر شي، چې حتيٰ خپل خواړه په

www.sikaraam.com

خپله نه شي خوړلی. په همدې اساس د هرشخص فکري روش او نور چال چلند او رفتار دده د مخکنيو تجربو يا په ذهن کې د ضبطو شويو مفاهيمو تابع دی. ذهن تل د بېلابېلو تجربو جنبې او اړخونه ارزوي او د ژوند ټولو مسايلو، شيانو او پېښو ته معناوې او معيارونه ټاکي.

د محققينو په اند، د عمل پالنې يو مثبت اړخ «چې د نوې اروا پوهنې لپاره خدمت بلل کېږي» له مختلفو روشونو څخه ګټه اخيستنه ده، د عمل پلويانو له خوا د «باطن څېړلو روش، د عيني او مشاهدي روش، د ازموېښتي روش، د فرهنګي او تاريخي روش او د طبيقي روش» رامنځته کول، د اروا پوهنې د بډاينې سبب شوي دي.

د عمل د مکتب لاربښوونکی نامتو فيلسوف او اروا پوه **ويليام جيمز** «۱۸۴۲م–۱۹۱۰م» دی. چې «د اروا پوهنې اصول» کتاب يې د نوې اروا پوهنې په تاريخ کې يو بانفوذه کتاب بلل کېږي، ده د ساختماني يا جوړښت پالنې د مکتب په مقابل کې وويل:«د جوړښت پالنې د مکتب پلويان د شعور د واقعي تجربو له ماهيت او خاصيت څخه غافل شوي وو، دوی باور درلودل، چې شعور د افکارو له دايمي جريان څخه تشکيل شوی دی او له دې مخې يې د شعوري جريان د عناصرو د تجربه کولو لپاره په راکدو او ولاړو ټکو پسې ګرځېدل..» جيمز غوښتل په خپله دغه جريان وپېژني، په دې اساس يې هغو ته د يوې رواني ويالې نوم غوره کړ.

«د نورو معلوماتو لپاره د جيمز ژوندليک وګورئ.»

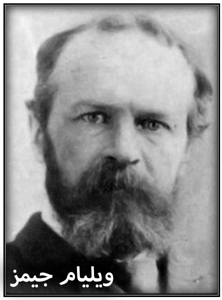

جيمز د ذهن د تشکيلوونکو عناصرو د مطالعې پرځای د هغو د کړنو او چال چلندونو پرمطالعې د ټينګار په ترڅ کې ليکي:«د انسان په ذهني موضوعاتو کې هره موضوع هغه وخت د څېړنې وړ ګرځي، چې عملي نتيجه ورڅخه پيدا شي. کوم څه چې د انسان پرعملي چلند اغېز ونه لري، څېړل يې د

وخت ضایع ده... که د کوم باور عملي پایله سمه وي، هغه باور سم دی او که عملي پایله یې ناسمه وي، ناسم دی. په دې اعتبار د فکر سرچینې ته چې له کومې خوا راپیدا کېږي، دومره توجه باید ونه شي، بلکې د هغو پایلې او نتیجې ته باید وکتل شي.»

جیمز مخکنۍ اروا پوهنې ته په کتو لیکلي: (له محیط سره د جوړجاړي له اړخه د انسان مطالعه، هغه نیمګړې او ناقصه مطالعه ده، چې نه شي کولی د انسان ټول ابعاد په خپله لمن کې ونغاړي، خو کیدای شي، یوازې د انسان بیولوژیکي او مادي اړخ وڅېړي. مګر د انسان ارادي حالتونو ته په دغه اړخ کې د مطالعې ځای نشته. انسان کولی شي محیط ته بدلون ورکړي، کولی شي ځان په خطر کې واچوي او یا کېدای شي د انساني فضایلو او کمالاتو د لاسته راوړلو لپاره خپلو ټولو فعالیتونو ته وده ورکړي... انسان له بېلابېلو خبرتیاؤ لکه حسي، خیالي او عقلاني خبرتیاؤ څخه برخمن دی او له دې سربېره کولی شي، د خپل ماحول په وړاندې خبر ووسي. په انسان کې دا ځواک شته، چې د نړۍ په اړه ځینو بنسټیزو پوښتنو ته ځواب ووایي او همداسې کولی شي خپله خبرتیا د مادي نړۍ له محدودې څخه وباسي او د ماوراطبیعت په اړه فکر وکړي او له خپلو غیرمادي مبداګانو سره ځان اشنا کړي. له بله اړخه انسان په دې قادر دی، چې د خپل راتلونکي او مادي ژوند له برخلیک سره اشنا شي.) مکتب های روانشناسی ونقد ان، جلد«۱»، ۲۳۹مخ

جیمز په ټولیز ډول اروا پوهنه « د رواني ژوند علم یا د رواني پدیدو او د هغو د شرایطو علم» بولي. له «پدیدو» او «شرایطو» څخه دده موخه دا ده، چې «پدیدې له رواني تجربو څخه لاسته راځي او شرایط ترجماني جوړښتونو لاندې دي، چې په رواني ژوندانه کې ځانګړی ارزښت لري.»

جیمز انسان انتخابګر معرفي کوي او د انتخاب بنسټ، ارتباط ګڼي. دی وایي: «انسان د یوه داسې ځانګړي شي یا فعالیت انتخاب او اراده کوي، چې دده د ځانګړې ارادې او میل سره په ارتباط کې وي. که چېرې کوم

www.sikaraam.com

فعالیت دده د میل او ارادې مطابق نه وي، په هغه فعالیت لاس نه پورې کوي.»

د جیمز نظریات که څه هم په ارواپوهنې کې د قدروړ ځای لري، خو په بشپړ ډول له نیوکو خلاص نه دي. د جوړښت پالنې پلویانو او نورو راوروسته ارواپوهانو دده په نظریاتو باندې د کره کتنې په لړ کې ویلي:(څرنګه چې ویلیام جیمز شعور یا ځان خبري د یوه داسې جریان په ډول بللې، چې تل د بدلون په حال کې ده او هېڅوک نه شي کولی یو فکر په دوهم ځل کټ مټ هماغسې ولري... ددې په مقابل کې باید وویل شي، چې د شعور له خصوصیاتو څخه یو هم د هغو ثبات دی، څه شی چې موږ درک کوو، هغه په تغیر او بدلون نه اخته کېږي... دا چې ارسطو د افلاطون شاګرد بولو، یوه خبرتیا ده او دغه شعوري خبرتیا د بدلون په حال کې نه ده. حتیٰ که چېرې وروسته معلومه شي، چې دغه درک سم نه دی، خو همغسې به له مخکني ذهني تصویر سره باقي پاتې شي. دا له دې امله ده، کله چې انسان شل کاله مخکې کوم څه حافظې ته سپاري، یوځل بیا هغه یاد ته راوړي او بیا یې پېژني...په زده کړه او پوهه کې تکامل د خبرتیاؤ د زیاتوالي او د تېرو نظریاتو د سمون او تصحیح په معنا دی... په دې اساس ویلی شو، انسان په هرموقعیت کې د ځانګړو شرایطو سره د تړاو له مخې شیانو ته پاملرنه کوي، خو دا په دې معنا نه ده، چې شعور او ځان خبري په تغیر او بدلون کې ده، بلکې هرڅومره چې ممکنه وي، انسان په هرځل د خپلو زیاتو تجربو ترڅنګ له اشیاو او پدیدو سره برخورد او مخامختیا کوي او نوی درک ورسره پیدا کېږي.)

مکتب های روانشناسي ونقد ان، ۲۴۸مخ

د عمل د مکتب د پلویانو او ځینو نورو څېړونکو یوه نیوکه پر ساختماني مکتب یا جوړښت پالنې باندې دا وه، چې دوی پرځینو مسایلو له بېخه سترګې پټې کړې دي. د ساري په ډول د ذکاوت د ازموینې موضوع، چې امریکایانو ته ډېره په زړه پورې وه او د فردي تفاوتونو د پېژندنې لپاره په

www.sikaraam.com

کارېده، دوی له نظره وغورځوله او ترڅنګ یې د طبیعي او غیرطبیعي ځوانانو اروا پوهنې ته پام ونه کړ.

د عمل د مکتب پلویان د ماحول ټولو پېښو او انګېزو ته له ذهني جریانونو سره رابطه ورکوي. ددغه مکتب یو مشهور غړی، **جان ډیوي** «۱۸۵۹م–۱۹۵۲م» چې د «طبیعت او انساني سلوک»، «ویښ خلاق فکر» او «ښوونځی او ټولنه» کتابونه یې په اروا پوهنه کې شهرت لري، وایي:(ذهن مجرد جوهر دی، چې بهرنی عیني وجود نه لري. ذهن کوم لوښی نه دی، چې په هغو کې فکر ټاټوبی ولري... ذهن د تجربو او د ژوند د جریاناتو د یوځای والي څخه جوړېږي او ذهن هم لکه تفکر د انسان د فعالیتونو تابع دی.) روحیات، ۲۸۲مخ

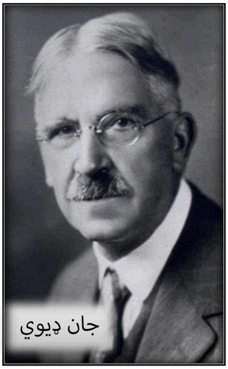
جان ډیوي

جان ډیوي، فکر ته د عمل له لیدلوري ګوري او لیکي:(فکر له چاپېریال سره د تطابق آله ده او لکه پښه، لاس او غاښ د بدن له غړو څخه یو غړی دی...تفکر دوې مرحلې لري، لومړی: د دماغ د شک او تردید دوره، چې د تفکر د سرچینې او شروع مرحله ده، چې تر تعقل د مخه حالت بلل کېږي. دوهم:له څېړنې او تحقیق وروسته، له شک او تردید څخه د وتلو مرحله ده، چې تر تعقل وروسته حالت نومول شوی دی... تفکر له یوې مخصوصې وضعې سره تړلی نه دی، بلکې د پېژندنې، فرهنګي او پوهنیز چاپېریال سره اړیکه لري. شخص مخکې تردې چې ټولنه دده محصول وي، دی د ټولنې محصول دی. هر وړوکی چې نوی دنیا ته راځي، د ټولنې د عادتونو، اخلاقو، سنتو، ټولنیزو ارزښتونو او ژبې د اغېز په کړیو کې لوېږي.) هماغه اثر، ۲۸۰، ۲۸۱ او ۲۸۲ مخونه

د عمل د مکتب په پرمختیا کې تر ویلیام جیمز او جان ډیوي وروسته، د ***رولنډ انجل*** «۱۸۶۹م-۱۹۴۹م» هڅې د یادولو وړ دي. انجل د امریکا په اروا پوهانو کې ځانګړی نوم لري. دده نیکه د «ورمونټ» او «میشیګان» په پوهنتونونو کې رئیس پاتې شوی و. له همدې امله انجل هم د امریکا د میشیګان په پوهنتون کې لوړې زده کړې وکړې. ده د محصلۍ په دوران کې د ***جان ډیوي*** او ***ویلیام جیمز*** کتابونه ولوستل او په همدې توګه وروسته د هغوی د لارې لاروی شو.

ده په خپل یوه اثر کې چې «د علمي اروا پوهنې قلمرو» نومېږي، خپلې مفکورې وړاندې کړې دي. دده په نظر:(عمل پلوه اروا پوهنه هېڅکله کوم نوی شی نه ده، بلکې له هماغو لومړنیو وختونو څخه د اروا پوهنې یوه مهمه څانګه ده... عمل پلوه اروا پوهنه د جوړښتي اروا پوهنې په پرتله د ذهني عملیو اروا پوهنه ده. دا اروا پوهنه هڅه کوي، ځانته څرګنده کړي چې ذهني مرحلې څرنګه عمل کوي؟ څه شی ترسره کوي؟ او له څه شي څخه تراغېز لاندې راځي؟... دغه اروا پوهنه د یوې منځګړې څانګې په توګه زیار باسي، چې د یوه ژوندي موجود د اړتیاو او د محیط د غوښتنو ترمنځ اړیکې وڅېړي.)تاریخ روانشناسی نوین

انجل په دې باور دی، چې (د ژوند په بهیر او له چاپېریال سره د فرد په جوړښت کې د فرد رواني او بدني قوې دواړه مرستې کوي، دده په نظر د ژوندي موجود د بقا لپاره وېره، غوسه او نور عواطف اړین دي. دغه ډول عواطف انسان له نویو پېښو او تازه موقعیت سره مخ کوي.)

د عمومي اروا پوهې آرونه،۸مخ

له انجل وروسته نورو امریکایي اروا پوهانو هم د دغه مکتب په پرمختیا او بډاینه کې هڅې کړې دي، چې د هغو له ډلې څخه د «***هاروي اکار***» او «***رابرټ وودورث***» نومونه یادولی شو.

د جوړښت پلوو او عمل پلوو اروا پوهانو ترمنځ په روانه مبارزه کې نه یوازې عمل پلوو اروا پوهانو پر جوړښت پلوو اروا پوهانو باندې نیوکې کوې، بلکې جوړښت پلوو اروا پوهانو هم د ټیچنر ترمشرۍ لاندې د کرنل له پوهنتون څخه د عمل پلویانو پرضد نیوکې خپرولې. د جوړښت پلویانو لپاره له لویه سره د «عمل» اصطلاح ناآشنا او نامناسبه ښکارېده او ویل به یې چې دوی دغه اصطلاح په روښانه ډول نده تعریف کړې او په خپله ټیچنر په دې اند ؤ، چې د عمل مکتب په ټوله معنا اروا پوهنه نه ده، دا ځکه چې د جوړښتي مکتب پر بنسټونو ولاړه نه ده. له همدې مخې ځینو جوړښت پلویانو، د عمل د مکتب یوشمېر ملاحظات ناسم ګڼل او د دوی د فلسفي ګومانونو پایله یې بلله.

په عمل پالنه باندې یوه نیوکه دا هم شوې، چې دوی ویلي: «ډېرې ذهني حالتونه باید د عصبي فیزیولوژۍ په مرسته توضیح شي.» نیوکه کوونکي وايي: (دا سمه ده، چې تریوه بریده رواني عملونه او عکس العملونه په عصبي سیستم پورې تړلي دي، خو په ټولیز ډول نه شو کولی، ټول رواني مسایل په فیزیولوژیکي جریانونو کې خلاصه کړو. مثلاً لکه څرنګه چې ماده په بدلون کې ده او عصبي سلولونه هم له دغه بدلون څخه خلاص نه دي. انسان چې کوم شی لس کاله مخکې لیدلی او یا کوم مطلب چې کلونه کلونه مخکې یې ذهن ته سپارلی، دوهم ځل په همغه شکل او همغه خاصیت یاد ته راولي، نو که چېرې زموږ ادراک او هغه شی چې زموږ په حافظه کې تېرېږي مادي وي، په هېڅ ډول به له یاد شوي ثبات څخه برخمن نه وي) مکتب های روانشناسی ونقد ان، ۲۵۹مخ

www.sikaraam.com

د اروا پوهنې په تاریخ کې ددغو دوو مکتبونو«جوړښت پالنې او عمل پالنې» ترمنځ سیالیو ډېر اروا پوهان وهڅول، چې په اروا پوهنه باندې فکر وکړي. په ځانګړي ډول په امریکا کې د اروا پوهنې وده خورا چټکه شوه. د اروا پوهنې تاریخ لیکونکي وايي: (له ۱۸۸۰م کال څخه تر ۱۹۰۰م کال پورې په امریکا کې د اروا پوهنې وده او پراختیا د علم په تاریخ کې یوه ټکان ورکوونکې پېښه وه. په ۱۸۸۰م کال کې د اروا پوهنې هېڅ کوم ازموینښتون په امریکا کې نه ؤ، خو د ۱۹۰۰م کال په رارسېدو سره **۴۲** ازموینښتونونه منځته راغلل، چې د المان ترازموینښتونونو غوره او مجهز وو. په ۱۸۸۰م کال په امریکا کې د اروا پوهنې هېڅ یوه مجله نه وه؛ په **۱۸۹۵**م کال کې درې مجلې رامنځته شوې. په ۱۸۸۰م کال کې امریکایان اړ وو، چې د اروا پوهنې د زده کړې لپاره المان ته ولاړ شي، خو په ۱۹۰۰م کال پر دې بریالي شول، چې په خپل هېواد کې د اروا پوهنې زده کړې بشپړې کړي. په **۱۹۰۳**م کال کې د امریکا پوهنتونونو کې تر کیمیا، بیولوژۍ او فزیک وروسته په اروا پوهنه کې زیاتې دوکتوراوې PhD ورکول کېدې. په ۱۹۱۰م کال د اروا پوهنې په برخه کې په سلو کې تر **۵۰** زیاتې مقالې په الماني ژبه خپرېدلې او یوازې **۳** په سلو کې په انګلیسي ژبه وې، خو په **۱۹۳۳**م کال په سلو کې **۵۲** مقالې په انګلیسي ژبه شوې او یوازې په سلو کې **۱۴** په الماني ژبه وې.) تاریخ روانشناسی نوین، ۳۳۱مخ

www.sikaraam.com

د اروا شننې مکتب

اروا پوهنې ته څه ورکړل؟

د نوې اروا پوهنې د تحول او تکامل په تاریخ کې د اروا شننې (Psycho-analysis) مکتب او ددغه مکتب په منځته راتګ کې، د هغو د بنسټګر «**زیګموند فروید**» او نورو پلویانو «کارل یونګ»، «الفرډ آډلر»، «کارن هورنای»، د فروید لور «انا فروید»، «اریک اریکسون»، «هنري موري» او نورو کارونه او علمي هڅې بنسټيز ځای لري. د اروا شننې یا «رواني تحلیل» اصطلاح او د فروید نوم، د زیاتره هغو کسانو لپاره چې لوړې او پوهنتوني زده کړې لري اشنا دی. په داسې حال کې چې د «فخنر»، «وونټ» او «ټیچنر» نومونه او نظرونه له مسلکي اروا پوهنې څخه بهر دومره نه دي مشهور شوي؛ خو فروید هغه څوک دی، چې د شهرت انګازه یې د اروا پوهنې تر قلمرو اوړي او د زیاتو کسانو ترغوږېدونو رسېږي. فروید د اروا شننې موضوع په ۱۸۹۵م کال « هغه مهال چې نوموړی ۴۱ کلن ؤ» په خپل کتاب چې «د هیسټري په هکله معلومات » نومېږي رامنځته کړه.

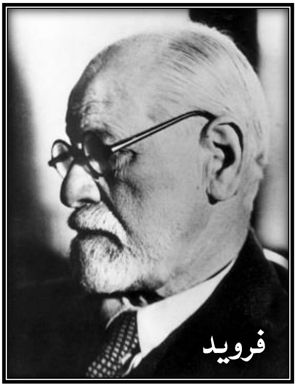
فروید

دا هغه وخت ؤ، چې د «جوړښت پالنې» بنسټګر «ویلهلم وونټ» ۶۳کلن ؤ او په امریکا کې ددغه مکتب مخکښ «ټیچنر» ۲۸ کلن ؤ او په «کرنل» پوهنتون کې یې د استادۍ ۲کلونه کېدل. «عمل پالنه» لا تردې وخته د یوه مکتب په چوکاټ کې نه وه بشپړه شوې، خو د رابشپړېدو په حال کې وه. د

«ګشتالت پالنې» د مکتب څرک هم نه ؤ او بنسټګر يې «ورتايمر» لا د ۱۵کالو په شاوخوا کې ؤ. همداراز «سلوک پالنه» هم نه وه او بنسټګر يې «جان واټسن» هغه مهال ایله د ه ۱۷ کالو زلمی ؤ.

په هرحال اروا شننه له ۱۹۰۰م کال راپه دې خوا شهرت ته ورسېده او له نورو اروا پوهنیزو مکتبونو سره جوخت يې، نوې اروا پوهنې ته په پراختیا او پرمختیا ورکولو کې لویه ونډه واخیسته. ددغه مکتب یوه تر ټولو مهمه ځانګړنه دا ده، چې اروا پوهنه يې له پېچلي او پوهنتوني سبک څخه وایستله، هغو ته يې سادګي او جاذبوالی ورکړ او د مسلکي اشخاصو تر څنګ يې د عامو خلکو د پوهاوي او علاقې وړ هم وګرځوله.

(فروید او د هغو پلویانو هڅه وکړه، چې د انسان وده او رشد د هغه پېښو پر اساس تحلیل کړي، چې د ماشومتوب پرمهال ورته پېښې شوې دي. په دغه مکتب کې انسان په تصادفي ډول عمل نه کوي، بلکې د باطني او دروني انګېزو، ځپل شويو هیلو، یا د لاشعور او ځان ناخبره ذهن پراساس عمل کوي. په دې توګه هر عمل او چلند چې انسان يې له ځانه ښيي جبري بڼه لري. فروید د انسان ځان ناخبره ذهن یا تحت الشعور ته د لاس رسي په موخه په لومړي سر کې د هیپوتېزم یا مصنوعي خوب له طریقې څخه کار اخیست، وروسته يې له آزادې تداعۍ او د خوبونو له تعبیر څخه استفاده کوله. دغې طریقې له ناروغ سره مرسته کوه، چې د خپل ذهن ژورو برخو ته لاس رسی پیدا کړي او د خپلو چلندونو په علت پوه شي.) روانشناسي عمومي، حمزه گنجی، ۱۹مخ

د اروا شننې د پلویانو په اند: ښايي زيات شيان او حوادث د شخص «وړوکي يا غټ» په ذهن کې په آګاه یا ځان خبره ډول ځای ونیسي، مثلاً يو شخص پر آس یا موټر کې له یوې اوږدې لارې څخه تېرېږي، په خپل مسیر کې يې ذهن د شاوخوا منظرې او پېښې ضبطوي. مګر ښايي په دغه اوږده

www.sikaraam.com

مسير کې يې ډېرې داسې منظرې او پېښې هم په ذهن کې قيد شي، چې په ځان خبره «آگاهانه» ډول شخص ورباندې خبر نه وي.

د فرويد نظر دا دی، چې همدغه لاشعوري او ځان خبره ذهني پديدې د شخص د رواني عملونو او عکس العملونو «چې خوب ليدنې هم پکې شاملې دي» باعث گرځي او زياتره عصبي او رواني ناروغۍ هم له همدغو ځان خبرو او ځان ناخبرو عملونو او عکس العملونو څخه را پيدا کېږي.

د اروا شننې په مکتب کې د لاشعور يا تحت الشعور رول ته ډېر ارزښت ورکول کېږي، د دوی په باور تحت الشعور يا لاشعور د ذهن هغه برخه ده، چې د انسان له کنټروله وتلې ده او په هغو کې د انسان هېرې شوې خاطرې، نه ترسره شوې هيلې، په ځان کې په زور پټ شوي عادتونه، عقدې، غوښتنې او په ځان ناخبره ډول راخپل شوي باورونه او برداشتونه پکې ځای پرځای شوي دي، چې پر دغو ټولو باندې عملاً کنټرول نه لري، خو وخت ناوخت د هغوی تاثيرات د انسان پرځان خبره ذهن يا شعور باندې راپرېوځي او انسان له بېلابېلو ناآټکل شويو رواني غبرگونونو سره مخامخ کوي.

فرويد ويلي:(د انسان ذهن د يخ يوې داسې ټوټې ته ورته دی، چې نهه برخې يې تر اوبو لاندې او يوازې يوه برخه يې راوتلې وي. معنا دا چې د ذهن صرف ډېره وړه برخه بيداره او هوښياره ده. دغې اروا پوهنې«اروا شننې» ثابته کړې ده، چې زموږ خوی او شخصيت د ناهوښيارذهن او ضمير يعنې لاشعور تراغېز لاندې دی. زموږ اصلي څېره تر ډېره حده په لاشعور کې پټه ده، هغه څېره چې زموږ نه خوښېږي او هېره کړې مو ده.) ځولی مجله، د استادغضنفرمقاله

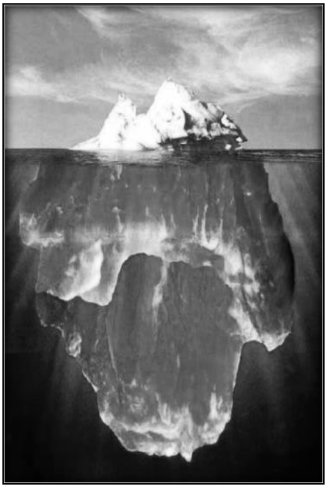

www.sikaraam.com

(د «فروید» په نزد د انساني ذهن د شعوري او لاشعوري برخو مثال د هغو دوو کورنیو دی، چې د یوه کور په دوو منزلونو کې استوګنه کوي، د لومړي منزل اوسېدونکي زموږ د ذهن شعوري برخه ده او دا خلک شریف او آیین خوښونکي دي. د لاندې منزل اوسېدونکي زموږ د ذهن لاشعوري برخه ده، دغه خلک د شمېر له مخې ډېر زیات او د اخلاقو له مخې وحشیان دي. ددغه منزل ډېر وګړي یو وخت په پورته منزل کې وو، مګر د خپلو ناوړه اخلاقو له امله له هغو ځایه وشړل شول او اوس په یوه پېچلې بڼه په لاندې پوړ یا لاشعور کې پراته دي. لکه څرنګه چې له ولاړو او بندو اوبو څخه بد او فاسد بوی پورته کېږي، دغه ډول زموږ دباؤ شوي خواهشات هم د ذهني ناروغۍ او فساد سبب ګرځي.) د حمید او شمس الدین پرتلیز جاج، ډاکترتابان

څېړونکي د فروید د لاشعور د موضوع د مطرح کولو په باب وایي:

(د بشر په تاریخ کې دریو لویو سپکاویو ځان راښولی دی. لومړی د ګالیله هغه کشف چې ویل به یې ځمکه د لمریز نظام مرکز نه ده یا ځمکه د کائناتو او جهان مرکز نه ده. دوهم د ډاروین هغه څرګندونه، چې ویلې یې ده، انسان د خلقت مرکز نه دی او دریم د فروید هغه برسېرونه، چې وایي، موږ لکه څنګه چې فکر کوو، هغومره د خپل ذهن کنټرول په خپل لاس کې نه لرو.) روانشناسي، تامر باتلربودن

د فروید او د هغو د پلویانو د لیکنو شهرت له ۱۹۰۰م کال څخه راپه دې له اروپا واوښت او تر امریکا پورې ورسېد. تر ۱۹۲۰م کال پورې پر فروید او د هغو په اروا شننه باندې په امریکا کې تر ۲۰۰ زیات کتابونه ولیکل شول. د فروید تر څنګ چې د اروا شننې د مکتب کومو نورو اروا پوهانو کار کړی، هغه پر خپل وار دغې نوې برسېرونې «تحت الشعور» ته رنګ او شرنګ ورکړی دی، خو د فروید هلې ځلې ترټولو لومړی ستایل شوې دي. افغان لیکوال «پوهاند بهاوالدین مجروح» په دې اړه لیکلي دي: (د تحت الشعور کشف د اهمیت له مخې د کریستوف کولمب د کشف په څېر ؤ. نوموړی چې امریکا

ته ورسېد، فکر يې وکړ، هندوستان ته رسېدلی دی او په دې پوه نه شو، چې يوه نوې لويه وچه يې موندلې ده. په همدې توګه فرويد د ناخوآګاه شعور قلمرو وموند، خو هومره چې نن ددې امر «تحت الشعور» په اهميت خبرې کېږي، فرويد په خپل وخت کې نه ؤ ورته متوجه شوی. وروسته بيا دده د لارې نامتو لاروي «کارل يونګ» د تحت الشعور په اړه خلک وپوهول)

په ځانځاني ښامارکې شعور او تحت الشعور، عبدالغفورلېوال، الفت مجله، ٥٦مخ

د فرويد او نورو ارواشننونکو په څرګندونو کې انساني شعور په دريو برخو وېشل شوی دی. (**_ناخبره شعور_**)، (**_نيم خبره شعور_**) او (**_باخبره شعور_**). د دوی په اند: ناخبره شعور د انسان د اعمالو لومړنی محرک دی، په ناخبره شعور کې چې د انساني شعور زياته برخه تشکيلوي دايمي او نه بدلېدونکې غوښتنې، آرزوګانې او انګېزې متمرکزې شوې دي، چې د هغو منشا هم غريزې او نه پېژندل کېدونکي روحي عوامل دي. کله چې له ناخبره شعور څخه يوه غوښتنه او آرزو راولاړه شي، نيم خبره شعور ته ځان رسوي. نيم خبره شعور سرحدي کربښه ده. باخبره شعور هڅه کوي، چې نوموړې غوښتنه يا آرزو کنټرول او سانسور کړي؛ خو په اکثرو مواردو کې غوښتنې او آرزوګانې بې پاسپورټه د عمل ميدان ته ورتېرېږي.

«**_کارل ګوستاو يونګ_**» خپل يو ليدلی خوب هم د شعور په دغو دريو برخو تعبيروي. يونګ ليکلي:

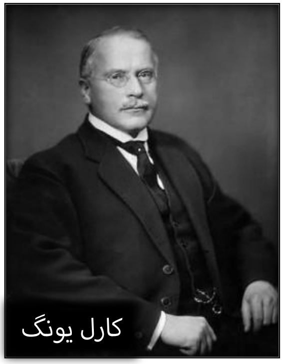

کارل یونګ

(زه به ډېری وخت په چُرت کې ډوب وم، خو پوهېدم نه، چې څه مې په فکر کې راګرځي. يوه ورځ په ۱۹۵۹م کال ما خوب وليد، چې په يوه ښکلي نااشنا کور کې چې دوه منزله دی ناست يم، په کوټه کې ښايسته رڼا وه، د باندې خوا ته ښايسته منظرې او باغونه په نظر راتلل، د خپلو کتابونو په مطالعه بوخت

وم. په دې وخت کې مې د کوټې په غولي یا تل کې یوه دروازه ولیده، چې نیمکښه خلاصه وه، دروازه مې رابېرته کړه، لاندې مې یوه زېرخانه په نظر شوه. د کوټې زېرخانې ته ښکته شوم، دا ډېره رڼا وه او کله چې د زېرخانې غولي ته متوجه شوم، یوه بله کړکۍ غوندې دروازه مې په نظر راغله او کله مې چې دا کړکۍ غوندې دروازه خلاصه کړه، یوه اوږده زینه مې ولیده، چې ښکته تللې وه او زه یې په پوړو کې ورښکته شوم. د تورې شپې غوندې تیاره، لویه، ژوره کوټه وه. زه پکې هرې خوا ته ګرځېدم، هرڅه ډېر تت ښکارېدل، هرې خواته په تیاره کې ګورم، ناڅاپه مې سترګې په څه شي ولګېدې. کله چې ښه ځیر شوم، هډوکي دي! د انسان د ککرۍ او اسکلیټ هډوکي مې پیدا کړل، بیا نو خپله څېړنه مې پرې پیل کړه او دا نتیجه مې له خوب څخه را وایستله: ***لومړی:*** ښکلې لویه او رڼا کوټه، چې د باندې ښایسته منظره او باغ ترې ښکارېده، د انسان باخبره شعوري برخه... ***دوهم:*** لاندې دوهمه د زېرخانې کوټه، چې په منځنۍ توګه لویه وه او رڼایې لږ څه کمه وه، د تحت الشعور یا نیم خبره شعور برخه وه. دریم: هغه د زېرخانې نه لاندې دریمه ژوره او ډېره لویه تیاره کوټه، چې زینه ورښکته شوې وه او د انسان هډوکي او ککرۍ پکې پرته وه، دا د انسان غیرشعوري یا بې خبره شعوري برخه ده...) د رنګونو نړۍ، ۲٦۱ مخ

د اروا شننې د مکتب د پلویانو په ځانګړې ډول د زیګموندفروید او کارل یونګ نظریات نه یوازې د اروا پوهنې په لمن کې پاتې شول، بلکې نړیوالو ادبیاتو ته یې هم مخه وکړه. د ادبیاتو په برخه کې سوریالستان یا د سوریالېزم د ادبي مکتب غړي هغه څوک وو، چې په خپلو اثارو کې یې د فروید او د اروا شننې او نورو پلویانو افکار منعکس کړل. سوریالستا ن هغه لیکوال دي، (چې له کپیټالیستي ټولنې څخه د راپیداشویو توهماتو او کمزوریو په نتیجه کې له واقعي ژوند څخه خپلې ذهني نړۍ ته پناه وړي او خپل ځانونه په خوبونو، خیالونو او پتالوژیکي حالاتو مشغلوي...

سوریالستان د فروید لمنې ته لاس اچوي او ګومان کوي، چې د انسان د هلوځلو لمسوونکی د شعور نه لاندې ذهني جهان دی.) ادبي څېړنې، ۳۰۴ او ۳۰۵مخونه

❖ ❖ ❖

د اروا شننې د مکتب په غړو کې نه یوازې نارینه پوهانو ونډه درلوده، بلکې ځینې داسې ښځینه اروا پوهانې هم وې، چې اوسمهال د اروا پوهنې د تاریخ لویې څېرې بلل کېږي. په دغو ښځینه اروا پوهانو کې لومړۍ اروا پوهانده **کارن هورنای** «۱۸۸۵م-۱۹۵۲م» ده. مېرمن کارن هورنای د المان په هامبورګ کې زېږېدلې وه، هغه مهال چې «فروید» خپل کتاب «د خوبونو تعبیر» خپور کړ، هورنای په ښوونځي کې وه، وروسته یې د برلین له پوهنتون څخه د طب په څانګه کې دوکتورا واخیسته، خو دې ان د ښوونځي له دورې څخه د اروا شننې له مفکورو سره اشنایي درلوده او د لوړو زده کړو پرمهال یې هم د فروید د اروا شننې په ټولو غونډو کې ګډون وکړ.

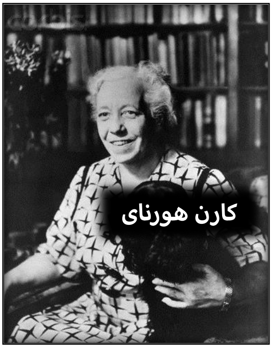

کارن هورنای

هورنای غوښتل د اروا شننې د نارینه ؤ سنګر، ښځینه کړي، له همدې امله شهرت ته هم ورسېده. ددې د مشهورو کتابونو نمونه دا دي:

«د اروا شننې نوې لارې»، «زموږ رواني تضادونه»، «ځان شننه یا ځان تحلیلونه»، «زموږ د زمانې عصبي شخصیت» او «د ښځو اروا پوهنه».

هورنای ۱۸ کاله په المان کې د برلین په انستېتیوت کې په تدریس او شخصي طبابت کې تېر کړل، وروسته په ۱۹۳۲م کال د امریکا متحده ایالاتو ته ولاړه او هلته له څه وخت تېرېدو وروسته یې د امریکا د اروا شننې ټولنه تاسیس کړه او د عمر ترپایه پورې یې رئیسه پاتې شوه.

www.sikaraam.com

کارن هورنای د فروید له هغې مفکورې سره موافقه وه، چې ویل به یې، شخصیت د ماشومتوب په دوران کې بڼه مومي. دې زیاته کړه، په وګړو کې روان رنځوري، د هغوی د ماشومتوب له نامطلوبو حالاتو څخه سرچینه اخلي او که چېرې د ماشوم په کورنۍ کې تفاهم، صمیمیت، محبت، احساس او درنښت وي، نو وروسته یې په روان رنځورۍ باندې له اخته کېدو څخه مخنیوی کېږي.

هورنای له فروید سره په دغه ټکي کې چې انسانان تل د تحت الشعور اسیران دي، مخالفت وښود. دې د ارماني ځان ګڼلو یا ځان تصور کولو نظریه هم رد کړه او ویې ویل، چې ارماني ځان خیالي Idealized self image دیوه فرد د شخصیت غلط تصور وړاندې کوي. دغه ډول ځان ګوماني هغه نیمګړی او تېراېستونکی نقاب دی، چې دد دې مخه نیسي، چې یو ناروغ خپله اصلي څېره وپېژني او هغه بیا ومني. رواني ناروغان پر خپله څېره باندې د دغه نقاب په غوړولو سره له خپلو باطني شخړو او تعارضاتو څخه انکار کوي او هغوی ته په دروغجن ډول دا ورښيي، چې ځان یې لکه څنګه چې دی، یا لکه څنګه چې واقعیت لري، داسې ونه ویني او په ناسمه بڼه یې وانګېري، چې دا د موضوع حل نه شي کېدلی.

❖ ❖ ❖

د اروا ښنني د مکتب دوهمه ښځینه غړې چې د اروا پوهنې په تاریخ کې یې نوم اخیستل کېږي، د فروید لور **انا فروید** «۱۸۹۵م-۱۹۸۲م» ده.

انا فروید

انا فروید د خپل نامتو پلار «زیګموند فروید» په شپږو اولادونو کې ترټولو کشره لور وه. دا د ښوونځي له وخته یوه فعاله او کتاب دوسته نجلۍ وه او له هغو مېلمنو څخه یې چې د دوی کره به راتلل، ګڼې ژبې زده کړې وې. دې تر ۱۴ کلنۍ پورې د خپل پلار ټول کتابونه ولوستل او هوډ یې

وکړ، چې د خپل پلار په لاره ولاړه شي. په دې اساس دې خپلې اساسي زده کړې له خپل پلار او نورو پوهانو څخه ترلاسه کړې وې او له ۱۹۲۷م کال څخه تر ۱۹۳۴م کال پورې د اروا شننې د نړیوالې ټولنې رئیسه وه.

انا هېڅکله واده ونه کړ او د امریکا له بېلابېلو پوهنتونونو څخه «چې دې پکې ویناوې او سمینارونه وړاندې کړل» څو افتخاري دوکتوراوې او مېډالونه ترلاسه کړل. دا په المان کې د نازیانو د واکمنۍ د پیل پرمهال له خپل پلار سره لندن ته لاړه او د هغو کور ترڅنګ یې چې پلار یې پکې مړ شو، یو لوی روغتون جوړ کړ او هلته به یې د رواني ناروغانو درملنه پکې کوله. د انافروید ترټولو مهم کتاب «ایګو او دفاعي میکانېزمونه» نومېږي.

فروید او لورېې انافروید

دغه کتاب انا په ۱۹۳۶م کال کې بشپړ کړ، چې موضوع یې تر زیاتې اندازې د خپل پلار د «ایګو»، «ایډ» او «سوپرایګو» د نظریاتو په ښې توضح او زیاتې تشریح باندې راڅرخي. د انا په نظر د «دفاع» کلمه د نارامونکو او نازغمونکو فکرونو او انګېرنو څخه د ځان ژغورنې د هڅو په معنا ده. کله چې «ایګو» یا «زه» له ناسمو باورنو او رواني کړکېچونو څخه ځان خلاصوي، نو له یو ډول هیجان او احساساتي والي سره مخ وي. دا په دې معنا، کله چې یوڅوک د اندېښنو، غمجنوفکرونو او تخریبوونکو انګېرنو پر وړاندې د فاعي حالت غوره کوي، نو «ایګو» یې پر «ایډ» او «سوپرایګو» باندې غلبه کوي. خوکله چې یوشخص له خپلو باطني او تحت الشعوري غریزو او اجتماعي اجبارونو سره په جګړه کې ماتې خوري، دا په حقیقت کې د شخص «ایګو» وي، چې ماتې خوري. «ایګو»

www.sikaraam.com

تل د شخص د ځان، تحت الشعور او بهرنۍ نړۍ ترمنځ د تعادل د راوستلو لپاره هڅه کوي، خو کله داسې هم کېږي، چې د شخص ایګو بریالی شي او په خپله شخص ماتې وخوري. کله چې په انسان کې یوه طبیعي غریزه سر راپورته کوي، ایګو غواړي دغه غریزه راضي کړي، خو سوپرایګو دا اجازه ورته نه ورکوي. په دې ډول ایګو، سوپرایګو ته تسلیمېږي او ستونزه هماغسې پاتې کېږي. په دې سره د غرایزو، نه ارضا کېدل یو کړکېچ منځته راوړي. د شخص له خوا ددغو کړکېچونو ځپل او شاته وهل، ترټولو ناسم دفاعي میکانېزم دی، چې شخص تل په خپل ځان او روان کې ناآرامه ساتي.

(د ایګو، ایډ او سوپرایګو د پېژندنې لپاره د فروید ژوندلیک ته ورشئ.)

❖ ❖ ❖

په ارواشننه کې د «انافروید» ویناو، کتابونو او هلوځلو یوشمېر نور ارواپوهان تر اغېز لاندې راوستل. په دغو ارواپوهانو کې الماني ارواپوه ***اریک اریکسون*** «۱۹۰۲م-۱۹۹۴م» لوی نوم پیدا کړ. نوموړی په ارواشننه کې «د هویت د بحران» د موضوع په مطرح کولو سره زیات شهرت ته ورسېد.

اریکسون په ۱۹۲۷م کال د وین د ارواشننې په مؤسسه کې زده کړې پیل کړې او د «انافروید» او نورو ارواشنونکو له ښوونو څخه برخمن شو. دی په ۱۹۳۳م کال امریکا ته ولاړ، د هغه ځای تابعیت یې ومانه او د هاروارد په پوهنتون کې ورته د استادۍ دنده ورکړل شوه. وروسته په بوستون کې د ماشومانو د اروايي چاروشنونکی شو. په همدې ډول ده په امریکا کې داسې نورې دندې هم ترسره کړې، خو ترټولو مهم څه دده هغه لیکنې او څېړنې دي، چې د خپل ژوند په اوږدو کې

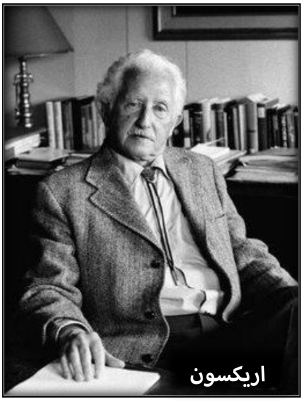

اریکسون

www.sikaraam.com

يې اروا پوهنې ته وربښلې دي. دده د مهمو کتابونو نومونه دا دي:
«ټولنه او ماشومتوب»، «هویت، ځواني او بحران»، «د ګاندي حقیقت»، «د ژوند د څرخې بشپړېدل» او «ځوان لوتر»
د څېړونکو په نظر، د اروا شننې د مکتب په پلویانو کې اریکسون په دې هم شهرت لري، چې ده دیوه نوي ژانر یا فورم ایجاد يې وکړ او هغه د «اروا پوهنیزو ژوندلیکونو» لیکل وو. ده له رواني تحلیل څخه په ګټه اخیستنې د ګاندي او لوترکینګ «چې د نړۍ مشهور کسان وو» ژوندلیکونه تحلیل کړل او په هغو کې يې د هویت د بحران غوره نمونې وښودلې. د اریکسون په اند: «د شخصیت په وده کې اصلي موضوع، د خپل هویت لپاره هڅه او پلټنه ده.»
اریکسون د هویت بحران له «دوهم ځل زیږېدنې» سره تشبه کوي. ده دغه فکر له «ویلیام جیمز» څخه اخیستی. جیمز ویلي: «انسان چې کله د لومړي ځل لپاره نړۍ ته راځي، د ژوند په اوږدو کې په اسانۍ سره خپل ځان له هغو نویو باورونو او کلتوري نورمونو سره همغږی کوي، چې ورپکې ژوند کوي. یا په اسانۍ سره د نورو په واسطه له دغو باورونو او اجتماعي معیارونو سره همغږی کېږي.» اریکسون وویل: «هغه انسانان چې دوهم ځل زیږېدنه یا د هویت بحران تجربه کوي، تردېره بریده ځورېدلي او رنځېدلي موجودات دي، چې غواړي د خپلو باورونو او انګېزنو د بدلون او د نوي مسیر د پیدا کولو له لارې رنځونه او کړاوونه له منځه یوسي او تسکین او آرامي ترلاسه کړي.»
د اریکسون په نظر، هغه کسان چې د قوي هویت احساس کوي، د ژوند له لویو مسایلو سره د مخامخ کېدنې لپاره چمتو کېږي او هغه کسان چې نه شي کولی، خپل هویت ومومي، د هویت له بحران سره مخ کېږي او کېدی شي د ژوند له سم مسیر څخه «لکه د زده کړې، دندې، مسئولیت منلو، واده کولو...» څخه لرې پاتې شي او ښایي په جرایمو لاس پورې کړي، په مخدره

www.sikaraam.com

توکو یا نورو ناسمو ټولنیزو چلندونو پیل وکړي او په لنډه توګه منفي هویت راخپل کړي.

اریکسون د «زیګموندفروید» له هغه نظر سره مخالفت ښکاره کړ، چې وایي: «موږ د خپل ماشومتوب د تجربو محصول یو او نه شو کولی خپل شخصیت ته د ژوند په نورو راتلونکو دورو کې بدلون ورکړو.»، اریکسون زیاته کړه: «د انسان د ماشومتوب د دورې تاثیرات مهم دي او ښایي ځینې وخت زیانونه هم ولري، خو د ژوند د نورو مرحلو پېښې او د هغو تاثیرات کولی شي، د ماشومتوب د دورې منفي پېښې او د هغو تاثیرات خنثی[1] کړي یا پرهغو باندې غالب شي او زموږ د وروستي هدف لپاره خدمت وکړي.»

❖ ❖ ❖

په دې ډول د فروید د اروا شننې مکتب د وخت په تېرېدو سره انکشاف وکړ او زیات پلویان یې پیدا شول، خو ددغو پلویانو په کارونو کې هم یو ډول رنګارنګي راپیدا شوه، چې په ځینو ځایونو کې یې ددغه مکتب د بنسټګر «فروید» له نظریاتو سره غوڅ توپیر درلود او حتی[1] د فروید په ژوند دده ځینې پلویان لکه، کارل یونګ، الفرډآدلر او نور دداسې نظري توپیرونو له امله ترې جلا شول. خو په بنیادي ډول پردغو ټولو باندې د فروید اغېز شته ؤ. که څه هم یو لړ تېروتنې دوی ور اصلاح کړې او د اروا شننې مفکوره یې د نویو تجربو په کولو سره غني کړه.

ډېری څېړونکي د اروا شننې د مکتب په حلقه کې تر ټولو لومړی د فروید په نظریاتو باندې نیوکې کوي، دوی وايي، سره له دې چې د فروید نظریات د اروا پوهنې یو جالب او مشغولوونکی بحث دی، خو د هغو د علمي ارزښت تله سپکه ده، د دوی په باور: (ترښایسته زیاتې مودې پورې فروید ېزم ته د یوې علمي نظریې په سترګه کتل کېدل او فکر کېده، چې د فروید اروایي تحلیل (Psycho-analysis) کولی شي، د شعور په باره کې ټولې ستونزې او لانجې حل کړي. په دې کې شک نشته، چې فروید د پتالوژیکي ذهني جریانونو د

www.sikaraam.com

 څېړنې په ترڅ کې هغه مبتذل مادي نظرونه رد کړل، چې په ذهني جریانونو کې تغیرونه او بدلونونه یې د فیزیولوژیکي علتونو زېږنده بلل؛ خو په همدې وخت کې یې د ذهني فعالیت د څېړنو عیني میتودونه-(Objective Methods) هم له نظره وغورځول او د خپلې خوښې نظریه یې وړاندې کړه. فروید ذهني فعالیت له مادي شرایطو او علتونو څخه جلا کوي. دده په نظر ذهني فعالیت یو خپلواک فعالیت دی، چې له مادي پروسو سره څنګ په څنګ اوسېږي او د مخصوصو، نه پېژندل کېدونکو، ابدي روحي قواؤ په ذریعه اداره کېږي.) ادبي څېړنې، ۴۱۴مخ

په ټولیز ډول د فروید معاصران له ده څخه په دریو ټکیو کې ناخوښه وو. **لومړی** دا چې فروید ویلي: د افرادو چال چلند د هغوی د ناهوښیاره ذهن یا تحت الشعور د هغو عواملو تر واکمنۍ لاندې دی، چې دوی ورباندې کنټرول او خبر نه لري او له دې امله اشخاص د خپل ذهن په زیاته یا تقریباً ټوله فضا کنټرول نه لري. **دوهم** دا چې فروید زیاته کړې: زموږ شخصیت د ماشومتوب د تجربو پر اساس ټاکل کېږي او افراد نشي کولی، پر خپل شخصیت او برخلیک باندې واکمن ووسي. او **دریم**: د فروید له خوا د انسان په رواني حالت کې د جنسي تمایلاتو پر اهمیت باندې زیات ټینګار او د جنسي مسایلو افراطي توضیح او تشریح، له ده څخه د معاصرینو د ناخوښۍ لاملونه وو.

په هرحال له دې او دې ته ورته نیوکو سره سره، فروید یولوی استعداد ؤ او ګڼ شمېر نورې داسې ارزښتمنې څېړنې او برسېرونې یې هم کړې دي، چې په اروا پوهنه کې د یوه ستر تحول سبب شوي دي.

(نور معلومات د فروید په ځانګړي ژوند لیک کې ولولئ)

www.sikaraam.com

سلوک پالنه

د اروا پوهنې په تاریخ یو بل ګام

سلوک پالنې Behaviorism ته په پارسي کې رفتارګرايي ويل شوي او ځينې نور نومونه لکه «عيني اروا پوهنه» او «انساني سلوک پوهنه» هم ورکړل شوي دي. د اروا پوهنې محققان وايي: «د شلمې ميلادي پېړۍ په پيل کې عينيت پالنې او مادي پالنې ځانګړې وده کړې وه او تردې بريده يې دوام وموند، چې بالاخره د اروا پوهنې په يوې نوې بڼه بدل شول. د اروا پوهنې دغې نوې بڼې د ذهن او شعور د موضوع څېړل او سپړل شا ته واچول او په هغو شيانو متمرکزه شوه، چې د ليدلو، لمس کولو، اورېدلو... وړ وو.»

په دې اساس سلوک پالنه د اروا پوهنې له نورو مکتبونو سره په بنسټيزو نظرياتو کې غوڅ توپير لري. د افرادو د سلوک، چلند او کړوړو څېړل، د دوی د کار بنسټ دی. د سلوکيانو په اند، افراد د خپل ماحول پر وړاندې غبرګون او عکس العمل ښيي، خو داسې غبرګون نه، لکه د ارواشننې په مکتب کې چې وايي، افراد د خپلو ناځرګندو تمايلاتو له مخې چې زياتره په لاشعور کې دي هڅول کېږي. د دوی په باور، انسانان د خپل اختيار او ارادې پراساس عمل کوي او همدغه عمل د يوه انسان شخصيت او ماهيت ټاکي. د سلوک د مکتب پلويان هڅه کوي، چې پر ذهن باندې له زيات تمرکز څخه ډډه وکړي او پر ځای يې د محيط د تغيراتو پر وړاندې د ژونديو موجوداتو ځوابي غبرګونونه په نظر کې ونيسي.

دوی زياتوي: (سلوک يا رفتار د محيطي پېښو يا «محرک» او «محرکي موقعيتونو» په مقابل کې د يوه ژوندي موجود «ځوابونو»، «غبرګونونو» او «جوړجاړيو» ته ويل کېږي. په دې ترتيب اروا پوهنه بايد د يوه سلوکي او

www.sikaraam.com

رفتاري علم په توګه، یوازې له هغو کارونو سره سروکار ولري، چې په عیني ډول د «محرک او غبرګون»، «د عادتونو د رامنځته کېدو او جوړېدو» او «ددغو عادتونو د یوځای کېدو» له مخې تشریح کېږي. یا په بل ډول، سلوکي ارواپوهنه له محیط سره په تړاو کې دیوه ژوندي موجود له ټولنیز چال چلند څخه بحث کوي.)

ددغه مکتب «سلوک پالنې» بنسټ ایښودونکی، د امریکا وتلی ارواپوه ***جان واټسن*** «۱۸۷۸م-۱۹۵۸م» دی، «چې تاسې یې بشپړ ژوندلیک په همدغه کتاب کې ترڅانګړي سرلیک لاندې لوستلی شئ.»

واټسن

واټسن په ۱۹۱۳م کال کې چې ۳۵ کلن ؤ، ددغه مکتب بنسټ کېښود. واټسن په دې باور ؤ، چې ارواپوهنه باید د شعور او ذهن مسئله کاملاً څنډې ته کړي او یوازې په سلوک، چال چلند، کړووړو او رفتار باندې بحث وکړي. نوموړي لیکلي:(ارواپوهنه لکه څنګه چې یې سلوک پلویان ګڼي؛ په بشپړه توګه د طبیعي علومو یوه عیني او ازمویښتي څانګه ده. ارواپوهنه باید په خپل وار سره د سلوک او چال چلند پر مطالعه باندې راوڅرخي. د ارواپوهنې طریقه او روش بشپړ عیني او د لیدلو وړ دی او د هغو اصلي مسئله د رفتار او چال چلند وړاندوینه، کنټرول او مهار دی... د شعور او ځانخبرۍ حالات د «روح» د مسئلې غوندې د عینیت او لیدلو وړ نه دي. په همدې ډول هېڅکله نه شو کولی هغه په علمي توګه وڅېړو... سلوک پالنه د ذهني فعالیتونو هېڅ ډول عملي سند او مدرک چاته نه شي ورکولی... شعور د تعریف وړ شی نه دی او نه کومه د کارېدلو وړ جنبه لري، بلکې ها د پخوانیو زمانو د «روح» د نه اثبات شوې موضوع غوندې یوه موضوع ده... زما له نظره د ارواپوهنې لپاره چې کومه طرحه او نقشه غوره او دقیقه ده، د شعور او

www.sikaraam.com

ځان خبرې له نظره غورځول دي؛ چې ما تقریباً ورڅخه انکار کړی دی او دا هم ددې لپاره چې د ازمویښتي تحقیق درشل ته لاره پرانیستل شي. شعور هېڅکله لیدل شوی نه دی، لمس شوی نه دی، بوی شوی نه دی... بس یوه ساده فرضي مسئله ده... او دا چې په نورو ټولو علوموکې واقعیتونه د عیني مشاهدې او اثبات وړ دي او د هرڅېړونکي او مشاهده کوونکي له خوا تحلیل کېدلی او څېړل کېدلی شي. خو که چېرې اروا پوهنه د شعور علم وبلل شي، نو بیا له نورو علومو سره کومه ګډه پوله نه شي درلودلی.)

مکتبهای روانشناسی ونقدآن، بېلابېل مخونه

(دا چې ولې واټسن په اروا پوهنه کې په دغه اساسي بدلون باندې باور درلود، سبب یې دا دی، چې ده به ویل، د علمي طریقې او روش ځواک د اثبات منلو پر مفهوم ولاړ دی او په اصل کې ټولې علمي ادعاوې تل کولی شو، ثابتې یا رد کړو. خو دغه ځواک په داسې شیانو پورې اړه ترلی دی، چې کولی شو، هغه په عیني ډول مشاهده کړو. د واټسن په نظر ذهني مسئلې د علمي مطالعې لپاره مناسب موضوعات نه دي. ځکه چې دغه ډول مسئلې تر زیاته بریده شخصي پېښې دي. هېڅوک نه شي کولی، د کوم بل چا فکرونه وویني او یا هغه لمس کړي... د سلوک مکتب د ارګانېزم یا ژوندي موجود هرهغه فعالیت ته اشاره کوي، چې څرګند او د مشاهدې وړ وي. د واټسن په باور اروا پوهنه کولی شي، هرهغه څه چې افراد یې ترسره کوي یا یې وایي، مطالعه کړي، مګر دا نه شي کولی، چې هغه افکار، تمایلات او احساسات چې له دغو چلندونو او رفتارونو سره ملګري دي په عملي توګه وڅېړي.)

روانشناسي عمومي، وين ويتن، ۸مخ

د واټسن د سلوک پالنې اساسي اصول ساده، پرېکنده او جدي دي، چې یوازې عیني او د لیدلواو مشاهده کولو وړ مسایل د اروا پوهنې اصلي موضوعات ګڼي او د ذهن پلوی پرټولو اصطلاحاتو او مفاهیمو په خپل مکتب کې د بې معناتوب ټاپه وهي.

www.sikaraam.com

واټسن د خپل مکتب ارزښت ته په اشارې سره لیکي: (زه فکر کوم، سلوک پالنه د عاقلانه ژوندانه په بنسټ جوړونه کې مرسته کوي. د سلوک پالنې څرګندونې باید پر داسې علمي ټکو ولاړې وي، چې انسانان د هغو په مرسته، د خپل سلوک او رفتار لومړني اصول چمتو کړي او نارینه او ښځینه افراد علاقه من کړي، چې خپل ژوند ته نوی ترتیب ورکړي.)

مکتبهای روانشناسی ونقدان

کله چې واټسن په رسمي توګه سلوک پالنه راپیل کړه، هغه مهال د عینیت پالنې، ماشین پالنې او مادیت پالنې نفوذ زیات ؤ. واټسن ته د هغو فیلسوفانو نظریات چې د عینیت او مادیت خواته یې زیات تمایل درلود، د الهام سرچینې وې. په دغو فیلسوفانو کې یو هم فرانسوی فیلسوف ***اګوسټ کنټ*** «۱۷۹۸م-۱۸۵۷م» ؤ، چې نظریاتو یې د واټسن او نورو سلوک پلویانو په کارونو سیوری غوړولی دی.

اګوسټ کنټ

کنټ د فزیکي حقایقو او بشري حس په نظریه کې وایي: «له فزیکي حقایقو بهر او هغه شی چې نه حسیږي، هیڅ شی د کشف او پیژندنې وړ نه دي او انسان له اثارو د لیدلو او حس کولو پرته د هیڅ شي په باره کې پوهه حاصلولی نه شي.»

د سلوک پالنې پلویان د حیواني ارواپوهنې او انساني ارواپوهنې ترمنځ د اړیکو په موجودیت ټینګار کوي. پخپله واټسن د خپل مکتب په اړه وایي: (سلوک پالنه د شلمې میلادي پیړۍ په لومړۍ لسیزه کې د حیواني ارواپوهنې د مطالعې مستقیمه پایله ده.)

تاریخ روانشناسي نوین، ۲۸۸مخ

www.sikaraam.com

د سلوکيانو په څرکندونو باندې د روسي بيولوژيست **ايوان پاولوف** «**۱۸۴۹م-۱۹۳۶م**» او د تکامل د نظريې د بنسټګر **چارلز ډاروين** «**۱۸۰۲م-۱۸۸۲م**» نظريات ځانګړی اغېز

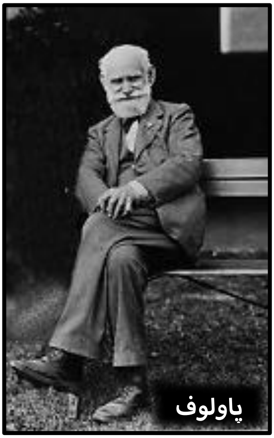
پاولوف

لري، خوځومره افراط چې د ډاروين په نظرياتو کې ليدل کېږي، د سلوک د پلويانو په نظرياتو کې نه ليدل کېږي. دغه اروا پوهان د انسان شخصيت تر زياته بريده د خپل ماحول محصول بولي. خو د پاولوف له نويو تجربو سره بيا ښه اړخ لګوي، له همدې امله **واټسن** په **۱۹۱۵م** کال په خپله ويناکې چې د امريکا د اروا پوهنې ټولنې ته يې اوروله، وړانديز وکړ، چې نور دې د «باطن څېړلو» پرځان «شرطي غبرګونونه» چې د پاولوف نوې څېړنه وه، د اروا پوهانو د کار اصلي طريقه وټاکل شي.

واټسن په دې باور ؤ، چې «د افرادو په رفتار او سلوک ټاکنه کې تر ټولو مهم او د پام وړ شی چاپېريال دی، ده به ويل، د ځانګړو محيطي شرايطو په جوړېدو سره چاپېريال کولی شي، په افرادو کې د ټاکلي رفتار وړاندوينه وکړي.» د عمومي اروا پوهنې آرونه، ۱۳مخ

د واټسن په پورته نظرياتو کې مورږ د «اګوسټ کنټ» د هغې نظريې څرک ليدلی شو، چې وايي: «بشر په اصل کې ټولنيز مخلوق دی، انسان دا ټولنيزه غريزه له ټيټو حيواناتو څخه په ميراث وړې ده او وروسته يې په هغه بشپړتيايي بهير کې تهذيب او عقل ته نږدې کړې ده، چې دغې کار پېړۍ پېړۍ وخت غوښتی دی. وروسته عقل ورپورې تړل شوی دی، د ترحم او مهربانۍ، توندو او سرکشو احساساتو مورږ آرام کړي يو او نرمي يې رابښلې

ده او په پای کې به د جګړه ماری غریزه زموږ د عدالت غوښتنې له خوا مغلوبه شي...» په فلسفه کې تلپاتې پیښې، ۲۵٦مخ

کومو اروا پوهانو چې د حیواني اروا پوهنې لپاره کار کړی، د سلوک پالنې لپاره یې زیات ارزښت درلود. په دغو اروا پوهانو کې له «پاولوف» نه وروسته، امریکایی اروا پوه *ثوراندایک* «۱۸۷۴م-۱۹۴۹م» ځانګړی نوم لري. ثوراندایک هغه مهال له اروا پوهنې سره مینه پیداکړه، چې د «سلیان» په پوهنتون کې یې د «ویلیام جیمز» د اروا پوهنې د اصولو کتاب ولوست. په همدې اساس خپلې نورې زده کړې یې د ویلیام جیمز ترښوونې لاندې د هاروارډ په پوهنتون کې بشپړې کړې. ثوراندایک د دوکتورا تر اخیستو وروسته د حیواني اروا پوهنې په هکله څېړنې او مطالعې پیل کړې او د کلمبیا په پوهنتون کې د اروا پوهنې استاد شو.

نوموړي په همدغه ځای کې شهرت ته ورسېد او د کتابونو د تالیف او رواني ازموینو له امله یې زیاتې پیسې لاسته راوړې. ثوراندایک وروسته حیواني اروا پوهنه پرېښوده او د انساني زده کړو او تربیتي اروا پوهنې پر خوا یې مخ راواړاوه. ده زده کړه د عمل او عکس العمل په پایله کې د عصبي روابطو د ټینګښت محصول وګڼه. د ساري په ډول دی وایي:«ژوندی موجود، د محرک په مقابل کې مختلف عکس العملونه ښیي، ددغو عکس العملونو تکرار په حقیقت کې د عصبي رابطو د استحکام سبب ګرځي، چې په پایله کې زده کړه رامنځته کېږي... د عکس العملونو تکرار او اجرا د ازموینښت او خطا د قاعدې تابع دي. یعنې کوم فعالیت چې د یوه ژوندي موجود له خوا د یوې موضوع د زده کړې لپاره ترسره کېږي. په لومړي سر کې له اشتباهاتو سره ملګری وي، خو د زده کړې په جریان کې د موضوع په اړه په تدریجي

www.sikaraam.com

توګه اشتباه ډوله عکس العملونه خپل ځای سمو او صحیحو عکس العملونو ته ورکوي او د وخت په تېرېدو سره خپل اصلي هدف یا د زده کړې موضوع ته رسېږي. په دې اساس زده کړه هغه وخت رامنځته کېږي، چې د ژوندي موجود موفق ډوله عکس العملونه د غلطو او اشتباه وزمه عکس العملونو ځای ونیسي...)

❖ ❖ ❖

څرنګه چې د سلوک پالنې مکتب زیات ټینګار پر عینیت کاوه، له همدې امله ټول اروا پوهان د واټسن له دا شان څرګندونو څخه راضي نه وو. ترټولو لویه نیوکه پر ده باندې دا وه، چې واټسن په خپلو افراطي ډلبندیو کې د اروا پوهنې خورا مهمې برخې نه دي راوړې یا یې ورڅخه انکار کړی دی. دغه نیوکه حتیٰ د هغو کسانو له خوا هم تائید شوه، چې په عمومي ډول یې له عینیت پالنې څخه ملاتړ کاوه.

د واټسن یو ترټولو ځواکمن مخالف، انګلیسی اروا پوهاند ***ویلیام مکدوګال*** «۱۸۷۱م–۱۹۳۹م» ؤ. مکدوګال په ۱۹۲۰م کال کې کله چې امریکا ته ولاړ. لومړی یې له «هاروارد» او بیا یې د «دوک» له پوهنتون سره همکاري پیل کړه. ده د غریزه اي سلوک د نظریې او د اجتماعي اروا پوهنې په باب د لیکنو او څېړنو له امله شهرت درلود. خو جالبه دا وه چې مکدوګال پخپله دومره اجتماعي نه ؤ، لکه نظریاتو چې یې د اجمتاعي اروا پوهنې سره مرسته کړې، ده پخپله لیکلي، چې هېڅکله په ژوند کې له کومې ټولنیزې ډلې ټېلې، ګوند او بل داسې څه سره یو ځای نه شوم!

مکدوګال

مهمه داده چې، واټسن په همدغو کلونو کې د مکدوګال د غرایزو نظریه رد کړه. بالاخره دغه موضوع تردې پورې راورسېده، چې په ۱۹۲۴م کال په واشنګټن ډي سي کې ددغو دواړو

اروا پوهانو «***جان واټسن او مکدوګال***» ترمنځ مناظره جوړه شوه. په دغه مناظره کې ۱۰۰۰ زرو تنو ګډون کړی ؤ. مکدوګال د دې مناظرې په لړ کې وویل: «موږ له ډاکتر واټسن سره په دغه ټکي کې موافق یو، چې سلوکي چارې د اروا پوهنیزو څېړنو لپاره لازمې دي، خو ورسره دا غبرګوو، چې ذهني او شعوري چارې هم په همدغه اندازه اړینې دي... که چېرې اروا پوهان له باطن څېړلو څخه ګټه وانخلي، نو څنګه به له خپلو فکرونو او خیالونو څخه خبرتیا ترلاسه کوو؟...» ده واټسن وننګاوه او له هغو څخه یې وغوښتل، چې څرنګه یو سلوک پلوه د ویولن له یوه کنسرت څخه د خوند اخیستلو څرنګوالی توضیح کوي.

په هرحال د واټسن او مکدوګال ترمنځ په دغه مناظره کې د دواړو ترمنځ ګڼ بحثونه وشول، خو د مناظرې زیاتو ګډونوالو مکدوګال ته د بحث د ګټونکي رایه ورکړه.

❖ ❖ ❖

د سلوک پالنې د تحول او تکامل په بهیر کې، بل وتلی اروا پوه **بي. اف. سکینر** «۱۹۰۴م-۱۹۹۰م» دی، چې د واټسن له مرګ «۱۹۵۸م» څخه وروسته د سلوک پالنې د مکتب د رهبر په توګه رامیدان ته شو، ده یوځل بیا سلوک پالنې ته نوې ساه ورکړه او د واټسن په څېر یې د ذهني او باطني مسئلو له شتون څخه انکار وکړ او زیاته یې کړه، چې موږ نه شو کولی، دغه ډول ناڅرګند تمایلات په عیني او عملي ډول وڅېړو، یوازنی شی چې څېړل کېدل یې ممکن دي، هغه د ماحول د پېښو په غبرګون کې زموږ چلندونه، کړه وړه او عکس العملونه دي. ده د پاولوف غونډې لومړی پرحیواناتو باندې تجربې پیل کړې.

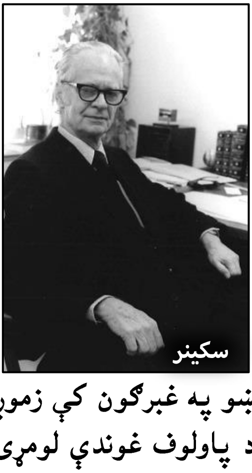

سکینر

www.sikaraam.com

نوموړي پر کوترو او موږکو باندې د خپلو څېړنو په لړ کې وښوده: «څرنګه چې حيوانات د بهرنيو محرکاتو په مقابل کې ځواب ښيي، نوکولی شو، د هغوی چلند د ځواب ورکولو په بهير کې کنټرول کړو او حتیٰ ترهغې اندازې کولی شو، چې د حيواناتو چلند په غيرعادي بڼه وروزو. همدا ډول موږ د انسان پېچلي رفتارونه هم کنټرولولی شو، چې همدغه چلند او سلوک څېړل او د هغوی بدلول، د اروايوهنې ترټولو لويه دنده ده.»

سکينر د واټسن په پيروۍ يوازې د مشاهدې وړ يا مشاهده منونکی سلوک او رفتار مهم وګاڼه. نوموړي د هغو څه په اړه له فکر کولو او نظريې څرګندولو سره علاقه نه درلوده، چې ممکن د يوه ژوندي موجود په باطن کې جريان ولري او نه يې پرهغو باطني فرضياتو باندې کار درلود، چې ګواکې د ژونديو موجوداتو پر بيولوژيکي فعاليتونو باندې اغېز لري. د سکينر په سلوک پالنه کې هغه څه چې د محرک او غبرګون ترمنځ واقع دي، عيني چارې نه بلل کېږي، بلکې توصيفي او د خالي ارګانېزم يوځای کېدل بلل کېږي.

سکينر په خپلو ځينو څرګندونو کې ان د افراط لمن نيسي. يو ځای ليکي: «بهرني محرکات د انسان ټول سلوک ترکنټرول لاندې راولي. په دې اساس که چېرې تاسې فکر کوئ، چې زموږ اعمال، زموږ د ذهني او شعوري تصميمونو حاصل دی، تېروتنه کوئ... موږ ټول د خپل ځان په واسطه نه، بلکې د خپل محيط او محيطي انګېزو په واسطه کنټرولېږو او حتیٰ خپلواکه اراده يو ناسم تصور دی!»

د سلوک پالنې مکتب له ۱۹۱۳م کال څخه د «جان واټسن» په ويناو، ليکنو او هلوځلو باندې پيل وموند او ددغه مکتب د وروستي فعال غړي «سکينر» په مړينه چې په ۱۹۹۰م کال وه، پای ته رسېږي. ددغه مکتب «سلوک پالنې» په پياوړتيا کې د واټسن او سکينر په شمول ځينې نورو

www.sikaraam.com

اروا پوهانو لکه «البرټ بندورا»، «جولیان راتر»، «لیونارډهال»، «ادوین ګاتري» او «اډوارډ ټولمن» هڅې هم د ستاینو او یادولو وړ دي.

❖ ❖ ❖

دا چې د سلوک پالنې تقریباً ټولې څرګندونې پر عنیت راڅرخي او له ذهني او باطني مسایلو څخه «چې ملموسې بڼې نه لري» په یو نه یو ډول انکار کېږي، له همدې امله پر دغه مکتب باندې د نیوکو لړۍ هم له همدغه ځایه پیل کېږي. کره کتونکي وایي: «موږ نه شو کولی، چې د روان اصطلاح له روان پوهنې څخه حذف کړو، یا باطن څېړنه له یاده وباسو او تر اندازې زیات په عیني او لیدونکو مسایلو تکیه وکړو. دا ځکه چې د اروا پوهنې اصلي موضوع اروا یا ذهن دی، چې اروا پوهنه د هغو د فعالیتونو، حالاتو او اغېزو څخه خبرې کوي. له دې مخې موږ که چېرې یوازې او یوازې پر بهرني سلوک او رفتار باندې تمرکز وکړو، نو له اروا پوهنې څخه به یو وچ او محدود علم جوړ کړو او د ګڼو رواني اړخونو لکه انګېزو، باورونو، ذهني تمایلاتو، ادراکاتو، هیجاناتو، انګېرنو او نورو... څېړنه او پرهغوی د پوهېدنې ارزښتمنې شېبې به له لاسه ورکړو.»

د سلوک پالنې پرمکتب د یوې انساني پوهنې په توګه زیاتې نیوکې شوې، خو له دې څخه هم سترګې نه شو پټولی، چې دغه مکتب د اروا پوهنې په باب ډېر ناویلي ویل رابرسېره کوي، چې د اروا پوهنې په تاریخي مسیر یې مثبت اغېز پرېوت دی.

www.sikaram.com

ګشتالت پالنه

د اروپوهنې په خدمت کې

لکه څرنګه چې د جوړښت پالنې مکتب د ذهن د تشکیلوونکو عناصرو مطالعه کوله او د عمل پالنې مکتب د ذهني چارو او فعالیتونو مشاهده او اندازه له محیط سره د تړاو په ترڅ کې ترسره کوله، خو د ګشتالت پالنې یا د ګشتالت د مکتب پلویان بیا ددغو دواړو مکتبونو پر خلاف حرکت وکړ. (دوی د وونټ په پیروانو باندې تور ولګاوه، چې هغوی وایي، زموږ ادراک له اشیاؤ څخه یوازې د حسي عناصرو ټولونه کوي. ګشتالتي اروا پوهانو وویل، کله چې حسي عناصر ترکیبېږي، هغه بیا نویو نمونو او شکل بندیو ته بڼه ورکوي. دوی زیاتوي، د موسیقۍ څو آلې سره څنګ په څنګ وغږوئ، د هغو د بېلابېلو غږونو له ترکیب څخه یو داسې نوی غږ یا آواز منځته راځي، چې په یوازې ډول یې په هغو ګڼو غږونو کې هېڅ یونلري. په لنډیز سره ویلی شو، کُل د هغو د اجزاو په پرتله بل ډول دی...) تاریخ روانشناسی نوین، ۹۷مخ

په همدې اعتبار ګشتالتیان وایي: «د انسان ذهن یا روان د تجربې وړ نه دي. ذهن باید د یوه کُل په ډول په نظر کې ونیول شي، ځکه چې تل د خپلو تشکیلونکو اجزاو لپاره اضافه شی لري. د کُل په یوه برخه کې بدلون کولی شي، په کُلي ډول د واقعیت پروسه بدله کړي.»

روانشناسي عمومي، حمزه گنجي، ۱۹مخ

ګشتالت (Gestalt) چې یوه الماني کلمه ده، د یوې کُلي طرحې او جوړښت معنا ورکوي او په اروا پوهنه کې «کُل له اجزاؤ نه مخکې د هغو جوړونکی دی» معنا ښیندي. ددغه مکتب پلویان لکه **ماکس ورټایمر** «۱۸۸۰م–۱۹۴۳م»، **کورت کافکا** «۱۸۸۶م–۱۹۴۱م»، **ولفګانګ کوهلر** «۱۸۸۷م–۱۹۶۷م»، **لوین** «۱۸۹۰م–۱۹۴۷م»، **ویلر** «۱۸۹۲م–۱۹۶۱م»،

www.sikaraam.com

کولډاشټاین «۱۸۷۸م-**۱۹۶۵**م» او نور په عمومي ډول د انسان ذهن او روان د هغو د اجزاو پرځای لومړی د یوه کُل په توګه په نظر کې نیسي. څېړونکي د دوی ددغې نظریې مفهوم په یوه مثال کې راښیي او وايي: (ګرداب یوه فزیکي اصطلاح ده، چې موږ ټولو به یې مسیر او بڼه په سیندونو، دریابونو او ویالو کې لیدلې وي او په خط السیر یې پوهېږو. په اروا پوهنه کې ګشتالت په دې نظر دی، چې سمه ده، ګرداب د اوبو له څاڅکو څخه جوړ شوی دی، خو د اوبو هر څاڅکي ته ګرداب نه شو ویلی، بلکې یوازې د اوبو هغو څاڅکو ته ګرداب ویلی شو، چې په یوه خاص نظم او جوړښت سره په ترتیب په یوه ټاکلي موقعیت کې ځای شوي دي او د اوبو د حرکت یو خاص بهیر یې تشکیل کړی دی، چې موږ یې ګرداب بولو، خو شېبه وروسته همغه اوبه دي، چې په عادي ډول جریان لري.)

د عمومي اروا پوهنې آرونه، ۱۴او ۱۵مخونه

(د ګشتالت په مفکوره کې د ژوند فضا د هغو مؤثرو عواملو یو کُلي نمونه بلل شوې، چې په سلوک او چلند اثر اچوي او د فرد رواني نړۍ منځته راوړي، چې په ټوله کې په خپله فرد او د هغو رواني چاپېریال هم پکې داخل وي. له رواني چاپېریال څخه مطلب هغه فزیکي او ټولنیز محیط دی، چې هم فزیکي شیان او هم عملي روابط او اړیکې پکې شاملې دي. د ژوند په فضا کې نه یوازې هغه شیان چې په اوسنۍ زمانه کې ادراک کېږي، بلکې داسې مواد لکه حافظه، ژبه، هنر، افسانه، دین او امیدونه شامل دي. د رواني جهان مجموعه معمولاً د فرد د ژوند د فضا له ګډو فصلونو څخه تشکیل شوې ده. په رواني جهان کې استعدادونه، شخصي معلومات او باورونه، تېر او راتلونکي لرلیدونه، مجرد افکار او عیني شیان شامل دي... په دې اساس د ژوند فضا له فرد او د هغو د خاص رواني حالت او چاپېریال څخه جوړېږي. ددې معنا دا ده، چې د ژوند فضا یو فعال او خوځند کُل «مجموعه» دی، چې د

www.sikaraam.com

هرې برخې بدلون په نورو برخو هم اغېز کوي او هربدلون په ټولې وضعې پورې تړاو لري.)

داروايوهنې ښوونځي، ۱۱۹او ۱۲۱مخونه

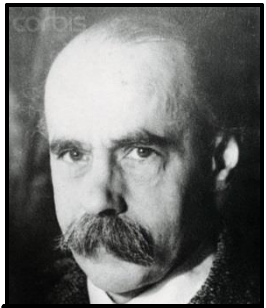

ماکس ورتهايمر

د ګشتالت د مکتب په پلويانو کې «***ماکس ورتهايمر***» ته «چې په پراګ کې زيږېدلی ؤ او د فلسفې او اروايوهنې په برخوکې يې لوړې زده کړې درلودې» ددغه مکتب د بنسټګر خطاب شوی دی.

ده په ۱۹۲۱م کال د (کورت کافکا)، (ولفګانګ کوهلر) او (ګولډاشټاين) په همکارۍ د اروايوهنيزو څېړنو په نوم د يوې مجلې په خپرولو پيل وکړ، چې همدغه پيل د ګشتالت د مفکورې د رامنځته کېدو لامل شو.

دغه مفکوره په المان کې ډېره ژر مشهوره شوه او د «برلين» د اروايوهنې په مؤسسه کې ورته ځای ورکړل شو. تردې وروسته به ورته ډلې ډلې محصلين له مختلفو هېوادونو څخه راتلل او په دغه مرکز کې به يې چې د نړۍ په کچه يې يومجهز لابراتوار درلود، زده کړه کوله. خوکله چې په ۱۹۳۳م کال په المان کې د هيټلر په مشرۍ نازيان واک ته ورسېدل، د ګشتالتي اروايوهنې پلويانو ته ستونزې جوړې شوې. په ځانګړې ډول ورتهايمر او نورو مشهورو پلويانو يې امريکا ته مهاجر شول. هلته د دوی ځينې کتابونه په انګليسي ژبه وژباړل شول او يوشمېر اروايوهان د دوی د افکارو تر اغېز لاندې راغلل، چې وروسته دغه اغېز نړيوال بهير ته لاره پيدا کړه.

ورتهايمر په خپل وار پر نورو ملګرو باندې زيات اغېز درلود. دده له خوا په ۱۹۲۳م کال د ادراکو د جوړښتي اصولو تدوين د ګشتالت مکتب ته شهرت وبانښه. ورتهايمر څرګنده کړه، چې اشخاص شيان په واحدانه ډول درک کوي، يا کله چې يو ژوندی موجود د قصد او نيت له مخې خپل ماحول ته ګوري او

www.sikaraam.com

لیدنه، کتنه او پلټنه پیل کوي، نو په همزمانه توګه د ادراکو ترتیبېدنه او جوړېدنه هم رامنځته کېږي.

تر **ورتایمر** مخکې اروا پوهانو دا نظر درلود، چې ادراک له هغو ساده او نه تجزیه کېدونکو عناصرو او احساسونو څخه تشکیلېږي، چې هر یو له هغو څخه په یوه ځانګړي حسي ارګان پورې تړلی وي، خو ورتایمر دغه نظر ناسم وګاڼه او ادعا یې وکړه، چې د دوو محرکاتو اثرات سره ترکیبېږي او یو نوی او متحد شکل رامنځته کوي، له دې مخې درک شوی حرکت نه شو کولی، په ټوټه ټوټه او پرله پسې احساسونو باندې ووېشو.

ورتایمر ددغه نظریې د ښې سپړنې او څېړنې لپاره د «ادراکي سازمان اصول» په نوم یوه معتبره مقاله خپره کړه. ددغې مقالې په یوه برخه کې د ادراکي سازمان څو قوانین هم وړاندې شوي دي، چې مهم قوانین یې عبارت دي له:«د مجاورت قانون، د شباحت قانون، د ادامې قانون، د ترمیم او رغولو قانون او د شکل او زمینې له قانون څخه...»

۱: د مجاورت قانون:

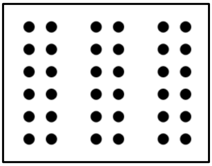

دغه قانون وایي، هغه پدیدې او چارې یا هغه اجزاوې چې د زمان او مکان له مخې یو بل ته سره نږدې واقع وي، اړوند او متعلق په نظر راځي. یا په بل ډول، هغه عناصر چې دیوه او بل په څنګ کې واقع وي، نو یو له بل سره په مجاورت کې د درک کېدلو لپاره ښه مساعد دي. تاسې ددې قانون په شکل کې دایرې، په دریو جفتو ستونونو کې وینئ، نه د یوې جمع او کُل په ډول.

۲: د شباهت قانون:

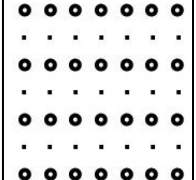

د شباهت قانون په دې معنا دی، چې سره ورته او مشابه شیان، له ناورته او غیرمشابه شیانو او مطالبو څخه په ښه ډول درک کېږي. یا مشابه او سره ورته

www.sikaraam.com

اجزاوې د يوې ډلې او کُل په ډول ليدل کيږي. د دغه قانون شکل کې دايرې او نقطې دواړې په نظر راځي، خو دلته دايرې له دايرو سره په رديف کې وينئ او نقطې له نقطو سره، خو په ګډه د هغوی دواړو ستونونه نشئ درک کولی.

۳: د ادامې قانون:

زموږ په ادراکو کې يو داسې تمايل شته دی، چې تل يو داسې لوری تعقيب کړو ، يا اجزاوې او عناصر په داسې ډول وصل کړو، چې ګواکې ادامه لري، يا يوه ځانګړې جهت ته جريا ن لري. د ساري په ډول ددې بحث په شکل کې تاسې تمايل لرئ، چې د دايرو ستونونه له پورته خوا څخه ښکتې خوا ته تعقيب کړئ.

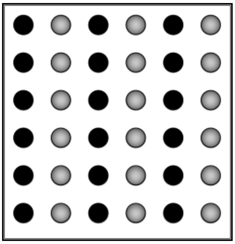

۴: د ترميم او رغولو قانون:

زموږ په ادراکو کې دا تمايل هم شته، چې نابشپړ شکلونه په خپل ذهن کې بشپړ کړو. تاسې په شکل کې درې بشپړې مربع ګانې درک کوئ، په داسې حال کې چې هغه بشپړې نه دي او په منځونو کې يې تشې برخې ليدل کيږي.

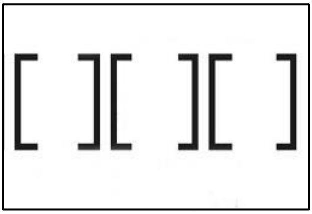

۵: د شکل او زمينې قانون:

په دغه قانون کې له شکل څخه موخه هغه څه ده، چې د درک وړ وي، يا د درک کولو لومړنی موضوع وي او زمينه هغه صحنې يا چاپيريال ته ويل کيږي، چې شکل پکې ځای لري. په داسې يوه حالت کې شکل اصلي په نظر راځي او تر زمينې وتلی او برجسته معلوميږي. په مخامخ تصوير کې شکل او زمينه يو او بل ته ورګرځيدونکي دي يا په يو او بل اوښتونکي دي.

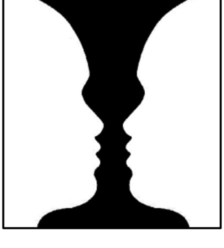

ممکن کله دوې څېرې په نظر راشي او کله یو ګلدان. له دغه قانون څخه د ښوونې او روزنې په نظام کې یوه داګټه اخیستل کېږي، چې د زده کړې وړ موضوع باید په واضح ډول ولیکل شي، هغه که په تخته وي او که په کتاب کې په بېلابېلو رنګونو.

❖ ❖ ❖

د ګشتالتیانو په څوکسیزه ډله کې تر «ماکس ورتهایمر» وروسته «***ولفګانګ کوهلر***» چې د دوی ویاند او فعال غړی ؤ، زیات شهرت لري. نوموړی په ۱۸۸۷م کال په بالتیک کې زیږېدلی ؤ او پنځه کلن ؤ، چې کورنۍ یې د المان شمال ته ولاړه او نور د همدغه ځای اوسېدونکي شول. ده

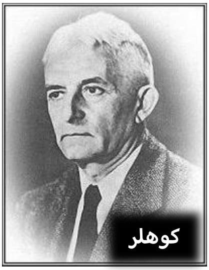

کوهلر

لوړې زده کړې د «بن» او «برلین» په پوهنتونونو کې ترسره کړې او د فزیک په برخه کې یې هم ښه مطالعه درلوده. همدا لامل دی، چې د نوموړي په اروا پوهنیزو څېړنو کې هم د فزیکي مسایلو څرکونه لیدل کېږي.

کوهلر په ۱۹۱۳م کال په یوه سمندري سفر کې «تنریف» ته ولاړ او د افریقا په شمال لوېدځو سواحلو کې یې پر بیزوګانو باندې څېړنې وکړې. دده هغه کتاب چې په ۱۹۱۷م کال کې یې «د بیزوګانو ذهنیت» په نوم خپور کړی، په حقیقت کې د همدغو څېړنو نچوړ بلل کېږي. کوهلر تردې وروسته د برلین د پوهنتون استاد وټاکل شو. وروسته یې په یوشمېر نړیوالو پوهنتونونو کې «چې د هغو له ډلې څخه د امریکا د هاروارد او کلارک پوهنتونونه یادولی شو» ویناوې وکړې. کوهلر په ۱۹۲۹م کال خپل ترټولو مشهور کتاب «د ګشتالت اروا پوهنه» ولیکه. وروسته د نورو ګشتالتیانو په څېر امریکا ته ولاړ، هلته یې د پنسلوانیا په کالج کې په تدریس پیل وکړ او څو نور کتابونه یې هم خپاره کړل او څه مهال د امریکا د اروا پوهانو د انجمن رئیس هم پاتې شو. نوموړی په ۱۹۶۷م کال هملته ومړ.

❖ ❖ ❖

دریم کس چې په ګشتالت پالنه کې د نوم خاوند دی، «***کورت کافکا***» دی. کافکا په ۱۸۸۶م کال د المان په برلین کې زیږېدلی ؤ او هملته یې خپلې لومړنۍ او منځنۍ زده کړې ترسره کړې وې. دی د لوړو زده کړو په لار کې لومړی د فلسفې مینه وال شو، خو له څه مهال وروسته یې د اروا پوهنې پر زده کړه مخ راواړاوه او په ۱۹۰۹م کال کې یې په همدغه څانګه کې دوکتورا ترلاسه کړه.

کورت کافکا

د زده کړو تربشپړولو وروسته له «ورتهایمر» او «کوهلر» سره اشنا شو او د ګشتالت پالنې لپاره یې هلې ځلې پیل کړې. وروسته «۱۹۱۴م» د «ګیس» پوهنتون ته ولاړ او هلته یې دری کاله تدریس وکړ. د لومړۍ نړیوالې جګړې پر وخت یې د رواني درملنو په روغتون کې دنده ترسره کړه او تر جګړې وروسته یې خپلې څېړنې او تجربې په دوو کتابونو «د ګشتات په نظریه باندې مقدمه» او «د ذهن وده» کې خپرې کړې، چې ډېر ژر د ګڼو اروا پوهانو له هرکلي سره مخامخ شوې. وروسته امریکا ته ولاړ او د «کرنل» او «ویسکانسین» په پوهنتونونو کې یې د مېلمه استاد په توګه تدریس وکړ، بیا د «سمیټ» پوهنتون ته ولاړ او د عمر ترپایه «۱۹۴۱م» پورې هملته پاتې شو.

❖ ❖ ❖

بل وتلی پوهاند چې د ګشتالت په برخه کې یې کار کاوه، الماني اروا پوه «کورت لوین» دی. لوین په ۱۸۹۰م کال د المان د موګیلنو په ښار کې زیږېدلی ؤ او په ۱۹۱۴م کال کې یې د برلین له پوهنتون څخه د اروا پوهنې دوکتورا اخیستې وه. تر زده کړو وروسته یې د المان په پوځ کې خدمت وکړ. دی په لومړۍ نړیواله جګړه کې ټپي شو او د زړورتیا او خدمت مډال ورکړ

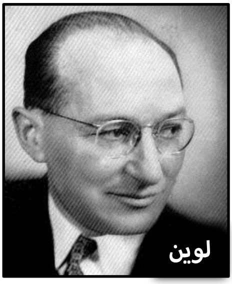

شو. وروسته د برلین پوهنتون ته راغی او د ګشتالت له ډلې سره یې همکاري پیل کړه.

نوموړي په همدغو وختونو کې د تداعۍ او انګېزې په اړه څېړنې وکړې او وروسته یې «د میداني نظریې» په تدوین لاس پورې کړ. لوین په ۱۹۳۳م کال د هیټلري نظام د فشارونو له امله امریکا ته مهاجر شو، ده همغه مهال کوهلر ته ولیکل: «اوس فکر کوم، چې زما لپاره نور له مهاجرت څخه پرته بله لار پاتې نه ده، که څه هم دغه کار به زما ژوند در په در کړي!»

لوین په امریکا کې دوه کلونه د «کرنل» په پوهنتون کې او نور کلونه یې د «ایوا» په پوهنتون کې په تدریس تېر کړل او د ماشوم د ټولنیزې اروا پوهنې په باب یې یو شمېر مهمې څېړنې ترسره کړې او بالاخره په ۱۹۴۷م کال په امریکا کې ومړ. د لوین د کارونو یو توپیر د ګشتالت د نورو پلویانو سره دا دی، چې هغوی به زیات تمرکز د ادراکو پر مطالعه باندې کاوه، خو د ګشتالت په چوکاټ کې د لوین تمرکز پر شخصیت او اجتماعي اروا پوهنه باندې ؤ، چې له همدې امله نوموړي د اجتماعي اروا پوهنې مخکښ هم بلل شوی دی.

❖ ❖ ❖

د ګشتالت پالنې پلویان په خپلو څرګندونو کې «وجود» او «واقعیت» سره جلا ګڼي. دوی د شیانو د خپلواک وجود له انکار څخه پرته باور لري، چې هر فرد خپل فرضي جهان په داسې طریقه درک کوي، چې هغو ته یوه معناداره بڼه ټاکي او د هغو د تعبیر او تفسیر پر بنسټ خپل اعمال طراحي کوي. دوی د سلوک پلویانو پرخلاف «چې مادي او اروا پوهنیز محیط یو ګڼي» څرګندوي، چې مادي او اروا پوهنیز محیط یو شانته نه دی. اروا پوهنیز محیط هغه دی، چې فرد یې له خپل چاپېریال څخه درک کوي، دا

www.sikaraam.com

هغه مادي ماحول نه دی، چې فرد یې محاصره کړی دی، بلکې دا د فرد هغه ادراکي میدان دی، چې نوموړی راچاپېروي.

د اروا پوهنیز محیط زیاتره مظاهر یا جوړښتې توکي د مادي محیط ځینې برخې دي، نه ټولې برخې. د اشخاصو اروا پوهنیز محیطونه یوله بل سره توپیر لري. همدا لامل دی، ښایي د دوو کسانو چال چلند د هوښیارۍ له مخې سره یو شانته وي، مګر له عیني واقعیتونو سره به یې برخورد او مخامختیا بل شانته وي. دا ځکه چې د دوی اهداف او د تجربو اړخونه هم سره په توپیر کې دي. هرکله چې یو فرد نوې تجربه په لاس راوړي، د هغه رواني محیط هم ورسره په بدلون کې کېږي...

ګشتالت دغې پوښتنې ته چې «څنګه د یوې کورنۍ دوه غړي یوله بل سره په توپیر کې دي، یو مثبت پرمختګ لري او له بل څخه د ژوند کنټرول له لاسه وځي؟» په ځواب کې وايي؛ دا سبب په هغه تعبیر او تفسیر کې نغښتی دی، چې دوی یې له نړۍ څخه لري، که څه هم په یوه ورته مادي او اجتماعي محیط کې ژوند کوي. دا شان تعبیر او تفسیر د یوه شخص د حس، درک، برداشت او اخیستنې فعاله پروسه ده.

ګشتالتیان، ادراک یوه واحده مرحله ګڼي، چې په هغو کې حس له معنا سره او معنا له حس سره متقابلې اړیکې لري او په یو وخت او همزمانه توګه پېښېږي. په همدې دلیل د یوه حس یا ادراک معنا په ټول موقعیت پورې تړلې ده. د شخص او محیط ترمنځ تعامل د هغو اړیکو ښکارندوی دی، چې د هغو په لړ کې واقعیت درک کېږي. شخص له خپل مشخص هدف یا خپل مشخص ذهني تصویر سره هڅه کوي، چې محیط او له هغو څخه مطلوبې ګټه اخیستنې ته معنا وبښي. په دغه مرحله کې شخص هم ځان او هم محیط ته بدلون ورکوي، خو ډېری داسې وي، چې مادي محیط پرخپل حال وي، مګر د شخص برداشت او اخیستنه ورڅخه په بدلون کې وي، چې په دې سره یې د تعامل اړخ هم له یو لړ بدلونونو سره مخ کېږي. د ساري په ډول، د یو کوچیني

www.sikaraam.com

ماشوم د اوراپوهنيز محيط مهم اړخونه دده مور، پلار، خويندې او وروڼه تشکيلوي، کله چې د کورنۍ دوهم ماشوم نړۍ ته راځي، لومړی ماشوم خپل موقعيت درک کوي او ارزوي. که چېرې احساس کړي، چې مور او پلار يا د کورنۍ نور غړي يې د پخوا په څېر ورته پاملرنه نه کوي. دغه احساس د والدينو له چلند څخه د مادي محرکونو په دليل سرچينه نه اخلي، بلکې زياتره د هغو نوي تړاو څخه د برداشت او اخيستنې له امله ورته پيداکېږي، چې والدين يې له بل ماشوم سره لري. په بل عبارت خبره دا نه ده، چې ايا دوهم ماشوم ته زياته پاملرنه ددې لامل شوې، چې په لومړي ماشوم کې يې هغه احساس رامنځته کړی او يا يې نه دی رامنځته کړی، بلکې اصلي ټکی دا دی، چې ايا لومړی ماشوم، دوهم ماشوم له خپل ځان څخه مور او پلار ته زيات نږدې بولي او که نه؟

د ګشتالت پلويانو په اند، تجربه هم د شخص او درک شوي محيط له تعامل څخه رامنځته کېږي. ددغه دوه اړخيزه تعامل واقع کېدل، د تجربې د دوام او استمرار سبب کېږي. هره تجربه، له مخکنيو تجربو څخه متاثره کېږي او راتلونکو تجربو ته بدلون ورکوي، يا کېدای شي د راتلونکو تجربو پرحالت او موقعيت باندې اغېز وکړي. د تجربې او انګېزې له نظره تېرمهال او راتلونکی مهال د شخص لپاره په اوس مهال کې معنا لري، يو شخص معمولاً خپلې تېرې تجربې او راتلونکي معيارونه په نظر کې نيسي، خو تر زياتې اندازې د ژوند له اوسنۍ فضا څخه انګېزه راخپلوي.

څرنګه چې د ذهن او بدن ترمنځ اړيکې د اروا پوهنې د مکتبونو د بحث له اصلي موضوعاتو څخه ګڼل کېږي او تقريباً ټول اروا پوهان په دغه ټکي کې سره موافق دي، چې انسان کولی شي، په دوو متضادو سطحو کې يعنې په «ذهني» او «بدني» سطحو کې فعاليت ترسره کړي. ګشتالت پلويانو هم په دغه باب يو لړ څرګندونې کړې دي، د دوی په اند: «ذهني فعاليت د هغو مشخصو عملونو نتيجه ده، چې د بدني فعاليتونو په پرتله کم ځواک او

www.sikaraam.com

انرژۍ ته اړتيا لري. د مثال په ډول يو پوهاند چې د ميز شاته ناست او په فکر کې ډوب دی، نسبت هغه کارګر ته چې کلا جوړوي، کمې انرژۍ ته اړتيا لري. څرنګه چې اوبه د تودوخې او حرارت پر وړاندې په بخار بدليږي، همداسې ښکاره بدني فعاليتونه هم په پټو فعاليتونو بدليږي. يو ژوندی موجود له محيط سره متقابل عمل ترسره کوي. هر کله چې په دغه مرحله کې د محيط او ژوندي موجود د متقابل عمل شدت راکم شي، بدني فعاليت په ذهني فعاليت بدل شي او کله چې شدت ومومي، ذهني فعاليت، بدني فعاليت ته خپله ښه وربدلوي.

ګشتالت پالنه د انسان د چال چلند ذهني او بدني اړخونه د جلا او خپلواکو وجودونو په توګه نه څيړي، بلکې هغه د يوې نه جلا کېدونکې مجموعې او يوه کُل په ډول څيړي. د دوی په نظر، تفکر او عمل يا ذهني فعاليت او بدني فعاليت په واقعيت کې دواړه له يوې ريښې څخه دي او کولی شو، هغه له يوې سطحې څخه بلې سطحې ته يا له ذهني سطحې څخه بدني سطحې ته او له بدني سطحې څخه ذهني سطحې ته ولېږدوو.

د ګشتالتيانو په عقيده، د انسان ذهني فعاليتونه د هغه له باطني نړۍ او بدني فعاليتونه د هغه له بهرنۍ نړۍ سره زيات تړاو لري. يا په بل عبارت انسان دوې نړۍ لري، باطني نړۍ او بيروني نړۍ. کله چې د يوه انسان ددغو دواړو نړيو ترمنځ کړکيچ او بېګانګي رامنځته شي، نو د رواني ستونزو راپيدا کېدلو ته زمينه برابريږي او د انسان ذهني تعادل ته صدمه رسيږي. ددې په مقابل کې هغه وګړي له رواني اړخه سالم بلل کېږي، چې د هغو داخلي او خارجي نړۍ يا باطني او بيروني نړۍ سره توافق ولري.

کله چې د يوه شخص د ځان او جهان ترمنځ مستقيم پيوند او همغږي موجوده وي، هغه کولی شي، له خپلو وړتياؤ څخه په ښه توګه ګټه واخلي او خپلې علاقې او استعدادونه وپالي. خو هغه څوک چې ونه شي کولی، د خپلې باطني او بيروني نړۍ ترمنځ همغږي راولي، هېڅکله به خپل واقعي ځان ته ونه

www.sikaraam.com

رسېږي. دغه ډول اشخاص یا په تېرمهال کې ډوب پاتې کېږي او یا د راتلونکي بې واقعیته خیالونو ته پناه وړي. څرنګه چې یو انسان نورو ته هم اړتیا لري او هېڅ شخص په یوازې سر پر ځان بسیا «خودکفا» نه دی، له همدې امله د انسان د رواني او عاطفي بقا چانس په یوازیتوب یا په هغه یو اړخه نړۍ کې چې ده ته ورپاتې ده کم دی. انسان په خپل ماحول کې انسان دی او په هر وخت کې د خپل ماحول یوه برخه یا یو جز دی. په همدې سبب دده چلند هم د محیط او محیطي مسئلو تابع دی. یا په بل عبارت د ژوندانه په بهیر کې محیط یو اړخ دی او د فرد خپل وجود بل اړخ دی. که چېرې نوموړی فرد د خپل ځان او جهان ترمنځ د اړیکو پوله او سرحد ونه پېژني، روان مړاوی انسان ورنه جوړېږي او که چېرې دا هرڅه وپېژني او د هغو ترمنځ وحدت او پخلاینه راوستلای شي، سالم او سلیم انسان ورڅخه جوړېږي.

❖ ❖ ❖

(ګشتالتیانو په خپلو څېړنو کې څرګنده کړه، چې په لیدني یا دیداري درک پورې مربوطو ازمویو کې ماغزه همېشه هڅه کوي، چې له نیمګړو او ناقصو تصویرونو سره د برخورد او مخامخ کېدنې پرمهال هغه بشپړ او تکمیل کړي. زموږ ماغزه په داسې ډول پروګرام بندي شوي، چې په هره موقع کې په یوه شکل یا یوه شخصیت پسې ګرځي، یعنې له یوه شي څخه په استفادې، بل شي ته رسي او د رنګونو او شکلونو د ګڼه ګوڼې په منځ کې د معنا او مفهوم په لټه کې کېږي... همدا ډول د هر فرد شخصیت تل د یوې غالبې اړتیا له مخې ځان جوړوي او کله چې یې دغه اړتیا پوره کېږي، نو سمدلاسه یوې داسې مرحلې ته داخلېږي، چې هغه د یوې بلې اړتیا لاره ورته پرانیزي. په دې ترتیب فرد خپل ټول ارګانېزمونه په داسې بڼه تنظیموي، چې په هغو وکولی شي، هغه څه په لاس راوړي، چې دده د بقا او پایښت لپاره اړین دي. خو زموږ انسانانو ستره ستونزه دا ده، چې تل زموږ پېچلتاوې ددې لامل کېږي، چې د اړتیاؤ د پوره کېدلو ساده معادله مو پېچلې او مبهمه

www.sikaraam.com

واوړي. موږ کولی شو، خپلې ځينې اړتياوې وځپو او ځينې مهمې او واقعي وښيو يا غالبې اړتياوې ورنه جوړې کړو... زموږ غالبې اړتياوې، زموږ له ځانباورۍ او عزتِ نفس سره پيوند خوري، خو د کوم فرد نفس چې حوصله بايلي او نور زيان نه شي منلی، هغه له رواني مړاويتوب سره مخ کېږي او خپل کنټرول او هوښياري له لاسه ورکوي.) روانشناسي، ټامر باتلربودن، ۳۳۲مخ

د ګشتالتيانو په باور، زموږ پنځه ګوني حواس لکه د بويولو، لمس کولو، خوند معلومولو، اورېدلو او ليدلو حسونه له نړۍ سره د ارتباط او اړيکو پولې دي. کله چې يوڅوک خپل ځان له نورو خلکو څخه کوم جدا شی وبولي، نو د حس او درک پولې ورانوي او له نورو سره اړيکې او ارتباطات له لاسه ورکوي.

ددغه مکتب يوبل پلوي «فريټز پرلز» وايي: «خلک د خپل مرګ پرمهال دا نه وايي، چې کاشکي زياتې پيسې مې په لاس راوړې وی! بلکې وايي، کاشکي له وختونو او فرصتونو څخه مې ښه استفاده کړې وی او ښه او زيات کارونه مې ترسره کړي وی! يعنې خلک هيله کوي، چې کاشکي له خپل ژوند سره يې ښې او غوره اړيکې درلودلې وی... هغه کسان چې له خپل چاپېريال سره رښتنی ارتباط لري، تل په هيجان کې وي. دغه ډول کسان ټول وخت په يوه نه يوه بڼه د احساس کولو په حال کې وي، خو ددې په مقابل کې هغه کسان چې له رواني مړاويتوب سره لاس او ګرېوان دي، پرته له دې چې اقدام وکړي او له واقعي نړۍ سره اړيکې ونيسي، معمولاً خپلې هغې باطني نړۍ ته چې دی د ځان دننه ورسره اشنا دی پناه وړي او ځان له واقعي پرمختيا او څخه بې برخې کوي. سالم انسانان خپل ځانونه له ژوند سره نښلوي، علاقه ښيي، پرځان کنټرول ساتي، له انسانانو سره پالي، قاطع وي، درک کوي، مسئوليت مني او د ژوند په هره برخه کې زده کړه کوي.»

د ګشتالتيانو هدف دا دی، چې انسانان له خودکاره ژوند کولو څخه راوګرځوي، دوی وايي، زياتره انسانان په خپل اوس کې ژوند نه کوي، په دې معنا چې انسان يا په خپلو تېرو خاطرو او احساساتو کې بوخت وي او يا

www.sikaraam.com

ټول وخت د راتلونکي ناراغلیو چارو ته په فکر کې دی. په دې بنسټ که چېرې افراد خپل ژوند تحلیل کړي، د خپلو معیارونو سره ګام واخلي، تر زیاتې اندازې په خپل اوس کې ژوند وکړي، خپل اوس ته فکر وکړي او په خپلو اوسنیو چارو مسلط شي، نو له زیات پرمختګ، نظم او ذهني آرامښت سره به مخ شي.

ګشتالت که څه هم په ارواپوهنه کې تقریباً یو زوړ مکتب دی، خو د دوی دا پورته ډول څرګندونې تلپاتې ارزښت لري او ښایي همدا لامل وي، چې د ګشتالت تر زمانې څولسیزې وروسته انسان پاله یا بشري ارواپوهنه د دوی «ګشتالتیانو» تر اغېز لاندې راغله او ځینې بنسټیز توکي یې د ګشتالت له ارواپوهنې څخه واخیستل.

www.sikaram.com

انسان پالنه

د اروا پوهنې د لړۍ بله کړۍ

په نولسوه پنځوسمو کلونو کې «***اروا شننه***» او «***سلوک پالنه***» په اروا پوهنه کې تر ټولو بانفوذه مکتبونه بلل کېدل؛ خو له دې سره سره ځینو اروا پوهانو ته دغه دواړې فکري څانګې د زغملو وړ نه وې. تر ټولو ستر تور چې پر دغو مکتبونو ولګېد، هغه دا ؤ، چې دوی «***انسانیت ځپونکي***» دي. د اروا شننې مکتب د هغو مفکورې له امله «چې ویل به یې د انسان زیاتره چلندونه په لاشعور کې د ناسمو تمایلاتو له مخې اداره کېږي» تر حملې لاندې راغی او د سلوک پالنې پرمکتب دا نیوکه کېده، چې دوی د حیواني اروا پوهنې پرنسیبونه پر انساني اروا پوهنه باندې تطبیقوي او یا انسان ته «د هغو عاطفي احساس او ذهني حالتونو ته» د ارزښت نه ورکولو په صورت دیوه ژوندي موجود خطاب کوي.

پر دغو دواړو مکتبونو «اروا شننه او سلوک پالنه» باندې یوه بله جدي نیوکه دا وه، چې دوی وایي، «انسانان خپل برخلیک په خپل واک کې نه لري، یا د لاشعور تر اغېزو لاندې دی او یا محیط د هغو ماهیت بشپړوي».
په همدې اساس په اروا پوهنه کې یو بل مکتب د امریکا د مشهورو اروا پوهانو «***آبراهام مازلو***» او «***کارل راجرز***» له خوا د «***انسان پالنې***» یا انسان پالې اروا پوهنې په نوم، چې انګلیسي کې ورته (humanistic-psychology) ویل کېږي رامنځته شو.

د انسان پالنې د مکتب پلویانو له احتیاط څخه کار واخیست او د انسان د ماهیت په برخه کې یې خوشبینانه څرګندونې وکړې. دوی وویل: «انسانان د حیواني میراثونو او محیطي شرایطو د لاس آلې نه دي... څرنګه چې انسانان

www.sikaraam.com

په بنسټيز ډول له نورو حيواناتو څخه توپير لري، په دې اساس د حيواناتو په برخه کې څېړنې، د انسانانو د چال چلند په معلومولو کې چندان رول نه لري.»

روانشناسي عمومي، وين ويتن، ۱۱مخ

د څېړونکو په باور د انسان پالنې مکتب د ارواشننې او سلوک پالنې د مکتبونو پرځای، د ګشتالت پالنې له مکتب څخه زيات اغېز مونډلی دی. (انسان پالې ارواپوهنې د ارواشننې پرخلاف، په رواني ستونزو کې د لاس او ګرېوان کسانو د مطالعې پرځای، له رواني اړخه د روغو کسانو د مطالعه کولو هڅه کوي. په همدې توګه د انسان پالې ارواپوهنې د درملنې رنګ بل ډول دی او «وده ورکوونکې درملنه» ورته ويل کېږي. چې له ۱۹۶۰م کال څخه تر ۱۹۷۰م کال پورې يې زيات رواج وموند)

تاریخ روانشناسي نوین، ۵۳۸مخ

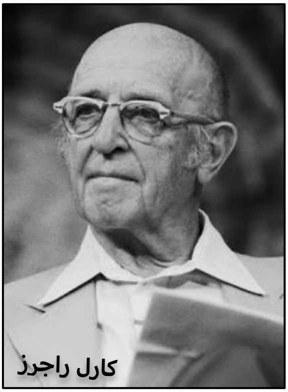
کارل راجرز

ددغه مکتب يو مهم غړی *کارل راجرز* «۱۹۰۲م-۱۹۸۷م» په دې باور ؤ، چې« د هر انسان چلند په عمومي ډول د هغه د ځانوالۍ او ځان خيال ساتلو-Self Concept) په واسطه اداره کېږي، چې په غالب احتمال حيوانات له هغو څخه بې برخې دي.» روانشناسي عمومي، وين ويتمن، ۱۱مخ

❖❖❖

د انسان پالنې بل پياوړی غړی *آبراهام مازلو*«۱۹۰۸م-۱۹۷۰م» وايي:«د تاريخ په اوږدو کې د انساني فطرت د ځپلو هڅه شوې ده، زموږ ټولو نظر بايد د انسان د اصلي فطرت په اړه دومره پراخه شي، ترڅو د بشپړو او موفقو انسانانو ځانګړتياوې راخپلې کړو.»

آبراهام مازلو

ددغه مکتب پلویان په ټولیزه توګه هڅه کوي، چې انسان خپل ځان ته متوجه کړي او په ځان کې یې له پټو وړتیاؤ او شاته اچلول شویواستعدادونو سره اشنا کړي، ترڅو له خپلو ارزښتونو سره د جوړجاړي په فضا کې ژوند وکړي او په ډاډه ډول خپل ماهیت په خپله وټاکي.

انسان پالنه هڅه کوي، چې ارواپوهنه باید له کوم پېچلی، له بې اړتیا افکارو ډک او یوازې ترپوهنتون لوستو کسانو پورې محدود علم نه وي، بلکې یوه داسې وسیله وي، چې له ټولو افرادو سره د هغو د ورځني ژوندانه د مسایلو په حل او پېژندنه کې مرسته وکړي، یعنې یو داسې علم چې تر نظري اړخ یې، کاري اړخ یا د کارېدنې رول پراخه وي.

له همدې امله دغه مکتب پر هغو موضوعاتو په باندې تمرکز کوي، چې په نورو فکري نظامونو او نظریاتي نظامونو کې ورته کمه پاملرنه شوې ده. د ساري په ډول ځانخبري، ځانجوړونه، مینه، علاقه، خلاقیت، د نوښت او ابتکار حس، د انسان طبیعي او غیر تصنعي حالت، آرامښت، ځان واکمني، د لوړو ارزښتونو او باورونو راخپلول، رواني استقلالیت، د مسئولیت احساس، په اعمالو کې د هوډ او ارادې شتوالی، د اوچتو تجربو درلودل او پالل، د جرئت درلودل، سالم درک او داسې نور... هغه موضوعات دي، چې د انسان پالنې مکتب ورته په خپله لمن کې ځای ورکوي.

همدا لامل ؤ، چې نوموړی مکتب له ۱۹۶۰م کال راوروسته د ځوانو ارواپوهانو، استادانو، ښوونکو او حتیٰ عامو وګړو له خوا له تاوده هرکلي سره مخ شو. ځینو محققانو د انسان پالنې د استقبال یو لامل دا ښودلی، چې د هغه مهال ارواپوهنې د انسان له اصلي چلند او اړتیا وړ مسایلو څخه غفلت کاوه او د هغو پرځای یې ځینې دوهمه درجه مسایلو ته پاملرنه کوله.

که څه هم په شلمه ميلادي پېړۍ کې اروپايي فلسفې د بشرپالنې، هيومانيزم او وجودي فلسفې نغرى تود کړى ؤ، خو د انسان پالنې مکتب چې د نړۍ په هاغه بله څنډه يعنې امريکا کې وزرې خپرې کړې، د اروپا ددغې نوې فلسفې په ستنو يې کمه تکيه درلوده. يا په بل عبارت د انسان پالنې د مکتب پلويانو د انسان ماهيت او د ژوندانه چارو ته په فلسفي نظر نه، بلکې په يوه ځانګړي اروا پوهنيز نظر وکتل. د دوى په اند، د انسان طبيعت تل د انساني کېدو په حال کې دى، چې ټولنه ورته ځانګړى بستر تيا کې، د انسان او ټولنې ترمنځ د راکړې ورکړې دغه تکاملي پروسه تل په جريان کې ده. ځينې وخت انسان د ماحول د ارزښتونو، باورونو او انګېزو له مخې خوځول کېږي او ځينې وخت د خپلو باطني غرايزو او تمايلاتو له مخې... دغه خوځون انسان د عمل او فعالت ډګرته مخکې کوي، خو څومره چې انسان سم عمل ترسره کوي، هغومره زيات د آزادۍ احساس کوي.

له سم عمل کولو څخه مطلب دا دى، چې خپله لاره او روش، ټولو حاضرو محرکاتو ته «هغه که محيطي او بهرني وي او که باطني او رواني وي» په پام سره انتخاب او په مؤثره توګه تعقيب کړي. په بل ډول، انسان له ټولو بيروني او باطني چارو سره په شخصي رابطه کې دى او د همدغې شخصي رابطې پربنسټ د خپل چلند او رفتار طريقه او سليقه تيا کې.

يو آزاد، مثبت او سالم انسان، د ټولو محرکاتو پر وړاندې د مسئوليت احساس کوي او له هغو څه څخه چې د ننه او د باندې يې ګرځي، په بشپړ ډول خبرتيا لري، په داسې يوه حالت کې د محيطي او باطني عواملو ترمنځ کوم کړکېچ نه ليدل کېږي او د سازش او جوړجاړي چانس يې زيات وي.

د خپل ځان تحقق، د انسان د ژوند ترټولو مهم هدف دى. د ځان کېدلو پروسه د بشر په وجود کې يوه ذاتي تلوسه ده، چې سالم انسانان ورپکې زيات بريالي وي. کله چې يو انسان د خپل ذهني تصوير مطابق وده کوي، يا

www.sikaraam.com

کله چې یو انسان د ځان په تحقق کې مخ په بره روان وي، معمولاً د نورو په وړاندې د مهموالي احساس کوي او د نورو دوستۍ او قبول ته علاقه ښيي.

په انسان کې دغه ډول تنده هغه وخت څرګندیږي، چې فکر کوي، دده احساسات، تمایلات او نور شخصي او باطني تجارب، د نورو اشخاصو له خوا په مثبته بڼه منل کېږي. کله چې دغه څه ترسره شي، بیا شخص د خپلو تجربو او تمایلاتو په رڼا کې د انتخاب، تصمیم نیولو او عمل کولو بڼه وړتیا پیدا کوي، چې همدغه شان ټکي د انسان د رواني شخصیت او استقلالیت ښيي دي.

د انسان پالنې مخکښه څېره «**آبراهام مازلو**» د انسان په دا رنګه رغنیز شخصیت او طبیعت کې په څلورو اصولو ټینګار کوي:

(۱: انسانان د خپل ځانګړي فطرت او طبیعت لرونکي دي او زیاتره غوښتنې، اړتیاوې او استعدادونه یې بیولوژیکي بنسټ لري، چې هغه په خپل وار د مشترکو او متضادو اړخونو لرونکي دي.

۲: انسانان ذاتاً ښه موجودات دي او د هغو په اصلي طبیعت کې شر او بدي نشته ده، په دې اساس باید داسې زمینه ورته مساعده شي، چې خپل دغه ښه او غوره فطرت وغوړوي او هغو ته په خپل ځان او جهان کې پراختیا ورکړي.

۳: د انسانانو طبیعت، د حیواناتو د طبیعت پر خلاف، د بدلون او سمون وړ دی او د ټولنیزو او فرهنګي عواملو تراغېز لاندې راځي. د انسان دغه جوړېدونکی او بدلون منونکی طبیعت، هېڅکله له منځه نه ځي.

۴: هغه څه چې یو انسان د بدۍ او شرارت خوا ته رهبري کوي او هغه په رواني اختلالونو کې ښکیلوي، نامساعد اجتماعي محیط دی. مازلو د یوه بل اروایوه «اریش فروم» په څېر باورمن دی، چې «سالم شخص، په سالمه ټولنه کې منځته راتللی شي!») روانشناسی عمومی انسان، ۸۰٦مخ

په دې اړه د انسان پالنې بل وتلی غړی «**کارل راجرز**» وایي: «د بشپړ انسان مفهوم تر ډېره یو ارماني مفهوم دی او فرضي شخص دی، په دې معنا

چې هېڅوک په مطلق ډول د ځانوالۍ او ځان جوړونې ورستي برید ته نه رسېږي، خو بشپړ تیا غوښتونکي اشخاص په دایمي ډول هغې خوا ته په هڅه کې دي، هغوی له حقایقو او واقعیتونو سره په شخړه کې نه راګیرېږي، عقدې نه راخپلوي، خپل طبیعي حالت د پېچلتیا خوا ته نه بیایي، هره لحظه په نرمال او طبیعي ډول د خپلو اهدافو په لور حرکت کوي او د ځینو ناسمو او نابرابرو شرایطو پر وړاندې د تسلیم او ماتې لاره نه نیسي. دغه ډول اشخاص د خپلو ټولو تجربو، زده کړو، انګېرنو او اخیستنو پر وړاندې حساس وي او ظاهري او باطني چلند یې، هم د ځان او هم د ټولنې د ګټورتوب پر محور څرخي. د مثبتو خیالونو، کارونو او پایلو خوا ته تمایل لري. مثبت انتخاب کوي، په شخړه پارونکو مسایلو پسې نه ګرځي، هیله منتیا ښیي، په حل لارو پسې هڅه کوي، منطقي چلند ته لومړیتوب ورکوي او په ټولیزه توګه د ژوندانه په شېبه شېبه کې له خپل اصلي او انساني طبیعت سره همغږي ښیي...»

راجرز یو بل ځای د یوه بالیني او انسان پاله ارواپوه په توګه «چې د انسان ژوند تر بل هرڅه مهم ګڼي» د یوه سالم انسان ځانګړنې په لاندې ډول په ګوته کوي:

(۱: په خپلو شخصي او شعوري تجربو باندې متکي وي او د بېلابېلو نورو تجربو د راخپلولو لپاره چمتووالی لري، خو د هغو لاسپوڅی نه واقع کېږي.

۲: ژوند ورته معنادار وي، هره تجربه نوې انګېري او د هغو د راخپلولو لپاره تل هیجان او تلوسه لري. په بله وینا، سالم شخص له هرې نوې تجربې سره تحول او تکامل مومي.

۳: پر خپل ځان او ارګانېزم باندې باوري وي، سلوک او چال چلند یې د عقل، منطق او عاطفې پر بنسټ ولاړ وي. یعنې څومره چې د عمل پرمهال منطقي عواملو ته پاملرنه لري، هغومره عاطفي عوامل هم په پام کې نیسي، ځکه چې ژوند له دغو ټولو عوملو څخه رغېدلی دی.

www.sikaraam.com

۴: سالم انسان خلاق او نوښتګر وي او له يونواختۍ څخه کرکه لري. په بل عبارت يو سالم شخص هڅه کوي، چې په هر وخت او هرځای کې نوي څه ترسره کړي، خلاقيت وښيي او په همدغه توګه خپل ځان په واقعي ډول ژوندی احساس کړي.

۵: د عمل خپلواکي او ښه انتخاب تجربه کوي، يعنې د خپل فکر او عمل لپاره محدوديت نهويني. له دغه ټکي څخه خوند اخلي، چې پرخپل ژوند لاسبري او تسلط لري.

۶: له تېرمهال څخه راتلونکي مهال ته زياتره پاملرنه کوي، ځکه باور لري، چې راتلونکی يوازې په ده پورې اړه لري او د تېرمهال د پېښو او موقعيتونو په لاس نه اداره کېږي. په لنډ ډول د ژوند ترټولو مهم هدف «انسان» دی.)

روانشناسی عمومی انسان، ۷۹۵مخ

❖ ❖ ❖

«***آبراهام مازلو***» مخکنۍ اروا پوهنه د ناسمو اشخاصو د څېړلو محدوده ساحه وګڼله او زياته يې کړه چې، اروا پوهنه بايد نوره په دغه تياره څنډه کې پاتې نه شي، بلکې د روغو او سالمو اشخاصو د لوړاوي او د هغو د وړو ستونزو د حل لپاره هم بايد اغېزناک ګامونه واخلي، چې په دغه لار کې ترټولو مهم شی، د روغ او سالم انسان د تعريف مشخص کول دي.

مازلو د سالم شخص يوه ځانګړتيا د هغو د شخصيت يووالی او وحدت ګڼي، چې د خپلو ځواکونو په مرسته په وېرو، تشويشونو، رواني اندېښنو او نورو ستونزو لاسبری پيدا کوي او له دې مخې د خپل ژوند پرټوله فضا باندې تسلط مومي. د ژوند په بهير کې د جسمي او رواني وړتياؤ په مرسته دغه ډول تکاملي پروسه دځان تحقق يا د ځانوالۍ په رڼا کې ځان هسکونه بلل کېږي.

د مازلو په باور، څومره چې يو انسان خپل ځان او خپل روان ته نږدې کېږي، هومره له هغو «هغسې والي» څخه فاصله نيسي، لکه نور يې چې له ده څخه

www.sikaraam.com

تمه لري. رواني سلامتيـ ته نږدې کسان خپلو معيارونو، مثبتو ذهني تصويرونو او اوچتو انساني استعدادونو ته د فعليت ورکولو له لارې خپل ځان ثبيتوي او د همدغو ارزښتونو له مخې خپل چاپېريال، نړۍ، واقعيتونه، شرايط، روابط او امکانات تحليلوي. خو که چېرې کوم شخص د خپلو بنسټيزو اړتياؤ «چې مازلو دغه اړتياوې په يوه هرم کې ښودلې او تاسې يې د مازلو په ژوندليک کې کتلی شئ» په پوره کولو کې پاتې راشي، نو نوموړی شخص د يولړ رواني کړکېچونو لکه تشويش، غوسه، ناهيلي، د حقارت عقده او نورو سره لاس او ګرېوان کېږي.

د مازلو په باور هريو انسان چې خپل ځان نفې کوي، په واقعيت کې له خپلو ذاتي استعدادونو سره خيانت کوي. د مثال په ډول که چېرې يو هوښيار او مناسب سړی، حماقت او ناپوهي کوي، دا يوه ناروغي ده. دغه ډول افراد د خپل وجود په ژورو کې پوهېږي، چې له خپل ځان سره يې ظلم کړی. مګر بيا هم خپل ځان او روان تحقيروي. دغه لړۍ که دوام پيدا کړي، نو يو روغ سړی په يوه روان مړاوي او ځان تخريبي سړي بدلېږي.

په هرحال د انسان پالنې په مکتب کې د آبراهام مازلو، کارل راجرز، ساليوان او نورو اثار او افکار بنسټيز ځای لري، چې پرهغو باندې بحث کول لويه موضوع جوړوي، خو په خورا لنډه توګه د يادو اروا پوهانو د افکارو يا د انسان پالنې څو عمده ځانګړنې په لاندې ډول ښودلی شو:

- ★ شخص د يوه کُل او مجموعې په ډول د انسان پالنې ترټولو مهمه څېړنيزه موضوع ده.
- ★ د شخص د ژوند ټول تاريخ د دوی د پاملرنې وړ دی.
- ★ د انسان وجود او د هغو قصد او ارادې ته زيات ارزښت ورکول کېږي.
- ★ د ژوند ټوليز او عمومي هدفونه، مساوي ګڼل کېږي. مثلاً نه شو کولی، د بيولوژيکي اړتياؤ ارضا د رواني اړتياؤ تر ارضا مهمه ګڼو.

www.sikaraam.com

★ انساني خلاقيت، په انسان پاله اروا پوهنه کې لومړی ځای لري.

★ په انسان پالنه کې رواني درملنې ته ځانګړې پاملرنه کېږي. د دوی په باور، د هرشخص ژوند د هغوی د تجربو د معناؤ پربنسټ پېژندل کېږي او ژوند له زیږېدنې څخه تر مړینې پورې یوه روان پوهنیزه مسئله ده.

www.sikaraam.com

شناخت پالنه
او د اروا پوهنې نورې لاسته راوړنې

د اروا پوهنې په نوي تاریخ کې د شناخت پالنې مکتب «چې د پېژندنې اروا پوهنه (Cognitive-psycholog) هم ورته ویل کېږي» له ۱۹۷۰م کال راپه دې خوا په رسمي ډول رامنځته شو. د دغه نوي مکتب پلویان هم د انسان پالنې د مکتب د پلویانو په څېر د نورو اروا پوهنيزو مکتبونو په ځانګړي ډول د «اروا شننې» او «سلوک پالنې» په ډول انسان د کوم ماشین او باطني تمایلاتو د یرغمل په ډول په نظر کې نه نیسي.

(دوی تر ډېره انسان د پېژندنې او شناخت د یوه شنونکي او تحلیل ګر په توګه پام کې نیسي. څرنګه چې سلوک پالنې هم شناختي مرحلو او زده کړه ایزو پېژندنو ته لېوالتیا درلوده او د فرد د تحلیل او تفکر پر ځواک به یې له محیطي محرکاتو سره د ارتباط په ترڅ کې ارزونه کوله. خو له دوی سره د پېژندنې یا شناخت پالنې د مکتب یو عمده توپیر دا دی، چې دوی ترهرڅه وړاندې په شناختي مسئلو باندې لاس ږدي او هغه د چلند او رفتار بنسټ ګڼي. په داسې حال کې چې سلوک پالنه پرچلند باندې د محیطي محرکاتو په اغېز ټینګار کوي.) روانشناسي عمومي، حمزه گنجي، ۲۰مخ

له شناخت او پېژندنې څخه موخه هغه ذهني مراحل او مسایل دي، چې په ټوله معنا د زده کړو او تجربو په راخپلولو کې دخالت لري. د پېژند پالنې د پلویانو په اند، انسانان په رواني لحاظ له هغو شیانو څخه اغېزمن کېږي، چې دوی یې د ژوند په هره مرحله کې زده کوي او یا یې تجربه کوي. د دوی په نظر، د ژوندانه له بېلابېلو مسایلو څخه د خپلو زده کړو او رواني تجربو په رڼا کې حسي او ادراکي برداشتونه او اخیستنې د افرادو ذهني پانګه جوړوي او د وخت په تېرېدو سره یې رواني هویت ته لوری ورکوي.

www.sikaraam.com

د پېژندپالنې د مکتب اروا پوهان د ذهن په وسيله د تجربو جوړښت او د هغو د ترتيبولو او رهبري کولو موضوع ته زيات ارزښت ورکوي. د دوی په باور ذهن ټولو ادراکي او رواني تجربو ته بڼه او پيوستون ورکوي. موږ ځينې تجربې له پامه غورځوو او ځينې نورې خپلې فعالې حافظې ته د سپارلو لپاره ټاکو او په ټوله معنا د بهرنيو محرکاتو ځوابوونکي نه يو او نه هغه سپينې لوحې يو، چې يوازې حسي تجربې راباندې ليکل کوي.

د پېژندپالنې په څېړنو کې د شعور موضوع يوځل بيا خپل ځای ونيو او د عيني پديدو پرځای د ذهني پديدو د څېړلو يو نوی باب پرانيستل شو. ددغه مکتب اروا پوهانو څرګنده کړه، چې د انسان ذهن يو خارق العاده تفسير کوونکی ماشين دی، چې د فرد لپاره يې خپلې ليدنې او کتنې نمونه اي کوي او د بهرنۍ نړۍ هغه تصويرونه ورته را ايجادوي، چې د فرد چلند او رفتار د هغو پر اساس ټاکل کېږي.

د دوی دغه ډول څرګندونې ددې لامل شوې چې وروسته اروا پوهان دې پايلې ته ورسېدل، چې «زموږ افکار، زموږ احساساتو ته بڼه ورکوي او موږ کولی شو، د خپلو احساساتو په بدلون سره د ژورخفګان او افسردګۍ کچه راټيټه کړو او يا خپل چال چلند او سلوک تر زيات کنټرول لاندې راولو. د پېژندپالنې دغې طريقې په رواني ستونزو د اخته کسانو د رواني درملنې لپاره هماغه ځای ونيو، لکه يو وخت چې د فرويد د رواني تحليل طريقه ورڅخه برخمنه وه.

د پېژندنې د اروا پوهنې په غېږه کې چې کوم بل څه راوزېږېدل، هغه د مثبتې اروا پوهنې منځته راتګ ؤ. مثبتې اروا پوهنې هڅه وکړه، چې د اروا پوهنې لوري ته بدلون ورکړي او د ذهني ستونزو د مطالعې پرځای د انسان د خوښۍ، خوشبينۍ او له ژوند سره د جوړجاړي د عواملو مطالعه د اروا پوهنې موضوع وګرځوي.

www.sikaraam.com

په دې ډول د پېژندنې د اروا پوهنې پلویان تر ۱۹۷۰م کال پورې زیات شول او د یوې لسیزې په اوږدو کې یې شپږ مجلې تاسیس کړې. د هغو مجلو نومونه په لاندې ډول دي:

- (**د پېژندنې اروا پوهنه**)، په ۱۹۷۰م کال کې
- (**شناخت یا پېژندنه**)، په ۱۹۷۱م کال کې
- (**حافظه او پېژندګلوي**)، په ۱۹۷۳م کال کې
- (**د ذهني تصویر مجله**)، په ۱۹۷۷م کال کې
- (**شناختي درملنه او څېړنه**)، په ۱۹۷۷م کال کې
- (**د پېژندنې علم**)، دا هم په ۱۹۷۷م کال کې

د څېړونکو په نظر، د پېژندپالنې مکتب د اروا پوهنې د نورو مکتبونو غوندې په یوځل او یو وخت ظهور ونه کړ. ددغه مکتب د زیاترو اړخونو وړاندوینه د نورو اروا پوهانو په کارونو کې شوې ده. له همدې امله دغه مکتب ته د اروا پوهنې په تاریخ کې د داسې نوي مکتب خطاب شوی، چې ریښې یې په زړو مکتبونو کې هم لیدل کېږي. د پېژندپالنې د مکتب د وړاندویونکو له ډلې څخه یو هم سویسی اروا پوهاند **ژان پیاژه** «۱۸۹۶م–۱۹۸۰م» دی. ژان پیاژه مخکې له دې چې په اروا پوهنه لاس پورې کړي، د

ژان پیاژه

طبیعي علومو استاد ؤ او زیات وخت یې د سویس د لویدیځې خوا په غرونو او غونډیو کې د حلزونونو په راټولولو او څېړلو تېر کړی ؤ.

ده د خپلې دوکتورا تېزس هم د «والې» د غرونو د حلزونونو په اړه لیکلی ؤ. دده پلار د «نوشاتل» په پوهنتون کې د ادبیاتو استاد ؤ. ده د دوکتورا تراخیستو وروسته له اروا پوهنې سره مینه پیدا کړه او د ژوند تر پایه پورې یې نور په همدې برخه کې

کار وکړ او د «ژینو»، «نوشاتل» او «سوربون» په پوهنتونونو کې یې استادي وکړې.

پیاژه خپلې زیاتې څېړنې د ماشوم د اروا پوهنې په څانګه کې ترسره کړې او څو مهم کتابونه یې لکه: «د ماشوم ژبه او فکر»، «له نړۍ څخه د ماشوم درک»، «په ماشومانو کې د هوښیارۍ ریښې»، «د ماشومانو اخلاقي قضاوتونه»، «شعور ته لاس رسی»، «پوهه او بیولوژي» او نور... ولیکل. څېړونکي وايي، د ژان پیاژه تحقیقاتو په ۱۹۴۰م کلونو کې په اروپا کې زیات اغېز درلود، خو په امریکا کې یې هغه مهال دومره شهرت او محبوبیت لاسته را نه وړ، ځکه په امریکا کې یې له «سلوک پالنې» سره همغږي نه درلوده، مګر تر ۱۹۶۰م کال وروسته یې په امریکا کې د پېژندنې پرنهضت اغېز زیات شو، تر دې چې دی «پیاژه» امریکا ته ورغوښتل شو او په ۱۹۶۹م کال کې ورته د امریکا د اروا پوهنې د انجمن له خوا د ممتازه علمي خدمت جایزه ورکړل شوه. په دې ډول ژان پیاژه لومړنی اروپایي اروا پوه ؤ، چې په امریکا کې ورته دغه جایزه ورکړل شوه.

لکه مخکې چې یادونه وشوه، د پېژند پالنې مکتب په یوځل منځته رانه غی. له همدې کبله د دغه مکتب د بنسټګر خطاب یوه کس ته نه دی شوی. خو څېړونکو دوه اروا پوهان په ګوته کړي، که څه هم په رسمي ډول د پېژند پالنې د مکتب بنسټګران نه شمېرل کېږي، مګر دا چې له هغو څخه یوه اروا پوه د دغه مفکورې د پراختیا لپاره یو څېړنیز نظام جوړ کړ او بل اروا پوه د دغې لارې د خدمت په موخه یو ستر کتاب خپور کړ. له همدې امله د دوی دواړو هڅې د پېژندنې د اروا پوهنې اصلي پایې وګڼل شوې. دغه اروا پوهان یو «***جورج میلر***» او بل «***اولریک نیسر***» ؤ.

❖❖❖

www.sikaraam.com

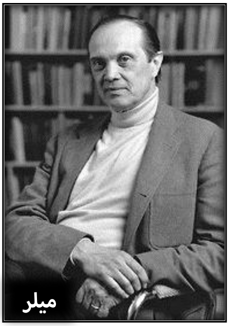
میلر

جورج میلر چې په ۱۹۴۶م کال کې له هاروارد پوهنتون څخه د اروا پوهنې دوکتورا اخیستې وه. ده خپلې څېړنې د ژبې د اروا پوهنې په ساحه کې پیل کړې او په ۱۹۵۱م کال کې یې «د ژبې او اړیکو» په نوم کتاب خپور کړ. میلر په ۱۹۶۰م کال کې په هاروارد پوهنتون کې د انسان د ذهن د مطالعې لپاره یو څېړنیز مرکز تاسیس کړ. ده چې کله دغه مرکز جوړاوه، نو د هاروارد پوهنتون رئیس ته یې د څو خونو د ورسپارلو وړاندیز وکړ. د پوهنتون رئیس ورته هغه کور ورکړ، چې یو وخت پکې نامتو فیلسوف او اروا پوه «ویلیام جیمز» اوسېدو. میلر وروسته خپل دغه ځای ته د پېژندنې د مطالعاتو د مرکز نوم ورکړ. ده په دې هکله لیکلي:

(موږ د پېژندنې یا شناخت د کلمې په کارولو سره ځانونه له سلوک پالنې څخه جلا کول. موږ داسې څه غوښتل، چې رواني وي، مګر «رواني روان پوهنه» په وحشتناکه توګه تکراري خبره وه. «د سلیم عقل اروا پوهنې» په یو نه یو ډول د بشرپوهنې مفهوم ورکاوه او «عامه اروا پوهنې» بیا د وونټ اجتماعي اروا پوهنه د سړي سترګو ته دروله، په دې اساس موږ «پېژندنه» غوره کړله.) تاریخ روانشناسی نوین، ۵۴۷مخ

د میلر په دغه مرکز کې د ژبې، حافظې، ادراکو، مفهوم جوړونې، تفکر او تربیتي اروا پوهنې په باب کار وشو. له همدې امله میلر ته د امریکا د اروا پوهنې د انجمن له خوا د اوچتو علمي خدمتونو جایزه ورکړل شوه.

دوهم اروا پوه «***اولریک نیسر***» ؤ، چې په ۱۹۶۷م کال کې یې «د پېژندنې د اروا پوهنې» کتاب د پېژند پالنې مکتب ته نوی رنګ ورکړ. اولریک نیسر په ۱۹۲۸م کال د المان په «کیل» کې زیږېدلی ؤ. کله چې ۳ کلن شو، مور او پلار یې امریکا ته ولاړل او نور د ټول عمر لپاره هملته پاتې شول. نیسر د

www.sikaraam.com

اولریک نیسر

هارواړډ په پوهنتون کې د فزیک په برخه کې خپلې لوړې زده کړې بشپړې کړې، خو وروسته ددغه پوهنتون د ځوان استاد «جورج میلر» تر اغېز لاندې راغی او اروا پوهنه یې خپل هدف وګرځوله.

په همدې هوډ د «سوارتمور» پوهنتون ته ولاړ او د ګشتالت د اروا پوهنې د یوه غړي «ولفاګانګ کوهلر» تر لارښوونې لاندې یې د اروا پوهنې فوق لیسانس ترلاسه کړ. وروسته د دوکتورا د اخیستو لپاره د هاروارد پوهنتون ته راغی او په ۱۹۵۶م کال کې یې د اروا پوهنې ډاکتري واخیسته.

د پېژندنې داروا پوهنې په پرمختیایي بهیر کې تر «ژان پیاژه»، «جورج میلر» او «اولریک نیسر» وروسته یوشمېر نورو اروا پوهانو لکه «چامسکي»، «هربرټ سیمون»، «نیوول» او نورو هم کار کړی او دغه مکتب ته یې نړیوال نوم وربښلی دی.

❖❖❖

په لنډ ډول ویل شو، د اروا پوهنې په تاریخ کې دا او دې ته ورته هڅې وې، چې نن سبا دغه پوهنه یوه نړیواله مسئله ګرځېدلې ده. اوس په نړۍ کې په میلیونونو ټوکه کتابونه د اروا پوهنې په بېلابېلو څانګو کې خپرېږي. د نړۍ د ټولو هېوادونو په پوهنتونونو، تعلیمي مؤسسو او کالجونو کې اروا پوهنه تدریسېږي او د اروا پوهنې د څانګو اکثره متخصصین په روغتونونو، پوځي ادارو، تحقیقي مؤسسو، دولتي ادارو، تجارتي او صنعتي دفترونو، د مشورو په مرکزونو، د ماشومانو په روزنتونونو او نورو داسې ځایونو کې په کار بوخت دي.

اوسمهال اروا پوهنه په بېلابېلو څانګو وېشل شوې ده، چې شمېرې یې تر «۵۰» اوړي. موږ یې په لاندې ډول د ځینو مهمو څانګو نوmونه اخلو:

- حقوقي ارواپوهنه
- حيواني ارواپوهنه
- طبي ارواپوهنه
- اجتماعي ارواپوهنه
- فردي ارواپوهنه
- فيزيولوژيکي ارواپوهنه
- ژنېټيکي ارواپوهنه
- روزنيزه ارواپوهنه
- سوداګريزه اروپوهنه
- نظامي اروپوهنه
- باليني يا کلينيکي اروپوهنه
- صنعتي اروپوهنه
- آزموېښتي اروپوهنه
- تعليمي اروپوهنه
- د ماشوم اروپوهنه
- د شخصيت اروپوهنه
- د فردي توپيرونو اروپوهنه
- د ژبې اروپوهنه
- تحليلي اروپوهنه
- جنايي اروپوهنه
- د خلاقيت اروپوهنه
- د استثنايي ماشومانو اروپوهنه
- د پېژندنې اروپوهنه
- سلوکي اروپوهنه
- مثبته اروپوهنه
- د بريا اروپوهنه
- تکاملي اروپوهنه

www.sikaraam.com

- د کورنۍ اروا پوهنه
- د دین اروا پوهنه
- د بوډاګانو اروا پوهنه
- د ښځو اروا پوهنه
- د هنر اروا پوهنه
- د کار اروا پوهنه
- د خوب اروا پوهنه
- د ودې او رشد اروا پوهنه
- د سپورټ اروا پوهنه
- تجربي اروا پوهنه
- عمومي اروا پوهنه
- د روغتیا اروا پوهنه
- سیاسي اروا پوهنه
- او نورې څانګې...

ددغه کتاب په راتلونکو پاڼو کې د هغو لسو اوچتو اروا پوهانو ژوندلیکونه او د هغوی پرځینو مهمو نظریاتو باندې لنډې خبرې راوړو، چې په تېرو پاڼو کې معرفي نه شول او غوره مو وګڼله، چې دا ترټولو نامتو اروا پوهان په لږ څه تفصیل سره در وپېژنو.

ویلهلِم وونټ

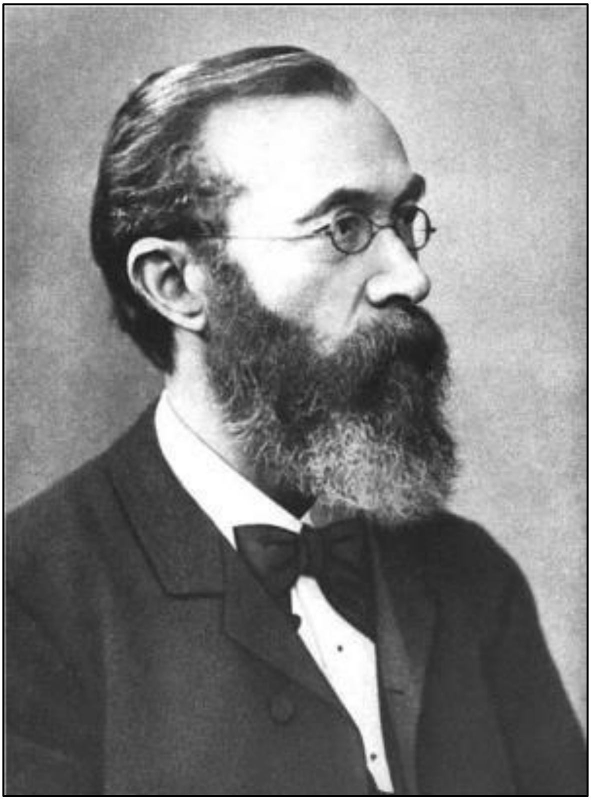

(د انسان د اعمالو شمېر اروا‌پوهنه نه ده، بلکې د روښانه شعور د محتوياتو شرحه د اروا‌پوهنې هدف او منظور دی.) **ویلهلم وونټ**

(د ورځنې ژوند بېلابېلې تجربې، زموږ په ذهن کې بېلابېل ذهني حالتونه منځته راوړي.) **ویلهلم وونټ**

www.sikaraam.com

ويلهلم وونټ «Wilhelm wundt» د اروا پوهنې په تاريخ کې ترټولو اروا پوهانو مخکې ځای لري. نوموړی د اوسنۍ اروا پوهنې پلار بلل شوی. په بله وينا وونټ هغه عالم ؤ، چې د لومړي ځل لپاره يې د اروا پوهنې په نوم يوه نوې پوهنه د علومو نړۍ ته راوړاندې کړه.

وونټ نه يوازې په اروا پوهنه پوهېده، بلکې د پوهنتون يو نامتو استاد، ويناوال او د زياتو کتابونو ليکوال ؤ. ده د خپل ژوند په اوږدو کې «۵۴۰۰۰» مخونه ليکنې کړې دي.

څېړونکي وايي، څرنګه چې اروا پوهنه په لومړي سر کې له دوو علمي څانګو «فيزيولوژۍ او فلسفې» څخه سرچينه اخلي، نو ويلهلم وونټ په لومړي ځل نړۍ ته وښوده، چې اروا پوهنه دفلسفې په پرتله زياته تجربي ده او د فيزيولوژۍ په پرتله زياته پر ذهن او ذهني مسايلو تکيه کوي، نو په دې توګه بايد د يوه ځانګړي علم په توګه راوړاندې شي.

وونټ خپلې دغې مفکورې ته د واقعيت ورکولو په موخه په ۱۸۷۹م کال د «لايپزيک» په پوهنتون کې د نوي لابراتوار په لرلو سره د اروا پوهنې يوه تجريبوي مؤسسه تاسيس کړه، ده په دغه مؤسسه کې يوشمېر لايق محصلين او څېړونکي پرځان راټول کړل او په همدغه کال او له همدغه ځايه يې اروا پوهنې ته د يوه مستقل علم په توګه رسميت ورکړ.

اوسمهال په اروا پوهنه کې د ويلهلم وونټ کار او فکري لارې ته د جوړښتي يا ساختماني مکتب نوم ورکول کېږي، چې په اروا پوهنه کې له نورو اروا پوهنيزو مکتبونو لکه سلوک، روان شننې، انسان پالنې او ګشتالت سره يوځای زموږ مخې ته درېږي.

❖ ❖ ❖

ويلهلم وونټ په ۱۸۳۲م کال د المان د «مانهايم» په کوچيني ښارګوټي کې زېږېدلی دی. پلار يې يو مذهبي او روحاني شخص ؤ. د وونټ مشر ورور له

خپلې کورنۍ څخه لرې په يوه ښوونځي کې زده کړه کوله؛ له همدې امله به وونټ په خپله کورنۍ کې يوازې ؤ او له نورو ماشومانو سره يې چندان ناسته ولاړه نه درلوده. کله چې يې د ښوونځي لاره ونيوله، هلته هم د يوه غلي او ګوښه ګير ماشوم په څېره کې څرګند شو، په ازموينو کې به يې کمزورې نمرې وړې، زياتره وخت به له خپله ځانه سره په فکر کې ډوب ؤ او په راتلونکي کې د يوه مشهورليکوال جوړېدلو هيلې به يې په زړه کې راګرځېدلې.

د وونټ کورنۍ ان له نيکونو او اجدادو راپه دې خوا لوستې پاتې شوې وه، له همدې کبله د دوی د کورنۍ هرغړی په زده کړه او تعليم کې کم ساری ؤ؛ خو په وړوکي وونټ کې د زده کړې او مطالعې چندان څرک نه ليدل کېده، له نورو زده کوونکو به ګوښه ګرځېده، لوست ته به هم شا نه ټيټېده او ښوونکي به ورسره په لانجه کې وو. خو له څو کلونو وروسته، کرارکرار د خپل حالت په بدلون کې شو، په خپلو خيالونو يې لاسبرې پيدا کړه، مګر بياهم له ښوونځي څخه بېزاره ؤ؛ کله چې څو نورکلونه تېرشول، د وونټ په وجود کې يوپټ استعداد په ځېبو شو او د ښوونځي د ممتازو زده کوونکو په لېست کې يې نوم راغی.

وونټ دا مهال پرېکړه وکړه، چې خپلې لوړې زده کړې د طب په برخه کې ترسره کړي. همغه وو، چې د «توبينګن» او «هايدلبرګ» پوهنتونونه يې د فزيک، کيميا، فيزيولوژۍ او رنځپوهنې په زده کړې پسې را پل کړل. په پايله کې د فيزيولوژۍ په څانګه کې ورنه فارغ شو او وروسته يې پر همدغه رشته کې د هايدلبرګ له پوهنتون څخه د دوکتورا سند ترلاسه کړ.

وونټ په ۱۸۶۷م کال چې عمر يې د **۲۵** کالو په شاوخوا کې ؤ، د هايدلبرګ پوهنتون د ځوان استاد په توګه وټاکل شو. نوموړی کلونه کلونه په دغه پوهنتون کې د فيزيولوژۍ په تدريس او څېړنه بوخت ؤ، چې وروسته همدغو هلوځلو دده په ذهن کې د اروا پوهنې مفهوم ورکړ. ده څو کاله د حسي ادراکو په

www.sikaraam.com

برخه څېړنه وکړه او وروسته يې په خپل کورکې يونيمګړی ازمويښتون جوړ کړ.

وونټ تردې يوکال وروسته د انسانانو او حيواناتو د ذهن په اړه خپلې ويناوې د يوه کتاب په بڼه خپرې کړې. په دغه کتاب کې يې وروسته بيابيا سمونې او زياتونې وکړې او يو خورا مهم اثر ورنه جوړ شو، چې همغه مهال له الماني څخه په انګليسي ژبه وژباړل شو او ګڼ شمېر لوستونکي يې پيدا کړل.

وونټ د خپلې استادۍ په پيل کې د فيزيولوژيکې ارواپوهنې درس پيل کړ، چې دا په نړۍ کې لومړی درس ؤ، چې د داسې موضوع په اړه په رسمي توګه ورکول کېده. وونټ د خپلو ليکچرونو په لړ کې يو بل کتاب « د فيزيولوژيکې ارواپوهنې اصول» په نوم وليکه. دغه کتاب يې د **۳۷**کلو په اوږدو کې له **۶** ځلو سمونو او زياتونو وروسته په يوه داسې اثر بدل کړ، چې پرته له شکه يې د نوې ارواپوهنې بنسټونه ورباندې پاخه کړل.

د څېړونکو له نظره ويلهلم وونټ د خپل ژوند تر ټولو مهمه دوره له **۱۸۷۵**م کاله راپيل کړه. دا هغه وخت ؤ، چې نوموړی پکې د «لايپزيک» د پوهنتون استاد وټاکل شو او **۴۵** کاله يې په دغه پوهنتون کې خورا مهم کارونه ترسره کړل.

نوموړی په **۱۸۷۹**م کال په دې وتوانېد، چې په ياد پوهنتون کې د ارواپوهنې لومړنی ازمويښتون«لابراتوار» جوړ کړي او ارواپوهنې ته د نورو علومو په څنګ کې د يوه خپلواک علم په توګه رسميت ورکړي. وونټ تردې وروسته د روان پېژندنې د مطالعاتو په نوم يوه مجله هم راوايستله. دغه کارونو وونټ شهرت ته ورساوه او زيات شمېر محصلين د نړۍ له بېلابېلو هېوادونو لکه روسيه، جاپان، ايټاليا، انګلستان او نورو څخه د لايپزيک پوهنتون ته راغلل او دلته يې د وونټ له ازمويښتون، کتابونو او لکچرونو څخه ددغه نوي علم «ارواپوهنې» په باب ډېر څه زده کړل. دغه زده کوونکي چې کله خپلو هېوادونو ته ستانه شول، هلته هغوی په خپل وار سره ارواپوهنې

www.sikaraam.com

ته کار پیل کړ. هغوی د ویلهلم وونټ زیاتره کتابونه او مقالې په روسي، انګلیسي، جاپاني او نورو ژبو وژباړل او د توکیو، مسکو او امریکا په پوهنتونونو کې یې د وونټ د لابراتوار په څېر لابراتوارونه جوړ کړل. دا او دې ته ورته لاروچارو د ویلهلم وونټ د شهرت او محبوبیت اوازه په نړۍ خپره کړه.

ده به چې کله د لایپزیک په پوهنتون کې وینا کوله، نو په همغه ټولګي کې به ورته تر ۶۰۰ زیات کسان کېناستل. وونټ نه یوازې د یوه عالم په توګه خلکو ته د درناوي وړ ؤ، بلکې په خپل شخصي ژوند او ټولنیزو روابطو کې هم یو آرام او کمینه انسان ؤ. د سهار له خوا به یې په یوه مقاله او یا کوم کتاب باندې کار کاوه. بیا به یې د محصلینو څېړنیز راپورونه کتل او یا به یې مجله ترتیبوله. ترهغې وروسته به خپل ازمویښتون ته ورتلو، هلته به یې کار کاوه، ماسپښین مهال به تر ډوډۍ خوړو وروسته د باندې راوتو، قدم به یې واهه او د مازیګرنۍ وینا لپاره به یې تیاري نیوه. په دې ډول وونټ هغه زیات کاره انسان ؤ، چې د مرګ ترمهاله یې له کاره لاس وانه خیست. زیات کتابونه یې ولیکل او بې شمېره شاګردان یې وروزل... په پای کې دغه نامتو اروا پوهاند د بل هر انسان په شان د ۸۸ کلو په عمر په ۱۹۲۰م کال له دې نړۍ څخه د تل لپاره سترګې پټې کړې.

❖ ❖ ❖

وونټ په ټولیز ډول اروا پوهنه د شعور علم بلله. ده ترهرڅه وړاندې احساس ترڅېړنې لاندې ونیو او د شعور اصلي عنصر یې وباله. ده احساسات پر دوو برخو ووېشل. لومړی هغه احساسات ، چې زموږ له بدن څخه بهر راځي؛ یعنې سرچینه یې زموږ له بدن څخه د باندې ده. دوهم ډول یې هغه احساسات وګڼل، چې تصور کوو، زموږ په بدن پورې تړلي او منبع یې زموږ په وجود کې ده. وونټ لومړۍ ډله چې بیروني احساسات ورته وایي، له حواسو سره تړلي ګڼي او د لومړنیو حسي تجربو بڼه یې بولي. دی وایي، هرکله چې کوم حسي غړی

www.sikaraam.com

تحریک شي، احساس منځته راوړي او ترمغزو پورې یې اثرات غځونې کوي.

د وونټ په نظر د بیرونیو احساساتو او ذهني تصویرونو ترمنځ کوم بنیادي توپیر نشته. دا ځکه چې ذهني تصاویر هم په مغزي تحرکاتو پورې تړاو لري او دوهمه ډله یا باطني احساسات بیا د وونټ په اند: «د بیرونیو احساساتو ذهني بشپړتیاوې دي. په دې معنا چې ننني یا باطني احساسات په مستقیمه توګه له حسي غړو څخه سرچینه نه اخلي، بلکې بیروني احساسات د باطني احساساتو له بیلابیلو حالاتو سره ترکیب مومي او یو څه پېچلې حالت منځته راوړي، چې په دغه بهیر کې د باطني احساساتو کیفیت حاصلیږي.»

وونټ له دې اړخه باور درلود، چې د انسان په وجود کې ټول هیجانات په واقعیت کې د بیرونیو ابتدایي احساساتو پېچلي ترکیبونه دي.

وونټ یو مهال د خپلو څېړنو په ترڅ کې وویل:

«د اروا پوهنې کار، د هغه شي په باره کې څېړنه او پلټنه ده، چې موږ هغه ته باطني او نفسي تجربه وایو. له باطني تجربې څخه مقصد هماغه حس، د فکرجریان، اراده او تصمیم دی، چې د خارجي تجربې په مقابل کې قرار لري.»

وونټ له لویه سره د هغو تجربه پلوو فیلسوفانو تر اغېز لاندې ؤ، چې د انسان ټول معلومات یې د هغوی له تجربو څخه رامشتق ګڼل. ده د خپل نوي علم موضوع «بې واسطې تجربه» یا د ذهن د محتویاتو مشاهده معرفي کړه او هغه یې د «باواسطې تجربې» پر وړاندې ودروله، چې دیوه شي په اړه معلومات که هغه شی نه وي هم، نو ورڅخه ترلاسه شوي معلومات یې زموږ تجربه جوړوي. دده په نظر، تجربه په اصل کې هماغه ذهني تصویر دی، چې له بهرني محیط څخه د حواسو په مرسته ذهن ته راځي او په مجموع کې د انسان ذهنیت ورڅخه جوړیږي. مثلاً که چیرې یوه ګل ته وګورو. نو دلته زموږ بې واسطه تجربه همغه احساسونه دي، چې له ګل څخه زموږ پر ذهن راپاتې شوي دي او د

www.sikaraam.com

مختلفو تصوراتو په بڼه چې په رنګ، بڼکلا، شکل او تازګۍ پورې اړوند دي خپل ځان راښیي.

د وونټ په نظر، بې واسطه تجربه، د تجربه کوونکي له هر ډول تعبیر او تفسیر څخه تشه وي. وونټ احساس د تجربې یو له اصلي شکل څخه ګڼي او وایي: «د حسي غړي تحریک او ټکاني اتصال په مغز کې حاصل ورکوي. د لیدلو، بویولو، اورېدلو، لمس کولو او خوند معلومولو احساسونه د نوعیت او دوام له مخې ډلبندي کولی شو، خو د احساس او ذهني تصویر ترمنځ کوم بنیادي توپیر نه شو موندلی... عواطف د تجربې یو بل شکل دی. احساسونه او عواطف په همزمانه ډول بې واسطه تجربې دي... احساسونه له یو شمېر عاطفي خصوصیاتو سره ملګري وي، کله چې احساسونه د یوه پېچلي احساس د تشکیل لپاره سره یوځای کېږي، معمولاً عاطفي خصوصیت ورڅخه منځته راځي... او هیجانات بیا د ابتدایي عواطفو پیچلي ترکیبونه دي، چې دا ټول ذهني محتویات بلل کېږي.»

وونټ وایي، کله چې واقعي نړۍ ته ګورو، د ادراکو وحدت او یووالی مو د سترګو پر وړاندې مجسم کېږي. مثلاً موږ ښایي یوه ونه د یوه واحد په توګه ووینو، مګر هغه بېلابېل احساسونه نه وینو، چې د ونې د رنګ، اندازې او شکل څخه زموږ په باطني تجربو کې ځان راښیي. لیدنۍ تجربه، ونه د یوه واحد په توګه په بر کې نیسي، نه د هغو بېلابېلو ابتدایي احساسونو او عواطفو په توګه چې ونه جوړوي.

❖ ❖ ❖

ویلهلم وونټ د شعور او فیزیولوژیکې ارواپوهنې له مطالعاتو وروسته د فلسفې، تاریخ او ټولنپوهنې په برخو کې مطالعه پیل کړه. دغې مطالعې نوموړي ته د فرهنګي ارواپوهنې سوژه ورکړه. ده د انسان د ذهني حالاتو د تحول او تکامل بهیر د بېلابېلو ټولنو، په تاریخي جریاناتو، افسانو، هنرونو

www.sikaraam.com

او عنعنوي ارزښتونو کې ترکتنې او ځیرنې لاندې ونیو او په دې توګه یې د فرهنګي اروا پوهنې په طرح کار پیل کړ.

ده پوره لس کاله په دغه موضوع کې خواري وکړه او د لسو ټوکونو په اندازه کتاب یې پکې چمتو او خپور کړ؛ خو د څېړونکو په نظر د فرهنګي اروا پوهنې په نوم د وونټ دغه لوی کار په اروا پوهنې دومره اغېز ونکړ، لکه دده نورو کتابونو چې وکړ.

په ځانګړې توګه په امریکا کې د اروا پوهنې په روان بهیر د وونټ د فرهنګي اروا پوهنې اغېز کم ؤ. د یوې څېړنې له مخې هغه مجله چې ۹۰ کاله په امریکا کې د اروا پوهنې په نوم خپرېده، د وونټ له فرهنګي اروا پوهنې څخه پکې یوازې ۴۰٪ سلنه نقل قولونه یا اخځونه اخیستل شوي وو. خو د هغه له نورو کتابونو په ځانګړي ډول د هغه د «فیزیولوژیکې اروا پوهنې له اصولو» څخه ۶۱٪ سلنه نقل قولونه ترسره شوي وو.

په هرحال ویلهلم وونټ چې کوم اغېز د اروا پوهنې د پیدا ېښت او پا یښت په بهیر کړی، هغه بل اروا پوهاند نه دی کړی. ده چې کوم شاګردان د لایپزیک په پوهنتون کې وروزل، له هغوی څخه په خپل وار د اروا پوهنې د تاریخ لویې څېرې جوړې شوې. د ساري په توګه دده په شاګردانو کې، ټیچنر، سټانلي هال، کېټل، ویتمر، فرانک آنجل، کراپلین، سټراټون او سکرپچر هغه څوک وو، چې تر وونټ وروسته یې اروا پوهنې ته زیات څه وربښلي دي او د وونت دغه بنې یې رېژېدلو ته نه دی پرېښودی.

ویلیام جیمز

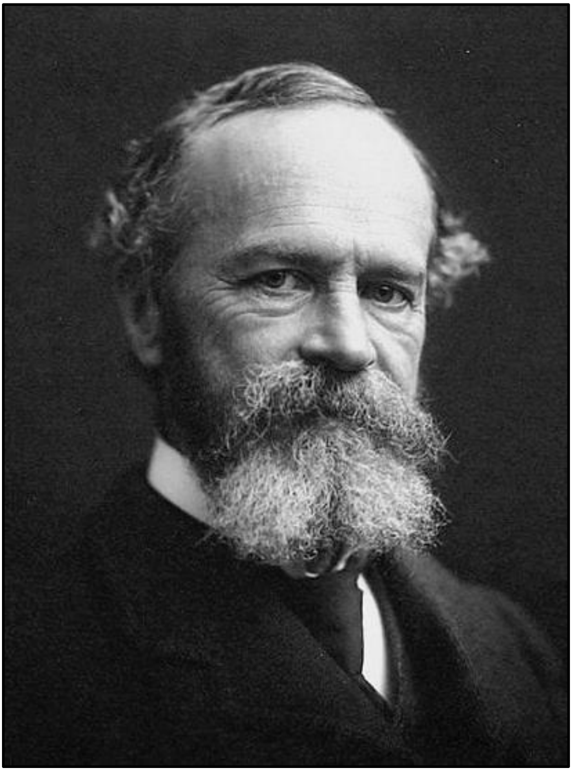

(د اعصابو په سلسله باندې د تجربې اغېز د عادت بنسټ جوړوي او هره تجربه د انسان سلوک ته بدلون ورکوي او د وروستي چلند لاره اسانه کوي.) **ویلیام جیمز**

(شعور فردي جنبه لري او هر فکر د فردي شعور جز دی.) **ویلیام جیمز**

www.sikaraam.com

ویلیام جیمز«William James» د امریکا ترټولوفیلسوفانو لوی فیلسوف ګڼل کېږي. د نوموړي هلې ځلې نه یوازې پرفلسفه باندې څرخي، بلکې د اروا پوهنې په برخه کې یې هم دومره څه کړي، چې نن سبا د «ویلهلم وونټ» ترڅنګ دده نوم هم د نوي اروا پوهنې د بنسټګرانو په ډله کې اخیستل کېږي. ده هغه مهال چې په نړۍ کې یوڅو ګوته په شمار اروا پوهان میدان ته راوتلي وو، په دوو ټوکونو کې یو لوی کتاب چې «د اروا پوهنې اصول» نومېده ولیکه. جیمز که څه هم د یوه فیلسوف په توګه زیات ستایل کېږي او په فلسفه کې یې زیات شمېر اثار لکه، پراګماتېزم، د عقل اصالت، د حقیقت معنا، اراده او ایمان او نور لیکلي، خو د هغه د اروا پوهنې د اصولو کتاب او په امریکا کې د لومړي ځل لپاره دده په لاس د اروا پوهنې د ازموینتون تاسیس، هغه څه دي چې نوموړی یې د اروا پوهنې په تاریخ کې د مطالعې وړ شخصیت وګرځاوه.

موږ دلته د جیمز پر فلسفه باندې نه غږېږو، بلکې پرهغو ټکو نظر اچوو، چې د جیمز او اروا پوهنې ترمنځ د تړاو لامل شوي دي.

❖❖❖

پروفیسور ویلیام جیمز په ۱۸۴۲م کال د نیویارک ښار په یوه بډایه کورنۍ کې نړۍ ته راغی. دی د پلار په پنځو اولادونو«یوه لور او دریو زامنو» کې مشر زوی ؤ. د جیمز په دغه دریو نورو ورونو کې ترټولوکشر «هنري جیمز» نومېده، چې وروسته ورڅخه لوی لیکوال جوړ شو.

د جیمز کورنۍ د خپلې سیمې یوه له سوکالو کورنیو څخه وه، پلار یې هڅه کوله، چې ټول زامن یې په لوړه کچه زده کړې وکړي، هغه فکر کاوه، چې هر یو زوی یې مخکې له دې چې د معاش د لاسته راوړلو په فکر کې شي، باید ټوله پاملرنه زده کړې ته واړوي. د جیمز پلار له مسافرت سره لېونۍ مینه درلوده؛ لندن، پاریس، بردو، ژینو او بن ته یې سفرونه کول او د مختلفو فرهنګونو او ژبو له وګړو سره پېژند ګلوي درلوده. ښایي همدغه د پلار نه ورپاتې علاقه به

وه، چې وروسته جیمز هم د اروپا ټولو مهمو ښارونو ته سفرونه وکړل او له بېلابېلو ژبو او ټولنو سره اشنا شو. جیمز څه مهال د امریکا په خصوصي ښوونځیو کې درس ولوست. خو په ۱۸۵۵م کال کې یې کورنۍ اروپا ته مهاجره شوه او جیمز د فرانسې، انګلستان، الما ن او سویس په علمي مرکزونو او کالجونو کې خپلې زده کړې پرمخ بو تلې.

جیمز ۱۸کلن ؤ، چې بېرته امریکا ته راغی او نور ورونه یې همل‌ته پاتې شول. ده په امریکا کې له ځانه سره پرېکړه وکړه، چې نورې زده کړې باید د نقاشۍ په څانګه کې وکړي او یو اوچت نقاش ورڅخه جوړ شي. یو کال او څو میاشتې د مشهور نقاش «موریس هانټ» ترښوونې لاندې د نقاشۍ په چارو بوخت شو. خو د کار په لړ کې په دې پوه شو، چې په ځان کې د نقاشۍ استعداد نه لري.

په دې توګه ولاړ او د «هاروارد» پوهنتون کې یې لومړی د کیمیا او وروسته د طب په څانګه کې زده کړه پیل کړه. دغه مهال له کورنۍ څخه د لرې والي او په نقاشۍ کې د ماتې له مله، له سخت خفګان او رواني فشار سره مخ شو. دغه روا ن رنځوري په ده کې ترډېره پاتې شوه.

ده په ۱۸۶۸م کال له یاد پوهنتون څخه د طب په څانګه کې د دوکتورا سند ترلاسه کړ، خو د هغه رواني مړاویتوب او غمګینې ترېخوا لازیاته شوه، له ناځرګندو وېرو سره لاس او ګرېوان ؤ، د شپې مهال به یې نه شوی کولی، چې یوازې د باندې ووځي؛ څوځله یې د ځان وژنې پرېکړه وکړه، خو مقرره نه وه. په همدغه وختونو کې نوموړي ته د یوه فیلسوف «چارلز» یوه مقاله چې د ارادې د خپلواکۍ په اړه لیکل شوې وه لاسته ورغله.

دغه مقاله یې څوځله ولوستله، خپلې ارادې یې پکې انځور کړې او تریوه بریده یې له وېرې او زړه تنګۍ ځان وژغوره. له دې وروسته جیمز له فلسفې سره زړه وتاړه او په لنډ وخت کې یې د نړۍ د زیاتو فیلسوفانو اثار ولوستل.

جیمز لکه څنګه چې د هاروارډ له پوهنتون څخه په اوچتو نمرو وتلی ؤ، نو له فراغت څخه دری کاله وروسته په ۱۸۷۲م کال کې چې عمر یې ۳۰کالو ته رسېده، د هماغه پوهنتون د ادارې له خوا ورته د فیزیولوژۍ په برخه کې د استادۍ وړاندیز وشو. جیمز دا وړاندیز ومانه، په کار یې پیل وکړ، خو ترڅنګ به یې خپل زیات وخت د فلسفي او روان پوهنیزو اثارو په مطالعه تېرواوه.

جیمز په دغه وختونو کې د اوچت اروا پوهاند «ویلهلم وونټ» اثارو ته هم لاس رسی پیدا کړ، هغه یې مطالعه کړل او څو کاله وروسته یې پخپله له ویلهلم وونټ سره لیدنه کتنه وشوه. جیمز له وونټ سره د دغې لیدنې په اړه لیکلي: «د وونټ غوړېدلي تندي، خوشاله څېرې او نرم او مهربانه غږ، په ما باندې ډېره عجیبه اغېزه وکړه...» له اروا پوهانو او د هغوی له اثارو سره د جیمز اړیکې، ددې لامل شوې، چې په ۱۸۷۵م کال کې یې په هاروارډ پوهنتون کې د اروا پوهنې درسونه را پیل کړل او د لومړي ځل لپاره یې په امریکا کې د تجربي اروا پوهنې ازموینتون جوړ کړ.

د نوموړي د اروا پوهنې د اصولو کتاب چې په ۱۴۰۰مخونو کې لیکل شوی، په حقیقت کې د همدغو هلوځلو ثمره ده. دغه کتاب له خپرېدو سره سم زیات بحثونه راوپارول، ځینو څېړونکو وستایه او ځینو وربانده نیوکې وکړې. حتیٰ «ویلهلم وونټ» ددغه کتاب د اصلي موضوع په اړه شک څرګند کړ، وونټ وویل: «دا کتاب ادبیات دي، هغه هم ډېر ښکلي، خو اروا پوهنه نه ده!»

❖❖❖

اوسني څېړونکي وایي، د اروا پوهنې په برخه کې ویلیام جیمز په نظریاتي لحاظ ښکلي او تیوریک بحثونه کړي دي، خو څرنګه چې نوموړی کوم ازموینتګر نه ؤ، نو دغه لړۍ یې ژوند ترپایه پورې ونه شوی غځولی. په خپله جیمز هم د ځان په اړه ویلي وو: «زه د فکر کولو او نظري کارونو لپاره جوړ شوی یم، نه د عملي چارو او فعال ژوند لپاره!»

www.sikaraam.com

جیمز د خپل ژوند یوه برخه اروا پوهنې ته وقف کړې وه. خو کله چې د نوموړي د «اروا پوهنې اصول» کتاب له نیو کو سره مخ شو، جیمز له دغې شیبې وروسته اروا پوهنې ته شا کړه او نوره یې فلسفه خپل هدف وګرځوه. ده د «پرینسټون» په پوهنتون کې ترخپلې ویناو څخه یې غوښتنه وکړه، چې نور دې د روان پوه په توګه معرفي نه شي.

په هرحال له دې سره سره چې په خپله جیمز هم د ژوند په وروستیو کې له اروا پوهنې څخه مخ واړاوه، خو دده مخکني کارونه د اروا پوهنې په نړۍ کې بې اغېزې نه وو. په دې سبب اوسمهال د ویلیام جیمز له نامه سره د فیلسوف او اروا پوه دواړه ستاینومونه لیکل کېږي. دده فلسفه هم په ځینو ټکیو کې اروا پوهنې ته ورته کېږي، ده به ویل: «فلسفې ما ته دا را زده کړل، چې تر ډېره برېده په خپله کورنۍ کې د آرامتیا احساس وکړم.» ده په دې ډول له خپلو زیاتره فلسفي نظریاتو سره اروا پوهنیز ټکي غاړه غړۍ کړي، نوموړی په خپلو فلسفي لیکنو کې یو ځای لیکي: « مورږ ټول د توان یوه داسې زېرمه لرو، چې هېڅکله مو په کار نه ده اچولې. له دې سرشارې سرچینې څخه ګټه پورته کړه، چې له خپل هغه ځواک څخه چې د ستونزو د هوارې لپاره یې لرې حیران شې. په خپلو پښو باور ولره او له هر خطر سره مقابله وکړه... ژوند د مبارزې ډګر وګڼه او د ځان د پریشانۍ او د نړۍ د ناولتیا او بدرنګیو پرضد پاڅون وکړه...»

د جیمز په اند «اروا پوهنه د انسان د رواني ژوند علم دی.»

جیمز د انسان احساسات، ادراکات، عادتونه، هیلې، ناهیلۍ، خفګانونه، خوشالۍ او نورې داسې مسئلې د اروا پوهنې د بحث وړ موضوعات ګڼي. دده په نظر: « د انسان ځان خبره ذهن یا شعور په ټوټه، ټوټه شکل نه دی. د هغو د معرفۍ لپاره د ځنځیر د کړیو مثال ورکول، مورږ ته سمه توضیح نه شي راکولی، بلکې هغه د یوه جریان بهه لري او د یوه سیند او چینې مثال ورکول،

کولی شي د ځان خبره ذهن مفهوم راکړي. چې مورډ ځان خبره ذهن دغه جريان ته د ذهني ژوند نوم ورکولی شو.»

جيمز ددغه مفهوم د لا وضاحت لپاره ليکي: « د انسان په شعوري جريان کې کومې ځانګړې وقفې نه رامنځته کېږي...انساني ذهن په ويښ بهير کې انتخاب کوي او ديوه انتخابګر رول لري. ذهن په خپل شعوري فعاليت کې د هغو زياتو محرکاتو له منځه انتخاب کوي، چې دی ورسره مخامخ وي. په دغه ګڼو محرکاتو کې ځينې ځنډې ته وباسي، ځينې له ځينو نورو سره ترکيبوي او ځينې چې ورته مناسب ښکاري، هغه انتخابوي او هڅه کوي له هغو سره منطقي چلند وکړي، ترڅو يوه معقوله نتيجه لاس ته راوړي.»

جيمز د انسان فکر او فکري پروسه هم د يوې روانې ويالې په شان ګڼي او ليکي: «له يوې موضوع څخه بلې موضوع ته د يوه فکر تلل او راتلل، د کومې وقفې د رامنځته کېدو په معنا نه دي، بلکې دغه تېرېدنه هم يو له بل سره اړيکې لري او داسې دي، لکه په يوه زينه کې چې بېلابېلو پلو ته ګامونه اخلې، خو له اصله ټوله يوه زينه ده او ټول يو فکري جريان بلل کېږي.»

جيمز د انسان ادراکات درې ډوله بولي: لومړی، هغه ادراک چې بشر يې د ظاهري حواسو په واسطه حاصلوي. دوهم، هغه ادراک چې بشر يې د باطني حواسو او عقل په ذريعه حاصلوي او دريم، هغه هغه ډول ادراک دي، چې ښايي انسانان يا ځينې انسانان يې ولري، چې ترباطني او عقلي ادراکو څخه هم ډېر باطني او داخلي دي. جيمز دغو ادراکاتو ته د ديني ادراکو نوم ورکوي.

جيمز په خپلو اروايوهنيزو ښکاروندونو کې يو ځای د يوه انسان د فردي او اجتماعي نړۍ خبره را اخلي او ښکاروندوي: «هر فرد د يوه دېوال په واسطه چې جمجمه يا د سرکوپړۍ نومېږي له نورو افرادو څخه جلا کېږي.» جيمز د انسان تر دغه حريم ورهاخوا يوه بل حريم ته هم اشاره کوي او وايي:

«ديوه انسان نړۍ پردوو برخو وېشله کېږي. نيمه د انسان فردي نړۍ ده، چې يوازې په ده پورې مربوطه ده او نيمه بله هغه نړۍ ده، چې په نورو پورې اړه

لري... زموږ زياتره علايق او منافع په هغه نيمه نړۍ پورې ځان نښلوي، چې يوازې په موږ پورې اړوند ېږي.»

جيمز د انسان شعور د هغه د باطني او رواني نړۍ يو مهم توکی شمېري، لکه چې وايي: «د شعور رول دا دی، چې موږ د هغه هدف په لوري رهبري کوي، چې د ژوند د دوام لپاره ضروري دی؛ يا په بل عبارت شعور د انسان پېچلې اړتياوې د هغه له پېچلي محيط سره اشنا کوي.»

د جيمز په اند: «د انسان عقلاني بهير د هغه د بدن له فيزيولوژيکي تاثيراتو لاندې عمل کوي.» په دې توګه نوموړی د انسان د شخصيت څرنګوالی د هغه د تمايلاتو تابع بولي او د تمايلاتو نيمګړتياوې يې د هغه د بشپړتابه لپاره نه جبرانېدونکی ګواښ ګڼي. دی په دې هکله وايي:

«د انسان غوښتنې او اړتياوې، د هغه د شخصيت په تشکيل کې لوی لاس لري. له دې مخې انسانان په بشپړه توګه معقول مخلوقات نه دي، ځکه چې د هغوی ټولې غوښتنې معقولې نه دي.»

د جيمز په اثر «د ارواپوهنې اصول» کې يو څپرکی د عادت په باب راغلی دی. ده په دغه بحث کې ټول ژوندي موجودات د عادت تابع بللي او زياته کړې يې ده: «کله چې موږ ژونديو موجوداتو ته له باندې څخه ګورو، لومړنی شی چې زموږ پاملرنه ور اړوي، دا ده، چې هغوی ټول په عادتونو کې راګير دي.» جيمز د عصبي سيستم د فيزيولوژۍ په اړه د څېړنو په لړ کې دې پايلې ته رسېدلی ؤ، چې د عادت د قيقې معنا لپاره يې « د عصبي مرکزونو خروجي محصول» عبارت غوره کړ.

دده په اند: « عادت له لويه سره هغه څه دی، چې موږ ټول د ځينو چلندونو تکرارولو او يا د هغو اطاعت کولو ته رابولي.» د جيمز په باور ، د ټولو حيواناتو سلوک او رفتار د عادت له مخې دی، د حيواناتو عادات محدود او ساده وي، خو دا چې د انسان غوښتنې، هيلې او ذهني ظرفيت لوی او پېچلی دی، نو عادتونه يې هم په همدې ډول دي. جميز په انسانانو کې د عادتونو

بدلون او یا د نویو عادتونو راخپلول ممکن ګڼي. دی وایي: «که چېرې وغواړو، چې نویو پایلو ته دې ورسېږو، باید په ځان باخبره ډول د ځان لپاره نوي عادتونه وټاکو. دلته ستونزدا ده، چې د نویو عادتونو د جوړولو او پاللو لپاره باید زحمت وایستل شي...د ښو عادتونو د پلي کولوکیلي دا کېدای شي؛ کومې پرېکړې چې کوئ، هغو ته د واقعیت ورکولو لپاره په قاطع ډول عمل کوئ. په عمل لاس پورې کول او یا خپل ذهني چلند، په عملي چلند اړول، زموږ د عصبي سیستم هغه برخه فعالوي، چې معمولاً هیله او آرزو په عادت بدلوي. مغز باید زموږ د هیلو او ارزوګانو مطابق وده وکړي او د عمل له تکرار پرته په مغزو کې کوم ځانګړی مسیر نه ایجادېږي.»

جیمز په خپل اثر کې یوه بله نوې موضوع راسپړي، دغه موضوع د نظریاتو او احساساتو د بدلون مسئله ده، چې په هکله یې لیکي:

«هر وخت نه شي کېدلی، چې یو فکر له یو ځل څخه زیات په سر کې ولرو. ښایي حیران شو، چې یو فکر دقیقاً هماغسې چې په لومړي ځل مو په ذهن کې تېر شوی ؤ، بیا راغی. مګر دغه واقعیت په داسې یوه نړۍ کې چې په دایمي ډول د بدلون په حال کې ده او زموږ غبرګونونه هم ورسره بدلېږي، ناممکن دی.» د جیمز مطلب دا دی، چې فکر کټ مټ د لومړني حالت غوندې د یوه انسان په ذهن کې بیابیا نه راګرځي او که راوګرځي هم، نو په یو شمېر جزیاتو کې به یې خامخا توپیر وي. دی وایي:

«زیاتره وخت موږ د یوې موضوع په اړه د خپل نظر له بدلون څخه تعجب کوو. د ساري په ډول که د یوه شي یا یوې موضوع په باب یوه میاشت مخکې په یو نظر وو، خو اوس ورته په بل نظر ګورو او په علت یې هم نه پوهېږو. کال پر کال د ژوندانه د بېلابېلو مسایلو په هکله زموږ نظریات بدلېږي او دا هېڅ کومه ستونزه نه ده، ځکه دغه حالت د حرکت نښه ده او موږ له همدې امله انسانان بلل کېږو.»

جیمز د احساساتو بدلون هم همدغه ډول ګڼي: «زموږ احساسات په خوب یا ویښه، په لوږه یا تنده، په ستړیا یا دمه جوړې، په شپه یا ورځ، په اوړي یا ژمي او تر ټولو مهم په ماشومتوب، ځوانۍ او زړښت کې متفاوته بڼه لري. زموږ د ادراکو بدلونونه هم په ځانګړې توګه د عاطفې له مخې د عمر په بېلابېلو مرحلو کې توپیر کوي... د مثال په ډول کوم څه چې یومهال زموږ لپاره جالب او هیجان پاروونکي وي، بل وخت راته زاړه، ستړي کوونکي او بې حاصله ښکاري.»

پاولــوف

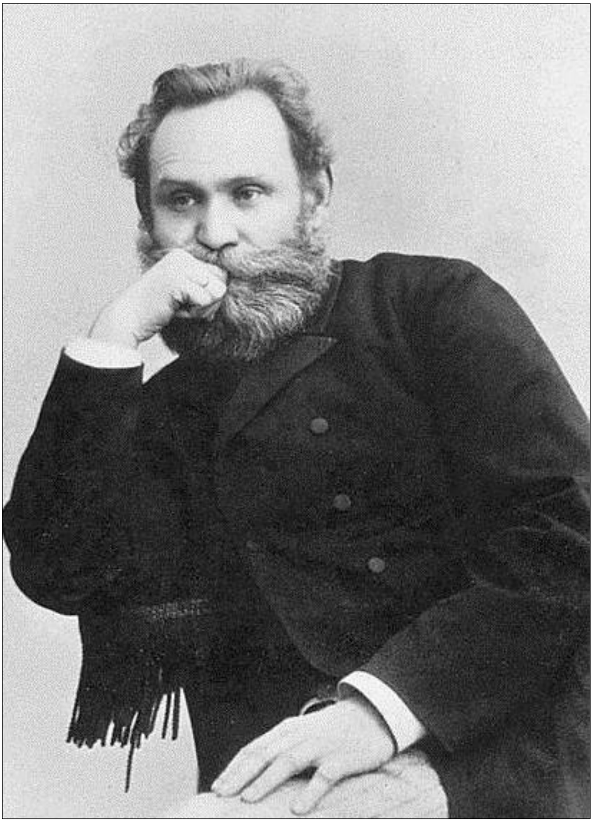

(شرطي غبرگونونونه د ورځني ژوند نه شلېدونکې برخې دي. موږ دغه عکس العملونه او غبرگونونه په خپل ځان او نورو کې په بېلابېلو نومونو لکه د زده کړې، عادت، ښوونې او روزنې په بڼو پېژنو، خو په واقعيت کې دا په يوه ژوندي موجود کې د عصبي اتصالونو د رامنځته کېدو له پايلو پرته بل څه نه دي.) **پاولوف**

د ایوان پتروویچ پاولوف (Ivan Petrovitch Pavlov) څېړنو په اروا پوهنه کې د سلوک پر مکتب زیات اغېز کړی دی. پاولوف د روسیې هغه نومیالی بیولوژیست او څېړونکی دی، چې په معده او کولمو کې یې په هضمي پروسې او هضمي غدو باندې د خپلو څوکلنو څېړنو له امله په **۱۹۰۵**م کال یعنې هغه وخت چې نوموړی **۵۳** کلن ؤ، د نوبل جایزه وګټله. دده په څېړنو کې درې مسئلې د یادولو وړ دي. لومړی د زړه پرعصبي سیستم باندې کار، دوهم پرهضمي غدو باندې هر اړخیزې څېړنې او دریم د شرطي غبرګونونو په اړه تحقیق او برسېرونې، چې د اروا پوهنې په تاریخ کې یې لوی ځای ونیو. پاولوف په لومړیو کې له سلوکي او جوړښتي اوراپوهنو سره اشنا ؤ، خو ده به د ویلیام جیمز هغه نظر تائیداوه، چې ویلي یې وو: «اروا پوهنې تر اوسه پورې د یوه علم ځای نه دی راخپل کړی.»

ده په خپل ازموینتون کې په هغو کسانو جریمه اېښې وه، چې د فیزیولوژۍ پر ځای به یې د اروا پوهنې اصطلاح کاروله. خو د عمر په ورستیو وختونو کې یې دغه نظر بدلون وکړ او حتیٰ په خپله به یې ځان ته د یوه ازموینتګر اروا پوه خطاب کاوه.

❖❖❖

پاولوف په **۱۸۴۹**م کال د مرکزي روسیې په «ریازن» ښارکې نړۍ ته راغی. دی د یوه کلیوال کشیش په «۱۱» اولادنو کې ترټولو مشر زوی ؤ. څرنګه چې د دوی کورنۍ ګڼه وه، همداسې یې لګښتونه هم زیات وو، په دې اساس پاولوف له هماغه ماشومتوب څخه له سخت کار کولو سره روږدی ؤ. دی «۷» کلن وو، چې په یوه تصادف کې یې سر سخته ضربه ولیده، له همدې امله تر «۱۱» کلنۍ پورې ښوونځي ته په تللو ونه توانېد. ده ته تر دغه وخته پورې خپل پلار په کور کې ځینې مذهبي درسونه وښودل. دده مور او پلار هیله درلوده، چې پاولوف به د خپل پلار په شان شي او د «ارتودوکس» په کلیسا کې به کشیش کېږي.

www.sikaram.com

پاولوف په همدغه نیت یوې سیمه ایزې مدرسې ته چې په کشیشانو پورې یې تړاو درلود ولېږل شو. ده دلته څوکلونه تېر کړل، په همدغو وختونو کې د «ډاروین» ځینې لیکنې لاس ته ورغلې. کله چې ده هغه ولوستې، نو له مدرسې وتښتېد. څوکلومتره پلی تګ یې پرځان ومانه او د «سنت پیترزبورګ» پوهنتون ته یې مخه کړه.

پاولوف په دغه پوهنتون کې د فیزیولوژۍ د څانګې مینه وال شو او له څو کلونو زده کړو وروسته یې په حیواني فیزیولوژۍ کې د تخصص سند ترلاسه کړ. نوموړي تردې وروسته د څو وتلیو استادانو په لابراتوارونو کې کار وکړ او همدا شان دروسي روښانفکرانو له ډلې سره یوځای شو.

پاولوف له څنګه چې له یوې ساده او کلیوالې ټولې څخه راپورته شوی ؤ، خو په فکري او تحصیلي لحاظ له هغو څه په لوړه کچه ؤ، مګر د اشرافو په پرتله غریب او تش لاسی ؤ.

دی پوهېده، چې په خپل چاپېریال کې دا لږ سو کالي هم د تحصیل او زیار له مخې راته میسره شوې ده، نو په دې بنسټ یې د یوه ځوان روښانفکر په توګه وپتېیله، چې راتلونکی ژوند باید په عملي او څېړنیزو چارو کې تېر کړي. په دې توګه یې د نورو زده کړو په موخه د دووکالونو لپاره المان ته ولاړ. کله چې له المان څخه راستون شو، په سلطنتي طبي اکاډمۍ کې یې په کار پیل وکړ.

پالوف په خپل ټول ژوند کې یوجدي پروګرام پلی کړ. ده به د سیپټامبر له میاشتې څخه ترمۍ میاشتې پورې د اوونۍ په هرو اوو ورځو کې کار کاوه. ده چې کله په په ۱۸۸۳م کال کې د دوکتورا رساله بشپړوله، لومړی زوی یې پیدا شو، دغه ماشوم زیات کمزوروی او ناروغ ؤ. دا مهال د پاولوف دومره لاس تش ؤ، چې د ماشوم د ښې درملنې او د اوسېدو لپاره یې د یوه مناسب کور پیسې نه درلودې.

څه پیسې یې قرض کړې. په لږ لیرې ځای کې یې کور پیدا کړ او پرماشوم یې درملنه وکړه، مګر دا وخت نور ناوخته ؤ او وروسته له څو ورځو یې ماشوم

ساه ورکړه. هغه مهال چې د پاولوف دوهم زوی پیداشو، نو په همغه لیرې او نامناسب ځای کې اوسېدل او لایې په کوم مناسب کور وس نه رسېد. د پاولوف د شاګردانو یوې ډلې چې دده له مالي ستونزو څخه خبر شوي وو، دده د وینا و په بهانه یې ورته یوشمېر پیسې راټولې کړې، خو کله چې پاولوف ته ورکړل شوې، هغه یوه هم د ځان لپاره ونه لګوله او د سپیانو د فیزیولوژیکي څېړنو په هکله یې یو ازموینښتون ورباندې جوړ کړ. پاولوف ترهغې اندازې پورې له کار او څېړنې سره تعهد او ژمنتیا درلوده، چې خپلو مالي مشکلاتو ته یې به چندان پکې پام نه ؤ.

ده په دې اړه ویلي: «دغه شان مشکلات هېڅکله زما لپاره د کومې اندېښنې سبب نه دي شوي!»

په ۱۸۹۰م کال پاولوف د «سنت پیترزبورګ» د ازموینښتي علومو په مؤسسه کې د فیزیولوژۍ ټولنه تاسیس کړه. ده په همدغه ځای کې خپلې زیاتره څېړنې ترسره کړې، چې د شرطي غبرګونونو او هضمي غدو اوچتې څېړنې دده د همدغه وخت لاسته راوړنې ګڼل کېږي. پاولوف په دغه مؤسسه کې د ځوانو څېړونکو د یوه لوی ټیم مسئولیت هم پرغاړه درلود.

هغه وخت چې په روسیه کې انقلاب راغی او د «لینن» په مشرۍ کمونیستي رژیم پر روسیې وزرې وغوړولې. نو د پاولوف روابط هم ورسره کړکېچن شول. په ځانګړي ډول کله چې لینن مړ شو او واک د سرسخت دیکتاتور «ستالین» ګوتو ته ورغی، د پاولوف زړه نور هم ورسره تنګ شو او په ښکاره به یې په اشتراکي حکومت نیوکې کولې. خو د واکمن رژیم پر وړاندې دده له دغه منفي نظر سره سره حکومت دده او دده د څېړنو درناوی کاوه او هېڅ ډول فشار یې ورباندې رانه ووړ.

پاولوف د ژوند ترپایه پورې د یوه زیات کاره عالم په توګه کار وکړ. دده عادت و، کله به چې کومه ناروغي ورته پیدا شوه، ځان به یې په خپله کوت. نوموړی چې د ژوند په وروستیو کې د سږیو د ناروغۍ له امله سخت کمزوری

شوی ؤ. يوه ورځ اړ شو، يو بل ډاکتر د ځان لپاره راوغواړي، کله چې ډاکتر ورته راغی. هغه ته يې د خپلې ناروغۍ د حال ترڅنګ وويل:

«ماغزه مې سم کار نه کوي، له وسواسه ډک احساسات او غير ارادي حرکات رانه ځرګنديږي، ښايي مرګ راباندې راتلونکی وي!»

له ډاکتر سره يې څه نورې خبرې هم وکړې، ډاکتر يې رخصت کړ او دی ويده شو. کله چې ويښ شو، په ځای کې راکښناست او د خپلو کاليو په لټون پسې يې هڅه وکړه، خو درد ورباندې راغی او چيغې يې کړې:

«د پاڅېدلو وخت دی، راسره مرسته وکړئ، بايد جامې بدلې کړم!»

د همدغې جملې په ويلو سره پربستره را ړنګ شو او له نړۍ څخه يې سترګې پټې کړې. نوموړی د مړينې پر وخت«۱۹۳۶م»، ۸۶ کلن ؤ.

❖❖❖

په اروا پوهنه کې چې کوم ځای پاولوف لري، دا په حقيقت کې دده د «شرطي غبرګونونو» نظريې رامنځته کړی دی. د شرطي غبرګونونو د راپيدا کولو مفکوره هم د ځينو نورو علمي کشفياتو غوندې له يوې تصادفي پېښې څخه سرچينه اخلي. پاولوف هغه مهال چې د سپيانو د هضمي غدو په باب يې له جراحي طريقې استفاده کوله، نو فکر ورته پيدا شو، چې يوه داسې طريقه په کار واچوي، چې د حيوان له بدن څخه د باندې د هغه هضمي ترشحات مشاهده، اندازه او ثبت کړی شي.

ده يو سپی د خپل ازموينتون په يوه ځانګړې کوچينۍ کوټه کې تر ازموينې لاندې ونيو. نوموړي ليدل کله به يې چې سپي ته د ډوډۍ يا غوښې کومه ټوټه ورکوله، نو په خوله کې به يې د هغو د خوړو پر وخت لاړې او ځګونه راپيدا شول. دغه لاړې او ترشحات هم د هضمي بهير يوه برخه ده، چې کابو د ټولو حيواناتو په خوله کې د خوړو پرمهال راپيدا کيږي. خو پاولوف چې کوم سپی تر تجربې لاندې نيولی ؤ، د هغه د هضمي ترشحاتو لړۍ تردې پورې راورسېده، چې ان د خوړو په ليدو به يې له خولې څخه لاړو سر وکړ. پاولوف

ددغو لاړو لپاره ځانګړي پایپونه تیار کړل او هغه یې داسې ورته ولګول، چې لاړې به یې پکې لاندې یوه بل اېښودل شوي لوښي ته را تولېدلې. دده موخه دا وه، چې ددغو لاړو هضمي خصوصیات وڅېړي. خو په دې لړۍ کې نوموړی دې شي ته لا زیات متوجه شو، چې سپي به ان چې دده د پښو غږ واورېد، په خوله کې به یې لاړې راپیدا شوې.

پاولوف د خپلې ازموینې لړۍ نوره هم اوږده کړه، کله به یې چې سپي ته خواړه راوړل، نو د څه وخت لپاره به یې د خوړو تر وړښکاره کولو مخکې زنګ واهه، لنډه دا چې د څو ورځو په تېرېدو سره یې سپي ته دا ور وښوده، چې کله زنګ ووهل شي، خواړه رارسي. نو د سپي به هم پرته له دې چې خواړه ووینې، د زنګ په غږ به یې لاړې جاري شوې.

پاولوف د زنګ پرځای د څو ورځو لپاره له برقي ګروپ څخه استفاده وکړه او تر خوړو مخکې به یې ګروپ روښاناوه. په دې توګه سپي ته ګروپ د خوړو معنا پیدا کړه او همغه ډول به یې ورته په خوله کې ترشحاتو جریان موند. په همدې بڼه پاولوف په سپي باندې داسې نور شیان هم تجربه کړل، خو سپي له ټولو چارو سره ورته عمل ترسره کاوه.

پاولوف له دغې نسبتاً اوږدې ازموینې څخه وروسته دې پایلې ته ورسېد، چې حیوانات د خپل ماحول پروړاندې دوه ډوله غبرګونونه ترسره کوي.

لومړی، طبیعي یا غیر شرطي غبرګونونه: د مثال په ډول کله چې سپی په خوراک پیل کوي، په طبیعي ډول د هغو لاړې راځي، چې د غذا په هضم کې ځانګړی رول لري.

دوهم، اکتسابي یا شرطي غبرګونونه: دا ډول غبرګونونه هغه دي، چې د ځان ناخبرې زده کړې او یادګیرۍ له لارې څرګندېږي. د ساري په توګه، د زنګ له غږ سره د سپي لاړې راپیدا کېږي، یا پرته له دې چې خواړه ووینې، یا سړی ووینې، چې خواړه یې راته راوړل، د ګروپ د روښانولو په لیدو سره یې لاړې روانېږي، چې دا یو تر شرط لاندې راغلی یا زده شوی عمل دی.

پاولوف په لومړي سر کې د لاړو دغه ځواب ته د علامې څخه وروسته «اروايي ترشح» نوم ورکړ. خو د نوموړي د سپي د اروايي ژوند له فرضياتو څخه د هغه د فيزيولوژيکي فرضياتو سره ډېره علاقه وه، نو د پورته اصطلاح څخه يې لاس واخيست او پر ځای يې د «شرطي رفلکس» يا شرطي غبرګون اصطلاح وړاندې کړه او علامت يا نښې ته يې «شرطي انګېزه» وويله.

پاولوف تردغې تجربې وروسته، مشهور فيلسوف «رِنه دکارت» وستايه، چې ترده درې پېړۍ وړاندې يې حيواناتو ته د داسې ژونديو ماشينونو خطاب کړی ؤ، چې له ځانه د محيطي محرکونو په مقابل کې داسې د وړاندوينې وړ غبرګونونه ښيي، چې له محيط سره په يوه ښه تعادل غوره کړي. دده له نظره دا شان غبرګونونه د عصبي دستګاه د فعاليت يوه برخه ده، چې د ټاکليو عصبي اتصالونو په لړ کې منځته راځي او يو له دې څخه د لاړو ترشح ده.

پاولوف څرګندوي: « د محيط پر وړاندې د يوه حيوان غبرګون دوې برخې لري. يوې برخې ته د عصبي تحليل سطحه ده، چې په دې کې يوحيوان د شيانو د تشخيصولو لپاره له پنځګونو حسي قواو څخه استفاده کوي او بلې برخې ته د عصبي ترکيب سطحه ده، چې په هغه کې يوحيوان د ځان لپاره مشخصوي، چې څه ډول هرشی دده د غبرګون او درک په چوکاټ کې ځای پيداکوي... يومعمولي سپی له کوچينيو موانعو او يا په محيطي محرکونو کې د کوچينيو بدلونونو پر وړاندې يو ډول پلټونکي غبرګونونه له ځانه ښکاره کوي. غوږونه څک نيسي، شيان بويوي، په همدې توګه يو سپی زيات وخت په پلټنه تېروي، ترڅو چې خپل غبرګونونه د محيط له ترټولو نويو تغيراتو سره تطبيق کړي... په دې ډول يوفرهنګ يا يوه ټولنه کولی شي، د غبرګونونو د مديريت يو پېچلی سيستم وبولو. يوازنی توپير د انسان له سپي سره دا دی، چې د انسان د شرطي غبرګونونه له طبيعي غبرګونونو څخه زيات دي.»

پاولوف لیکي: «انسانان معمولاً له ماحول سره د تمدن د جوړولو له مخې غبرګون ښیي... خو له دې سره موږ نه شو کولی د انسان د عاطفي غبرګونونو بشپړه وړاندوینه وکړی شو. لکه د یوه شدید سپکاوي پر وړاندې او د کوم دوست د لاسه ورکولو پرمهال د انسان نه اټکل کېدونکي غبرګونونه... خو دا چې موږ خپل زیات عمر د عادت او فرهنګ منلو پر اساس ژوند کوو، نو ممکنه ده، چې خپلو چلندونو ته بدلون ورکړو. موږ هم د بل هر حیوان په څېر د شرطي کېدو وړ یو، مګر په عین حال کې که چېرې پام وکړو، زموږ په ژوند کې داسې نمونې هم شته، که دهغو پر اساس چلند وکړو، نو زموږ په ګټه به نه وي، خو موږ دا کولی شو، د خپل ځان د شرطي کولو او یا ځان ته د ورښودلو او عادتولو له لارې هغه بدلې کړو.»

پاولوف په ټولیز ډول ترټولو عیني او دقیق اصطلاحات او سنجشونه د زده کړې او تداعی مطالعاتو ته نوستل. ده څرګنده کړه، چې اوچت ذهني فعالیتونه کولی شو، د فیزیولوژۍ د اصطلاحاتو په قالب کې او له حیواني ازموینښتونو څخه په استفادې مطالعه کړو. په دې ډول نوموړي د عینیت خوا ته د اروا پوهنې په بېولو کې لویه دنده ترسره کړه. همدالامل دی، چې د سلوک پالنې په مکتب کې د شرطي غبرګونونو مسئله مرکزي رول ادا کوي. خو ځینو کره کتونکو وویل، چې د بېلابېلو محرکاتو پر وړاندې د افرادو د شرطي کېدلو فکر، د انسان لپاره یو سپکاوی دی، دا ځکه چې دغه روش د حیواناتو د تجربې له مخې انسان ته ګوته نیسي. په داسې حال کې چې انسان له حیواناتو څخه زښته زیات توپیر لري او له آزادې ارادې څخه برخمن دی.

زيګموند فرويد

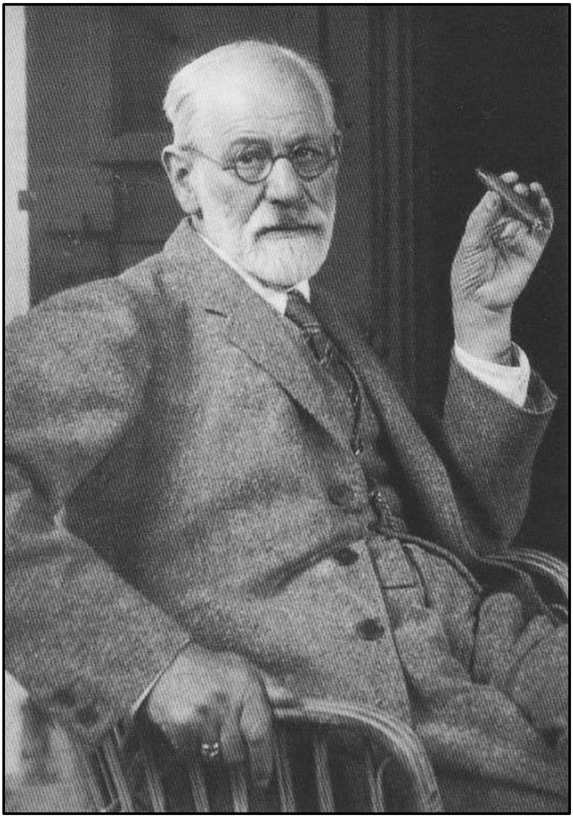

(د انسان ذهن د یخ یوې داسې ټوټې ته ورته دی، چې نهه برخې یې تر اوبو لاندې او یوازې یوه برخه یې راوتلې وي.) **فروید**

(د انسان د ماشومتوب د دورې ټولې حادثې او خبرې د هغه د باطني شعور یا تحت الشعور برخه ګرځي.) **فروید**

www.sikaraam.com

زیګموند فروید (Sigmund Freud) **هغه اوچت اروا پوهاند او مفکر دی،** چې په اروا پوهنه کې د ارواشننې یا روانکاوۍ د مکتب په بنسټ ایښودلو او د لاشعور د موضوع په رامنځته کولو او مشهورولو سره نړیوال شهرت لري. فروید د اروا پوهنې په څانګه کې خپل کارونه وروسته پیل کړل، نوموړي دژوند یوه برخه د طبابت او نورو کارونو په ترسره کولو کې تېره کړه. دی مخکې له دې چې د اروا پوهنې نړۍ ته راشي، د خبرې کولو د اختلالونو او د کوکائینو د تاثیراتو په باب د مقالولیکلو له لارې د عصب پېژندنې حوزې ته داخل شو او ډېر کلونه په دغه څانګه کې بوخت پاتې شو. خو کله چې یې د اروا پوهنې په درشل ګام کېښود، تر بل هر وخت نه ښه وځلېد او د دغه نوي علم د پرمختیا او پراختیا لپاره یې لوی لوی کارونه ترسره کړل.

❖❖❖

فروید په ۱۸۵۶م کال د فرایبورګ د ښار «چې اوس د چک د هېواد خاوره ده» په یوه متوسطه کورنۍ کې نړۍ ته راغلی دی. دده پلار د وړیو تجار ؤ او یو ډول سخت ګیره او قدرت طلبه خوی یې درلود. هغه وخت چې فروید ۴کلن ؤ، کورنۍ یې له فرایبورګ څخه لومړی لایپزیک او وروسته د وین ښار ته ولاړه او کابو ۸۰ کاله هملته پاتې شوه.

فروید ان د ماشومتوب له دورې د خپل پلار د «۸» نورو اولادونو په پرتله د تېز ذهن او ښه استعداد خاوند ؤ، همدا لامل ؤ، چې ده ته یې مور او پلار تر نورو اولادونو زیاته پاملرنه کوله. هغه مهال چې نوموړی ښوونځي ته واستول شو، نو همغه وخت یې پلار ورته په خپل کور کې د مطالعې لپاره یوه خونه ځانګړې کړه. کله به چې فروید د شپې له خوا مطالعه کوله، نو د کور یوازنی څراغ به یې خپلې ځانګړې خونې ته یووړ او د کور نورو غړو به د ځان لپاره شمعه لګوله. همدارنګه د کور نور ماشومان نه پرېښودل کېدل، چې ده ته شورماشور جوړ کړي.

www.sikaram.com

فروید په ښوونځي کې ډېر ژر د یوه لایق او ممتاز زده کوونکي نوم وګاټه او په ۱۷ کلنۍ کې یې ورنه په لوړو نمرو د فراغت برۍ لیک ترلاسه کړ.

همدغه وختونه وو، چې د «ډاروین» د تکامل نظریې د فروید ذهن ولړزاوه او له دې وروسته یې د طبي علومو د لوستلو لپاره تصمیم ونیو. ده په طبابت کې د ځان بوختولو لپاره زیات تمایل نه درلود، خو دغه رشته یې ددې لپاره انتخاب کړه، چې په راتلونکي کې یې د زیاتو علمي څېړونو لپاره رهبري کړي.

فروید بالاخره د طب په برخه کې د دکتورا سند ترلاسه کړ، خو په ټوله تحصیلي دوره کې یې د طبي مسایلو ترڅنګ ګڼ شمېر فلسفي او ادبي کتابونه هم مطالعه کړل. دی لا محصل ؤ، چې د کوکائینو په اړه یې څېړنې ترسره کړې. ده له دغې مادې سره زیاته مینه درلوده او هر کله به یې ویل، چې ددغې مادې کارول د انسان افسردګي، ذهني ستړیا او یوشمېر نورې ناروغۍ له منځه وړي. دی په دې اند ؤ، چې یو مهم درمل یې کشف کړی دی او له دې لارې یې غوښتل چې شهرت ته ورسېږي. خو داسې ونه شول، د نوموړي یوه ملګري چې د کوکائینو په باب دده وینا واورېده، نو هغه هم په دغې مادې یوه نوې ازموینه ترسره کړه او ثابته یې کړه، چې دغه درمل کولی شي، د انسان د سترګو په بې حسه کولو کې په کار راشي. په دې ترتیب د سترګو د جراحۍ عمل د لومړي ځل لپاره ممکن شو. فروید په دغه وخت کې د کوکائینو د ګټو په اړه یوه مقاله خپره کړه، خو ډېر ژر له یو شمېر نیوکو سره مخ شوه او فروید نور په بشپړه توګه ورڅخه لاس واخیست او بیا یې هېڅکله نوم په خوله را نه ووړ. فروید له پوهنتون څخه ترفراغت وروسته شپږکاله د «بروک» د سایکالوژۍ په لابراتوارونو کې ازموینې او څېړنې وکړې او په دې لړکې یې د انسان د عصبي مرکزي نظام تشریح او توضح وکړه.

نوموړی په خپلو دغو هلوځلو کې د څه مهال لپاره پاریس ته ولاړ او هلته یې د اعصابو له وتلي متخصص «جین شارکوټ» او د «وین» له مشهور

طبیب «ډاکټر جوزف بروير» سره همکاري پیل کړه، چې وروسته يې د ډاکټر بروير په ملتيا د عصبي ګډوډيو په هکله يو کتاب خپور کړ. له دې څخه وروسته فرويد بېرته خپل هېواد ته راستون شو او په مستقله توګه يې خپلو کارونو ته دوام ورکړ. ده په دغو وختونو کې خپله زیاته پاملرنه عصبي او رواني مسايلو ته واړوله او په دغو برخو کې يې زيات شمېر کتابونه تر نظر تېر کړل، ترڅو چې د خپلو مطالعو او څېړنو په بنسټ يې يو بل مهم اثر د خوبونو د تعبير په نامه وليکه، دغه اثر فروید شهرت ته ورساوه او نړیوالو ته يې وښوده، چې يو نوی اروا پوه د پوهې نړۍ ته راوتلی دی.

د فرويد په نظرياتو او فکري نړۍ باندې د «ډاروين» او «فخنر» کارونو هم لوی اغېز وکړ، خو د ده د مفکورې په بشپړ ټينګښت کې تر دغه دوو پوهانو ورها خوا، ځینې نور پوهان (لکه «پاستور» او «رابرټ کخ» چې د میکروبونو په کشف کې يې لوی کارونه کړي او «ګریګور مندل» چې د جنيټيک د علم بنسټ يې کېښود) هم بې اغېزې نه وو.

ده په ۱۹۰۲م کال کې د چهارشنبې د ډلې په نوم د روان څېړونکو یوه جلسه جوړه کړه، په دغه جلسه کې به هره چهارشنبه ده او نورو روان څېړونکو ګډون کاوه او د بېلابېلو رواني مسايلو په باب به يې خپل نظريات پکې شريکول. فرويد په همدغه کال د وین په پوهنتون کې د اروا پوهنې استاد وټاکل شو او درې کاله وروسته يې درې رسالې د جنسي تمايلاتو د تيورۍ په باب وليکلې.

نوموړی په ۱۹۰۸م کال کې په دې بريالی شو، چې د خپلو څېړنو او برسېرونو مطابق د روان شننې يوه غونډه جوړه کړي، چې وروسته همدغه غونډه په يوه نړيوال نهضت بدله شوه او فرويد د خپل دغه نهضت د خورولو په موخه په ډېرو هېوادونو کې ويناوې وکړې.

خو څرنګه چې نوموړي په خپلو رواني شننو کې جنسي تمایلاتو ته زیات ارزښت ورکاوه، له همدې امله ځینې روان څېړنکي لکه الفرډ آډلر او کارل یونګ له ده سره مخالف شول، مګر بیا هم ده خپله لاره وپالله.

❖❖❖

فروید په خپلو څېړنو کې د انسان د وړکتوب له دورې څخه بیا د ژوند ترپایه پورې ټولې قضیې، پېښې، خوښۍ، ناخوښۍ، ماحول، منظرې، لیدنې، کتنې، وېرې، نفرتونه، ګناوې، تاوانونه، لذت، درد، روغتیا او ناجوړي، تحقیر او درناوی، د ظلم او استبداد سره مخ کېدل، تشویق او تهدید، د حقوقو څخه یې سرغړونه، د ژوند په اوږدو کې بری او ناکامي، هیلو ته رسېدل او نه رسېدل، د ژوند اقتصادي حالات، دیني او مذهبي عقاید، د چاپېریال رواجونه، د دوستانو مشکلات، د هغو ناجوړي او مړینې، د جنسي غریزې محرومیت یا نه محرومیت، جنګونه، ټولنیزه اوضاع او نور داسې شیان د انسان د سلوک، شخصیت، رواني حالتونو، عقدو، احساساتو او نورو مسایلو علتونه وبلل.

ده د انسان په ننني یا باطني حالتونو باندې د خپلو څېړنو په لړ کې د اروا پوهنې موضوع او طریقې ته بدلون ورکړ، ده په اروا پوهنه کې د احساس، ادراک، تفکر او ذکاوت پرځای هغه رواني جریانات ترڅېړنې لاندې ونیول، چې د انسان د مبهم شعور یا ځان ناخبره ذهن مربوط وو. فروید عقیده درلوده، چې باید د ټولو رواني بې نظمیو او تضادونو منبع د شعور په ځان ناخبره برخه یا ناخودآګاه کې وپلټل شي. په دې ډول فروید لومړنی اروا پوه وو، چې د تحت الشعور یا ناخوداګاه ضمیر کشفونه یې وکړه، چې نوې اروا پوهنې ته دغه کشف دده ترټولو لوی خدمت بلل کېږي. ده د تحت الشعور په معرفۍ کې شاته وهل شویو احساساتو ته اهمیت ورکاوه او فکر یې کاوه، چې هېر کړای شوي او ځپل شوي غرایز، عواطف، غوښتنې او احساسات د تحت الشعور موضوع جوړوي.

ده به ویل: «د انسان عملونه، فکرونه، عادتونه او غوښتنې، بې له دې، چې پرځان پوه شي، د لاشعور تر اغېز لاندې دي. انسان خپله هره غوښتنه، چې وربانديې ځوربږي، د خپل یاد او په لنډه توګه د شعور له ساحې باسي، لاشعور ته یې تېل وهي او هلته یې بندي کوي.» دده په اند: «بنیادم خپلې ګڼې غوښتنې او خاطرې؛ ځکه له خپل شعوره شړي، چې دده له وجدان، کورنۍ روزنې، دودونو، عقیدو او اقدارو سره په ټکر کې وي.» دده په باور کله چې د لاشعور په سمڅه کې ایسارې غوښتنې ډېرې زورورې او د شعور ساحې ته د راتلو لپاره یې فشار ډېر شي؛ نو وګړي ته روحي ناروغي پیدا کېږي.

فروید به چې کله د رواني ناروغانو درملنه د مصنوعي خوب «تنویم» له لارې کوله، نو ناروغانو به خپل یادونه له لاشعور څخه راایستل او ده ته به یې وړاندې کول. دا یادونه به که څه هم د ځینو کیسو یا اشخاصو په لړ کې وو؛ خو پر دغه یادونو بانديې د نیمګړو خواهشاتو یو ژور رنګ پروت وو. فروید دا محسوسه کړه، چې دغو تېرو او هېرو یادونو په ښکاره خپل ارزښت له لاسه ورکړی دی، مګر په لاشعور کې لاژوندي پاتې دي او په شعوري کردار بانديې په بېل بېل ډول خپل اغېز اچوي. ځکه کوم اعمال او افعال چې څومره په شدت سره څوک بد او ممنوع ګرځوي، هغه هغومره زورورې او توندې لاشعوري غوښتنې پیدا کوي.

فروید ته د هغو رواني ناورغانو د درملنې پرمهال چې له وسواس سره به مخ وو څرګنده شوه، چې د دوی د وسواسي حرکاتو شاته د ماضي د یوې واقعې یا تجربې لاس شته، کومې چې د دوی د ذهن په ژورو پوښو کې پټې دي. د ساري په توګه د پېغلې «میکبتې» په وار وار د لاسونو منځلو شاته د ماضي هغه کیسه پرته وه، چې ددې له لاسه قتل شوی ؤ او ددې لاسونه په وینو سره شوي وو.

لکه څرنګه چې د شخصیت مسئله په اروا پوهنه کې یوه د بحث وړ موضوع ده او د ځینو اروا پوهانو څرګندونې او ډلبندۍ په دې برخه کې مشهورې دي،

په دې ډله کې فروید هم چوپ نه دی پاتې شوی. ده له تحت الشعوري چارو سره د تطابق په صورت کې د افرادو د رواني شخصیت په اړه څرګندونې کړې دي.

(فروید په دې نظر ؤ، چې دهر فرد شخصیت له دریو سیستمونو څخه تشکیل شوی دی، چې له عبارت دي له:

- ❖ ID
- ❖ Ego
- ❖ Super ego

ID: **ایډ**، چې په ادبیاتو کې د «هغه» په نامه راځي. فروید یې په ستاینه کې وایي، چې دغه سیستم له ټولو هغو شیانو څخه جوړ دی، چې موږ ته په میراثي ډول پاتې وي او د زیږون له مهال څخه راسره په وجود کې ثابت پاتې شوي دي، بدني اساس لري... دغریزوي خوځښتونو مرکز او اصلي سرچینه ګڼل کیږي او د ذهن په تحت الشعور کې ځای لري او تل غواړي، چې د Egoسیستم راوتنې ته لاره پیدا کړي...

Ego: **ایګو**: دې ته په ادبیاتو کې د «زه» کلمه راغلې ده او کولی شو، په ځان غوښتنه یې تعبیر کړو، چې د غریزوي اړتیاو او د چاپېریال د حقیقتونو ترمنځ د اړیکې په توګه عمل کوي. د کمال او شخصیتي تکامل د ساتنې رول او دنده ورپه غاړه ده، یا په بل عبارت ایګو د شخصیت مرکزي هسته ګڼل کیږي، چې د اړتیاو او د چاپېریال د شته امکاناتو ترمنځ د عمل دنده ور د غاړې ده...) دعمومي اروپوهنې آرونه، سالمي

Super ego: **سوپر ایګو**: ددې معنا «تر زه اوچت یا بر زه» راځي، دا برخه د محیطي روزنیزو چلندونو په سبب د انسان په شخصیت کې بنه غوره کوي، چې د اخلاقي وجدان نوم هم ورته ورکولی شو. څرنګه چې ماشومانو ته د چال چلند قواعد د مور او پلار او نورو روزونکو له خوا د تشویق او تهدید، یا د ناز او ټینګار پر اساس ورښوول کیږي. هغه یې د خپل ځان د ننه جذبوي. ناسم

چلندونه چې وربانديې له تهديد سره مخامخ کېږي، د ماشوم د وجدان يوه څانګه ګرځي، چې د سوپرايګو يا له ځان غوښتنې اوچت يوه برخه يې جوړوي او سم چلندونه چې د هغو په سبب نازول کېږي يا له تشويق سره مخامخ کېږي، د ماشوم د ارماني ځان يا سوپرايګو يوه بله برخه يې منځته راوړي، چې په دې ډول د سوپر ايګو د بشپړېدو په صورت کې چې فرد نور له ماشومتوبه وځي او نور يې چلندونه د ځان کنټرولۍ له لارې ټاکل کېږي.

په دې ترتيب د فرويد په اند د شخص په باطن کې تل يو دوامداره کشمکش جريان لري. دا ځکه چې Ego يا «زه» د مخالفو قواو تر فشار لاندې واقع وي، نو دی بايد هڅه وکړي، چې د ID يا «هغه» بې رحمانه فشارونه وځنډوي يا يې پرشا وتمبوي او په دې ډول واقعيت درک کړي، ترڅو د ID اغېز راکم او د Super ego په هڅو د نجات او ثبات ځنډې ته ورسېږي. خو کله چې Ego له اندازې زيات ترفشار لاندې راشي، بيا يې نو پايله هماغه اضطراب او رواني ګډوډي ده.

د فرويد په نظر که څوک په اروايي لحاظ سالم وي، دا دا درې واړه سيستمونه «ايډ، ايګو او سوپر ايګو» پکې يو همغږی او متحد سازمان جوړوي او د دې سيستمونو تر منځ همکاري روانه وي. د دې همکارۍ په برکت انسان کولای شي له محيط سره ګټورې اړيکې ټينګې کړي. برعکس، که يو سيستم له بل سره په ټکر کې وي، انسان نامتعارف ګڼل کېږي او داسې کس له ځانه او له جهانه ناراضه وي.

استاد اسدالله غنضفر د خپلې هغې اوږدې مقالې په يوه برخه کې چې د پوهاند مجروح د ځانځاني بشامار پرکتاب يې ليکلې، د فرويد د «**ايډ**»، «**ايګو**» او «**سوپرايګو**»، مفاهيم په خورا ښه او ساده بڼه بيان کړي دي نوموړی ليکي: (فرويد د انسان هغه اړخ، چې يوازې په خوند پسې ګرځي او هېڅ ډول اجتماعي اصول نه مني، ايډ ID بولي، ايډ چې ټول د ذهن په لاشعوري برخه کې دی، د لبيډو Libido يعنې د شهوت د انرژۍ مخزن او

ګودام دی. د فروید د نظریې په اساس د ماشوم شخصیت د زیږېدلو په وخت کې یوازې **ایډ** لري. دغه ماشوم یوازې ړنده غوښتنه وي او بس. خو د وخت په تېرېدو سره پوه شي، چې د هوس د پوره کولو لپاره د چاپېریال غوښتنو ته پام پکار دی. د اور لمبه به ښکلې وي، مګر لاس باید ورنه وړي، چې سوځوي یې. د پیالې په ماتولو کې به خوند وي، خو په دې کار کې خطر دی، ځکه مور به یې ووهي. د چاپېریال د غوښتنو په چوکاټ کې د خپلو غریزو او غوښتنو ایسارول، د بنیادم د شخصیت بل اړخ دی، چې فروید ورته **ایګو** Ego وایي. ایګو د ایډ د ړندو غوښتنو مخالف نه دی، خو څرنګه چې په چاپېریال خبر دی؛ نو د هوس د پوره کولو لپاره شرایطو ته هم پام کوي. زموږ عقلاني فعالیتونه او حافظه له ایګو سره تعلق لري. ایګو یوڅه په شعور او یوڅه په لاشعور کې واقع ده. په څلور، پنځه کلنۍ کې د ماشوم د شخصیت د یو بل اړخ وده پیلېږي، چې فروید یې **سوپر ایګو** Super ego بولي. کله چې ماشوم د مور و پلار او نورو لارښوونې له وېرې نه، بلکې د زړه له تله ومني، معنا یې دا ده، چې په شخصیت کې یې د سوپرایګو اړخ پیدا شوی دی. سوپر ایګو تر ډېره حده د ټولنې د اقدارو، باورونو او ارزښتونو مدافع او د **ایډ** د بې شرمو غوښتنو مخالف دی. د سوپر ایګو لویه برخه په لاشعور کې وي. د فروید په نظر په روحي لحاظ روغ بنیادم پیاوړی **ایګو** لري. پیاوړی ایګو هم **ایډ** کنټرولوي، هم **سوپر ایګو** دې ته نه پرېږدي، چې بنیادم د وچو اخلاقو پیرو او له خلکو سره په رابطو کې متعصف قاضي کړي. **ایګو** له یوې خوا له خارجي واقعیت سره د ارتباط ذریعه ده او له بلې خوا د ایډ او سوپرایګو په شخړه کې د تعادل هڅه کوي. که یوڅه په غیرفني ژبه وغږېږو، ویلای شو، چې **سوپر ایګو** وجدان، **ایډ** اماره نفس «امرکوونکی نفس» او **ایګو** عقل دی.)★

★ «پیغامونه پټ پراته په افسانو کې» استاد غضنفر، ځولۍ مجله، دویم کال، لومړی ګڼه.

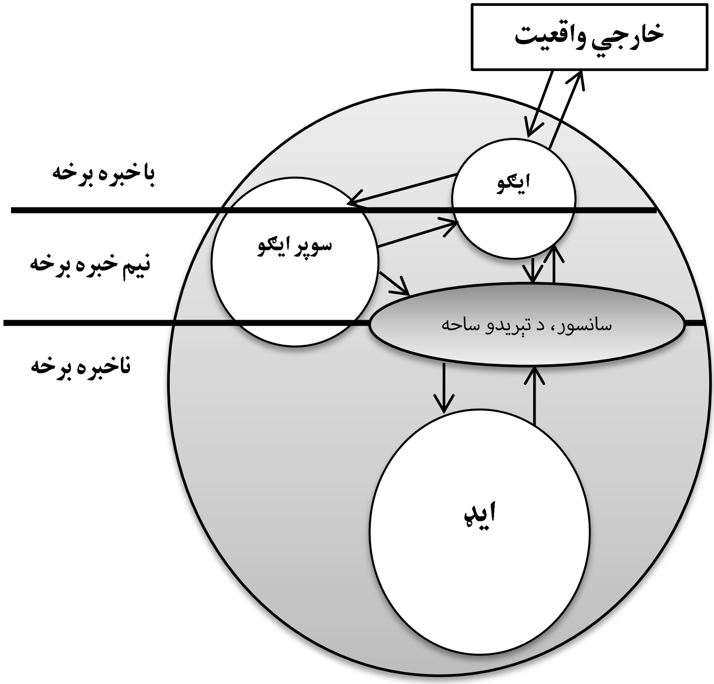

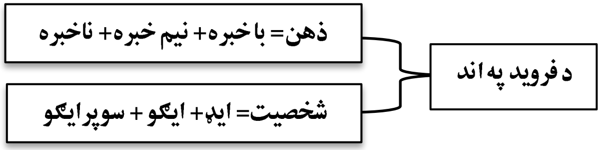

لنډه توضیح:

ناخبره شعور د انسان د اعمالو لومړنی محرک دی، په ناخبره شعور کې چې د انساني شعور زیاته برخه تشکیلوي دایمي او نه بدلېدونکې غوښتنې، آرزوګانې او انګېزې متمرکزې شوې دي، چې د هغو منشا هم غریزې او نه پېژندل کېدونکي روحي عوامل دي. کله چې له ناخبره شعور څخه یوه غوښتنه او آرزو راولاړه شي، نیم خبره شعور ته ځان رسوي. نیم خبره شعور سرحدي کرښه ده. باخبره شعور هڅه کوي، چې نوموړې غوښتنه یا آرزو کنټرول او سانسور کړي؛ خو په اکثرو مواردو کې غوښتنې او آرزوګانې بې پاسپورټه د عمل میدان ته ورتېرېږي.

(د ایډ، ایګو او سوپرایګو د توضیح لپاره تردغه مخ، وړاندې مخونه ولولئ)

www.sikaraam.com

❖ ❖ ❖

فرويد په خپلو څېړنو کې اضطراب «چې يوه رواني ناروغي ده» په دريو برخو وېشلې دی. واقعي اضطراب، نوروتيک اضطراب او اخلاقي اضطراب.

۱: واقعي اضطراب، Reality Anxiety:

دغه اضطراب د اصلي او اساسي اضطراب يو ډول دی، چې د واقعيتونو په نړۍ کې د حقيقي او رښتينيو خطرونو له وېرو څخه منځته راځي، چې نوروتيک او اخلاقي اضطرابونه هم ورڅخه سرچينه اخلي.

۲:نوروتيک اضطراب، Neurotic Anxiety:

دغه ډول اضطراب د غرايزو د ارضا پرمهال د خطرونو له تشخيص او پېژندنې څخه سرچينه اخلي. دغه اضطراب ته د ډار او وېرې نوم هم ورکولی شو، چې په خپله له غرايزو څخه نه، بلکې د غرايزو د ارضا په بهير کې له شته ګواښونو څخه سر راپورته کوي.

۳:اخلاقي اضطراب، Moral Anxiety:

اخلاقي اضطراب له شعوري وېرو څخه راپيدا کيږي. هرکله چې انسان له خپل سوپرايګو يا اخلاقي يوجدان سره يو داسې کار وکړي، يا د يوه داسې کار د ترسره کولو فکر يې په ذهن کې راپاڅي، چې له اخلاقي ارزښتونو سره په مغايرت او ټکر کې واقع وي او له مخې يې په خپل ځان کې د ګناه احساس وکړي، نو تل داسې وېره او تشويش ورسره پيدا کيږي، چې ګواکي اخلاقي وجدان ته يې زيان رسېدلی، چې دغه وېره او ډار پخپله اخلاقي اضطراب دی. يو غير اخلاقي عمل، چې په تېرمهال کې د يوه انسان د تحديد سبب شوی وي، که چېرې بيا تکرار شي، نو دا هم انسان له اخلاقي اضطراب سره لاس او ګرېوان کوي.

د فرويد په اند، په ټوليزه توګه هر اضطراب له يوه انديښناک حالت سره ملګری دی او لکه د لوږې، تندې او جنسي غريزې په شان خاصيت لري، خو لږ توپير يې په دې کې دی، چې دغه غرايز د انسان د وجود له د ننه څخه

سرچینه اخلي او اضطراب په بنسټيزه معنا له خارجي عواملو څخه سرچينه اخلي. کله چې اضطراب اوج ته ورسېږي، انسان د هرډول کار، يا غبرګون لپاره پاروول کېږي. ممکن له هغې سيمې څخه تېښته غوره کړي، چې دی ورڅخه تهديد ېږي او يا کوم بل دفاعي چلند ترسره کړي. د اضطراب پرمهال د يوه شخص دغه ډول مقابلې رواني دفاعي ميکانېزمونه بلل کېږي...

❖ ❖ ❖

لکه مخکې چې يادونه وشوه، زيګموندفرويد په خپلو هڅو سره په اروا پوهنه کې د روانکاوۍ يا ارواشننې (Psychoanalysis) نظريه رامنځته کړه، چې په لنډ وخت کې يې د يوه اروا پوهنيز مکتب بڼه پيدا کړه. دغه نظريه چې ځينې خلک ورته «فرويد ېزم» هم وايي، له بنسټګر فرويد ترڅنګ يوشمېر نورو اروا پوهانو هم برخه درلوده، چې تاسې يې په مخکنيو پاڼو کې نومونه ولوستل.

د فرويد ارواشننه له لويه سره هغه روش دی، چې د رواني ګډوډيو او ناروغيو د درملنې لپاره په کار وړل کېږي. په دغه روش کې له بېلابېلو لارو چارو لکه آزادي رايادونې يا تداعي او د خيالونو له تعبير څخه کار اخيستل کېږي. د رواني شننې موخه د هغو رواني ګرمونو او عقدو رابرسېره کول او له ځان ناخبره ذهني برخې څخه يې را ايستل دي، چې د يوه چا د کړوړو د ګډوډوالي لامل شوي وي. د فرويد له نظر سره سم، د جنسي غريزو تمبېدل، سره له دې چې له خاطراتو څخه هېر هم وي، بيا هم د شخص په ځان ناخبره ذهن کې پاتې کېږي. دغه خاطرات ورو ورو هغلته راټولېږي او د عصبي تشويش او دايمي بدلون لامل ګرځي او په شخص کې د رواني نارامۍ او د مزاج د تعادل د ګډوډ کېدو لامل کېږي.

فرويد او ورسره ملګري اروا پوهان په دې باور وو، (چې روحي او عصبي ګډوډۍ د هغه څه برعکس چې پخوانيو اروا پوهانو يې فکر کاوه، عضوي ريښه او سرچينه نه لري، بلکې دا له روحي او ناڅرګندو فشارونو او افکارو

څخه راپیدا کېږي...دوی په خپل وار هڅه کوله، چې له ناپوره شویوهیلو، خاطراتو، روحي فشارونو او بې ځایه فکرونو څخه ناروغ وژغوري... ارواپوه په دې برخه کې یوازې دا هڅه نه کوي، چې ناروغ له دغه ډول فشارونو څخه خلاص کړي، بلکې دا هڅه هم کوي، چې دهغه د ننه شخصیت پرانیزي او د ناروغ ناڅرګند او پټ شخصیت راڅرګند کړي. کله چې د فروید نظریې د خپل شهرت وروستي پړاو ته ورسېدې، د هغه د پلویانو او مخالفانو ترمنځ د نظر توپیر پیدا شو. یوشمېر هغه ارواپوهان چې له ده څخه جلا شوي وو، یوه جلا او خپلواکه لاره یې خپله کړه، چې د نویوفرویدیانو New freudists په نوم یاد شول. په داسې حال کې چې ګڼ شمېر نویو فرویدیانو د فروید نظریه د ناهوښیارۍ یا ناخبره ضمیر په اړه منله، خو له دغه ټکي سره مخالف وو، چې فروید د شخصیت د تدوین او جوړېدنې ټولنیزو او کلتوري ځواکونو ته پاملرنه نه ده کړې...) اریانا دایرة المعارف، څلورم ټوک

❖❖❖

فروید د ژوند په وروستیو کې له ګڼو ناخوالو سره لاس او ګرېوان شو، کله چې په ۱۹۳۸م کال نازیانو د هیټلر په امر پر اتریش یرغل وروړ، د فروید کتابونه یې وسوځول او د جنسي مسایلو په باب یې د هغه نظریات د انسان شرافت ته سپکاوی وګڼل. دا مهال فروید ۸۲ کلن ؤ، خوځنګه چې هیټلر په یهودو پسې را اخیستې وه او د فروید بله بدمرغي دا وه، چې دی هم یهود ؤ، په دې اساس لندن ته تري وتښتېد او هلته له یو کال ژوند کولو وروسته په ۱۹۳۹م کال د ۸۳ کالو په عمر د خولې د سرطان له امله ومړ. ویل کېږي چې فروید ددغې ناروغۍ د درملنې لپاره ۳۳ ځله جراحي عملیات وکړل، خو نتیجه یې ورنه کړه. ده به د ورځې تر ۲۰ زیات سګرټ څکول. طبیبانو ده ته څوځله ددغه عمل د پرېښودلو ویلي وو، خو ده ان د ناروغۍ د تشخیص پر مهال هم له سګرټو لاس وانخیست او په پای کې تر دې پورې راورسېد، چې د خولې د زیاتو عملیاتونو له امله یې سمې خبرې هم نه شوی کولی، خو له زده

کوونکو سره يې ليدنو کتنو ته دوام ورکړ، مګر درد او ناروغۍ يوه ورځ له داسې حال سره مخ کړ، چې خپل ځانګړي جراح ته يې وويل: چې نور ورته ژوند له درد او رنځ څخه پرته بله معنا نه لري! په همدې ډول يې ورڅخه وغوښتل چې له ده سره په ځان وژنه کې مرسته وکړي. همغه وو، چې دغه جراح چې «ماکس شار» نومېد، د مرفين د ورکولو شمېر ترانداز ې ور زيات کړ او د **۲۴** ساعتونو په اوږدو کې يې فرويد نور د ژوند له مداره وغورځاوه.

جان واټسن

(ديوه فرد شخصيت، د نوموړي دهغو ځوابونو او تمايلاتو مجموعه ده، چې د عمل او سلوک په بڼه څرګندېږي.) **واټسن**

(هيجانات، د ځانګړو محرکاتو پر وړاندې، له بدني ځوابونو څخه پرته بل څه نه دي.) **واټسن**

جان بروډاس واټسن (John Broadus Watson) د چال چلند د نظریې مخکښ او د سلوک پېژندنې د ارواپوهنې پلار پېژندل شوی دی. دی لومړنی ارواپوهاند دی، چې په ارواپوهنه کې یې له باطني او نفسي طریقو سره خپل مخالفت ښود او څرګنده یې کړه، چې د ارواپوهنې علم د کیمیاوي او فزیکي علومو په څېر باید په علمي اصولو ولاړ وي. ده د ذهني او باطني تمایلاتو موضوع شاته وهله او زیاته یې کړه:

«کوم څه چې محسوس او مشهود نه وي، باید د ارواپوهنې له متن څخه وایستل شي!». د واټسن په اند، یوازنی شی سلوک او کړه وړه دي، چې عیني اړخونه لري او باید د ارواپوهنې اصلي موضوع همدغه شی ووسي.

واټسن د خپل ۸۰ کلن ژوند په اوږدو کې د عمل او سلوک د ارواپوهنې په باب زیاتې څېړنې او لیکنې وکړې او یوشمېر کتابونه یې لکه، (د تطبیقي ارواپوهنې بنسټونه)، (د ماشوم رواني څارنه)، (ارواپوهنه دیوه سلوک پېژندونکي له نظره) او نور ولیکل او په دې سره یې د امریکا په اوچتو پوهنتونونو کې د ارواپوهنې د استادۍ ویاړ ترلاسه کړ.

❖❖❖

واټسن په ۱۸۷۸م کال د جنوبي کارولینا د «ګرین ویل» له کروندو سره په یوه نږدې سیمه کې نړۍ ته راغی. ده د مور یوه مذهبي ښځه وه، خو پلار یې یو بې پروا او شرابي سړی ؤ او کله به یې چې کوم کار یا دنده پیدا کړه، ژر به ورڅخه سترې شو او نیمګړې به یې پرېښوده. له همدې امله دوی د فقر او بېوزلۍ تر کرښې لاندې ژوند تېراوه او خپلې ورځنۍ اړتیاوې به یې د کرنې او بزګرۍ له لارې پوره کولې. خو کله چې واټسن ۱۳ کلنۍ نه ورسېد، پلار یې له یوې بلې ښځې سره وتښتېد او بېرته رانغی؛ نو ځکه یې له پلار څخه کرکه پیداشوه. هغه مهال چې واټسن مشهور او شتمن شو، پلار یې د لیدو لپاره نیویارک ته ورغی، خو ده ورسره ونه کتل.

واټسن په ورکتوب او نوې ځوانۍ کې ډېر تکړه نه ؤ، لټ، بې خبره او سرغړوونکی ؤ. په ښوونځي کې یې هم ښې نمرې نه شوای ترلاسه کولی او ښوونکو د یوه لټ او نه کنټرولېدونکي زده کوونکي په توګه پېژانده.

واټسن په ۱۶کلنۍ کې د ګرین ویل په پوهنتون کې نوم لیکنه وکړه. دلته یې ریاضي، فلسفه او یوناني ژبه ولوستل. وروسته یې وغوښتل چې د «شیکاګو» پوهنتون ته ولاړ شي او هلته د نامتو فیلسوف «جان ډیوي» ترلارښوونې لاندې فلسفه زده کړي. خو کله چې دغه پوهنتون ته ورغی او د جان ډیوي په درسونو کې یې ګډون وکړ، نو د هغه څرګندونې ورته د نه پوهېدلو وړ ښکاره شوې. واټسن د هغو وختونو باب لیکلي: «زه هېڅکله نه پوهېدم، چې هغه د څه شي په اړه خبرې کوي او له بده مرغه تر اوسه هم نه پوهېږم، چې هغو څه ویل!»

واټسن تردې څه مهال وروسته د «جیمز رولانډ انجېل» تر اغېز لاندې د اروا پوهنې مینه وال شو او په همدې سره یې دشیکاګو په پوهنتون کې د عصب پېژندنې څانګه غوره کړه. ده له زیاتو هلوځلوو وروسته په ۱۹۰۳م کال کې په یاده څانګه کې دوکتورا واخیسته او په همدغه کال یې له یوې بډایې محصلې چې «مري ایکز» نومېده واده وکړ. وروسته د شیکاګو په پوهنتون کې د استاد په توګه مقرر شو او تر ۱۹۰۸م کال پورې یې همدلته تدریس وکړ. خو وروسته ورته د «هاپګنز» په پوهنتون کې د استادۍ وړاندیز وشو.سره له دې چې مینه یې لرله په شیکاګو کې پاتې شي، خو د زیات معاش او د لابراتوار د رئیس په توګه لوړ موقف دی وهڅاوه، چې هاپګنز ته ولاړ شي. ده د خپل ژوند د غوره خدمت ۱۲ کلونه همدلته د اروا پوهنې په تدریس کې تېر کړل.

نوموړي په ۱۹۱۶م کال کې د کړووړو او د تطبیقي اروا پوهنې کتاب ولیکه، دغه کتاب د زیاتو خلکو پاملرنه ده ته په لوړ راواړوله.

واټسن په ۳۷ کلنۍ کې د امریکا د اروا پوهانو د ټولنې مشر وټاکل شو. ده د خپل ژوند په اوږدو کې یو شمېر نورو دندو لکه د بیمې د شرکت مشاوریت، په تبلیغاتي اژانسونو کې داروا پوهنې متخصص او نورو بوختیاؤ لاس پورې کړاو په دغه ټولو کې یې دیوه موفق انسان رول ادا کړ.

په پای کې د اروا پوهنې د تاریخ دغې وتلې څېرې د ۸۰ کالو په عمر له نړۍ سترګې پټې کړې. خو هېره دې نه وي، چې ترمړینې یو کال مخکې یې خپل ګڼ شمېر شخصي یادښتونه او هغه لیکونه چې ده نورو ته او نورو ده ته لېږلي وو، یویو د خپلې خونې په دېوالي بخارۍ کې وسوځول او تاریخ ته یې د پاتې کېدو چانس یې ورنکړ.

❖❖❖

د واټسن ټولګیوالو ویلي، واټسن د اروا پوهنې له نظره یو باطن پلوه «درون ګرا» محصل نه ؤ او نه یې د باطن پلوه اشخاصوغوندې خپل ځان په باطني او ذهني نړۍ کې لیده. همدغه د باطن پلوه اشخاصو له صفاتو څخه خالي شخصیت، نوموړی وهڅاوه، چې د عمل او سلوک پلوې اروا پوهنې په لور ګامونه واخلي.

سلوک په نوې اروا پوهنه کې یوه دبحث وړ موضوع ده. چې د بهرنیو او ننیو محرکاتو پر وړاندې د انسان او یا نورو ژوو د غبرګون په معنا دی، یا په بل عبارت سلوک هرهغه فعالیت ته ویل کېږي، چې یو ژوندی موجود یې ترسره کوي او د هغه د پټو، ښکاره، فزیولوژیکي، عاطفي او عقلاني فعالیتونو څرګندونه کوي. خو واټسن د سلوک اصطلاح هغو کړوړو ته کاروي، چې د لیدلو وړ وي.

واټسن سلوک د دماغي موضوع پرځای هغه یوه محیطي موضوع ګڼي. دده په اند سلوک د ژوندي موجود یوداسې کلي فعالیت دی، چې په هغو کې د مغزو دنده د حسي او حرکي اعصابو او غړو ترمنځ د اړیکو ښښول دي، چې حسي سیستم له غړو سره همغږی کوي. په دې اساس سلوک ته دیوه حسي او

حرکتي امر نوم ورکوي. د واټسن په نظر هر یوذهني او باطني فعالیت د بهرني سلوک او کشمکش په نتیجه منځته راځي او له همدې امله اصلي محرکونه، بهرني مسایل دي.

واټسن د یوه انسان د شخصیت څرنګوالی هم د هغه د بهرني چلند او سلوک حاصل بولي، خوترده وروسته اروایپوهان بیا د شخصیت په ټاکلو کې له ظاهري چلند نه ورهاخوا د هغو باطني انګېزو او محرکونو څخه هم یادونه کوي، چې په خپله د عیني سلوک او رفتار د رامنځته کولو لامل ګرځي. د دوی په اند د یوه انسان بېلابېل فکري او ذهني روشونه، کرکې، عقدې، علاقمندی، وېرې، حساسیتونه، انګېزې، سم یا ناسم برداشتونه، وړتیاوې، استعدادونه، صحي وضعیت، د تېر ژوند د تاثیراتو نښې، له تربیوي ماحول نه الهامونه، له اخلاقي، مذهبي او کلتوري معیارونو او ماحول سره د جوړجاړي او سازش ځانګړی طرز او داسې نور ظاهري او باطني عناصر د شخصیت بنسټ جوړوي. دوی په مجموعي توګه شخصیت د هغو ټولو بهرنیو او ننیو صفاتو ټولګه بولي، چې د یوه فرد په ځان او روان کې وحدت پیداکوي او وروسته یې په سلوک، رفتار او کردار کې ځان څرګندوي.

اروایپوهان د افرادو د شخصیت په جوړښت کې دوه لوی لاملونه په ګوته کوي، «وراثت» او «ماحول». خو واټسن بیا په خپلو نظریاتو کې د وراثت سخت مخالف دی، نوموړی د شخصیت په جوړښت کې د محیط رول ته ډېر ارزښت ورکوي. دی وایي، وراثت یو دروني او غیرعیني امر دی او د محیط په پرتله چې مشهود اړخ لري، بې ارزښته دی.

واټسن لیکي:(سلوک پلویان له دې مسئلې څخه چې «دغه هلک د توریالیتوب او تورې وهنې استعداد او قابلیت له خپل پلار څخه په میراث وړی دی» خبرې نه کوي، بلکې وایي «دغه هلک له جسمي لحاظه خپل پلار ته ورته دی... کله چې دغه هلک دری کلن، څلور کلن ؤ، پلار به یې ورته یوه وړه توره په لاس کې ورکړه او د تورې وهنې ټول مهارتونه لکه حمله،

دفاع او نور جګړه اییز قوانین به یې ورښودل»... تر زیاته بریده ټول انسانان تقریباً سره برابرې وړتیاوې لري، خو روزنیزحالات، محیطي عوامل او د ژوندانه نور موقعات او امکانات هغه څه دي، چې د ځینو انسانانو وړتیاوې زیاتې ودې ومومي او د ځینو کمې.)

خو اوسني څېړونکي وایي، چې واټسن هېڅکله خپله دغه ادعا ثابته نه شوای کړی، چې د وراثت رول یې په بشپړډول بې ارزښته ګاڼه.

واټسن په خپلو نظریاتو کې ترهرڅه زیات په بهرني سلوک او چلند ډېر ټینګار کوي. دی لیکي:

«سلوک پالنه باید داسې عملي جنبه ولري، چې هر نارینه او ښځینه د خپلو کړو وړو د ژورې پېژندنې او درک لپاره چمتو کړي او هغوی وهڅوي، چې خپل ژوند له سره جوړ کاندي... زه د کوم انقلاب غوښتونکی نه یم...او نه د جنسي آزادیو غوښتونکی یم، زه هڅه کوم، چې په خپلو خبرو کې تاسې ته یوداسې محرک او خوځونکی څه وښیم، چې که چېرې پرهغو باندې عمل وشي، نړی به بدلون وکړي...نړۍ هغه وخت بدلون مومي، چې تاسې خپل ماشومان په بې بندوباره آزادۍ کې نه، بلکې د سلوک پالنې په آزادۍ کې تربیه کړئ.»

واټسن د سلوکي څېړنې لپاره څلور کارېدونکي روشونه ټاکلي دي:

۱: مشاهدي روش

۲: د شرطي غبرګونونو روش

۳: کلامي روش

۴: ازموینتي روش.

❖ ❖ ❖

د واټسن اصلي علاقه د «ځواب یا غبرګون» له لامل سره ده، دا چې کوم ځواب یا غبرګون د یوه ژوندي موجود خپله ځانګړنه ده؟ واټسن ددې پوښتنې لپاره دوې لارې ښودلې دي: څرنګه چې د فیزیولوژۍ له نظره

غبرګونونه د غړو او عضلاتو، غدواتو او عصبي فعاليتونو په واسطه رامنځته کېږي، په دې بنسټ مخطط عضلات د يوه ژوندي موجود د ټولو بهرنيو يا بيرونيو حرکاتو مسئوليت لري او صاف عضلات بيا د بدن د ننيو عضلاتو او اعضاؤ د کارونو مسئوليت لري.

❖ ❖ ❖

د واټسن په نظر، «ټول هيجانات د ځانګړو محرکاتو پر وړاندې له بدني ځوابونو څخه پرته بل څه نه دي. محرک مثلاً «د خطر شتون»، باطني او بدني تغيرات او څرګند غبرګونونه منځته راوړي، چې دغه مفهوم په هېڅ ډول په باطني اندامونو کې يا له باطني اندامونو څخه د رامنځته شويو احساساتو ډلې ته اشاره نه کوي. هرهيجان په جلا توګه د بدن له عمومي درد، سوي او بل ناڅاپي کړکيچ سر تړاو لري...هيجان د ضمني چلند يوه بڼه ده، چې په هغو کې پټ او داخلي ځوابونه يا غبرګونونه په يوشمېر بدلونونو لکه د نبض ضربان او د ساه د هوا چټکتيا، له څېرې رنګ الوتل او نورو کې راڅرګندېږي... هيجان کولی شو، د عيني محرکونو د موقعيت پر بنسټ، د څرګندو بدني غبرګونونو او عقلاني بدلونونو په ترڅ کې وپېژنو.»

د واټسن يوه مشهوره څېړنه په هغو محرکونو پورې اړوند ده، چې په ماشومانو کې هيجاني غبرګونونه او ځوابونه ايجادوي. دده د مشاهدو له مخې، اساسي هيجانونه پر درې ډوله دي: «وېره»، «غوسه» او «مينه».

يو ماشوم له لوړ غږ او د تکيې له ناڅاپي لوېدلو څخه وېرېږي. د بدني حرک له بنديز او ممانعت څخه غوسه کېږي او مينه او محبت يې د پوستکي له لمس کولو او نرم نرم موښلو او خوځولو څخه سرچينه اخلي. چې دا درې واړه شيان په زياتو وړو ماشومانو کې يوازې نازده شوي هيجاني ځوابونه دي.

واټسن وروسته څرګنده کړه، چې ډار او وېره کېدای شي، شرطي شي او د شرطي کېدو له لارې د هغو کچه راکمه شي. ده د تجربې لپاره په هغه ماشوم باندې ازموينه پيل کړه، چې له سويانو څخه به سخت وېرېده. ده به دغه

ماشوم ته هغه مهال سوی ورښکاره کاوه، چې ماشوم به د خوراک په حال کې ؤ. خو سوی به یې دومره لرې ورنه تېراوه، چې په ماشوم کې به یې د وېرې ځواب نه رامنځته کاوه.

دغه سوی یې د څو ورځو په اوږدو کې ورو ورو په همدغه ډول چې ماشوم به د خوراک په حال کې ؤ، ورته نږدې کاوه به یې. بالاخره داسې وخت راورسېد، چې ماشوم به پرته له کومې وېرې په سوی باندې لاسونه وهل. په دې ډول واټسن دا پایله ترلاسه کړه:

چې «د ځینو ورته او مشابه شیانو په مرسته هم کولی شو، ځینې وېرې کنټرول کړو.»

بي.اف.سکينر

(انسانان د حیواناتو په څېر مخلوقات دي، چې محیط هغو ته بڼه او شکل ورکوي.
مګر موږ له دغه ځواک څخه برخمن یو، چې یا یو نوی محیط د ځان لپاره جوړ کړو او یا
په هغه محیط کې چې ژوند کوو، ورسره ځان جوړ کړو.)

«سکینر»

بي. اف. سکينر (B.F.Skinner) د امریکايي اروا پوهانو په ډله کې ترټولو مشهور اروا پوه ګڼل کېږي. نوموړی د «واټسن» او «پاولوف» په څېر د سلوک یا رفتار د مکتب پیرو ؤ او د «هارورډ»، «مینه سوټا» او «انډیانا» په پوهنتونو کې یې د استادۍ ویاړ درلود.

د څېړونکو په اند، سکینر د اروا پوهنې په تاریخ کې ترټولو جنجال پارونکی اروا پوه دی. دا ځکه چې نوموړی په دې باور ؤ، چې انسانان باید له محیط سره د تعامل په صورت کې د حیواناتو په څېر وڅېړل شي. سکینر له ۱۹۶۰م کال یعنې د واټسن او پاولوف ترمړینې وروسته د سلوک پالنې د مکتب د رهبر په توګه رامیدان ته شو او زیات شمېر پلویان او مینه وال یې پرځان راټول کړل.

❖ ❖ ❖

سکینر چې بشپړ نوم یې «بوریس فردریک سکینر» دی، په ۱۹۰۴م کال د امریکې د پنسلوانیا ایالت د «سوسکه هانا» په ښار کې زیږېدلی دی. پلار یې وکیل ؤ او مور یې هم لوستې ښځه وه. له همدې امله د سکینر د ماشومتوب مهال دده په خپله وېناد ثبات او عاطفي څخه په ډک محیط کې تېر شوی دی.

سکینر د پوهنتون تروختته په خپله سیمه کې ژوند کړی او هغه ښوونځي ته تللی، چې دده مور او پلار ورنه فارغ شوي وو. نوموړی د ښوونځي پرمهال یو خورا منظم زده کوونکی ؤ، د سهار له خوا به ترخپلو ټولګیوالو مخکې ښوونځي ته تله، ده د خپلو درسونو ترڅنګ له لوبو او نورو تخنیکي شیانو له جوړولو سره هم زیاته مینه درلوده. ده همغه وخت یو بخاري توپ جوړ کړی ؤ، چې هروخت به یې کچالو، پیاز او نور داسې شیان د ګاونډیانو بامونو ته پکې ور وارول. دی یوشوخ ماشوم ؤ، په ښوونځي کې به یې هم شوخۍ کولې، له همدې وجې خو یوځل ورته له ښوونځي څخه د ایستلو ګواښ هم شوی ؤ.

سکینر د لومړنیو زده کړو تربشپړولو وروسته د نیویارک ښار د «هامیلټون» په کالج کې نوم ولیکه او له همدې کالج څخه یې د انګلیسي ادبیاتو سند ترلاسه کړ. ده هیله درلوده، چې په راتلونکي کې یولوی لیکوال ورنه جوړ شي. په دې اساس یې د یوشمېر ادبي لیکنو، داستانونو او شاعرانه طرحو په لیکلو پیل وکړ. خو چندان موفقې لیکنې یې ونه شوای کړی او دې پایلې ته ورسېد، چې په دې برخه کې د ویلو لپاره کوم مهم شی نه لري.
د ادبیاتو په څانګه کې دغې ماتې او ناکامۍ دومره غمجن کړ، چې رواني ډاکتر ته د تللو په فکر کې شو. همدغه وخت یې د څو اروا پوهانو کتابونه مطالعه کړل او له اروا پوهنې سره یې سخته مینه پیدا شوه. په پایله کې دغه بې بریده علاقه ددې لامل شوه، چې د نورو زده کړو لپاره یې د «هاروارد» په پوهنتون کې نوم لیکنه وکړه.
دغه وخت د سکینر عمر د ۲۵ کالو په شاوخوا کې ؤ، خو پرله پسې هلوځلو په دې بریالی کړ، چې وروسته له څو کلونو له دغه پوهنتون څخه په عالي درجه د اروا پوهنې فوق لیسانس او دوکتورا واخلي.
سکینر له ۱۹۳۶م کال څخه تر۱۹۴۵م کاله پورې د «مینه سوټا» پوهنتون استاد او له ۱۹۴۵م کال څخه تر۱۹۴۷م کال پورې د «انډیانا» پوهنتون د اروا پوهانو د ټولنې رئیس ؤ. ده په دغه موده کې ګڼ شمېر داسې اروا پوهنیز ازموینښتونه ترسره کړل، چې نوموړی ته یې د یوه نوي اروا پوه او استاد شهرت وګاټه. له همدې امله په ۱۹۴۷م کال کې چې عمر یې ۴۳کلنۍ ته رسېده، د هاروارد پوهنتون د استاد په توګه وټاکل شو. سکینر په دې وختونو کې یو کتاب «د ژوبو چال چلند» په نوم خپور کړ. دغه کتاب په ۸ کالو کې ایله ۵۰۰ نسخې وپلورل شو، ګڼ نقدونه ورباندې وشول، چې زیات یکې منفي وو. خو ۵۰ کاله وروسته همدغه کتاب د اروا پوهانو له خوا یو داسې جالب کتاب وګڼل شو، چې د نوې اروا پوهنې څېړې ته یې بدلون ورکړ.

سکینر لکه څنګه چې په ځوانۍ کې په لیکوالۍ او ادبیاتو کې ماتې خوړلې وه، په ۱۹۴۸م کال کې یې د یوه ناول په لیکلو، چې «والدون دوه» نومېده، دغه ماتې په بریا بدله کړه او د څوکلونو په بهیر کې د دوه نیم میلیونو په شمېر وپلورل شو.

په دغه ناول کې یوه کلیواله ټولنه انځورېږي، چې ناوړه چارې پکې د مثبتو چلندونو په واسطه کنټرول مومي. ددې ناول اصلي کرکټر «ټي. اې. فریزر» دی، چې سکینر د همدغه کرکټر په چلند او خبرو کې خپل ویل او پیغام ټولنې ته وړاندې کوي. سکینر یې په اړه وایي:

«ما اجازه ورکړه، چې فریزر هغه څه ووایي، چې په خپله ما د هغو د ویلو لپاره چمتووالی نه درلود.»

نه یوازې د سکینر یادو کتابونو شهرت وموند، بلکې نورو کتابونو لکه «د ارګانیزمونو چلند»، «زما د ژوند جزیات»، «د سلوک پالنې په اړه» او «پوهه او د انسان چلند» یې هم د لوستونکو له هرکلي سره مخ شول.

سکینر د زیاتو هلوځلو له امله څوځله د امریکا دهغه وخت د حکومت او خلکو له خوا ستایل شوی او په یو لړ مادي او معنوي امتیازاتو ویاړل شوی دی. چې د هغو له جملې څخه «دعلم مډال» یادولی شو، چې په ۱۹۶۸م کال چې سکینر ۶۴ کلن ؤ، د امریکا د هغه وخت د ولسمشر «لینډون جانسن» له خوا ده ته ورکړل شو.

سکینر د مرګ تروختته یعنې تر۸۶کلنۍ پورې له کار او څېړنې لاس وانه خیست او په همغه علاقه به یې هڅه کوله، لکه ۶۰کاله مخکې چې یې کوله. دی به معمولاً د خپل کور په تل خونه «ریز زمینۍ» کې ویده کېده، د کټ ترڅنګ به یې د کتابونو ډکې ققسچې ایښې وې. د سهار له خوا به وختي پاڅېد. ترخوراک وروسته به یې څوساعته کار کاوه او وروسته به پلی پوهنتون ته تلو. ده به ویل: «ترهرڅه نه زیات له لیکلوخوند اخلم، که چېرته یې پرېږدم، شاید د خفګان ښکار شم.»

په ۱۹۸۹م کال یا هغه وخت چې سکینر د زړبودۍ پر پوله ولاړ ؤ، ناروغي ورته پیدا شوه، کله چې یې درملنې ته مراجعه وکړه، نو ورته وویل شول، چې ناروغي دې خطرناکه ده او تر دوو میاشتو نور به ژوندی پاتې نه شې. په همغه وخت نوموړي یو راډیو سره په مرکه کې وویل:

«زه مذهبي نه یم، له دې مخې کومه وېره نه لرم، چې وروسته له مرګه به څه راباندې راشي. کله چې ما ته وویل شول، چې په دغه ناروغۍ اخته یې او په څو میاشتو کې به مړ شې. زه له هېڅ ډول هیجان، وېرې او تشویش سره مخ نه شوم. یوازنی شی چې زه یې متاثره کړم او واقعاً په سترګو کې مې یې اوښکې راوستې، هغه مهال ؤ، چې فکر مې وکړ، چې دغه موضوع باید خپلې لور او مېرمنې ته ووایم. پوهېږئ! کله چې مرئ، هغه کسان چې دوستان لري آزار ویني... ما یو ښه ژوند درلود، ډېر به احمقانه وي، چې له هغو څخه په شکایت سر شم. په دې اساس زه به له دغو څو میاشتو څخه هم داسې خوند واخلم، لکه تل چې مې له خپل تېر ژوند څخه اخیستی دی.»

سکینر له مړینې څخه ۸ ورځې مخکې چې بدن یې د ناروغۍ له امله سخت ضعیف شوی ؤ، بوسټون ته د امریکا د اروا پوهانو ټولنې ته راغی او خپله نوې لیکل شوې مقاله یې واوروله.

په پای کې دغه ستر روان پوه، ناروغۍ پرې نه ښود، چې نور د ژوند په لاره ګام واخلي. همغه وو، چې په ۱۹۹۰م کال کې له ژوند سره مخه ښه وکړه. دی د وینې سرطان ؤ!

❖❖❖

سکینر په خپلو څېړنو کې څرګندوي: «د اروا پوهنې علم د تېروتنو په ځای کې د انسان سلوک څېړي. موږ نور په دې باور نه شو پاتې کېدلی، چې وایي، ځینې انسانان په بشپړ ډول د شیطانانو له خوا یرغمل شوي دي او یا په هغه باور، چې ګویا ټول انسانان په خپل باطن کې یو جادویي جوهر لري، چې د

هغوی هر سلوک او چلند ته لوری او بڼه ورکوي. نن مو‌ږ په انساني طبيعت باور لرو.»

د سکينر په اند: «د انساني طبيعت زيات برخه له محيطي انګېزو څخه رنګ اخلي، په دې توګه اړينه نه ده، چې د ځينو سرسري احساساتو او ذهني تمايلاتو له مخې د انسان بشپړ سلوک او چلند وارزوو. د انسان د چلندونو او رفتارونو په اړه چې څومره پوهېدلی شو، هغه به دا وي، چې کوم څه د دې لامل شوي، چې د غو چلندونو او رفتارونو ته يې بڼه ورکړې؟ څرګنده ده، چې د دغه لاملونو ډېره برخه به په محيط کې مومو. موږ معمولاً خپل چلند ته له دې امله بدلون ورکوو، چې کوم شی په محيط کې د ښه او کوم شی د بد په نوم پېژندل شوي دي. يا موږ خپل سلوک د دې پر اساس تغيروو، چې کوم شی راته سم او کوم راته ناسم دي. موږ ظاهراً داسې فکر کوو، چې کوم چلند چې له ځانه ښيو، په هغو کې بشپړ خپلواک يو. مګر که چېرې دقيق شو، وينو داسې څه شته، چې زموږ چلند پياوړی کوي او دغه څه تر ډېره هماغه محيطي انګېزې او معيارونه دي. په دې بنسټ، زموږ شخصيت د هغو تعاملاتو حاصل دی، چې موږ يې له هغو نړۍ سره کوو، چې پکې زېږېدلي يو.»

پوهاند حکيم، د خپل کتاب «د اروا پوهنې ښوونځي» په يوه برخه کې د ځينو بهرنيو سرچينو په حواله د سکينر د مفکورو په باب ليکي:

«د سکينر اروا پوهنه د طبعي جبر پر بنسټ استواره ده. د هغه په عقيده د انسان د سلوک علمي توصيف د قضيې يو اړخ او د فرد د آزادۍ فلسفه د قضيې بل اړخ دی... د انسان سلوک له علمي نظره د علمي جبر تابع او منونکی دی. په علمي جبر کې هر سلوک علت لري... هغه جبر چې د ماشين په کار کې موجود دی، د انسان د سلوک په هکله هم صدق کوي. نن ډېر داسې ماشينونه جوړ شوي دي، چې په يوډول د انسان له سلوک سره ورته والی لري. لنډه دا چې انسان ماشين د ځان په شکل جوړ کړی دی. علمي جبر د دې واقعيت ښکارندوی دی... پوه او عالم د بل هر وګړي غوندې د ځانګړي تاريخ

www.sikaraam.com

محصول دی... خو په دې ځرګند حقیقت اعتراف کوي، چې پوهه او عالم هم لا په مطلقه معنا آزادي نه لري. پوهه د پدیدو خطِ سیر، هغسې چې طبیعت تعین کړی دی ښکاره کوي او نه شي کولی، په هغه مسیر کې مداخله وکړي، نو په دې خاطر پوهه د طبعي چارو جریان او د ژوند په چاپېریال کې د انسان د سلوک توضیح ده.»

د نړۍ د ستونزو د هواري په برخه کې اوسنۍ ساینسي ټکنالوژۍ کار ورکړئ، خو په دغې ټکنالوژۍ کې داسې څه هم شته، چې بشر یې له تشویش سره مخ کړی دی. د ساري په ډول اټومي بمونه او نورې تباه کوونکې وسلې هغه څه دي، چې د ځمکې پرمخ د انسان ژوند ګواښي. سکینر په انساني ټولنو کې یو د بل پر وړاندې د مضرې ټکنالوژۍ د ودې پرځای د سلوک او رفتار د ټکنالوژۍ دود کول د حل لاره ګڼي، دی لیکي: «د حل یوازنۍ لاره هغه وخت راپیدا کېږي، چې انسان یې خپل سلوک، رفتار او چلند ته بدلون ورکړي. دا ځکه چې انسان د ټولو مشکلاتو علت دی... په انساني ژوند کې د فزیک، کیمیا او بیولوژیکي علومو پر نسبت اروا پوهنې ته کمه پاملرنه شوې ده. په لرغوني یونان کې انسانانو د خپل چلند په اړه معلومات د هغه درک په اندازه کول، چې دوی همغه وخت له جهان او محیط څخه درلود. خو نن چې محیط او د ژوند چارو بدلون کړی، کار ماشیني شوی، معلومات ډېرشوي، فضا ټکنالوژۍ په سر اخیستې، خو زموږ هغه درک چې له خپله ځانه یې لرو، تقریباً هماغسې پاتې دی او چندان وده یې نه ده کړې.»

سکینر د دې هرڅه پرځای د نړۍ د ستونزو د حل لپاره اصلي ټکی د انسانانو روان پالنه یا رواني ځان جوړونه ګڼي. نوموړی د دغې جوړونې په باب د نورو اروا پوهانو په خلاف بل ډول نظر لري. دی وایي:

«موږ نه شو کولی د افراد ذهن وربدل کړو. یوازې دا کولی شو، چې هغه سلوک او محیط چې د افرادو ذهن ته بڼه ورکوي بدل کاندو. په همدې توګه تاسې نه شی کولی، د خلکو په زړونو کې نیت یا هدف ایجاد کړئ، خو دا

کولی شی، چې ځینې چلندونه هغو ته جذاب کړئ او یا له ځینو چلندونو څخه جذابیت را کم کړی.»

سکینر د افرادو په ذهني، رواني او په مجموع کې د افرادو په شخصیتي جوړښت کې د محیط رول تر ټولو مهم بولي او ددغه مطلب د توضیح لپاره په ځینو ځایونو کې ان له افراطه کار اخلي. لکه چې وایي:

«انسان په دې دلیل اخلاقي حیوان نه دی، چې بېل ډول ځانګړنې لري، بلکې د انسان اخلاقي توب په دې کې دی، چې یو داسې اجتماعي محیط یې جوړ کړی دی، چې هغه نوموړی اړباسي، چې اخلاقي چلند او سلوک له ځانه وښیي.»

سکینر په ټولنه کې د افرادو د چلند او سلوک بدلون د زور او شکنجې له لارې سم نه ګڼي، بلکې د کنټرول او مثبت تقویت پلوي کوي. د سلوک بدلون د مثبت تقویت له مخې یو مشهور فن دی، چې په رواني روغتونونو، زندانونو او ښوونځیو کې د ناوړه او نامطلوبو چلندونو د سمولو او مثبتولو په موخه کارول کېږي. د سکینر په دې اړه زیاتوي:

«که چېرې یو ماشوم په پام کې ونیسئ، کله چې د خوړو د لاسته راوړلو لپاره شور او لانجه جوړوي، نو که چېرې یې والدین ددغه ماشوم د غوښتنې په مقابل کې تسلیم شي. په حقیقت کې د هغه د نامطلوب سلوک تقویه کوي... په دې ترتیب موږ هغه مهال د یوه ماشوم چلند بدلولی شو، چې له هغو سره یې مخکنی چلند یا نامطلوب عمل تائید نه کړو. په همدې ډول د رواني ناروغانو سره په چلند کې د هغو د ناسمو رفتارونو په نه تقویت سره کولی شو، د هغه په سلوک کې مثبت بدلون ته لاره هواره کړو.»

❋ ❋ ❋

آلفرډ آدلر

(د تکبر د ټولو ډولونو انګېزه یوه ده، متکبر انسان د ځان لپاره یو داسې هدف ټاکي، چې په نړۍ کې د لاسته راوړلو وړ نه وي. دی غواړي په دغې نړۍ کې بل هېڅوک تر ده مهم او موفق نه وي، خو پوهېږئ! دغه هدف دده د بې کفایتۍ د احساس مستقیمه پایله ده.) «**الفرډ آدلر**»

(ټولې اروايي ناروغۍ له ټولنې څخه د ګوښه توب له امله پیداکېږي، څومره چې موږ له ټولنیز ژوند څخه لرې کېږو، هغومره به موږ په زیاتو اروايي ستونزو او ناروغیو اخته کېږو.) «**الفرډ آدلر**»

آلفرډ آدلر (Alferd Adler) د اتریش د هېواد هغه نامتو اروا پوه دی، چې د لومړي ځل لپاره یې په اروا شننه یا روانکاوۍ کې د ټولنیزې اروا پوهنې تطبیق ته لاره هواره کړه. نوموړی که څه هم د «**زیګموندفروید**» د نظریاتو پلوی ؤ، خو له څه مهال تېرېدو وروسته یې د هغو له ځینو څرګندونو سره مخالفت وښود او د خپلو څلورو نورو ملګرو په ملتیا یې یوه بله ډله جوړه کړه، چې د هغو ډلې یوه لاسته راوړنه د «ټولنیزو علاقو» د نظریې رامنځته کول وو.

❖❖❖

آلفرډ آدلر په ۱۸۷۹م کال د اتریش هېواد د وین ښار په یوه بډایه کورنۍ کې وزیږېد. نوموړی د خپل پلار د «۷» اولادونو له ډلې دوهم زوی ؤ. دی او یو بل کوچینی ورور یې د پلار د نورو اولادونو په پرتله ضعیف او خوار اندامي وو او هر وخت به یې له ناروغیو سرټکاوه. په پایله کې آډلر له ناروغۍ روغ راووت او کوچینی ورور یې مړ شو.

په همدې بنسټ آډلر همغه مهال له ځانه سره پرېکړه وکړه، چې په راتلونکي کې باید یو پیاوړی ډاکتر ووسي. نوموړی په کوچینوالي کې له بېلابېلو عقدو سره مخ ؤ، له مشر ورور سره یې کینه وه، هغه به کله ناکله ځوراوه او مور یې هم د مشر زوی او ده ترمنځ توپیر کاوه. په دې توګه به آډلر د مور په پرتله له پلار سره زیات د نږدېکت احساس کاوه.

آډلر چې کله په ښوونځي کې شامل شو، ښوونکي یې پلار ته وویل، چې دغه زوی دې د هېڅ لوبې نه دي! خو آډلر په وړوکي او کمزوري ځان هڅه وکړه، چې په خپلو کمزوریو او حقارتونو لاسبری شي او د یوه داسې انسان په بڼه څرګند شي، چې تل د تحقیر شویو انسانانو لاس نیوی وکړي.

آډلر د ښوونځي له بشپړولو وروسته په وین پوهنتون کې د طب پوهنځي ته ومنل شو. ده خپل مونوګراف د خیاطانو د صحي شرایطو په هکله ولیکه او له څو کلنو زده کړو وروسته یې یاد پوهنځی په بریالیتوب سره پای ته ورساوه. نوموړي تردې وروسته د یوه ډاکتر په توګه کار پیل کړ، خو د ناروغانو د

درملنې پرمهال د هغو رواني ستونزو او ذهني اختلالاتو دده پاملرنه د ارواپوهنې خوا ته چې په هغه پېړۍ کې د یوې نوې او جالبې پوهنې په توګه رامنځته شوې وه ور واړوله. آډلر دا وخت د یوشمېر نامتو ارواپوهانو اثار مطالعه کړل. دغې مطالعې نوموړی وهڅاوه، چې دخپل هېواد له وتلي روان پوه «زیګمونډفروید» سره وپېژني. همغه ؤ، چې د فروید او نیزو غونډو ته یې لاره پیدا کړه.

په دغو غونډو کې به فروید او نورو ګډونوالو په بېلابېلو ارواپوهنیزو مسایلو بحث کاوه. څرنګه چې آډلر ان د ماشومتوب له مهاله زحمت کش او هڅاند انسان ؤ، نو په کم وخت کې یې د نورو ګډونوالو په پرتله زیاته وړتیا وښوده. آډلر کابو «۱۰» کاله له فروید او د هغه د روانکاوۍ یا ارواشننې له مفکورې سره ملګری پاتې شو. خو تردې وروسته یعنې هغه مهال چې نور یې په ارواپوهنه کې د استادۍ وړتیا ترلاسه کړه، د زیګموندفروید له ځینو نظریاتو سره یې اختلاف پیدا شو.

فروید هڅه کوله، چې دغه اختلاف له منځه یوسي او آډلر په یونه یو ډول تر خپل بشپړ اغېز لاندې راولي. په دې سبب یې د وین د روانکاوۍ ټولنه دده «آډلر» په نوم ونوموله. خو دې هڅې هم ونه شوای کړای، چې د دوی ترمنځ د نظر بشپړ یووالی راولي. په پایله کې آډلر د فروید هغه نظریات چې په هغو کې پر جنسي مسایلو زیات تمرکز کېده چټل وګڼل او فروید بیا ده ته د ناوړه او د شهرت د لېوني خطاب وکړ.

په دې ډول په ۱۹۱۱م کال د دواړو ترمنځ په بشپړ ډول اړیکې پرې شوې او یو کال وروسته آډلر د «فردي ارواپوهنې ټولنه» تاسیس کړه. آډلر په دغه وخت کې «د رواني مړاویتوب د منځته راتګ څرنګوالی» په نوم کتاب خپور کړ. خو دا هغه وخت ؤ، چې نور لومړۍ نړیواله جګړه راپیل شوه او د نورو څېړونکو او پوهانو په څېر د آډلر کارونه هم په ټپه ودرېدل.

تردې وروسته نوموړي د اتریش په پوځ کې د ډاکتر په توګه ګڼ خدمتونه ترسره کړل. وروسته یې په وین ښار کې د ماشومانو د رواني درملنو بنسټ کېښود، ددغه روغتون څانګې ډېر ژر د ښار نورو برخو ته ولېږدول شوې او «۲۲» نور روغتونونه ورڅخه ورغول شول، خو په ۱۹۳۲م کال کې دولتي چارواکو دده په روغتونونو بندیز ولګاوه.

په دې سره آډلر اړ شو، چې د مهاجرت لمنه ونیسي. نوموړی امریکا ته ولاړ، هلته د خلکو له هرکلي سره مخ شو او د نیویارک د «لانګ آیلنډ» پوهنتون د اروا پوهنې استاد وټاکل شو. آډلر دا مهال د امریکا له ځینو نورو پوهنتونونو سره هم همکاري درلوده او په ګڼو غونډو کې به یې ویناوې کولې. په حقیقت کې همدغه ویناوې وې، چې نوموړی یې په اروپا او امریکا کې شهرت ته ورساوه.

آډلر ته ژوند زیات فرصت ورنه کړ. یوه ورځ چې سکاټلیند ته د وینا لپاره تلل ؤ، مخکې له دې چې وینا یې اورولې وی، د زړه حمله ورباندې راغله او د تل لپاره یې له نړۍ سره مخه ښه وکړه. دغه وخت نوموړی ۵۸ کلن ؤ.

آډلر نه یوازې په پوهنتونونو او نورو علمي او څېړنیزو مراکزو کې تدریس او ویناوې کولې، بلکې یو شمېر داسې کتابونه یې هم ولیکل، چې دده نوم به یې د یوه اوچت اروا پوهاند په توګه تردېره ژوندی ساتلی وي. دده د مشهور اثارو نومونه دا دي:

- د ژوند علم
- د فردي اروا پوهنې تیوري او کارول
- هغه معنا چې ژوند یې ستا لپاره لري
- د رواني مړاویتوب د منځته راتګ څرنګوالی

❖❖❖

د آډلر نظریات که څه هم د فروید د نظریاتو پربنسټ راخوځېدلي، خو بیا هم په ځینو غټو ټکو ورسره توپیر پیدا کوي. فروید به ویل، انسان په بشپړ ډول

د تحت الشعور یا لاشعور تر اغېز لاندې دی، خو آډلر وايي، چې انسان د «لاشعور» په پرتله له «شعور» څخه زیات اغېزمن دی. په دې چې د انسان په چال چلند او سلوک کې چې کوم رول شعور یا ځان خبره ذهن لري، هغه رول لاشعور یا ځان ناخبره ذهن نه شي درلودلی. همداراز آډلر انسان یو اجتماعي موجود ګڼي، چې خپل ماحول ته د ځواب ورکولو او د خپلو نیمګړتیاؤ د پوره کولو په حال کې د خپل ژوندانه سبک او لاره ټاکي. دی وايي: «ټول انسانان په فطري توګه یو ډول فردي هویت او قدرت ته د رسېدو په لټه کې دي او له دې لارې ټول انسانان له خپل ماحول سره د جوجاړ په هڅه کې دي.»

آډلر له فروید سره په دې نظر کې همغږی دی، چې وايي«د انسان روان او ذهن په ماشومتوب کې بڼه نیسي او د ماشومتوب د مهال خاطرې، عقدې او نور چلندونه د ژوند ترپایه پورې د انسان پرورانې او ذهني حالت اغېز لري.»، خو د فروید له هغه نظر سره بشپړ مخالفت ښيي، چې وايي:

«د انسان جنسي تمایلات د هغه د رواني انګېزو اصلي محور دی.»

آډلر څرګندوي: «یوماشوم په داسې ماحول کې رالویږي، چې زیات وګړي يې تر ده لوی او قدرتمن دي. دی په جدي ډول د لویو وګړو د چال چلند تر اغېز لاندې راځي. له هغوی څخه په شعوري او لاشعوري توګه زده کړه کوي او ورځ تر بلې يې ذهن دا موضوع بوخت ساتي، چې باید ترڅانه د لویو وګړو په څېر چلند، رویه او مقام راخپل کړم. د دا ډول تشو د ډکولو احساس د ماشوم د زده کړې او یادګیرۍ په تجربو بدلېږي... ماشوم په یوه نه یو ډول په خپل ځان کې د لویانو په پرتله د کمښت یا کمبودۍ احساس کوي او تل هڅه کوي، چې دغه نواقص جبران کړي، چې دغه پروسه د ماشوم د ودې او رشد اصلي ټکي دي.»

آډلر دغه مطلب په یوه جمله کې داسې رانغاړي: «په زرګونه ځواکونه او استعدادونه د کمبودۍ له احساس څخه سرچینه اخلي!»

آډلر یو بل ځای وايي: « هغه څه چې تر بل هر څه زیات اهمیت لري، دا دی، چې ایا موږ خپلې کمبودۍ د یوه مشکل په توګه پېژنو او که نه؟... د انسان هڅه

او تلاش تل د حقارت او کمبودۍ د احساس د نفې کولو پر مهال بنه غوره کوي، چې دغه بهير په خپل وار سره د يوه شخص ټول ژوند ته لوری ورکوي.»
آډلر دغه بهير ته چې انسان پکې د ژوند د چارو سرته رسولو او په مجموع کې د خپل ځان د جوړولو لپاره پارول کېږي، د حقارت د عقدې نوم ورکوي. د آډلر په اند د افرادو د چال چلند او رفتار ټاکونکې قوه، همدغه د حقارت عقده ده. نوموړی د خپلې دغې وينا د روښانولو لپاره په مثال کې زياتوي: «هغه وګړي يا ماشومان چې بدني کمزوري لري، هرکله د خپلې دغې کمزورۍ د جبران هڅه کوي. ذکر او فکر يې دا وي، چې خپله نيمګړتيا رفع کړي، ښايي له داسې افرادو څخه د سپورټ قوي لوبغاړي جوړشي. همداراز هغه افراد چې په ماشومتوب کې د ژبې او خبرو کولو ستونزه لري، ممکن د وينا درملنې يا ګفتار درمانۍ له لارې په يوه اوچت ويناوال بدل شي.»
آډلر د فرانسې د مشهور امپراطور «ناپليون» يادونه کوي، چې ټيټ قد يې درلود او په ماشومتوب او نوې ځوانۍ کې به له دغه ټکي ځورېدا، ښايي دا او دې ته ورته لامل به وو، چې هغه په يوه مقتدر واکمن بدل شو.
آډلر د خپلو څرګندونو په لړ کې زياتوي:
« په انساني ټولنه کې د حقارت د احساساتو جبران د افرادو او جامعې په خير دی او د دې په مقابل کې د دغه ډول احساساتو په جبران کې پاتې راتلل او ماتې خوړل، د حقارت د عقدې د پاينښت او ټينګښت لامل کېږي، چې په پايله کې فرد تردې بريده کمزوری کوي، چې د ژوندانه له زياتو مسايلو سره په مخامخ کېدو کې له ماتې سره مخامخ کېږي.»
د آډلر په نظر: «که چېرې د يوه انسان په ذهن کې د حقارت عقده شديده او ځنډنۍ شي او د هغو د جبران لاره ونه ليدل شي، نو انسان بيا يو ډول منفي غبرګونونو ته هڅوي. د ساري په ډول که چېرې يو سړی په ټولنيز ژوند کې کم راشي او د حقارت په يوه دوامداره احساس کې ونښلي، هغه بيا وخت ناوخت خپله باطني غوغا رابرسېره کوي او تر ډېره يې د يوه ناسالم او افراطي چلند په

www.sikaram.com

چوکاټ کې وړاندې کوي. مثلاً د حسد، کینې، ګوښه ګیرۍ، ویرې، د اجتماعي نزاکت نه مراعات کولو، ځان ته په کمه سترګه کتلو یا ځان لوی لیدلو، تظاهر او نورو ناسمو اعمالو په بڼه یې څرګندوي.»

آډلر یو بل ځای د انسان د شخصیت پر وحدت او همسازۍ باندې ټینګار کوي، چې په هغو کې محرک ځواک او نور منابع، انسان د یو اوچت هدف په لور رهبري کوي. نوموړی وایي؛ د ځان د لوړتیا لپاره کوښښ کول، ذاتي جنبه لري، چې د ټولو پرمختیاؤ سبب کېږي... پراختیا غوښتنه او پراختیا لټونه یوه عامه مرحله ده. د پرمختیا لپاره د انسانانو هڅه په بېلابېلو مسیرونو کې څرګندېږي. هرشخص په خپل ځان کې د ژوند او حالاتو په مقابل کې د ځواب ویلو طریقې ته «چې د ژوند سبک او روش هم ورته ویل کېږي» وده ورکوي. د ژوند سبک او روش د هغو چلندونو مجموعه ده، چې دیوه شخص په وسیله د واقعي یا خیالي نیمګړتیاؤ د جبران لپاره ترسره کېږي.

د ساري په ډول هغه ماشوم چې بدني ضعیفي لري، د ژوند سبک یې له هغو ټولو فعالیتونو څخه عبارت دی، چې د بدني ځواکمتیا د لاسته راوړلو لپاره یې پکاروي. دغه سبک ورو ورو د ماشوم د راتلونکي ژوندانه لپاره د یوه چوکاټ بڼه غوره کوي... له بلې خوا هغه ماشوم چې په افراطي ډول د مور او پلار له خوا یې تر نظر لاندې نیول کېږي، یا ناز ورکول کېږي. ښایي یو ځان مداره Self-centred او له اجتماعي علاقو څخه لرې ماشوم ورڅخه جوړ شي او ددې په مقابل کې هغه ماشوم چې له پامه غورځول کېږي او هېڅ ډول پاملرنه ورته نه کېږي، ددغه ډول ماشوم د ژوند سبک او روش له ټولنې څخه د غچ اخیستلو په بڼه راڅرګندېږي.

آډلر په اروایوهنه کې د انساني طبیعت د سمې طرحې د وړاندې کولو په موخه لیکي: «له ټولنې سره د جوجاړي روحیه، د اروایوهنې تر ټولو مهمه دنده ده.» آډلر هغه اشخاص چې له ټولنې سره د هېڅ ډول جوړجاړي هوا نه لري، د

www.sikaraam.com

ټولنې دښمن ګڼي. دی د مثال په ډول د مغرور او ځان ليدونکي انسان يادونه کوي او ليکي:

«مغرور او ځان وينی انسان هڅه کوي، خپله اصلي ځېره پټه کړي...ددغه ډول افرادو په ژوند کې ټول شيان په دې پوښتنې پای ته رسي؛ دغه کار يوازې زما لپاره څه ګټه لري؟» آډلر له دغه ابهام سره مخامخ ؤ، چې ايا ټول هغه بريااليتوبونه او کارونه، چې د بشر لپاره شوي، د ځان وينۍ «خودبيني» حاصل دي؟ ايا د نړۍ د بدلولو په لاره کې ځان لوی ليدنه تر ټولو مهمه انګېزه ده؟...

د آډلر ځواب د دا ډول پوښتنو پر وړاندې منفي دی. دی وايي:

«هغه لوی کارونه چې د بشريت په خدمت کې ترسره شوي، د ځان غوښتنې يا خودخواهۍ حاصل نه دي، بلکې د نورو د غوښتلو حاصل هم دي. موږ ټول تريوه بريده ځان ويني يا خودبين يو، مګر هغه انسانان چې د سالم روان خاوندان دي، کولی شي دغه انډول وساتي او نورو ته هم پام وکړي. ځان ليدونکي انسانان په ټوليز ډول اجتماعي اړتياو ته ژمن نه وي... دوی ځان په هرحالت کې ترنورو لوړ ګڼي او د نورو په تورنولو کې تخصص لري.»

❋ ❋ ❋

آبراهام مازلو

(د انسان يوه ستونزه دا ده: دی د ژوند په هره شېبه کې ويني، چې انسان والی ځومره سخت دی.)

«آبراهام مازلو»

(که چېرې يو انسان له خپل کار او دندې څخه خوشاله نه وي، د خپل ځان د لاسته راوړولو يوه ترټولو مهمه لار يې ورکه کړې ده.)

«آبراهام مازلو»

آبراهام مازلو «Abraham Maslow» د بشري یا انسان پالې اروا پوهنې پلار بلل کېږي، چې د اروا پوهنې په نوي بهیر کې یې تر بل هرچا اوچت ګامونه اخیستي دي. په شلمه میلادي پېړۍ کې دده نظریات اروا پوهنې ته نوې ساه وربښي. د څېړونکو په اند، د آبراهام مازلو لیکنې نه یوازې له علمي اړخه معتبرې دي، بلکې د عامو لوستونکو له خوا یې هم ښه استقبال شوی دی او تراوسه پورې یې په خورا مینې او علاقې سره اثار لوستل کېږي.

مازلو به ویل: « که یو څوک غواړي، چې د دغې ظاهري نړۍ په یوه برخه کې د مینې او دوستۍ وړ واقع شي، نو لومړی باید په خپل ځان کې دننه یا په خپل باطن کې د نړۍ له همغې برخې سره مینه او دوستي وکړي.»

❖❖❖

آبراهام مازلو په ۱۹۰۸م کال د نیویارک د «بروکلین» ښار په یوه فقیر مېشته سیمه کې زیږېدلی دی. دی د پلار مشر زوی ؤ، څنګه چې دده مور او پلار دواړه نالوستي روسي مهاجر وو، نو هڅه یې دا وه، چې په ټولو اولادونو یې زده کړې وکړي. خو له دې سره هم د مازلو ماشومتوب له ناخوا ډک ؤ. نوموړی یو شرمګیر، خو د عالي استعداد خاوند هلک ؤ. دده مور چې یوه خرافاتي یهودۍ مېرمن وه، هرکله به یې کوچینی مازلو تهدیداوه او خپلو دوو نورو زامنو ته به یې چې تر مازلو کشران وو ترجیح ورکوله. مازلو د مور له دغه چلند څخه د ژوند تر پایه پورې خوابدی ؤ. ده به د ماشومتوب او نوې ځوانۍ پرمهال د خپل بدن د ډنګرو غړو له امله د حقارت احساس کاوه. خو ددې لپاره چې دغه تشه جبران کړي، د سپورتي مهارتونو په زده کړه یې لاس پورې کړ. دده پلار غوښتل چې له زوی «مازلو» څخه یې په راتلونکي کې یو تکړه حقوقپوه جوړ شي.

په همدې سبب مازلو خپلې زده کړې د حقوقو په برخه کې د نیویارک په یوه کالج کې پیل کړې. ددغو زده کړو تر بشپړولو وروسته د «ویسکانسن» پوهنتون ته ولاړ، هلته یې له اروا پوهنې سره علاقه پیدا شوه او په همدغه

ځانګه کې یې د لوړو زده کړو لپاره متې راونغښتې. په پایله کې په ۱۹۳۴م کال په اروا پوهنه کې د دوکتورا په اخیستو بریالی شو.

مازلو په دغو رسمي زده کړو بسنه ونه کړه او د لا نورو زده کړو لپاره یې د کلمبیا پوهنتون ته مخه کړه، هلته یې له مشهور اروا پوه «آلفرډ ادلر» سره وپېژندل او د هغو له څېړنو او لیکنو څخه یې ګټه واخیسته. ده همغه مهال له یوشمېر نورو اروا پوهانو لکه، کارن هورنای، ورتایمر، کورټ کافکا او نورو سره هم راشه درشه پیدا کړل. همدارنګه یې د امریکا د نامتو بشر پېژندونکي «روت بندیکت» د اثارو او نظریاتو مطالعې د نوموړي پام له رواني او اجتماعي اړخه د مثبتو اشخاصو د روزلو په لور راواړاوه.

مازلو تر زده کړو وروسته ۱۴ کاله د «بروکلین» په کالج کې تدریس وکړ، خو تر هر څه لومړی ده هڅه دا وه، چې په یوه نه یوه توګه اروا پوهنه انساني کړي. مګر ځینو دودیزو اروا پوهانو دی په سمه نه پرېښود او که هر څومره به لوستونکو او محصلینو ده هڅې ستایلې، بیا هم ده له خوا په اروا پوهنه کې د زړو عنعنو نه رعایت ددې لامل ؤ، چې یوشمېر اروا پوهانو به ده په کړیو کارونو سترګې پټولې.

مازلو په ۱۹۴۵م کال چې ۳۷ کلن ؤ، د «انحراف د اراپوهنې اصول» کتاب یې خپور کړ او دوه کاله وروسته یې یوه بله مشهوره مقاله چې د انګېزې تیوري نومېده له چاپه راووتله. له ۱۹۵۱م څخه تر۱۹۶۹م کال پورې د براندایس پوهنتون د اروا پوهنې د ټولنې ریاست ده پر غاړه ؤ او ده همدغلته خپل بنسټیز نظریات تدوین او د «شخصیت او انګېزې» په کتاب کې یې خپاره کړل. نوموړی تر دغو هلوځلو وروسته د امریکا د وتلیو اروا پوهانو په ډله کې راغی او په پایله کې د امریکاد اروا پوهانو د مجلس د عمومي رئیس په توګه وټاکل شو. اوسني څېړونکي په دې باور دي، چې تر آبراهام مازلو مخکې اروا پوهنه پر دوو برخو وېشل شوې وه. یوه لوري ته د سلوک پلویان واقع وو، چې ځینو افراطي پلویانو یې انسان ته د یوه ژوندي ماشین

خطاب کاوه او بل لوري ته د روانکاوۍ یا ارواشننې پلویان وو، چې ټول رواني مسایل به یې د لاشعور په تله تلل. همغه وو، چې آبراهام مازلو یوه دریمه څانګه د بشري یا انسان پالې اروا پوهنې په نوم رامنځته کړه.

دغه اروا پوهنه د روانکاوۍ له هغه ټکي سره موافقه نه کوي، چې وايي، د انسان چلند په جبري توګه په لاشعور کې د ځپل شویو او ټپل وهل شویو غریزو او د ماشومتوب د دورې د خاطرو او انګېزو په واسطه رهبري کېږي. بلکې وايي؛ انسان هر وخت کولی شي، چې پرخپل سرنوشت باندې اغېز وکړي او یا حتیٰ هغه کنټرول کړي. څرنګه چې انسان خپلواک دی، نو کولی شي د ځان لپاره بدمرغي او یا نېکمرغي په خپله وټاکي. خو هغه څه چې یو انسان په فزیکي او رواني توګه په حرکت راولي، په واقعیت کې هغه لیدلوری، انګېرنه، برداشت او اخیستنه ده، چې انسان یې د ځان او چاپېریال په وړاندې لري. د انسان پالې اروا پوهنې د سرلاري په توګه د آبراهام مازلو په ټولو څرګندونو کې انسان ته یو ځل بیا ارزښت ورکول کېږي او د انتخاب او خپلواکۍ انګېزه ورته په ګوته کېږي، چې په هغو کې انسان خپل باطني تمایلات، غوښتنې، هیلې او د ځان جوړونې ارادې په واقعیت بدلولی شي. مازلو لیکي:

«د بشر تاریخ د انساني فطرت د ټيټ ګڼلو او هغو ته په کمه سترګه کتلو له روشونو ډک دی. په تاریخ کې کوم لوی انتظارات چې افرادو له خپله ځانه درلودلې، همېشه ډېرکم لیدل کېږي... د یوه سالم روان په رڼا کې ځان جوړوونکي او ځان هسکوونکي انسانان دا ځانګړتیا لري، هغه خپل باطني غږ ته غوږ نیسي، له خپلې دندې سره مینه لري او خپل ژوند د حقیقت، نېکمرغۍ او ذهني آرامښت په لیکه برابروي.»

د مازلو په اند، «موږ ټول پوهېږو، چې د خوراک، څښاک، خوب او نورو اساسي اړتیاؤ پوره کولو ته اړ یو. خو له دغو اساسي اړتیاؤ ورهاخوا نورې اړتیاوې هم موږ په خپل وجود کې حس کوو، چې هغه د انسان معنوي او رواني

اړتیاوې دي.» دده په باور تقریباً ټولې رواني ستونزې زموږ د روان او ذهن له ناسمتیا څخه سرچینه اخلي. روان او ذهن هغه مهال له کړکیچ او ناسمتیا سره مخامخ کېږي، چې شخص د داسې معنوي او اساسي اړتیاؤ د نه پوره کېدو له مخې د پوچۍ او اضطراب احساس وکړي. مازلو زیاتوي: «هرانسان د ځان جوړولو، ځان ارزښتمن کولو او ځان نېکمرغه کولو لپاره تلوسه لري او همدغه تلوسه په انسان کې بېلابېل ځواکونه او استعدادونه ویښوي. د ځان رغولو په دغه پروسه کې د اړتیاؤ او ضرورتونو پوره کېدل د انسان له رواني او ذهني ثبات سره زیاته مرسته کولی شي.

انسان غذا، چاپېریال، خوب، جنسي فعالیت، نظم، ثبات، امنیت، دوستانو، احترام او درناوي، دندې، کورنۍ، اقتصادي پیاوړتیا او روغتیا درلودلو او ددې ټولو په رڼا کې ځان نېکمرغه احساسولو ته اړتیا لري. ددغه ډول اړتیاؤ د پوره کېدلو بهیر انسان د ځان جوړولو او ځان تثبیتولو په دایره کې راولي.» د مازلو په نظر له رواني اړخه ځان جوړي او ځان هسکي وګړي لاندې ګډې ځانګړتیاوې لري:

- له واقعیت سره سم درک
- د خپل ځان منل یا پرخپل حالت او ماهیت باندې رضایت
- له خپل کار او دندې سره تعهد او ژمنتیا
- په سلوک او چال چلند کې ثبات او طبیعي والي
- شخصي استقلال او د ځانوالۍ احساس
- د روحاني او عرفاني تجربو درلودل
- له نورو انسانانو سره هم زړېتوب او د علاقې او عاطفې شتون
- د خلاق او نوښتګر نظر او لیدلوري درلودل
- لوړه اجتماعي علاقه...
- د پلمو، بهانو او لانجو د شاته وهلو او هېرولو خواته تمایل

- ❖ د نورو انسانانو د غوره ځانګړتیاؤ د یادلو او لیدلو خوا ته تمایل
- ❖ د خپلو افکارو او احساساتو مسئولیت منل

... دا ټول هغه ټکي دي، چې مازلو يې «انساني کمال» ګڼي او زیاتوي، هغه اشخاص چې له رواني مړاویتوب او ذهني ګډوډۍ سره مخ دی، له پورتنیو ځانګړتیاو او مشخصاتو څخه په فاصله کې دي.

مازلو په خپل یوه تحلیل کې د وېرې او ډار په باب چې د انسان د هیجاناتو له ډلې څخه دي، یوه نوې خبره لري او وایي: « موږ لکه څنګه چې له خپلو ناوړه خصوصیاتو څخه وېره لرو، همداسې له خپلو غوره خصوصیاتو څخه هم په وېره کې یو. ښایي زموږ لپاره په ژوند کې یو مهم کار یا یو اوچت ماموریت مخکې وړل، زیات د وېرې او ډار وړ وي. له همدې امله ژوند د خورا معمولي کارونو په ترسره کولو کې تېروو...موږ چې کله په خپل ځان کې لویې وړتیاوې وینو، نو همغه وخت د خپلې وېرې او حیرانتیا له مخې دوه زړي کېږو. »

مازلو به د تدریس پرمهال له محصلینو پوښتنې کولې او ویل به یې له تاسو څخه کوم یو غواړي په راتلونکي کې ولسمشر شي؟ یا له تاسو څخه کوم یو غواړي د البرټ شوایتزر په شان الهام ښونکی اخلاقي رهبر شي؟ خو کله به چې محصلینو ددغو پوښتنو له ځوابولو څخه د شرم احساس کاوه، مازلو به ورته ویل، که چېرې په تاسې کې کوم یو ولسمشر نه شي، نو څوک به کېږي؟ دغه ټول هغه محصلین وو، چې تمه یې وه، په راتلونکي کې ورنه اروا پوهان جوړ شي. مګر مازلو به له هغو څخه پوښتل، چې دا به څه ګټه ولري، چې هسې معمولي اروا پوهان درنه جوړ شي. مازلو له محصلینو سره په دغه کشمکش کې پوهېدو، نوځکه به یې ویل: « ځینې وګړي د لویۍ او اوچت ژوندانه له درلودلو او هغو ته د رسېدلو له پلټنې څخه پرهېز کوي. ځکه چې دوی له دې څخه وېرېږي، چې زیات غوښتونکی ښکاره نه شي. خو دا په واقعیت کې هسې یوه بهانه او تېښته ده. که پام وکړو، موږ د خپل ځان لپاره

www.sikaram.com

ډېر ټيټ او کوچيني هدفونه ټاکو، دا ځکه چې د اوچت کېدو احتمال د عادي انسانانو په زړونو کې د يو ډول وېرې او ډار فضا ايجادوي.»

د دغې مسئلې د حل لپاره مازلو څرګندوي:

«موږ بايدد لويو هدفونو په ټاکلو کې توازن ولرو او پښې مو بايد پرځمکه وي. ځينې وګړي دغه توازن نه مراعاتوي. يا ځان پرځمکه پورې نښلوي او يا له ځمکې څخه تر اندازې زياته فاصله غوره کوي. خو که چېرې موفقو خلکو ته ځيرشو، دوی دغه دواړه توکي ترکيبوي. يعنې اسمان هدف ټاکي او د ځمکې پرمخ ګام اخلي. په دې معنا چې اوچت هدف ټاکي او له واقعيتونو سره سم او محکم ګام اخلي.»

د مازلو په څېړنو کې دده «**هرم**» ځانګړی نوم لري. ده دغه هرم په خپل مشهور اثر «شخصيت او انګېزه» کې راوړی دی. مازلو د انسان ټولې اړتياوې په دغه هرم کې ډلبندي کړې دي. دا هرم پينځه طبقې لري، چې په ټيټو طبقو کې يې دده په اند، ساده، خو زياتې حياتي اړتياوې راوړې او په لوړو طبقو کې يې پېچلې، خو په تدريج سره کمې حياتي اړتياوې ذکر کړې دي، په دې ترتيب د لوړو طبقو اړتياوې هغه وخت د شخص د پاملرنې وړ ګرځي، چې د ټيټو طبقو اړتياوې يې تر يوه بريده پوره شي. کله چې د يوه شخص د ښکته طبقو اړتياوې پورې کېږي، نو ښکته طبقو ته په تدريج د شخص پاملرنه راکمېږي او پورته طبقو ته يې پاملرنه زياتېږي، خو که چېرې په ناڅاپي توګه په ښکته طبقو کې يوه تشه، يا يوه اړتيا او يا يوه ستونزه سر راپورته کړي، شخص په موقتي ډول د پورتنيو طبقو اړتياوې يوځل پرېږدي او په ښکتنيو طبقو کې د اړتياو يا ستونزو بهير ته لومړيتوب ورکوي. د مثال په توګه که شخص په يوه شديده ناروغۍ اخته شي، نو څنګه چې د روغتيا مسئله په ښکته طبقو او بنسټيزو او حياتي اړتياؤ کې ځای لري، نو شخص هم خپله زياته انرژي د ژغورنې لارو ته ځانګړې کوي. کله يې چې دغه ستونزه حل شي، بيا بېرته خپله انرژي لوړو طبقو ته رهبري کوي.

ددغه مطلب د ښې پوهېدنې لپاره د مازلو د هرم پېنځه طبقې په لاندې ډول راوړو:

- ← **لومړۍ طبقه: جسماني او فيزيولوژيکي اړتياوې.**
  لکه: (خوراک، څښاک، تنفس کول، خوب کول، جسمي او رواني تعادل او نور)
- ← **دوهمه طبقه: امنيتي اړتياوې.**
  لکه: (شخصي، مالي او وظيفوي خونديتوب، له حوادثو او ناروغيو څخه د ځان او کورنۍ امن او دژوندانه د چلښت امکانات)
- ← **درېيمه طبقه: اجتماعي اړتياوې.**
  لکه: (دوستي، کورنۍ، دنده او په ټولنه کې ځانګړي موقف درلودل)
- ← **څلورمه طبقه: د رضايت، احترام او درناوي اړتياوې.**
  لکه: (ځان ته احترام، نورو ته احترام، له ځانه رضايت، له نورو رضايت، باطني آرامښت، پرځان باور، د نورو د درناوي وړ واقع کېدل، په عقدو کې نه ښکېلېدل او نور...)
- ← **پېنځمه طبقه: د ځان هسکولو او ځان جوړولو اړتياوې.**
  لکه: (ځان ته انګېزه ورکول، خپل استعدادونه غوړول، مثبت چلند، خپل خلاقيتونه تعقيبول، اخلاقي اړخونه پياوړي کول، د واقعيتونو په رڼا کې دفکر او عمل اهل پاتې کېدل او نور...)

د مازلو پورتنۍ څرګندونې په لاندې شکل کې ليدلی شئ:

د مازلو هرم

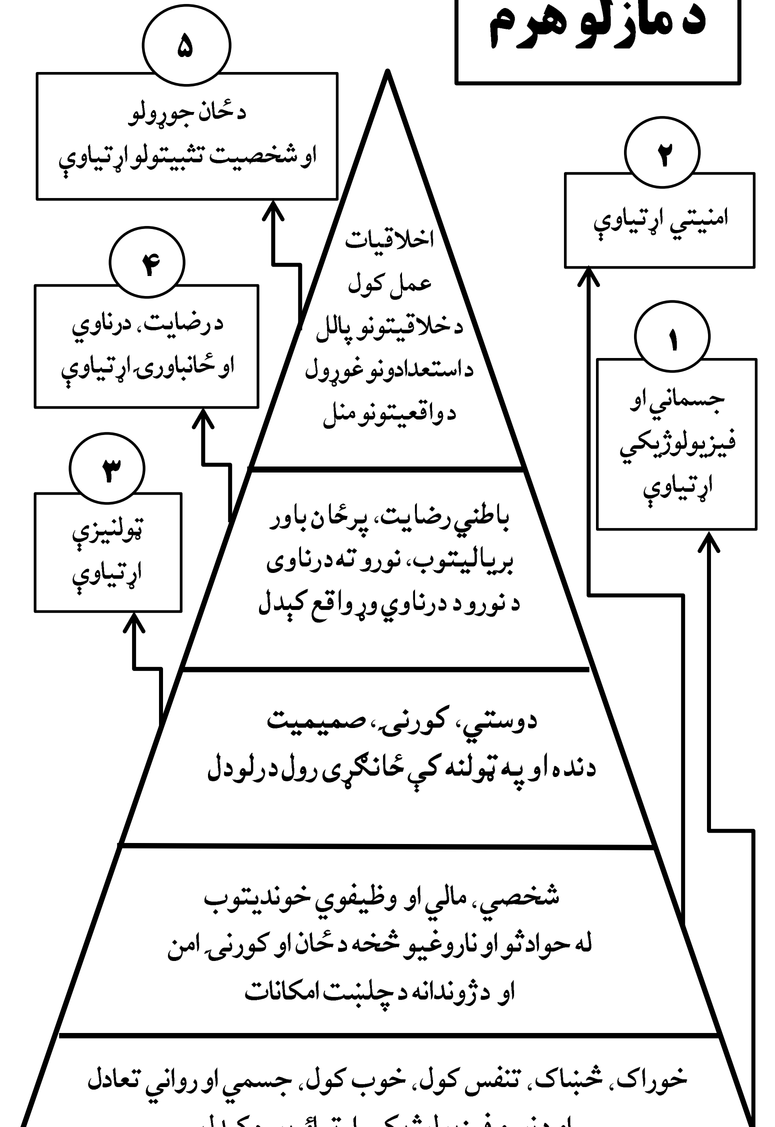
۵
د ځان جوړولو
او شخصیت تثبیتولو اړتیاوې
۴
د رضایت، درناوي
او ځانباورۍ اړتیاوې
۳
ټولنیزې
اړتیاوې
۲
امنیتي اړتیاوې
۱
جسماني او
فیزیولوژیکي
اړتیاوې
اخلاقیات
عمل کول
د خلاقیتونو پالل
د استعدادونو غوړول
د واقعیتونو منل
باطني رضایت، پرځان باور
بریالیتوب، نورو ته درناوی
د نورو د درناوي وړ واقع کېدل
دوستي، کورنۍ، صمیمیت
دنده او په ټولنه کې ځانګړی رول درلودل
شخصي، مالي او وظیفوي خوندیتوب
له حوادثو او ناروغیو څخه د ځان او کورنۍ امن
او دژوندانه د چلښت امکانات
خوراک، څښاک، تنفس کول، خوب کول، جسمي او رواني تعادل
او د نورو فیزیولوژیکي اړتیاؤ پوره کېدل

کارل یونګ

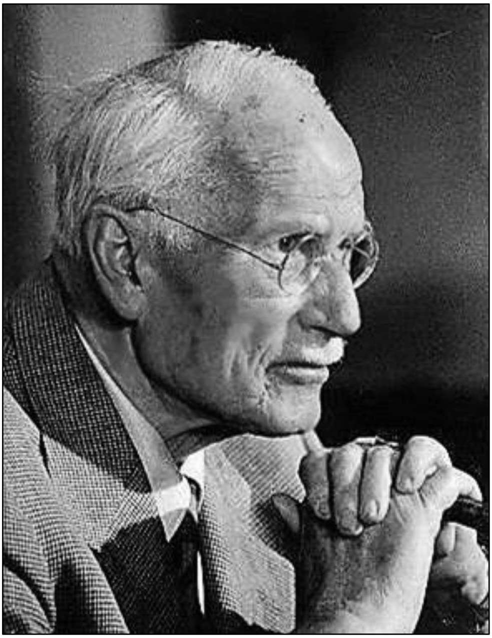

(هغه رسۍ چې زموږ سرنوشت په هغو څرېږي، ورځ په ورځ تنګېږي او دا طبیعت نه دی، بلکې د انسان خپل نبوغ دی، چې دا رسۍ یې د انسان په غاړه کې وراچولې ده.)

کارل یونګ

(اسمان نور د فزیکپوهانو لپاره په فضا بدل شوی، خو زموږ زړونه لا په ژورو تیارو کې ډوب دي او یوه پټه او ناڅرګنده نارامي مو د وجود ریښې سېزي.)

کارل یونګ

(دهر شي په وړاندې چې مقاومت وکړئ، نورهم ضد او ځېل کوي او ستاسو په وړاندې درېږي)

کارل یونګ

ډاکټر کارل ګوستاو یونګ (Carl-Gustav-Jung) د سویس هغه وتلی ارواپوه دی، چې اثار او افکار يې د نړۍ په کچه شهرت لري. نوموړی د ارواپوهنې په تاریخ کې د تحلیلي ارواپوهنې بنسټګر بلل کېږي.
تحلیلي ارواپوهنه د روانکاوۍ یا ارواشننې مکتب ته یو بل لوری ورکوي. کارل یونګ مخکې له دې چې د تحلیلي ارواپوهنې موضوع رامنځته کړي، د «زیګموندفروید» ملګری او د هغه د ارواشننې سرسخت پلوی ؤ. همدا لامل ؤ، چې هغه مهال به ده ته فروید د خپل ځای ناستي او ولیعهد خطاب کاوه.

❖ ❖ ❖

پروفیسور کارل یونګ په ۱۸۷۵م کال د سویس د «کېسوېل» ښار په یوه کوچیني کلي کې چې د «راین» له مشهور ځړوبي یا ابشار سره نږدې واقع دی نړۍ ته راغی. ده د خپل ماشومتوب دوره په یوازیتوب او خواشینۍ کې تېره کړه. پلار يې یو بدخلقه او غوسه ناک کشیش ؤ او مور يې له رواني ستونزو سره لاس او ګرېوان وه. په دې توګه یونګ له خوښۍ څخه په یوه تش کورني چاپېریال کې رالوی شو. نوموړي ان د خپل ماشومتوب په کلونو کې د خپلې کورنۍ په ناسم وضعیت پوهېده، تل به له ځانه سره فکرونو په مخه کړی ؤ او له ګڼو اندېښنو او ګومانونو سره به په خپله باطني دنیا کې ډوب ؤ.
ده به خپل ډېره څه د خپلو باطني خیالاتو او تمایلاتو له مخې ترسره کول. ښوونځي ته تګ، هلته درس لوستل او بیا پوهنتون ته لاره پیدا کول، هغه څه وو، چې دده ذهن به يې بوخت ساته. هغه وخت چې نوموړي د پوهنتون لپاره تیاري نیوه، یوه شپه يې خوب لیده، چې له تاریخ څخه د مخکې دورو د حیواناتو په هډوکو پسې کیندنې کوي. ده له وېښېدو سره سم خپل خوب داسې تعبیر کړ، چې باید د طبیعي علومو په برخه کې لوړې زده کړې وکړي. ده یو بل ځل هم دې ته ورته خوب لیدلی ؤ. چې ترځمکې لاندې په یوه غار کې ګرځي راګرځي. یونګ خپل تحصیلي راتلونکی د همدغو خوبونو پراساس غوره کړ او ترشعور لاندې يې د تحت الشعور څېړل خپل کاروباله.

یونګ په ۱۸۹۵م کال چې عمر یې د ۲۰ کالو په شاوخوا کې ؤ د سویس د «باسیل» پوهنتون د طب پوهنځي ته بریالی شو، خو کله چې یې یو کال زده کړه وکړه، نو پلار یې چې د پروتستان د مذهب پادري ؤ، مړ شو. دغې پېښې یونګ له کورنیو ناخوالو او اقتصادي ستونزو سره مخ کړ. خو ده خپل ځان ونه بایله. ناخوالې یې وزغمې، له دوستانو یې پیسې قرض کړې او پوهنتون یې په بریالیتوب سره پای ته ورساوه. نوموړی ترفراغت وروسته په ۱۹۰۰م کال د زوریخ ښار د «بورګولتسلي» په روغتون کې د طبابت په دنده وګمارل شو.

ده د خپلې همدغې دندې په لړ کې له یوې سویسۍ پېغلې سره واده وکړ او د «کوسناخت» په ښار کې یې د ځان لپاره یو لوی کور جوړ کړ. یونګ پنځه کاله په دغه دنده پاتې شو، وروسته د «زوریخ» د پوهنتون استاد وټاکل شو. ده څوکاله دغه دنده هم ترسره کړه، خو وروسته یې استعفا ورکړه او په خصوصي ډول یې د طبابت کارونو او د اروا پوهنې په اړه مطالعو ته دوام ورکړ.

یونګ لا په پوهنتون کې ؤ، چې د نامتو اروا پوه زیګموند فروید له اثارو سره اشنا شو. ده د کار په موده کې هم د فروید کتابونه لوستل، په ځانګړې توګه د فروید د خوبونو د تعبیر کتاب یې خورا پر زړه پورې ؤ. په همدې اساس په ۱۹۰۶م کال کې یې د «وین» ښار ته د فروید د لیدو لپاره سفر وکړ. هلته یې له فروید سره لیدنه کتنه وشوه او په دغه لومړۍ لیدنه کتنه کې یې په خورا تلوسه او علاقه ۱۳ ساعته خبرې اترې سره وکړې.

له دې وروسته یونګ د فروید د روانکاوۍ یا اروا پلټنې د مکتب تر ټولو فعال غړی شو او د فروید د رامنځته کړې موضوع لپاره یې چې له تحت الشعور څخه عبارت وه کار او څېړنې پیل کړې. په ۱۹۰۹م کال یونګ له فروید سره یوځای امریکا ته سفر وکړ، هلته یې د «کلارک» پوهنتون په یاد غونډه کې ګډون وکړ او دواړو یکې خپلې ویناوې واورولې.

د څېړونکې په اند، یونګ مخکې له دې چې له فروید سره ملګری شي، شهرت ته رسېدلی ؤ. په دې اساس کله چې موږ د اروا پوهنې په تاریخ کې د

اروا پلټنې له مکتب څخه خبرې کوو، نو تر فروید وروسته د کارل یونګ نوم د یادلو وړ دی. یونګ که څه هم د روان شننې په بهیر کې د فروید شاګردي منله، خو ان له راپیل څخه د فروید د یولړ څرګندونو منل ورته ستونزمن او حتی ناممکن برېښېدل.

فروید په خپلو اروا پوهنیزو څېړنو کې د انسان جنسي غریزې ته زیات ارزښت ورکاوه، خو یونګ ته د فروید دغه ډول څرګندونې افراطي ښکارېدې او هڅه به یې کوله چې خپل دغه شک او تردید له فروید څخه پټ وساتي. یونګ به چې د لاشعور په باب نورو برسېرونو ته لاس اچاوه، نو له دغه ټکي څخه به ناراحته ؤ، ځکه پوهېده، که چېرې خپل نظریات خپاره کړي، نو د فروید له نظریاتو سره به په توپیر کې واقع شي او د اړیکو په خرابی به پای ته ورسېږي. نوموړي له همدې امله د خپل کتاب په لیکلو کې زړه نازړه او ټکنی ؤ. خو بالاخره یې کتاب خپور کړ او څه یې چې اټکل کاوه، همغسې پېښ شول.

په ۱۹۱۴م کال د فروید او یونګ ترمنځ اختلافات زیات شول او یونګ د اروا شننې د نړیوالې ټولنې له غړیتوب څخه استعفا ورکړه. دغه بېلتون د یونګ په ژوند او کارونو کې یوه لویه پېښه ګڼل کېږي، چې په خپل ځای سره ددې لامل شوه، چې ده وکولی شول، په یوازې سر د نویو مسایلو په اړه څېړنې وکړي او نوي اثار او افکار رامنځته کړي. د یونګ د اثارو له ډلې څخه موږ دده دلاندې مشهورو کتابونو نومونه یادولی شو:

- (د اروا پوهنې تیپونه)
- (د ځان ناخبره ضمیر اروا پوهنه)
- (د بدلون سمبولونه)
- (اروا پوهنه او دین)
- (اروا پوهنه او کیمیاګري)
- (زړې نمونې او ټولیزه ځان ناخبري)

یونګ ان د ماشومتوب له دورې څخه د لرغونو ځایونو، تاریخي پېښو او اساطیرو سره مینه درلوده، له همدې امله یې په ۱۹۲۰م کال چې عمر یې د ۴۵ کالو په شاوخوا کې ؤ، د افریقا لویې وچې ته سفرونه وکړل. له دغو سفرونو څخه دده موخه د لرغونې اریایي سیمو، قومونو او اساطیرو څېړل وو. دده د یادو څېړنو څرک موږ په هغه کتاب کې چې «انسان او د هغه سمبولونه» نومېږي او دده او شاګردانو له خوا یې لیکل شوی لیدلی شو.

نوموړی ددغې پوښتنې چې وایي: «څنګه لومړنیو انسانانو د طبیعي پېښو لکه لمر، غروب، د میاشتو او موسمونو د بدلون د تعریف او توصیف لپاره اوږده داستانونه جوړول؟» په ځواب کې ویلي:

« د طبیعي مسایلو په هکله د خیالي کیسو جوړول، یوازې د هغو د فزیکي ستاینې لپاره نه وې، بلکې ظاهري نړۍ به یې د باطني نړۍ د درک لپاره په کاروله.» لکه څرنګه چې انسانانو د تاریخ په اوږدو کې خپل احساسات، عواطف، ذهني کیفیات، عقدې، هیلې، له کایناتو څخه بېلابېل برداشتونه د کیسو، اسطورو، شعرونو او نورو سمبولیکو ټکو په بڼه څرګند کړي، نو ددې ترڅنګ چې د هغه تاریخي ماحول پېښې، حالت او تصویر، زموږ مخې ته ږدي، بلکې د هغه مهال د انسان له باطني او رواني حالت څخه مو هم خبروي. د یونګ او دده د شاګردانو هغه ګډ اثر چې «انسان او د هغه سمبولونه» نومېږي، نه یوازې یې د اروا پوهنې په څېړنیز بهیر اغېز شیندلی، بلکې د سمبولیکو ادبیاتو په تشریح او توضیح کې یې هم خپل رول ادا کړی دی.

څرګنده ده، په ادبیاتو کې چې کومې خبرې کېږي، له تشبې، کنایې او سمبول څخه به خالي نه وي. په ادبیاتو او حتیٰ زموږ په ورځنیو خبرو اترو کې سمبولیک بیان یا په خبرو کې سمبولونه راوړل، د کارل یونګ له نظره یوه داسې هڅه ده، چې د انسان له تحت الشعور سره تړا لري. یونګ وایي: (یوه کلمه یا شکل هغه مهال سېمبولیک ګڼلی شو، چې له خپلې ښکاره او مخامخ

www.sikaram.com

معنا پر ته په بل څه هم دلالت وکړي. سېمبول ناخودآګاهي «لاشعوري» اړخونه لري، چې هېڅکله په دقیقه توګه تعریف شوی نه دی...) شعري سېمبولونه، لېوال

❖❖❖

کارل یونګ لکه مخکې چې یادونه وشوه، د تحت الشعور یا ځان ناخبره ذهن موضوع ته انکشاف ورکړ او په دې برخه کې یې یوه بله موضوع د «جمعي ناخودآګاه» یا «ټولیزې ځان ناخبرۍ» په نوم رامنځته کړه.

یونګ له لویه سره د انسان د ذهن ځان ناخبرې برخې ته پر دوو سطحو قایل شو. لومړی «شخصي ځان ناخبري» او دوهم «ټولیزه ځان ناخبري»

شخصي ځان ناخبري یې هغه برخه وګڼله، چې په هغو کې دیوه انسان د فردي ژوندانه هغه شا ته وهل شوې تجربې، خاطرې، عقدې او ناخوړبه شوې هیلې پرتې دي، چې نور د ذهن په ځان خبره برخه یا شعور کې ورته لاس رسی نه کېږي. د یونګ په اند، په دغه برخه کې شته جزیات په اسانۍ سره کېدای شي، د ذهن ځان خبرې برخې یا شعور ته راوغځېږي او د انسان چلند تر اغېز لاندې راولي. په دې بنسټ دغه برخه یا «شخصي ځان ناخبري» دومره ژوره نه ده.

ددې په مقابل کې «ټولیزه ځان ناخبري» هغه برخه ده، چې ترټولو ژور موقعیت لري او د انسان لپاره ترشخصي ځان ناخبرۍ ډېره نااشنا او مبهمه ده. په دغه برخه کې د پخوانیو نسلونو ګډې تجربې او تمایلات ځای لري، چې د انسان ګڼو اعمالو ته لوری ورکوي. انسان که وغواړي او که ونه غواړي د هغوی اغېز ورباندې پروت دی او څرنګه چې انسان لاتر اوسه د طبیعت یوه برخه او جز دی او له خپلو ریښو سره ارتباط لري، نو هرډول نظریه یا ټولنیز نظام چې د انسان ارتباط د ژوندانه له ازلي تصاویرو سره قطع کوي، نه یوازې دا چې فرهنګ نه دی، بلکې انسان ته د یوه زندان او غوجل د جوړولو حکم لري.» د یونګ په باور، د بېلابېلو خاصیتونو کومې نمونې چې په موږ کې شته، په فطري توګه زموږ د رواني تجربو ټاکونکې دي، چې هر فرد دې ته

چمتو کوي، څو داسې چلند وکړي، لکه دده اجدادو چې په ورته موقعیتونو کې له ځانه ښوده.

په دې ترتیب (سېمبولونه یوازې په شخصي ځان ناخبرۍ یا فردي ناخوداګاه کې نه رامنځته کېږي، ډېر ځله په ټولیزه ځان ناخبرۍ یا جمعي ناخوداګاه کې هم تلپاتې سېمبولونه سر راپورته کوي. چې د بشر په ګډ تاریخ کې د ډېرو انسانانو لپاره ګډ مفهوم تداعي کوي... نوي او فردي سېمبولونه د فردي ځان ناخبرۍ زېږنده دي، چې د یوه وګړي په رواني تجربو کې ریښه لري، خو که چېرې دغه سېمبول بیا او بیا کارول کېږي، نو د ګډو قرار دا دي سېمبولونو بڼه خپلوي. د انسانانو ګډ رواني میراث او د ټولیزې ځان ناخبرۍ ارثي مشترکات د یوه وګړي له رواني تجربو، د هغه په فردي ناخوداګاه کې زېرمه شوې عقدې، غوښتنې، غریزې، شاته وهل شوي او ځپل شوي عواطف، احساسات او فکرونه، همداراز له قومي شعور څخه په میراث وړل شوي ارزښتونه او باورونه د یوه انسان د تحت الشعور منځپانګه جوړوي) شعري سېمبولونه، لېوال

❖❖❖

په عمومي ډول د کارل یونګ د تحلیلي اروا پوهنې موضوعاتو نه یوازې د اروا پوهنې څېرکي رنګین کړي، بلکې د علومو په ځینو نورو څانګو کې لکه مذهب، هنر، تاریخ او ادبیاتو کې یې هم ځانګړې اغېز پرېښودی.

د اروا پوهنې په پانګه کې د افرادو شخصیتونه څېړل او ډلبندي کول، یوه توده موضوع ده، چې یو شمېر اروا پوهانو ورباندې کار کړی دی. په دغو اروا پوهانو کې د «کرچمر»، «شلډون» او «کارل یونګ» ډلبندۍ خورا مشهورې دي. یونګ د انسان شخصیت د اجتماعي چلند له مخې پر دوو برخو وېشلی دی: «ظاهر پلوه او باطن پلوه»، چې په لاندې ډول یې لنډه یادونه کوو:

۱: ظاهر پلوه:

کارل یونګ د ظاهر پلوه «بیرون ګرا» شخصیتونو خصوصیات دا بولي، چې دوی حال ته د آینده پـه نسبت ترجیح ورکوي، د اشیاؤ، واقعاتو او اشخاصو ظاهري بڼې ته د ماهیوي او کیفي ارزښتونو په پرتله زیات اهمیت ورکوي، ژر تصمیم نیسي او ژر عمل کوي؛ د عواقبو نتیجو ته ډېر نه ګوري؛ د توافق منلو ځواک یې غښتلی وي، د ټولنیز ګډ ژوند او ټولنیزو فعالیتونو او حاصلاتو څخه زیات لذت وړي او د افرادو سرګرمي او ظاهري فعالیت د دوی د خوښۍ سبب ګرځي.

۲: باطن پلوه:

یونګ باطن پلوه«درون ګرا» اشخاص هغه بولي، چې د حال پـه پرتله راتلونکي ته زیاته ترجیح ورکوي، د ژر تصمیم نیونې او عمل پرمقایسه، غور او تدبیر ته زیات اهمیت ورکوي او په رسمي او غیر رسمي وظایفو کې تل د اصولو او قانون پابند وي. باطن پلویان د ظاهري مسایلو په انډول د حقایقو او واقعاتو د قوانینو او داخلي روابطو د کشف موضوع ته زیات اهمیت ورکوي؛ دوی اکثره په فکر او خیال کې ډوب وي؛ د علمي کارونو په پرتله ذهني کارونو کله پلانونې، نقشې اچونې او د مسایلو د حل او فصل په موخه د تحلیل او توضیح پلویان دي. د کارل یونګ په اند: دغه ډول اشخاص تر ډېره بریده ګوښه ګیر او له منل شویو او باوري کسانو پرته له نورو خلکو سره د چندان زیاتې ناستې پاستې مینه وال نه وي.

کارل یونګ د باطن پلوه (introverts) او ظاهرپلوه (extroverts) شخصیتونو په اړه په خپلو نورو لیکنو کې یو شمېر نورې ځانګړنې هم یادې کړې دي، چې د اسانۍ لپاره یې په لاندې جدول کې په پرتلیز ډول ستاسو مخې ته ږدو:

باطن پلوه	ظاهر پلوه
← خپلو افکارو او احساساتو ته یې پام وي.	← افرادو او اشیاؤ ته پاملرنه کوي.
← د راتلونکي لپاره اندېښمن وي.	← په اوس کې ژوند کوي.
← معمولاً محافظه کار وي.	← د بنسټیزو اصلاحاتو پلوی وي.
← اصول او معیارونه تر اعمالو مهم ګڼي.	← په خپله اعمالو ته پاملرنه کوي.
← له ویلو څخه په لیکلو کې ګړندی او بریالی وي.	← په روانۍ او راحتۍ سره خبرې کوي.
← د کتابونو او مجلو مینه وال وي.	← د سپورټ او حرکي فعالیتونو مینه وال وي.
← د علتونو او عواملو د څېړلو او سپړلو خوا ته تمایل لري.	← د محسوس جهان او عیني پدیدو لیدلو او کتلو ته زیات تمایل لري.
← خپل وخت زیاتره په تحلیل او نقشه اچولو تېروي او په ځنډ سره د عمل ډګر ته مخکې کېږي.	← ژر تصمیم نیسي او ژر د عمل ډګر ته ننوځي.
← تقریباً ګوښه ګیر او په ځنډ سره ملګرتیا جوړوي.	← ژر ملګرتیا جوړوي او له خلکو سره د زیاتې ناستې پاستې مینه وال وي.
← ذهني ارزښتونو یا ذهني عواملو ته زیاته پاملرنه کوي.	← عیني ارزښتتونو یا عیني عواملو ته زیاته پاملرنه کوي.
← د پیسو ساتلو او د هغو دقیق مصرف ته لومړیتوب ورکوي.	← د پیسو په مصرفولو باندې یې ښه لاس ګرځي.
← احساسات یې په اسانۍ سره اغېزمن کېږي.	← ډېر حساسیت نه ښیي، بلا پسې وي.
← علاقه لري، چې کارونه یې د ستاینې وړ واقع شي.	← د ستاینو تر اغېز لاندې نه راځي.
← په اسانۍ سره نه خاندي.	← خندېدلو ته زیات چمتووالی لري.
← په اندېښنو او تشویش کې ژر لوېږي.	← ډېر د غم او اندېښنې په کیسه کې نه وي.

کارل يونګ ددغه ډول شخصيتي اړخونو په رامنځته کېدلو کې ځينې لاملونو ته ګوته نيسي او وايي: «شخصيتي توپيرونه له هغو اعمالو څخه سرچينه اخلي، چې موږ ته د عيني نړۍ يا ذهني نړۍ پر خوا مخه راکوي. دغه اعمال عبارت دي له، احساس، تفکر، هيجان او شهود څخه. احساس د مادي شيانو شعوري درک ته ويل کېږي. تفکر يوه ادراکي مرحله ده، چې معنا او درک منځته راوړي. هيجانات ذهني مرحلو ته ارزښت ټاکي او شهود په يوه ځان ناخبره يا لاشعوري وضعيت کې د اخيستنو او پوهېدنو په مفهوم دی... تفکر او احساسات د ځواب ورکولو منطقي صورتونه دي، چې عقل او قضاوت ته لوری ورکوي او احساس او بصيرت بيا غيرعقلاني شی دي، چې په عيني شيانو او محرکې نړۍ پورې تړلي دي.»

د اوراپوهنې په تاريخ کې د علمي اروا پوهنې منځته راتګ ، د يونګ تحليلي اروا پوهنه يوڅه کم رنګې کړه. له يوې خوا تر ۱۹۶۶م کال پورې د يونګ زياتره کتابونه په انګليسي ژبه نه وو ژباړل شوي. ښايي لامل به يې دا ؤ، چې دده په نظرياتو کې اساطير او داسې نور مواد وو او له بلې خوا يونګ د فرويد په پرتله له کم جذابيت څخه برخمن ؤ، خو له دې سره سره دده تحليلي اروا پوهنه د فرويدېزم په پرتله له کم انتقاد سره مخامخ شوې ده. دا ځکه چې نوموړي د فرويد په پرتله د انسان پر وړاندې خوشبينانه نظر درلود. دا او دې ته ورته لاملونه دي، چې کارل يونګ د اروا شننې په بهير کې تر زيګموند فرويد وروسته دوهم مقام لري.

کارل راجِرز

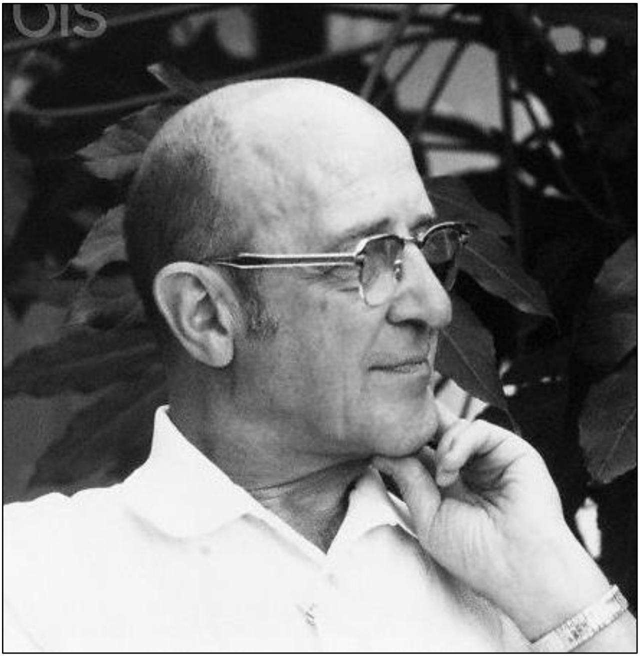

(د خپل کار په لومړيوکې به مې له ځانه دا پوښتنه کوله، چې «څرنګه کولی شم، ددغه سړي درملنه وکړم او يا يې رواني حالت ته بدلون ورکړم»، مګر اوس مې دا پوښتنه په دغه بڼه اړولې ده، چې «څرنګه کولی شم، چې له دغه سړي سره يوه داسې رابطه ټينګه کړم، چې هغه وکولی شي، له دغې رابطې څخه د خپلې شخصي ودې لپاره استفاده وکړي.) **کارل راجِرز**

(د انسان هر هدفن چلند د هغه له عواطفو سره ملګری دی او عواطف عموماً د چلند منځته راتګ اسانه کوي.) **کارل راجِرز**

www.sikaram.com

کارل راجِرز (Carl Rogers) د امریکا **هغه** پیاوړی ارواپوه دی، چې د ارواپوهنې په تاریخ کې د روان درمانۍ یا اروا درملنې د پلار په نوم شهرت لري. نوموړی د «آبراهام مازلو» په څېر د انسان پالې ارواپوهنې یوه مخکښه څېره ګڼل کېږي. دده د «فردمحورۍ» له نظریاتو څخه په «مخاطب محوره درملنو» او «شاګردمحوره زده کړو» او نورو ټولنیزو سازمانونو کې زیات استقبال شوی دی. نوموړي د امریکا په بېلابېلو پوهنتونونو او نورو علمي مراکزو کې د ارواپوهنې استادي کړې او د خپل ۸۵ کلن ژوند په اوږدو کې یې ګڼې مقالې او کتابونه لیکلي دي. دغه په کار راتلونکی ارواپو د ژوند په وروستیو کې د هغو سوله ایزو هڅو له امله چې د جنوبي افریقا او شمالي ایرلنډ د شخړو د ختمولو لپاره یې وکړې، د سولې د نوبل د جایزې لپاره هم نوماند شوی دی.

❖❖❖

کارل راجِرز په ۱۹۰۲م کال د شیکاګو په «اوک پارک» کې زیږېدلی دی. پلار یې «والټر» نومېد او انجنیر ؤ او مور یې «جولیا» نومېده، دوی دواړو شدید مذهبي تمایلات درلودل، خو له اقتصادي اړخه یې ښه ژوند درلود. دوی شپږ اولادونه درلودل او راجِرز یکې څلورم ؤ. راجِرز او نورو ورونو ته به یې مور او پلار اجازه نه ورکوله، چې د غریبو او معمولي کورنیوله ماشومانو سره ناسته ولاړه ولري، ځکه د دوی په اند هغوی زیاتره په ناسمو کارونو بوخت وي. راجِرز د همدغې لاربښوونې له مخې خپل ماشومتوب په ګوښه ګیرۍ کې تېرکړ او تل به یې د خپل یوازیتوب شېبې د کتابونو پرمطالعې باندې ډکولې. راجِرز په همغه ځای کې د «هولمز» لومړني ښوونځي ته واستول شو. په دغه ښوونځي کې د امریکا د نوبل جایزې ګټونکی لیکوال «ارنسټ همینګوې» هم دده ټولګیوال وو.

کله چې د راجِرز عمر ۱۲ کلنۍ ته ورسېد، کورنۍ یې د شیکاګو په یوه څنډه کې کرنیزه ځمکه واخیسته او هملته یې خپل کور ولېږداوه، خو دا په

دې معنا نه وه، چې ګواکې دوی هلته په ټیټه کچه ژوند غوره کړ، بلکې په نوي او عصري بڼه یې کور جوړ کړ او د نورو بوختیاؤ ترڅنګ یې کرنیز فعالیتونه هم پیل کړل.

راجرز له دې سره چې له ورونو سره به یې د خپل کور شاخوا د کر کیلې کارونه کول، خو په ښوونځي کې هم یو ممتاز زده کوونکی ؤ. په ۱۹۱۹م کال کې نوموړي د ښوونځي دوره پای ته ورسوه، وروسته یې په ښونمرو د «ویسکانیسن» پوهنتون ته لاره پیدا کړه او د کرنې په رشته کې یې زده کړه پیل کړه.

راجِرز د پوهنتون په لومړیو کلونو کې په مذهبي چارو کې خورا فعال ؤ. نوموړی په ۱۹۲۲م کال له ۹ تنو نورو محصلینو سره د چین په پکن کې د WSCFCپه کنفرانس کې ګډون وکړ، دغه شپږ میاشتني سفر په راجِرز باندې ژور اغېز وکړ. دی په چین کې د بېلابېلو مذهبونو او کلتورونو له خلکو سره اشنا شو. ده ته له چین څخه د راتګ پر مهال په کښتۍ کې ناڅاپه په ذهن کې ورغلل، چې مسیح باید خدای نه وي، بلکې د نورو انسانانو په شان باید یو انسان وي. ده پرېکړه وکړه، چې نور خپل کور ته ولاړ نه شي. همغه وو، چې له رسېدو سره سم یې مور او پلارته لیک واستاوه، چې نور نه غواړي د پروتستانیسم په مذهب کې بند پاتې شي. په دې ډول راجِرز د پروتستانیسم له افراطي مذهبه لاس واخیست او په پوهنتون کې یې هم د کرنې پرځای د تاریخ پوهنځی غوره کړ. ده په ۱۹۲۴م کال د ۲۲ کلنۍ په عمر له یاد پوهنتون څخه د لیسانس بری لیک ترلاسه کړ.

زاجرز له پوهنتون څخه تر فراغت وروسته د «هلن الیوت» په نوم له یوې ښځې سره واده وکړ، له دغې مېرمنې د نوموړي دوه اولادونه پیدا شول، «ډېویډ» په ۱۹۲۶م کال او «ناتالي» په ۱۲۲۸م کال کې، چې وروسته یې زوی «ډېویډ» طبي ډاکتر شو او لور یې «ناتالي» څېړونکې شوه.

راجِرز په خپلو زده کړو بسنه ونه کړه او د نورو زده کړو لپاره يې د «کلمبيا» پوهنتون ته مخه کړه او د «باليني يا کلينکي اروا پوهنې» په څانګه کې يې زده کړې پيل کړې. په ۱۹۲۸م کال کې يې فوق ليسانس او په ۱۹۳۱م کال کې د دوکتورا يا Ph.d د سند په ترلاسه کولو بريالی شو. ده په ماشومانو کې د شخصيت د تنظيم او جوړښت په اړه خپل تيزس وليکه.

راجِرز په اروا پوهنه کې د دوکتورا تر اخيستو وروسته دنيويارک په «روچسټر» کې د ماشومانو د مطالعې په ديپارتمنت کې په کار پيل وکړ. په همدغه وخت کې نوموړی د «**آلفرډ آدلر**» د نظرياتو تر اغيز لاندې راغی.

راجِرز ترديې وروسته د څه مهال لپاره دمشورې په مرکز کې داروا پوه په توګه دنده ترسره کړه، ده په همدغه وخت کې خپل لومړنی کتاب «دزيانمنو ماشومانو بستري درملنه» په نوم وليکه. نوموړی د دغه کتاب له خپرېدا سره سم په ۱۹۳۹م کال د «اوهايو» په پوهنتون کې د باليني اروا پوهنې استاد وټاکل شو.

راجِرز په ۱۹۴۲م کال د «مشوره او رواني درملنه» په نوم يو بل کتاب وليکه. د کتاب چاپوونکې ادارې په لومړي سر کې د دغه کتاب خپرولو ته چندان زړه نه کېده او فکر يې کاوه چې ايله به ۲۰۰۰ ټوکه راته وپلورل شي، خو کله چې يې يوځل چاپ کړ، ډېر ژر ورسره ختم شو، نو يې څوځله بيا چاپ کړ، په دې ډول نوموړی کتاب د څوکلونو په اوږدو کې تر ۷۰۰۰۰ ټوکو پورې وپلورل شو.

راجِرز له ۱۹۴۵م نه تر ۱۹۵۷م کال پورې د «شيکاګو» پوهنتون د مشورې له مرکز سره همکاري درلوده. له دې وروسته د «ويسکانسين» پوهنتون ته ولاړ او په ۱۹۵۷م کال کې يې د «وسټرن» د رفتاري علومو له مؤسسې سره د دايمي غړي په توګه ځان شامل کړ.

راجِرز له ۱۹۶۸م کال کې د کاليفرنيا په «لاجولای» کې د امريکا د بشري مطالعاتو د مرکز علمي غړی شو . په ۱۹۸۶م کال د امريکا د

اروا پوهانو د انجمن یا APA د ریاست چارې ور وسپارل شوې او په ۱۹۸۷م کال کې یې یو لړ نړیوال سوله ایز حرکتونه پیل کړل، د هغو له جملې څخه په مسکو کې د سولې د ورکشاپونو رهبري کول او د جنوبي افریقا او شمالي ایرلنډ د شخړو د ختمولو لپاره هڅې ددې لامل شوې، چې نوموړی په سوله کې د نوبل د جایزې لپاره وټاکل شو.

راجِرز له دغو ټولو بوختیاوو سره سره له لیکنو او څېړنو لاس وانه خیست او زیات کتابونه او مقالې یې ولیکلې، دده د مشهورو کتابونو نومونه په لاندې ډول دي:

- مشوره او رواني درملنه
- مراجع محوره درملنه
- د انسان کېدلو هنر
- کارل راجِرز او شخصي ځواک
- یوه لار، د ژوند کولو لپاره
- د کارل راجِرز خبرې

دغه ستر سوله غوښتونکی روان پوه په ۱۹۸۷م کال د ۸۵ کالو په عمر د زړه د دربېدا له امله د کالیفرنیا په «لاجولای» کې ساه ورکړه او له وصیت سره سم یې، له هېڅ ډول تشریفاتو څخه پرته جسد وسوځول شو.

❖❖❖

د «تمام با تلر بوډ ن» په نوم یو څېړونکی د «راجِرز» په اړه لیکي:

«ایا تر اوسه تاسو ته داسې څه پېښ شوي، چې له یو چا سره تر خبرو اترو وروسته مو د درملنې احساس کړی وي؟ ایا تر اوسه کومه ځانګړې اړیکه ددې سبب شوې، چې یوځل بیا د خپل ځان په اړه یوه ښه او عادي احساس درته پکې پیدا شي؟

احتمالاً دغه ډول جوړجاړی په یوه داسې محیط کې رامنځته کېږي، چې په هغو کې اعتماد او صراحت شتون ولري... کارل راجِرز د یوه اروا پوه او

مشاور په توګه په خپلو کارونو کې له همدغو ځانګړتیاؤ څخه استفاده کوله. ددې کارونو پایله د اروا پوه او ناروغ ترمنځ په دودیزو اړیکو کې د بدلون او اوښتون سبب شوه... د ناروغانو د ستونزو پرځای د هغو پرتوانایيو باندې تمرکز، له کارل راجرز او آبراهام مازلو څخه د بشري یا انسان پالې اروا پوهنې په ډګر کې لوی شخصیتونه جوړ کړل.»

کارل راجرز د خپلو روان پوهنیزو کارونو په لړ کې احساس کاوه چې د ناروغانو تر درملنې مهمه دا ده، چې دقیقاً هغه څه چې رواني ناروغان یې وایي، باید غوږ ورته ونیول شي، که څه هم خبرې یې ګډې وډې، ناسمې، بې بنسټه، عجیبه او حتیٰ پوچې وي. دا ددې لامل کېږي، چې ناروغان خپل ټول فکرونه او اندېښنې ومني او وروسته له څو ناستو په خپله د خپل ځان درملنه وکړي.

راجرز به د خپل کار طریقه داسې بیانوله، چې «یوازې دا کفایت کوي، چې زه په خپله ووسم او اجازه ورکړم، چې مقابل لوری چې ناروغ دی، هغه هم په خپله ووسي!» راجرز د خپلې طریقې ارزښت په یوه جمله کې خلاصه کړی، ده ویلي: «که چېرې زه وغواړم، له یوه شخص سره غوره اړیکې ولرم، نومقابل طرف د رشد او ودې لپاره په خپل باطن کې له دغو اړیکو څخه د استفادې کولو ظرفیت کشفوي او په پایله کې فردي رشد او وده منځته راځي.»

راجرز به هڅه کوله چې د رواني ناروغ اصلي څېره دده د کردارنو او غبرګونونو له مخې رابرسېره کړي او په دې سره یې بېرته خپل لومړني حالت چې د یوه سالم او نرمال انسان بڼه ده راوګرځوي. نوموړی د یوه رواني ناروغ او په مجموع کې د هر انسان د ځان ناسم ګڼلو او یا د خپل اصلي او واقعي حالت د بدلډول ښودلو د تمایل په باب لیکي:

«انسان په تدریج او سختۍ سره درک کوي، چې د هغو نقابونو ترشا چې دنیا ته یې ښیي او یا د هغو نقابونو ترشا چې د هغو په واسطه حتیٰ خپل ځان ته هم فریب ورکوي، کوم څه پټ دي... په همدې توګه تصمیم نیسي، چې په

خپله ووسي. په دغه حالت کې نه د نورو خلکو پېښې کوي، نه له خپلو احساساتو څخه منکرېږي او نه د روښانفکرۍ د منطق لاسپوڅی ګرځي، بلکې په یوه ژوندي موجودبدلېږي، چې ساه اخلي، احساس لري، لوړې ژورې تجربه کوي او په لنډه توګه ویلی شو، چې انسان کېږي.»

د راجِرز په اند، هغه اشخاص چې بشپړ چلند لري او له رواني روغتیا څخه برخمن دي، په لاندې ځانګړتیاو سره پېژندل کېږي:

- ← د ټولو تجربو منل او راخپلول
- ← په هره شېبه کې د بشپړ ژوندانه لپاره تمایل
- ← د نورو خلکو د منطق او باورونو پرځای د خپلو توانايیو او غرایزو په وسیله د ځان هدایت کول
- ← په فکر او عمل کې د تسلط او خپلواکۍ احساس
- ← د نوښت او خلاقیت له ځواک څخه برخمنتیا

راجِرز د وګړو د درک او تجربو په اړه زیاتې خبرې کړې دي، دده په اند: (هر انسان له خپلو بېلابېلو تجربو سره په یوه داسې بدلون منونکې نړۍ کې ژوند کوي، چې یوازې په خپله ددغې نړۍ په مرکز کې ځای لري... هر یو انسان په خپل ځای کې یو بې ساری موجود دی او یوازنی څوک دی، چې په دې پوهېدلی شي، چې تجربو یې څه ډول بڼه پیدا کړې او دده لپاره کومه معنا لري...یو فرد تل د خپلو تجربو او درک له مخې غبرګون ښیي. هغه ته خپلې تجربې او زده کړې واقعي په نظر ورځي او دده لپاره واقعیت همغه شی دی، چې هغه تجربه کړی دی. کله چې د یوه فرد درک تغیر کوي، نو د هغه غبرګون او عکس العمل هم ورسره تغیر مومي... یو فرد د خپل درک په انداز ه هرڅه ته ځواب ورکوي. د افرادو جسماني او رواني ځوابونه، له بهرنیو پېښو او حوادثو سره جوړجاړی ښیي... افراد له اصله یو ذاتي او اساسي تمایل لري، چې همدغه تمایل له دوی سره د ځان په تثبیتولو او ساتلو کې لویه

انګېزه تولیدوي او په ټولیزه توګه د دوی د فعالیتونو بنسټ تشکیلوي. د یوه فرد ټولې جسمي او رواني اړتیاوې دده د همدغو بنسټیزو تمایلاتو څانګې بللی شو. افراد د خپل ژوندانه په بهیر کې د خپلو اساسي تمایلاتو له امله د ځان جوړونې، ځان باورۍ، ځان رهبرۍ، نظم، خپلواکۍ، مسئولیت منلو او پرخپلو اعمالو باندې د کنټرول او تسلط پر خوا حرکت کوي... کله چې کوم شخص په یونه یو ډول له خپلو حسي او باطني تجربو څخه انکار کوي. معمولاً له رواني بې نظمیو سره لاس او ګرېوان کېږي او په خپل وجود کې یو ډول تیت پرک والی او سرګرداني احساسوي. هغه خبرې چې وایي: «زه نه پوهېږم چې له څه شي څخه وېرېږم» یا «په ژوند کې یو سم هدف نه لرم» یا «د یوه تصمیم او کار لپاره بې وسه یم» زیاتره د یوه فرد د ځان او تجربو د نه همغږۍ په صورت کې رامنځته کېږي، چې تل د هغه په چلند کې ځان راښیي... انسانان هغه مهال مناسب عمل نه کوي، چې خپلو تجربو ته غوږ ونه نیسي او په پایله کې ونه توانېږي، چې هغو محیطي توپیرونو ته چې په هغو کې اوسي پام وکړی شي.)

راجرز د انسان د ځوانولۍ احساس هم له محیطي عواملو سره په تړاو کې ګڼي، دی وایي: « افراد د خپل ماحول بېلابېل عوامل او پېښې درک کوي او په خپل ذهن کې معنا ورکوي. ځان ګڼل د یوه شخص هغه برداشت او اخیستنه ده، چې دده پر ادراکو باندې د ماحول او دده د اعمالو له تاثیر څخه منځته راځي... په دې توګه اشخاص خپلې ټولې تجربې د خپل ځان ګڼلو له احساس سره مقایسه کوي او تل داسې چلند ته تمایل لري، چې د دوی له ځان ګڼلو سره همرنګي ولري. خو کله چې د کوم شخص د ځان ګڼلو او واقعي تجربو ترمنځ اختلاف پیدا شي، شخص ناانډولي او ناهمغږي تجربه کوي. د مثال په ډول که چېرې یو ځوک خپل ځان له نفرت او کرکې څخه خالي وګڼي، خو له نفرت سره مخ شي، نو ډېر ژر دګډودۍ او ناهمغږۍ په لومه کې نښلي،

ددغو ګډوډیو له جملې څخه یو اضطراب دی، چې اصلي جرړې یې همدغه ناهمغږۍ دي.»

د راجرز په اند: «نه یوازې اضطراب، بلکې زیاتره رواني ګوزارونه د متضادو احساساتو زېږنده دي. چې دغه تضادونه او ناانډولۍ د «خپل واقعي ځان» او «ارماني ځان» ترمنځ واقع کېږي. په دې اساس رواني ګوزارونه په نړۍ کې زموږ د موقعیت په اړه د مهمو اطلاعاتو د نه منلو او هغو ته د غوږ نه اېښودلو څخه سر راپورته کوي، چې دا ټول د شخصي تجربو له ډلې شمېرل کېږي.»

(پای)

ماخذونه

1. ***تاریخ روان شناسی نوین***، تالیف: دوان پی. شولتز و سیدنی الن شولتز
   ترجمه: علی اکبر سیف، حسن پاشا شریفي، خدیجه علي آبادي، جعفرنجفی زند
2. ***روان شناسی عمومی انسان***، دوکتورعلی اکبر شعاری نژاد
3. ***روان شناسي عمومي***، نویسنده:وین ویتن، ترجمه وتخلیص:یحی سیدمحمدي
4. ***مکبت های روان شناسی وتقدان جلد ۱ و ۲***، گروه نویسندگان دانشگاه وحوزه
5. ***روان شناسي***، «خلاصه «۵۰» کتاب برتر در زمینه روانشناسی»
   نویسنده: تام باتلربودن، مترجم: صادق خسرونژد، ویراستار: آزده مبشر
6. ***روان شناسی عمومي***، مؤلف: دوکتور حمزه گنجی
7. ***فلسفه***، مؤلف: محمد نادر ایوبي
8. ***روحيات***، مؤلف: محمد نادر ایوبي
9. ***د اروا پوهنې ښوونځي***، مؤلف: پوهاند گل رحمان حکیم
10. ***اروا پوهنه د ټولو لپاره***، مؤلف: مصطفی صفا
11. ***یکصدمرد تاثیرگذار تاریخ***، نوشته: میشل.اچ.هارت، ترجمه: محمدحسین آهویي
12. ***ادبي څېړنې***، لیکوال: کاندیداکاډمیسین محمدصدیق روهي
13. ***شعري سېمبولونه***، لیکوال: عبدالغفور لېوال
14. ***هنر انسان شدن***، نویسنده: کارل راجِرز، ترجمه: مهین میلانی
15. ***پیغامونه پټ پراته په افسانو کې***، د استاد اسدالله غضنفر مقاله، ځولۍ مجله، دویم کال، لومړۍ گڼه.
16. ***په ځانځاني ښامارکې شعور او تحت الشعور***، عبدالغفورلېوال، الفت مجله، شپږم کال، پرله پسې ۳۳مه گڼه
17. ***فلسفه څه ده؟***، لیکوال: عبدالرحیم دُراني

18. ***آریانا دایرة المعارف، دویم ټول***، د افغانستان د علومو اکاډمي
19. ***د عمومي اروا پوهنې آرونه***، تالیف: محمدعالم سالیمي، ژباړن: ګل رحمان رحماني
20. ***روان شناسی شخصیت***، تالیف: دکتر یوسف کریمی
21. ***په فلسفه کې تلپاتې پېښې***. هنري توماس او ډانلي توماس
ژباړه: نصیراحمداحمدي
22. ***د رنګونو نړۍ***، ډاکتر حبیب الله بیرکزی ځدران
23. ***آریانا دایرة المعارف، څلورم ټوک***، د افغانستان د علومو اکاډمي
24. ***www.google search.com***

د مصطفی صفا نور کتابونه:

- **ژوند، روح او مرګ** .... «چاپ شوی دی»
- **د بریا اروا پوهنه** .... «چاپ شوی دی»
- **لطفاً، مه ساده کېږئ!** .... «چاپ شوی دی»
- **د نړۍ سل مشهورې خبرې** .... «چاپ شوی دی»
- **طاقت ښونکي فکرونه** .... «چاپ شوی دی»
- **ویکټور هوګو** .... «چاپ شوی دی»
- **اروا پوهنه د ټولو لپاره** .... «چاپ شوی دی»
- **ژان پل سارتر** .... «چاپ شوی دی»
- **د اروا پوهنې لنډ تاریخ** .... «همدغه کتاب»

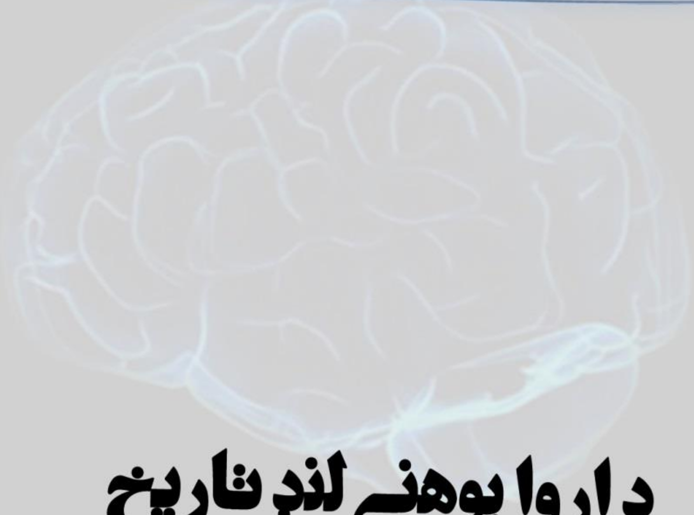

د اروا پوهنې لنډ تاريخ

آدرس: چوک کوته سنگی -کابل - افغانستان
شماره تماس: ۰۷۰۷۰۷۰۱۴۰

www.sikaraam.com